

Рис. II 926. А

1808

Р19 Ср II 926.1
Георгиј Мичић
Г Р Ч К А
ЧИТАОНИЦА

ЗА УПОТРЕБЉЊЕ

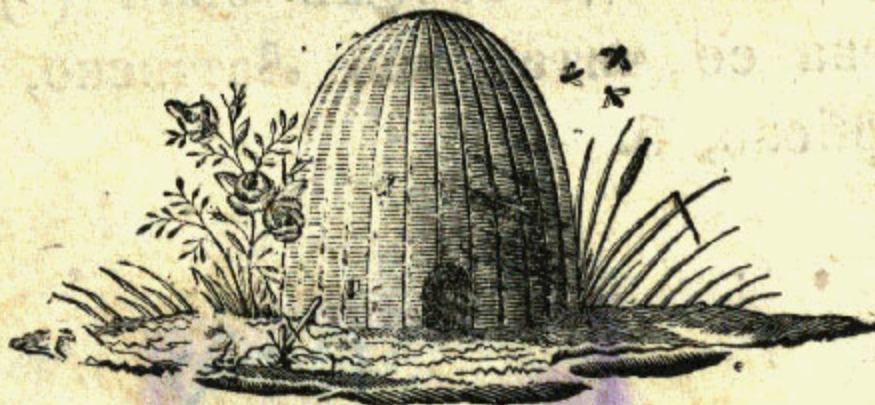
СРБСКЕ МЛАДЕЖИ,

СПРАВЉНА

ОДЪ

ВУКАШИНА РАДИШИЋА,

Профессора Грчкогъ языка у Княжеско - Србской
Гимнасіи , у Крагуевцу.

У БЕОГРАДУ,

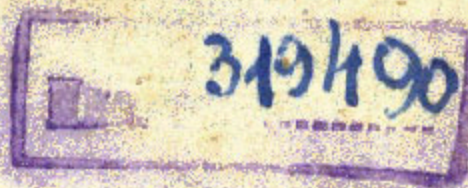
У Княжеско - Србской Тѣпографіи.

1 8 3 7.

Σημείωσις.

Ἐν τούτῳ τῷ βιβλίδῳ, ὅπου τὸ β, ἔχει
ἐπάνω του τὸ παρὸν (^) σημεῖον, ἄς ἀ-
ναγινώσκειται ὡς τὸ Λατινικὸν b, ἢ τὸ
Σερβικὸν б. — то есть:

У овой књижицы, гдигодъ писме:
β, има надъ собомъ овай (^) знакъ,
нека се чита, као Латинско, b, или
Србско, б. —

ΑΝΑΓΝΩΣΤΑΡΙΟΝ

εἰς χρῆσιν

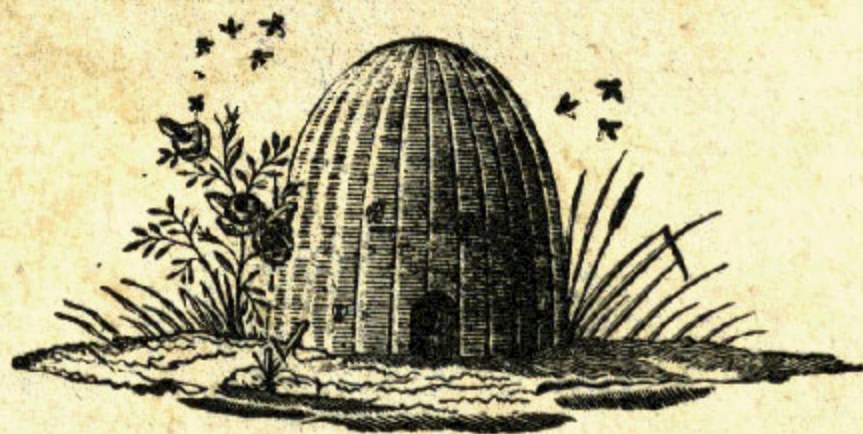
τῆς τῶν Σέρβων νεολαίας,

σχεδιασθὲν

ὑπὸ

ΒΟΤΚΑΣ ΣΗΝΟΣ ΠΑΔΙΣΣΗΚΙ,

Διδασκάλου τῆς σήμερον Ἑλληνικῆς γλώσσης
ἐν τῷ Ἡγεμονικο-Σερβικῷ Γυμνασίῳ
τῆς Κραγουέβτσης.

ἘΝ ΒΕΛΙΓΡΑΔΙΩ.

Ἐκ τῆς Ἡγεμονικο-Σερβικῆς Τυπογραφίας.

1837.

—, овый ми є языкъ (Еллинскій, Грчкій) одъ младости мїо, и радъ бы, да се многима одъ наши млада ѣа смилн, —

ДОСІЮЕЙ. у наравоуч. 3-ће басне.

ΤΥΧΗ ΑΓΑΘΗ!

Τὰ εἴκοσι καὶ τέσσαρα γράμματα.

α, β, γ, δ, ε, ζ, η, θ, ι, κ, λ, μ, ν,
ξ, ο, π, ρ, σ, τ, υ, φ, χ, ψ, ω.

A, B, Γ, Δ, E, Z, H, Θ, I, K,
Λ, M, N, Ξ, O, Π, P, Σ, T,
Υ, Φ, X, Ψ, Ω.

Δίφθογγοι.

αι, αυ, ει, ευ, ηυ, οι, ου,
ε, αφ-β, ι, εφ-β, ιφ-β, ι, 8

υι, — α, η, ω.
ι, — α, ι, ο.

Α'.

Ἀνάγνωσις ἐν μικραῖς περιόδοις.

Ἡ μέθη εἶναι ὥσάν μία μικρὴ τρέλλα. — Πολλάκις ἢ δι' ὀλίγας στιγμὰς ἡδονὴ προξενεῖ μακροχρόνιον λύπην. — Ἀγάπα παιδείαν, σωφροσύνην, φρόνησιν, ἀλήθειαν, οἰκονομίαν, τέχνην καὶ εὐσέβειαν. — Βίας, ὃ εἰς τῶν ἑπτὰ φιλοσόφων, ἔλεγεν, ὅτι ἡ φιλαργυρία εἶναι μητρόπολις πάσης κακίας. — Καθὼς τὸ συμπόσιον χωρὶς ὁμιλίαν, οὕτως ὁ πλοῦτος χωρὶς τὴν ἀρετὴν δὲν ἔχει καμμίαν νοστιμάδαν.

Ἡ μάθησις εἰς μὲν τοὺς ἐυτυχεῖς εἶναι στολισμὸς, εἰς δὲ τοὺς δυστυχεῖς καταφύγιον. — Ἡ εὐσέβεια εἶναι ἡγεμὼν ὅλων τῶν ἀρετῶν. — Τὸ περιφημότερον ἔργον τοῦ Φειδίου ἦτο τὸ ἐν Ὀλυμπίᾳ τοῦ Διὸς ἄγαλμα. — Μετὰ τοῦ Αἰνείου τὸν θάνατον παρέλαβε τὴν βασιλείαν ὁ Ἀσκάνιος. — Ὁ Λῖνος ἦτο υἱὸς τοῦ Ἑρμοῦ καὶ τῆς Μούσης Οὐρανίας. — Ἡ μὲν Ἰωνικὴ φιλοσοφία ἤρχισεν ἀπὸ τὸν Θαλῆν, ἡ δὲ Ἰταλικὴ ἀπὸ τὸν Πυθαγόραν. — Νουμᾶς ὁ Πομπίλιος ἔκτισε ναὸν τῆς θεᾶς Πίστεως καὶ τοῦ θεοῦ Τέρμονος. — Ἡ νέα Καρχηδὼν εἶναι κτίσμα

τοῦ Ἀσδρούβα, ὅστις διεδέχθη Βάρκαν, τὸν πατέρα τοῦ Ἀννίβα. — Τῆς Βαβυλῶνος τὸ τάλαντον εἶχε τὴν τιμὴν, τὴν ὁποίαν ἔχουν ἑβδομήκοντα δύο μναῖ Ἀττικάι.

Ὁ θυμὸς καὶ ἡ ὀργὴ παίρνουν ἀπὸ τὸν ἄνθρωπον τὰς φρένας. — Ὁ πλοῦτος εἶναι θνητὸς, καὶ ἡ δόξα ἀθάνατος. — Ὁ λόγος, ἡ ἡ ὁμιλία εἶναι εἶδωλον τῆς ψυχῆς μας. — Ὁ Πήγασος ἦτο ἓνας πτερωτὸς ἵππος (ἄλογον). — Ἡ Αἰγυπτος εἶναι δῶρον τοῦ Νείλου ποταμοῦ. — Μὴ γίνεσαι ὀκνηρὸς νὰ ὑπάγῃς μακρυνὴν στράταν πρὸς ἐκείνους, οἵτινες σὲ ὑπόσχονται νὰ σὲ διδάξουν κἀνὲν ὠφέλιμον πρᾶγμα. — Τοῦ Ἡρακλέους οἱ ἔκγονοι ἐκατέβησαν εἰς τὴν Πελοπόννησον. — Οἱ Αἰγύπτιοι λέγουσιν, ὅτι ὁ ἥλιος καὶ ἡ σελήνη εἶναι θεοί. — Ὁ Ἄρης, θεὸς τοῦ πολέμου, μισεῖ τοὺς κακοὺς καὶ οὐτιδανούς. — Οἱ Πυγμαῖοι, ἓν ἔθνος ἀνθρώπων μικρῶν παρὰ τὸν Ὠκεανὸν, ἐπολεμοῦσαν μετὰ τοὺς γεράνους. — Ἡ ὀργὴ καὶ ἡ ἀστοχασία, δύο μέγιστα κακὰ, πολλοὺς ἐχάλασαν καὶ ἔσυραν εἰς ἀπώλειαν. — Ζεῦξις, ὁ περιβόητος ξωγράφος, ἐξωγράφησε μίαν Ἴπποκένταυρον, ἥτις ἀνέτρεφε δύο δίδυμα, καὶ κατὰ πολλὰ νέα Ἴπποκενταυρόπουλα. — Οἱ κατὰ τὰ ἄκρα τοῦ Ἄθω κατοικοῦντες ἄνθρωποι,

λέγονται, ὅτι εἶναι μακροβιώτατοι. — Πολλάκις ἡ ὀργὴ τῶν ἀνθρώπων ξεσκεπάζει τὰ ἀπόκρυφα τοῦ νοός των. — Ὁ οἶνος (τὸ κρασί) ἔχει τὴν δύναμιν νὰ μᾶς δεικνύῃ τὸν νοῦν τοῦ ἀνθρώπου. — Εἰς τὸν Ἑρυνκα, πόλιν τῆς Σικελίας, εἶναι ναὸς ἀφιερωμένος εἰς τὴν Ἀφροδίτην, μέσα εἰς τὸν ὁποῖον τρέφεται πολὺ πλῆθος περιστερῶν. — Πτολεμαῖος ὁ Φιλοπάτωρ κατεσκεύασε ναὸν εἰς τιμὴν τοῦ Ὁμήρου. — Οἱ λαγοὶ πιάνονται ἀπὸ τὰς ἀλώπεκας ἄλλοτε μὲν μὲ τὸ ἴδιον τρέξιμον καὶ ταχύτητα, ἄλλοτε δὲ καὶ μὲ τὴν τέχνην. — Ἐν τῇ Σάμῳ, νήσῳ τοῦ Αἰγαίου πελάγους, ἔτρεφαν πολλοὺς ταοὺς διὰ τὴν Ἥραν, καὶ εἰς τὸ νόμισμα τῶν Σαμίων ἦτο κεχαραγμένος ταῶς (παγόνι). —

Ἡ τυραννία εἶναι μήτηρ τῆς ἀδικίας. — Ὁ δειλὸς (ὁ φοβιτσάρης) γίνεται ἔυκολα προδότης τῆς πατρίδος του. — Ὁ Ἄδωνις, ὢν ἀκόμη παιδίον, ἐτρώθη εἰς τὸ κυνήγιον ἀπὸ ἑνα ἄγριον χοῖρον διὰ τὸν θυμὸν τῆς θεᾶς Ἀρτέμιδος. — Πρόκνη, ἡ θυγάτηρ τοῦ Πανδίωνος, ἔγεινεν ἀηδῶν (ἀηδόني), Φιλομήλα, ἡ ἀδελφὴ τῆς, χελιδῶν (χελιδόνα) καὶ ὁ Τηρεὺς, ὁ ἀνὴρ τῆς Πρόκνης, ἔποψ (ἀγριοπετεινός). — Γλαῦκος, ὁ μυθολογούμενος ὡς ἔμπειρος ἀλιεὺς καὶ κολυμβητῆς, διώκων

ποντικὸν νὰ πιάσῃ, ἐσκόνταψεν εἰς ἓνα πί-
θον γεμάτον μέλι, καὶ ἔπεσεν εἰς αὐτὸν καὶ
ἐπνίχθη. — Τὸν Πενθέα τὸν κατεσπάραξαν
αἱ Μαινάδες, τὸν Ὀρφέα αἱ Θράτται καὶ τὸν
Ἀκταίονα τὰ σκυλία του. — Οἱ ἀγαθοὶ ἄν-
δρες εἶναι εἰκόνες τῶν θεῶν. — Τὴν παλαιὰν
Ἰταλίαν ἐκατοίκησαν πρῶτοι οἱ Αὔσονες, οἱ
ὁποῖοι ἦσαν αὐτόχθονες. — Ὅλοι οἱ λέον-
τες (τὰ λεοντάρια) θαυμάζονται διὰ τὴν ἀλ-
κὴν (ἰσχύν).

Σταγόνες ὕδατος πέτρας κοιλόνουν. —
Ὁ ὄρτυξ (τὸ ὀρτύκι) εἶναι γλυκύφωνος καὶ
πολεμικός. — Οἱ Φοίνικες ἐθυσίαζαν εἰς
τὸν Ἡρακλέα ὀρτύκια. — Οἱ πέρδικες εἰς
μὲν τὴν Ἀττικὴν εἶναι καλόφωνοι, εἰς δὲ τὴν
Βοιωτίαν ἰσχνόφωνοι (βραχνιασμένοι). —
Ἡ παροιμία λέγει, ὅτι οἱ γέροντες γίνονται
ἄλλην μιὰν φορὰν παιδία. — Ἐνας πα-
λαιὸς λόγος τρέχει, ὅτι οἱ Μυρμηδόνες ἀπὸ
μυρμήκια ἔγειναν ἄνδρες. —

Οἱ Νομάδες τῶν Λιβύων δὲν λογαριάζουν
τὸν χρόνον μὲ τὰς ἡμέρας, ἀλλὰ μὲ
τὰς νύκτας. — Περίανδρος ἐρωτιθεὶς, τί
μεγαλώτατον πρᾶγμα περιέχεται εἰς μικρό-
τατον, εἶπε φρένες ἀγαθαὶ εἰς τὸ σῶμα τοῦ
ἀνθρώπου. — Προκριτωτέρα εἶναι ἢ φρό-
νησις παρὰ τὴν ἰσχύν τῶν χειρῶν. — Ἡ

μεγάλη ἐυωδία καὶ τὸ μύρον προξενοῦν εἰς τοὺς γύπας θάνατον. — Εἰς τὰς γυναῖκας καλλωπισμὸν ἀρκετὸν ἢ σιωπὴ φέρει. — Τῶν ἀδυνάτων εἶναι νὰ συμβουλευέσῃ τις κοιλίαν, ἥτις δὲν ἔχει αὐτία. —

Ὁ Ἡφαιστος ἦτο χολὸς (κουτσὸς) εἰς τὰ ποδάρια. — Ἡ Μήδεια ξωγραφίζεται στραβοκυττάξουσα εἰς τὰ παιδία τῆς καὶ βαστάξουσα εἰς τὰ χέριά τῆς κοπτερὸν σπαθί, τὰ δὲ ἄθλια παιδία κάθονται καὶ γελοῦν, τίποτε ἀπὸ τὰ, ὅσα μέλλουν νὰ πάθουν, μὴ ἐξεύροντα, καὶ μάλιστα εἰς καιρὸν, ἐνῶ βλέπουν ξίφος εἰς τὰς χεῖρας τῆς μητρός των.

Ἡ φρόνησις εἶναι τὸ μέγιστον ἀγαθόν. — Ἡ μὲν φύσις χωρὶς τὴν μάθησιν εἶναι τυφλὴ, ἡ δὲ μάθησις χωρὶς τὴν φύσιν ἐλλειπής. — Τῆς πόλεως ἡ ψυχὴ εἶναι οἱ νόμοι, χωρὶς τῶν ὁποίων ἐκείνη χάνεται. — Ἀριστιππος ὁ φιλόσοφος εἶπε πρὸς τὸν ἀδελφόν του ἐνθυμήσου, ὅτι τὴν μὲν ἔχθραν καὶ διαφορὰν ἀναμεταξύ μας σὺ ἤρχισες, τὴν δὲ φιλίωσιν ἐγώ. —

Ἡ ὑδραυλὶς (μουσικόν τι ὄργανον παρὰ τοῖς παλαιοῖς, κινούμενον ὑπὸ ὑδάτων), εἶναι ἐφεύρημα κάποιου Κτησιβίου, τὴν μὲν πατρίδα Ἀλεξανδρέως, τὴν δὲ τέχνην κουρέως (ξυραφιστοῦ). — Ὁμοφρόνων ἀδελφῶν ἡ συμ-

βίωσις ἀπὸ κάθε τεῖχος εἶναι ἰσχυροτέρα. — Τῶν ἄλλων τοῦ ἥθους δοκιμὴν ἔχουν οἱ ἄνθρωποι τὸν καιρόν. — Πελίαν, τοῦ Ποσειδῶνος καὶ τῆς Τυροῦς τὸν υἱὸν ἀνέθρεψε μία ἵππος (φοράδα). — Ὁ Ἀπόλλων, υἱὸς τοῦ Διὸς καὶ τῆς Λητοῦς, ὅταν ἐτόξευσε τὸν φοβερὸν δράκοντα Πύθωνα, ἦλθεν εἰς τοὺς Δελφοὺς, καὶ ἐκληρονόμησε τὸ μαντεῖον τῆς θεᾶς Γῆς. — Αἰδοῦς καὶ συστολῆς θέλεις ἀξιοθῆναι ἀπ' ὅλους, ἐὰν πρῶτον ἀρχίσῃς νὰ συστέλλεσαι καὶ νὰ ἐντρέπεσαι τὸν ἑαυτόν σου.

Οἱ ὄφεις (τὰ ὀφίδια) ἔχουν τὸ φαρμάκι εἰς τὰ ὀδόντια. — Ὁ Παρνασσὸς εἶναι ἐν μέγα καὶ συνηρεφὲς (βαθύσκιον) ὄρος. — Εἰς τὴν Βοιωτίαν εἶναι δύο ἐπίσημα καὶ ἀξιόλογα ὄρη· ἐξ ὧν τὸ μὲν ἐν ὀνομάζεται Ἐλικὼν, τὸ δὲ ἄλλο Κιθαιρῶν. — Ὁ Νεῖλος ἔχει διάφορα ἰχθύων (ὀψαρίων) γένη. — Τὰ κακὰ καὶ ἄδικα κέρδη φέρουν πάντοτε ζημίαν. — Ὁ λιμὸς (ἡ πείνα) εἶναι ὁ μεγαλύτερος πόνος εἰς τοὺς ἀνθρώπους. — Δημήτριος μὲν ὁ Πολιορκητῆς μὲ βίαν ἐκυρίευε τὰς πόλεις, κρημνίζων τὰ τεῖχη των, ὁ δὲ Τιμόθεος μὲ τὴν πειθῶ. — Ἐπὶ τοῦ Τιβερίου, Αὐτοκράτορος τῶν Ῥωμαίων, ἐχρημάτισε περίφημός τις πεμματουργὸς, ὀνόματι Ἀπίκιος, ἀπὸ τὸν ὁποῖον πολλὰ εἶδη πλακουν-

τίων ὠνομάσθησαν „ἀπίκια.“ — Τίμα τοὺς γονεῖς, ὡς αἰτίους τῆς ζωῆς. — Ἀνάχαρσις ὁ Σκύθης εἶπεν, ὅτι ἡ ἄμπελος (τὸ κρασό-δενδρον) κάμνει (γεννᾷ) τρεῖς σταφυλὰς· τὴν μὲν πρώτην χάριν ἡδονῆς, τὴν δὲ δευτέραν χάριν συμποσίου, τὴν δὲ τρίτην χάριν ἀηδίας.

Ὁ κόπος καὶ ἡ ἐπιμέλεια εἶναι γονεῖς τῆς δόξης καὶ τοῦ καλοῦ ὀνόματος. — Ἀρρώστου ψυχῆς ἱατρικὸν εἶναι ἡ ὁμιλία καὶ ἡ συμβουλή. — Δύσκολον βάρος εἰς τοὺς ἀνθρώπους εἶναι τὸ γῆρας. — Οὔτε τον ἄρρωστον ὠφελεῖ ἡ χρυσῇ κλίνη (κρεβάτι), οὔτε τὸν ἀνόητον ἡ λαμπρὰ καὶ ἐπίσημος ἐντυχία. — Οἱ τέττιγες (τσίιντζιρες) τρώγουν τὴν δρόσον. — Δόξα καὶ πλοῦτος χωρὶς τὴν φρόνησιν δὲν εἶναι πράγματα στερεά. — Τῶν ἀνθρώπων ἡ φύσις εἶναι ἀδυνατωτέρα καὶ ἀπὸ τὰς νόσους καὶ ἀπὸ τὸ γῆρας ὅθεν καὶ ὁ θάνατος τῆς εἶναι ἄφευκτος. —

Ἄργος ὁ πανόπτης εἶχεν ὀφθαλμοὺς καθ' ὅλον τὸ σῶμα. — Κλεάνθης ὁ φιλόσοφος εἶπεν, ὅτι οἱ ἀγράμματοι καὶ ἀπαιδευτοὶ ἄνθρωποι μὲ μόνην τὴν μορφὴν διαφέρουν ἀπὸ τᾶλλα θηρία καὶ ἄλογα ζῶα. — Πρέπει οἱ νέοι νὰ μεταχειρίζωνται κοσμιότητα, καὶ εἰς τὸ περιπάτημα, καὶ εἰς τὸ σχῆμα, καὶ εἰς τὴν

ἐνδυμασίαν. — Ὁ Ἡρακλῆς ἄλειφε τὰ βέλη
του μὲ τὴν χολὴν τῆς Λερναίας Ὑδρας. —
Ἀκρίσιος, ὁ βασιλεὺς τοῦ Ἄργους, ἐσφάλισε
τὴν θυγατέρα του Δανάην μετὰ τοῦ βρέφους
τῆς Περσέως εἰς ἓν κιβώτιον καὶ τὴν ἔρρι-
ψεν εἰς τὴν θάλασσαν, τὸ δὲ κιβώτιον φερό-
μενον κατήντησεν εἰς τὴν νῆσον Σέριφον.

Ὁ Ἡρακλῆς ἔλαβε δῶρα, ἀπὸ μὲν τὸν
Ἑρμῆν ξίφος, ἀπὸ δὲ τὸν Ἀπόλλωνα τόξα,
ἀπὸ δὲ τὸν Ἥφαιστον χρυσοῦν θώρακα καὶ
ἀπὸ τὴν Ἀθηνᾶν πέπλον (ἐπανωφόρι). —
Φίλιππος, ὁ βασιλεὺς τῶν Μακεδόνων, κρι-
τῆς ὧν εἰς δύο πονηροὺς καὶ κακοτρόπους,
τοὺς ἐπρόσταξεν, ὁ μὲν ἓνας νὰ φεύγῃ ἀπὸ
τὴν Μακεδονίαν, ὁ δὲ ἄλλος νὰ τὸν διώκῃ.

Εἰς τὸν ἄδην κολάζονται ὅλοι οἱ κακοὶ
καὶ βασιλεῖς καὶ δοῦλοι, καὶ πλούσιοι καὶ
πτωχοὶ, καὶ Χριστιανοὶ καὶ Ἑθνικοί. — Αἱ
Φόρκου θυρατέρες ἦσαν γραῖαι ἀφ' οὗ καὶ
ἐγεννήθησαν, αἱ ὅποῖαι εἶχαν μόνον ἓνα ὀφ-
θαλμὸν καὶ ἓν ὀδόντι καὶ αἱ τρεῖς μαζὺ,
καὶ μάλιστα ἐν ᾧ μὲ τὴν ἀράδαν ἢ μία κα-
τόπιν τῆς ἄλλης ἀκολουθοῦσαν. — Κλεάν-
θης ὁ φιλόσοφος, ὅσα ἀπὸ τὸν Ζήνωνα ἤ-
κουε μαθήματα, τὰ ἔγραφεν ἐπάνω εἰς τὰ
ὄστρακα (τσακισμένα κομμάτια ἀπὸ τὰ ἀγ-
γεῖα, ἢ κεραμίδια) καὶ εἰς τὰς ὠμοπλάτας

τῶν βοιδίων, ἐπειδὴ δὲν εἶχε χρήματα, διὰ
ν' ἀγοράσῃ χαρτί.

Εἰς πᾶν τι ἔδοσεν ὁ Θεὸς ἀπὸ ἑν ὄπλον·
εἰς τοὺς λέοντας ἀνδρείαν καὶ ὀγλιγωράδαν,
εἰς τοὺς ταύρους κέρατα, εἰς τὰς μελίσσας
κέντρα, εἰς τοὺς ἄνδρας φρόνησιν καὶ εἰς
τὰς γυναῖκας δάκρυα ἢ ὠραιότητα. — Χεί-
ρων ὁ Κένταυρος ἔτρεφε τὸν Ἀχιλλέα, ὅταν
ἦτο ἀκόμη παιδίον, μὲ ἐντόσθια λεονταρίων
καὶ ἀγρίων χοίρων καὶ μὲ μυαλὰ (μεδούλ-
λια) ἄρκτων (ἀρκουδῶν) καὶ τὸν ἔκαμε γεν-
ναῖον καὶ ταχύ. — Ὁ Ζήνων εἶπεν, ὅτι
πρέπει νὰ στολίζωμεν τὰς πόλεις, ὅχι μὲ ἀ-
φιερῶματα, ἀλλὰ μὲ ἀρετὰς τῶν ἐγκατοίκων.
Ἡ Λερναῖα Ἴδρα εἶχε σῶμα ἐξαισίου μεγέ-
θους, καὶ ἐννέα κεφαλὰς· τὰς μὲν ὀκτὼ, τέσσα-
ρας ἀπὸ τὸ ἑν καὶ ἄλλας τόσας ἀπὸ τό ἄλ-
λον μέρος, θνητὰς, τὴν δὲ ἐννάτην εἰς τὴν
μέσην, ἀθάνατον. — Ἀγροὺς (χωράφια), πό-
λεις καὶ καράβια κυβερνᾷ ἡ σοφία. —

Ὁ μὲν βίος (ἡ ζωὴ) μας εἶναι βραχύς,
ἡ δὲ τέχνη (ἡ μάθησις) μακρά. — Κέρδος
αἰσχροὺν καὶ ἄδικον εἶναι βαρὺ κειμήλιον.
— Τὸ μέλλον εἶναι ἄδηλον. — Ἀπὸ κακὴν
ἀρχὴν γίνεται καὶ τέλος κακόν. — Ὁ Διο-
γένης ὠνόμασε τὸν πλούσιον ἀμαθῆ, χρυσό-
μαλον πρόβατον. — Μόλον ὅτι ἡ τυραννία

(ἡ δεσποτεία) εἶναι πράγμα ἀβέβαιον, μόνον τοῦτο ἔχει πολλοὺς ἐραστάς. — Ὁ πλοῦτος ζωγραφίζεται τυφλὸς· διότι δὲν βλέπει καὶ πηγαίνει ποταῖς ποταῖς εἰς ἀχρεiestάτους ἀνθρώπους. — Τὰ μεγάλα δῶρα τῆς τύχης εἶναι ἠνωμένα μὲ φόβον, ἡ μεγάλη λαμπρότης περικυκλόνεται ἀπὸ κινδύνους καὶ κάθε ὕψος ἐν τῷ θνητῷ τῶν ἀνθρώπων γένει ὑπόκειται εἰς πτώσιν.

Καλήτερον εἶναι νὰ πολεμῇ τις μὲ ὀλίγους καλοὺς ἐναντίον ὅλων τῶν κακῶν, πᾶρεξ μὲ πολλοὺς κακοὺς ἐναντίον ὀλίγων καλῶν. — Πόλεμος ἐνδοξος ἀπὸ εἰρήνην ἄτιμον εἶναι πάντοτε προκριτότερος. — Ὁ Βίων εἶπεν, ὅτι πρέπει ὁ ἀγαθὸς ἐξουσιαστής, ὅταν ἀφεθῇ ἀπὸ τὴν ἐξουσίαν, νὰ μὴ γείνη πλουσιώτερος, ἀλλ' ἐνδοξότερος. — Κατὰ τῶν Ταρτησίων τοὺς νόμους δὲν εἶχε τὴν ἄδειαν ὁ νεώτερος νὰ μαρτυρῇ τι ἐναντίον τοῦ γεροντοτέρου. — Ἀπὸ τὴν ἀρετὴν κἂν ἐν ἄλλο πράγμα δὲν εἶναι σεβασμιώτερον οὐδὲ βεβαιώτερον.

Πολλὰ τῶν ζώων εἶναι ἀναίματα (χωρὶς αἷμα), κοινῶς δὲ ὅλα, ὅσα ἔχουν περισσότερα ἀπὸ τέσσαρα ποδάρια. — Τίποτε ὁ ἄνθρωπος δὲν ἔχει γλυκύτερον ἀπὸ τὴν πατρίδα του. — Εἰς τὰς μητέρας ἄλλο πράγ-

μα δὲν εἶναι νοστιμώτερον ἀπὸ τὰ τέκνα των. — Κάλλιον νὰ μᾶς φθοροῦν, παρὰ νὰ μᾶς συμπονοῦν. — Ἡ ἄς σιωπῶμεν, ἢ ἄς ὁμιλῶμεν, ὅσα εἶναι καλῆτερα ἀπὸ τὴν σιωπὴν. — Διὰ τοῦτο ἔχομεν δύο αὐτία, στόμα δὲ ἓν, διὰ νὰ ἀκούωμεν περισσότερα καὶ νὰ λαλῶμεν ὀλιγώτερα.

Ἀπὸ τὰ ὄντα τὸ πρεσβύτατον (τὸ ἀνώτατον) εἶναι, ὁ Θεὸς· διότι εἶναι ἀγέννητος· τὸ ἐνμορφότατον, ὁ κόσμος· ἐπειδὴ εἶναι ποῖημα τοῦ Θεοῦ· τὸ μεγαλώτατον, ὁ τόπος· διότι ὅλα χωρεῖ· τὸ ὀγλιγωρότατον, ὁ νοῦς· καθότι παντοῦ τρέχει καὶ ὅλα διαπερᾷ· τὸ ἰσχυρότατον, ἡ ἀνάγκη· διότι ὅλα νικᾷ· τὸ σοφώτατον, ὁ καιρὸς· ἐπειδὴ ὅλα ἀνακαλύπτει. — Ὁ κροκόδειλος ἀπὸ μικρότατον ἐκβαίνει μεγαλώτατος· διότι τὸ αὐγὸν του, ἐξ οὗ κλωσᾷται, δὲν εἶναι τρανώτερον ἀπὸ τὸ χηνίσιον, αὐτὸς δὲ τρανεύει ἕως ἑπτὰ καὶ δέκα πήχεις. — Τῶν περισσοτέρων ἢ ζωὴ ἀπὸ τὴν ἀκηδίαν καὶ ἄργηταν φθείρεται. — Ὁ θάνατος εἶναι κοινὸς καὶ εἰς τοὺς ἐναρετωτάτους καὶ εἰς τοὺς ἀχρεiestάτους· καὶ οὔτε τοὺς κακοὺς παραβλέπει, οὔτε τοὺς ἀγαθοὺς ἐντρέπεται.

Ὁ Ὅμηρος ἐπρόγραψεν εἰς ὅλους τοὺς ἥρωας δίκαιαν ἀπλὴν καὶ ὁμοίαν. — Διο

νύσιος ὁ τύραννος ἐγύμνωσεν ἀπὸ τὰ στολίδια ὅλον τὸ τοῦ Ἀπόλλωνος ἄγαλμα, το ὁποῖον εἶχε χρυσᾷ βόστρυχα, (κατσαρὰ μαλλία) καὶ ἤρπασεν ἀπ' ἐμπροσθέν του τὴν χρυσὴν τράπεζαν. — Τὰ ὄρη καὶ τὰ βουνὰ φαίνονται μακρόθεν ὥσάν μαυρογαλάξια καὶ ὁμαλὰ, καὶ ἀπὸ πλησίον (σιμὰ) σκληρὰ, ἄνισα καὶ ἀνώμαλα. — Ἐλευθέρου ἀνδρὸς ἴδιον εἶναι νὰ λέγῃ πάντοτε τὴν ἀλήθειαν. — Νικοκρέων ὁ Κύπριος εἶχεν ἔλαφον μὲ τέσσαρα κέρατα (τετράκερων). — Εἰς ἓνα ναὸν τοῦ Διὸς ἐυρίσκοντο τρικέρατα καὶ τετρακέρατα πρόβατα. — Ἀριστοτέλης εἶπεν, ὅτι τῆς παιδείας αἱ μὲν ρίζαι εἶναι πικραὶ, οἱ δὲ καρποὶ γλυκεῖς. — Αὐπηρὸν πρᾶγμα εἶναι οἱ χειρότεροι νὰ ἐξουσιάζουν τοὺς καλητέρους.

Ἀνάχαρσις ἔλεγεν, ὅτι κάλλιον εἶναι νὰ ἔχωμεν ἓνα φίλον καὶ ἄξιον, παρὰ πολλοὺς, καὶ νὰ μὴ ἀξίζουσιν τίποτε. — Ἡ μυῖα εἶναι ἐξαπόδαρη, καὶ μόνον μὲ τὰ τέσσαρα ὀπισθινὰ ποδάρια περιπατεῖ, τὰ δὲ δύο ἐμπροσθινὰ μεταχειρίζεται ὡς χέρια. — Φιλόμων ὁ Κωμικὸς, ὅστις ἔξησεν ἐννενήκοντα ἐννέα χρόνους, ἔγραψεν ἐννενηντα ἑπτα δράματα. — Λέγουσιν οἱ Ἱστορικοὶ, ὅτι οἱ Σῆρες, ἔθνος τῆς Ἀσίας, ἤμποροῦσαν νὰ ζήσουν τρια-

κόσια ἔτη, καὶ οἱ Χαλδαῖοι ὑπὲρ τὰ ἑκατὸν.
— Ἀργανθώνιος, ὁ βασιλεὺς τῶν Ταρτησσίων,
λέγεται, ὅτι ἔζησε ἑκατὸν πεντήκοντα
χρόνους. — Κτισίβιος ὁ συγγραφεὺς ἐτε-
λεύτησεν ἐν περιπάτῳ (εἰς τὸ σχολεῖον) εἰς
ἡλικίαν ἑκατὸν εἰκοσιτεσσάρων ἑτῶν.

Δημήτριός τις εἶπεν εἰς τὸν Νέρωνα· σὺ
μὲν ἐμὲ φοβερίζεις μὲ τὸν θάνατον· ἐσὲ ὁ-
μως ἡ φύσις. — Ὁ Ζεὺς ἐγέννησε τὴν Ἀθη-
νᾶν ἀπὸ τὴν κεφαλὴν του. — Κανεῖς νὰ
μὴ λογιάζεται ἐλεύθερος, ὅστις δὲν κυριεύει
τόν ἑαυτόν του. — Εἰς τὴν Περσίαν ἦτο
νόμος, ὅταν ὁ βασιλεὺς ἔκβαινεν εἰς τὰ χω-
ράφια των, τότε ὅλοι οἱ Πέρσαι, ἕκαστος κα-
τὰ τὴν δύναμιν του, ἐπρόσφεραν εἰς αὐτὸν
δῶρα. — Φρόντιζε νὰ φανῇς εὐάρεστος εἰς
ὅλους, καὶ ὄχι μόνον εἰς τὸν ἑαυτόν σου.

Ὅποιος δὲν κολάζει (παιδεύει) τὰ πάθη
του, ἐκεῖνος κολάζεται ὑπὸ τῶν παθῶν του.
— Πᾶσα δύναμις καὶ πᾶς πλοῦτος ὑπο-
χωροῦσιν εἰς τὴν ἀρετὴν. — Τήρης ὁ βασι-
λεὺς ἔλεγεν, ὅποταν ἤθελε τύχειν νὰ κάθῃ-
ται ἀργὸς καὶ νὰ μὴ κάμνῃ πόλεμον, ὅτι
δὲν διαφέρει ποσῶς ἀπὸ τοὺς ἵπποκόμους.
— Οἱ ἄνθρωποι, ὅταν νομίζουν, ὅτι φεύ-
γουν ἀπὸ τὸν θάνατον, τότε τὸν κυνηγοῦν.
Ἡ Λακεδαιμόν, εἰς τὴν εὐνομίαν καὶ δόξαν,

εἶχε τὰ πρωτεῖα ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα πεντακόσια ἔτη· διότι ἐμεταχειρίζετο τοὺς νόμους τοῦ Λυκούργου.

Ἄν καὶ κατ' ἰδίαν μόνος που ἐυρίσκεισαι, μήτε νὰ εἴπῃς, μήτε νὰ κάμῃς κἀνὲν κακόν. — Διογένης, ὁ Κυνικὸς φιλόσοφος, εἰς καιρὸν μεσημβρίας περιφερόμενος μὲ ἀναμμένον φανάριον, ἔλεγεν, ὅτι ζητεῖ ἄνθρωπον. — Οἱ Λάκωνες τὴν τῆς παλαιᾶς διαίτης σκληρότητα καταλύσαντες, ἐξέπεσαν εἰς τρυφήν καὶ σπατάλην. — Ὁ Κάδμος, ὅταν ἐθανάτωσε τὸν δράκοντα, ὅστις ἐφύλαττε τὴν Ἀρείαν κρήνην, ἐπῆρε τοὺς ὀδόντας τοῦ καὶ τοὺς ἔσπειρεν εἰς τὴν γῆν, ἀπὸ τοὺς ὁποίους ἐφύτρωσαν ἄνδρες ὀπλισμένοι. — Οὔτε εἶναι δυνατόν νὰ ἐνδύσῃ τις πῦρ μὲ τὸ ἱμάτιον, οὔτε μέγαν καὶ αἰσχρὸν σφάλμα μὲ τὸν καιρόν.

Χωρὶς κόπους τῶν ἀδυνάτων εἶναι νὰ ἐυτυχῇ τις. — Ὅταν ὁ Δημοσθένης εἶπε πρὸς τὸν Φωκίωνα σὲ σκοτόνουν, ὦ Φωκίον, οἱ Ἀθηναῖοι, ἐὰν τρελλαθοῦν αὐτὸς τοῦ ἀπεκρίθῃ· ναὶ! ἐμένα μὲν, ἐὰν τρελλαθῶσιν, ἐσένα δὲ, ἐὰν ἔχουν γνῶσιν. — Βίων, ὁ σοφιστὴς, ἰδὼν φθονερόν τινα πολλὰ ἐσκυμμένον, εἶπεν, ἢ εἰς τοῦτον συνέβη κἀνὲν μέγαν κακόν, ἢτοι εἰς ἄλλον κἀνένα μέγαν

λον καλόν. — Ὅσοι χάσκουν εἰς τὴν δόξαν, σπανίως γίνονται ἔνδοξοι. — Ὁ Σαρδανάπαλος ἐκεῖνος, ὅστις ἦτο κατὰ τὸ σῶμα τρυφηλὸς καὶ ψιμυθιωμένος, κατὰ τὴν κόμην τεχνικῶς πλεγμένος, εἰς τὴν πορφύραν καταχωμένος καὶ εἰς τὰ παλάτια ἐσφαλισμένος, τίποτ' ἄλλο δὲν ἐκυνηγοῦσε, παρὰ τὴν εὐδαιμονίαν καὶ τρυφήν.

Οἱ Ἀθηναῖοι εἶχαν νόμον πατροπαράδοτον νὰ ὑπερασπίζωνται τὴν πατρίδα των Ἑλλάδα καὶ νὰ ἀντιστέκωνται εἰς τοὺς τυράννους ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας. Οὗτος ὁ νόμος ἤρchiσε μὲν ἀπὸ τοῦ Μιλτιάδου, ἤκμασε δὲ εἰς τὸν καιρὸν τοῦ Θεμιστοκλέους, ἔφθασε δὲ ὡς τὸν Κίμωνα, ἐφυλάχθη δὲ ὑπὸ τοῦ Περικλέους καὶ ἐθαυμάσθη ὑπὸ τοῦ Ἀλκιβιάδου. — Ἀδεταί λόγος, ὅτι οἱ Ῥόδιοι ἐβράχυσάν ποτε ἀπὸ χρυσόν, ὅταν ὁ Ζεὺς ἔσχισεν ἐν χρυσοῦν σύννεφον ἀπεπάνω των. — Ὅ,τι μέλλεις νὰ κάμνης, μὴ το προλέγῃς· διότι, ἐὰν τὸ ἀποτύχῃς, θέλεις περιγελασθῇν ἀπὸ τοὺς ἄλλους.

Ἰλας, ὁ υἱὸς τοῦ Θειοδάμαντος, σταλθεὶς ὑπὸ τοῦ πατρός του, διὰ νὰ φέρῃ νερὸν ἀπὸ τὴν ἐξοχὴν, ἠρπάσθη ἀπὸ τὰς Νύμφας διὰ τὸ ἐξαίσιον κάλλος του. — Σοφοκλῆς, ὁ τραγωδοποιὸς, θέλων νὰ καταπῇ ῥῶγαν σταφυλίου ἐπνίχθη. — Δὲν εἶναι ἐν-

τροπή τὸ νὰ εἶναι τις πτωχὸς καὶ ἐνδεής, ἄλλ' ὅταν ἐξ αἰσχροῦς αἰτίας εἶναι τοιοῦτος, τότε εἶναι αἰσχύνη καὶ ἀτιμία. — Ἀντίγονος, ὁ βασιλεὺς, ὑποχωρῶν ποτε εἰς τοὺς ἐφορμῶντας κατ' αὐτοῦ πολεμίους, εἶπεν, ὅτι δὲν φεύγει, ἀλλὰ διώκει τὸ συμφέρον, τὸ ὁποῖον κεῖται ἀποπίσω του. — Λέγουσιν, ὅτι αἱ μέλισσαι δὲν φοβοῦνται τόσον τὸ κρύος, ὅσον τὴν πολλὴν βροχήν. — Ἀἱ ἐλπίδες εἶναι ὄνειρέματα ἐξύπνων ἀνθρώπων.

Φιλόξενος, ὁ γαστρίμαργος, μὴ εὐχαριστούμενος μὲ τὴν φύσιν, ἐπεθύμησε νὰ ἔχη φάρυγγα ὡσὰν τὸν τοῦ γεράνου μακρόν. — Διογένης πρὸς τινά, ὅστις ἐκρήμνισεν ἐπ' αὐτὸν μίαν δοκὸν (γρεντιὰν) καὶ ἔπειτα τοῦ εἶπε φυλάξου ὅταν τὸν ἐκτύπησε πρῶτον καὶ αὐτὸς μὲ τὴν βακτηρίαν του, φυλάξου, εἶπε, καὶ σὺ τώρα. — Τοιοῦτος νὰ γίνεσαι εἰς τοὺς γονεῖς σου, ὅποια ἐπιθυμοῦσες νὰ γείνουν πρὸς ἐσένα τὰ ἰδικά σου παιδία. — Λεύκουλλος, ὁ τῶν Ῥωμαίων στρατηγός, ὅστις ἐνίκησε τὸν Μιθριδάτην καὶ τὸν Τιγράνην, πρῶτος ἔφερεν εἰς τὴν Ἰταλίαν τὴν κερασιάν.

Λεωνίδας, ὁ εἰς τῶν βασιλέων τῆς Σπάρτης, ἀκούσας, ὅτι ὁ ἥλιος ἐπισκοτίζεται ἀπὸ τῶν Περσῶν τὰ τοξεύματα, καὶ καλῆτερα,

εἶπε διότι ὑποκάτω εἰς τὸν ἴσκιον θέλομεν πολεμήσειν. — Θεόκριτος ὁ Βουκολικὸς ἐρωτηθεὶς ὑπὸ τινος ψυχρολόγου, εἰς ποῖον μέρος θέλει τον ἰδεῖν αὐρίον, ἀπεκρίθη· ἐκεῖ, ὅπου ἐγὼ ἐσένα δὲν ἐλπίζω νὰ ἴδω. — Ἡ Φωκίωνος γυνὴ ἐρωτηθεῖσα, διατί μόνη αὐτὴ ἀπ' ὅλας τὰς ἄλλας κυρίας δὲν φορεῖ χρυσὰ στολίδια, ἐπειδὴ, εἶπε, τοῦ ἀνδρός μου ἡ ἀρετὴ καὶ τὰ προτερήματα μοὶ εἶναι ἀρκετὸς στολισμός. — Οἱ Καυσιανοὶ τοὺς μὲν γεννωμένους μοιρολογοῦν καὶ κλαίουں, τοὺς δὲ ἀποθανόντας καὶ ἀναπαυθέντας μακαρίζουν καὶ καλοτυγχίζουν. — Περὶ τοῦ Ἀισχύλου λέγουσιν, ὅτι ἐσύνθετε τὰς κωμωδίας του μεθυσμένος.

“Ὅστις δὲν κάμνει καμμίαν ἀδικίαν, οὐτε νόμον κανένα χρειάζεται. — “Ὅταν ὁ καραβοκύρης εἶναι ἄρρωστος, τότε ὅλον τὸ καράβιον συμπονεῖ. — Δὲν εἶναι μόνος ὁ πλοῦτος τυφλὸς, ἀλλὰ καὶ ἡ ὁδηγήτριά του τύχη. — Διηγοῦνται, ὅτι ὁ Νικίας ἦτο τόσον φιλόπονος, ὥστε ἐρωτοῦσε πολλάκις τοὺς δούλους του, ἂν ἐγευματίσεν, ἢ ὄχι; — Ἀναξαγόρας πρὸς τινα, ὅστις ἐλυπεῖτο, διατὶ ἀποθνήσκει εἰς ξένον τόπον, σιώπα, εἶπε δὲν ἐξεύρεις, ὅτι ἡ εἰς τὸν ἄδην κατάβασις ἀπ' ὅλα τὰ μέρη εἶναι ὁμοία; — Οἱ Κόλχοι ἐ

τείλυναν τοὺς ἀποθαμένους των εἰς τομά-
ρια καὶ τοὺς ἐκρεμοῦσαν ἀπὸ τὰ δένδρα.

Μάτρις ὁ Ἀθηναῖος εἰς ὅλην του τὴν ζω-
ὴν τίποτε ἄλλο δὲν ἐγεύετο, παρὰ ὀλίγην μυρ-
σίνην (θάμνον, του ὁποίου τὰ φύλλα ἔχουν
γεῦσιν πικράν), ἀπὸ δὲ τὸν οἶνον καὶ ὅλα
τᾶλλα πιотὰ παντελῶς ἀπεῖχε, πλὴν τοῦ νε-
ροῦ. — Ὅσοι δὲν παιδεύουν τοὺς κακοὺς,
κάμνουν νὰ ἀδικῶνται οἱ ἀγαθοί. — Ὁ Ἀ-
γάθων εἶπεν, ὅτι ὁ ἄρχων πρέπει νὰ ἐνθυ-
μῇται τρία πράγματα· πρῶτον μὲν, ὅτι ἐξου-
σιάζει ἀνθρώπους· δεῦτερον δὲ, ὅτι κατὰ νό-
μους ἐξουσιάζει καὶ τρίτον, ὅτι πρὸς καιρὸν,
καὶ ὅχι διαπάντα ἐξουσιάζει.

Παρὰ τοῖς Ἰνδοῖς, ὅστις κολοβώσῃ χέρι
ἢ ὀμμάτι τεχνίτου, ἐκεῖνος μὲ θάνατον τιμω-
ρεῖται. — Τὸν ἄρρώστον λέοντα κᾶνέν ἄλ-
λο ἰατρικὸν δὲν ὠφελεῖ, εἰμὴ διὰ φαγὶ προσ-
φερμένος πίθηκος. — Ὁ Θεὸς ἔβαλεν εἰς
τὴν ἀνθρωπότητα ἓνα τοιοῦτον νόμον· ἐὰν
θέλῃς κᾶνέν ἀγαθόν, λάβε το ἀπὸ τὸν ἑαυ-
τόν σου. — Ἐὰν ἤμην ἀηδὼν, ἔκαμνα τὰ
τῆς ἀηδόνης. ἐὰν κύκνος, ἔκαμνα τὰ τοῦ κύκ-
νου· ἐπειδὴ δὲ εἶμαι λογικὸς ἄνθρωπος, πρέ-
πει νὰ ὑμνῶ τὸν Θεόν, καὶ τοῦτο εἶναι τὸ
ἔργον μου. — Δὲν εἶναι καλὸν πράγμα ἡ

πολυεξουσία, ἕνας ἐξουσιαστής ἄς εἶναι, ἕνας βασιλεὺς, λέγει ὁ Ὅμηρος,

Εἰς μὲν τὸν Τριπτόλεμον ἀνηγείραμεν ναοὺς καὶ βωμοὺς, διατὶ μᾶς ἔδωκε τὰς ἡμερουσίους τροφὰς· εἰς δὲ τῆς ἀληθείας τὸν εὐρετὴν, τίς ἀπὸ ἐσᾶς ἔκτισεν ἱερόν; λέγει τις παραπονούμενος. — Ἐν ταῖς δυστυχίαις μᾶς ἔδοσεν ἡ φύσις διὰ παρηγορίαν τὰ δάκρυα. — Λέγουσιν, ὅτι ἡ σαλαμάνδρα (εἶδος φαρμακερᾶς σαύρας χωρὶς λέπια), διερχομένη διὰ τοῦ πυρὸς τὸ σβύνει. — Διηγοῦνται περὶ τοῦ Δάφνιδος, τοῦ βουκόλου, ὅτι, ἀφ' οὗ ἐγεννήθη, τὸν ἑρρίψαν ὑποκάτω μιᾶς δάφνης ὅθεν καὶ τὸ ὄνομα ἔλαβεν. — Ὅταν ὁ Καρανῆς ἔκαμνεν ἐν Μακεδονίᾳ τοὺς γάμους του, τότε εἰς ἕκαστον ἀπὸ τοὺς προσκαλεσμένους του φίλους ἔδωκε φιλοδώρημα ἀπὸ μίαν χρυσοῦν φιάλην. — Μεγάλον κακὸν εἶναι τὸ νὰ μὴ δύναται τις νὰ ὑποφέρῃ κακόν.

Β.

Ἀστειῖα.

Ἀνόητός τις, ἀκούσας, ὅτι ὁ κόραξ ἔη ὑπὲρ τὰ διακόσια ἔτη, ἡγόρασεν ἕνα καὶ τὸν ἔτρεφε, διὰ νὰ ἴδῃ, ἂν εἶναι ἀλήθεια. — Α.

πὸ δύο διδύμους ἀδελφοὺς ὁ ἓνας ἀπέθανεν· εὐήθης δέ τις συναπαντήσας τὸν ζωντανόν, τὸν ἠρώτησε σὺ ἀπέθανες, ἢ ὁ ἀδελφός σου; — Τρελλός τις, θέλων νὰ κολυμβήσῃ εἰς ἓνα ποταμόν, ὀλίγον ἔλειψε νὰ πνιγῇ· ὅταν δὲ ἀπέφυγε τὸν κίνδυνον, ἔκαμεν ὄρκον, ὅτι δὲν θέλει ἐμβῆν ποτὲ εἰς τὸ νερόν, πρὶν μάθῃ καλὰ νὰ κολυμβήσῃ. — Εὐήθης τις, βιαζόμενος νὰ περάσῃ ποταμόν, εἰσῆλθεν εἰς τὸ πλοῖον καββαλάρης, καὶ ὅταν τὸν ἠρώτησαν τὴν αἰτίαν, εἶπε· βιάζομαι. — Ὀλιγόνους τις, ἰδὼν σπουρίτια ἐπὶ τινος δένδρου, ἐπερίξωσε ποδιάν, καὶ κρυφᾶ συρθεὶς ὑπ' αὐτὸ, τὸ ἔσειε, διὰ νὰ πέσουν τὰ πουλιά εἰς τὴν ἐξαπλωμένην του ποδιάν.

Ἐνας μαμμάκουθος ἔτυχε μετὰ καὶ ἄλλων τινῶν εἰς καιρὸν ἀνεμοξάλης νὰ ναυαγήσῃ, καὶ ἐνῶ ἐκεῖνοι ἐπεριπλέχθησαν εἰς διαφορα ξύλινα τοῦ καραβίου μέρη, αὐτὸς ἐνηγκάλισθη τὴν ἄγκυραν, διὰ νὰ σωθῇ. — Εὐήθης τις, μὴ ἔχων ἔξοδα, ἐπωλοῦσε τὰ βιβλία του καὶ ἐπαρηγοροῦσε τὰς χρείας του· γράφων δὲ πρὸς τὸν πατέρα του ἔλεγε· χαῖρε, κύριε πάτερ! δὲν ἔχεις εἰς τὸ ἐξῆς νὰ ἐξοδεύῃς δι' ἐμὲ τίποτε· διότι μὲ τρέφουν τώρα τὰ βιβλία. — Ἀνόητός τις θέλων νὰ μάθῃ τὸ ἄλογόν του νὰ μὴ τρώγῃ πολλὰ, δὲν

τοῦ ἔδιδε τροφήν καθόλου ὅτε δὲ τὸ ἄλογον ἐψόφησεν ἀπὸ τὴν πείναν, κρίμα! εἶπεν, ὅταν τὸ ἔμαθα νὰ μὴ τρώγῃ, τότε ἀπέθανε.

Κάποιος ἔγραψεν εἰς τὴν Ἑλλάδα πρὸς ἓνα ἀνόητον φίλον του, διὰ νὰ τοῦ ἀγοράσῃ μερικὰ βιβλία, καὶ αὐτὸς ἡμέλησε τὴν παραγγελίαν τοῦ φίλου ὅταν δὲ κατὰ τύχην ἐυρέθῃ μὲ ἐκείνον, τὸν ἐπαρακάλεσε νὰ τοῦ συγχωρήσῃ διατὶ δὲν τοῦ ἐφρόντισε τὰ βιβλία, λέγων, ὅτι δὲν ἔλαβε τὸ γράμμα του. — Ἐνας τρελλὸς, ἓνας φαλακρὸς καὶ ἓνας ξυραφιστὴς ἐταξείδευαν, καὶ ἐπειδὴ ἔτυχε νὰ κοιμηθοῦν εἰς τὸν δρόμον, ἐσυμφώνησαν ὁ καθεὶς ἀπ' αὐτοὺς νὰ ἀγρυπνήσῃ ἀπὸ τέσσαρας ὥρας καὶ οἱ ἄλλοι δύο νὰ κοιμῶνται. Ἐπεσε λοιπὸν ἡ ἀράδα εἰς τὸν ξυραφιστὴν πρῶτος αὐτὸς νὰ ἀγρυπνήσῃ. Ἀφ' οὗ δὲ ἐκείνοι ἀπεκοιμήθησαν, αὐτὸς, διὰ νὰ περάσῃ τὸν καιρὸν, ἐπίασε τὸν τρελλὸν καὶ τὸν ἐξυράφισεν. Ὅταν δὲ ἐτελείωσεν ἡ διορία του τότε ἐξυπνίζει τὸν τρελλὸν, διὰ νὰ φυλάξῃ καὶ ὁ τρελλὸς, ξαλισμένος ὢν ἀπὸ τὸν ὕπνον, ἤρχισε νὰ κνήθῃ τὸ κεφάλι του, καὶ ἰδὼν, ὅτι δὲν ἔχει οὔτε τρίχα εἰς αὐτὸ, ἐφώναξεν ἀνάθεμα νὰ γείνῃ τοῦ ξυραφιστοῦ! ἀντὶ νὰ ἐξυπνίσῃ ἐμένα, ἐξύπνισε τὸν φαλακρόν!

Ἐυήθης τις ἔστειλε τὸν υἱόν του εἰς τὸν πόλεμον, καὶ ὁ υἱὸς τοῦ ὑπεσχέθη, ὅτι θέλει τοῦ φέρειν κεφαλὴν ἀπὸ ἐχθρὸν· ὁ δὲ ἀπεκρίθη πρὸς αὐτὸν εὐχομαι, παιδί μου, νὰ ἔλθῃς καὶ χωρὶς κεφαλὴν, μόνον νὰ σὲ ἴδω καὶ νὰ χαρῶ. — Ἐνας προκομμένος νέος ὑπῆγεν εἰς τὸ ὑποστατικόν του, διὰ νὰ τὸ ἐπισκεφθῇ καὶ ἐπειδὴ ἐδίψησεν, ἐρωτᾷ τοὺς ἐκεῖ ἀνθρώπους, ἂν τὸ νερὸν τοῦ ἐκεῖ πηγαδίου ἦτο καλὸν διὰ νὰ τὸ πίνῃ. Ὅταν δὲ ἐκεῖνοι ἀπεκρίθησαν, ὅτι ἦτο καλὸν, ἐπειδὴ καὶ οἱ γονεῖς του τὸ ἔπιναν· ὁ νέος τοῖς εἶπε· Καὶ πόσον μεγάλους λαιμοὺς ἔπρεπε νὰ εἶχαν οἱ γονεῖς μου, ὅταν ἤμποροῦσαν νὰ πίνουν νερὸν ἀπὸ τόσον βάθος; — Ἀπρόκοπός τις νέος, σπουδάξων τὰ γράμματα εἰς τὴν ξενητείαν καὶ ὑπ' ἀνάγκης γράψας πρὸς τὸν πατέρα του γράμμα, ἔβαλεν ἐπάνω του μίαν τέτοιαν ἐπιγραφὴν· Πρὸς τὸν πατέρα μου, τὸν ἄνδρα τῆς μητρός μου, ὅστις κατοικεῖ εἰς τὴν οἰκίαν μας.

Ἀνόητός τις καββαλάρης, θέλων νὰ ταξειδεύσῃ, ἀνέβη εἰς τὸν ἵππον καὶ ἔβαλε τὸ δισάκιον εἰς τὸν ὦμόν του· Ὅταν δὲ ὁ συνοδοιπόρος του τὸν ἠρώτησε, διατί ἐφόρτωσε τὸ δισάκιον εἰς τὸν ὦμόν του; αὐτὸς τοῦ εἶπε· διὰ νὰ μὴ βαρύνω τὸ ἄλογόν μου. —

Εἰς μίαν συναναστροφὴν ἔλεγεν ἓνας πεπαι-
 δευμένος, ὅτι ἡμεῖς οἱ πρόγονοι χρεωστοῦ-
 μεν νὰ κάμνωμεν πολλὰ διὰ τοὺς μεταγενε-
 στέρους μας· τρελλὸς δέ τις, παρευρεθεὶς ἐ-
 κεῖ καὶ ἀκούσας τοὺς λόγους του, εἶπε καὶ
 τί ἔκαμαν οἱ μεταγενέστεροι διὰ ἡμᾶς, ὅταν
 χρεωστῶμεν νὰ κάμνωμεν ἡμεῖς πολλὰ διὰ
 αὐτούς!

Κάποιος ὑπηρέτης, βλέπων τὸν αὐθέν-
 την του νὰ σχίσῃ δεμάτιον ἀχρήστων γραμ-
 μάτων, τὸν ἐπαρακάλεσε νὰ τοῦ δώσῃ τρία
 ἢ τέσσαρα ἀπ' αὐτά· καὶ ὅταν τὸν ἠρώτησεν
 ὁ αὐθέντης, τί τὰ χρειάζεται αὐτὸς ἀπεκρί-
 θη· Θέλω νὰ τὰ στείλω εἰς τὴν μητέρα μου,
 ἐπειδὴ, ὅταν ἀνεχώρησα ἀπὸ τὴν πατρίδα
 μου, μὲ παρήγγειλε νὰ τῆς στέλλω ἀπὸ κα̃-
 ποτε γράμματα. — Ἄλλος δέ τις μωρὸς, θέ-
 λων νὰ πωλήσῃ τὴν οἰκίαν του, ἐπῆρεν εἰς
 τὰς χεῖράς του ἀπ' αὐτὴν πέτραν, καὶ πε-
 ριερχόμενος εἰς τὴν ἀγορὰν, τὴν ἔδειχεν ὡς
 σημεῖον καὶ σύμβολον τῆς ποιότητος τῆς οἰ-
 κίας του.

Γ'.

ΔΙΟΓΕΝΟΥΣ ΤΟΥ ΛΑΕΡΤΙΟΥ

Ἀποφθέγματα

Τῶν Φιλοσόφων.

α'. Σόλωνος Ἀθηναίου.

Λέγουσιν, ὅτι ὁ Κροῖσος, στολίσας τὸν ἑαυτὸν του, ὅπως καλῆτερα ἐδυνήθη, καὶ καθήσας εἰς τὸν θρόνον του, ἠρώτησε τὸν Σόλωνα τὸν Ἀθηναῖον, ἔαν εἶδεν εἰς τὴν ζωὴν του καλῆτερόν τι θέαμα καὶ ἐκείνος τοῦ εἶπεν· εἶδα φασιανοὺς καὶ ταοὺς· διότι αὐτοὶ ἐστολίσθησαν μὲ ἄνθη φυσικὰ, καὶ χίλιαις φοραῖς εὐμορφότερα.

β'. Πιπτακοῦ Μιτυληναίου.

Πιπτακὸς ὁ Μιτυληναῖος, πιάσας εἰς τὰς χεῖρας τὸν φονέα τοῦ υἱοῦ του, καὶ ἔχων ἐξουσίαν νὰ τὸν καταδικάσῃ εἰς ὅ,τι ἤθελε, τὸν ἄφησε καὶ εἶπεν· ἡ συγχώρησις εἶναι καλῆτέρα ἀπὸ τὴν ἐκδίκησιν καὶ τιμωρίαν· διότι, ἐκείνο μὲν εἶναι σημεῖον φύσεως θηριώδους, τοῦτο δὲ ἡμέρου καὶ ἀνθρωπίνης.

γ'. Βίαντος Πριηνέως.

Βίας ὁ Πριηνεὺς, συμπλέων μίαν φορὰν μὲ ἀνθρώπους ἀσεβεῖς καὶ πονηροὺς, ὅταν τὸ πλοῖον ἐταράττετο ὑπὸ τῆς τρικυμίας, καὶ ἐκεῖνοι ἐπεκαλοῦντο τοὺς θεοὺς εἰς βοήθειαν, σιωπᾶτε, τοῖς εἶπε, νὰ μὴ σᾶς καταλάβουν οἱ θεοὶ, ὅτι εἴσθε εἰς τὴν θάλασσαν!

Ὁ αὐτὸς πρὸς τὸν υἱόν του, ὅστις ἐκινουῖσε διὰ τὴν Αἴγυπτον καὶ τὸν ἐρωτοῦσε, τί νὰ κάμνη ἐκεῖ καὶ νὰ εὐαρεστήσῃ εἰς αὐτὸν, ἀπεκρίθη· ν' ἀποκτήσῃς τὰ, ὅσα σὲ χρειάζονται διὰ τὸ γῆρας, ἐννοῶν τὴν ἀρετὴν.

Ὁ ἴδιος, καταδικάζων τινὰ εἰς θάνατον, ἔχυνε δάκρυα ἀπὸ τὰ ὄμματα· Ὅταν δέ τις τὸν ἠρώτησε, τί ἔπαθες, καὶ κλαίεις, ἐνῶ καταδικάζεις; αὐτὸς ἀπεκρίθη· καθὼς εἰς τὸν νόμον ἀνάγκη εἶναι ν' ἀποδοθῇ ἡ ψῆφος (ἡ ἀπόφασις)· οὕτω πρέπει καὶ εἰς τὴν φύσιν νὰ χαρισθῇ ἡ συμπάθεια.

δ'. Περιάνδρου Κορινθίου.

Περίανδρος ὁ Κορίνθιος ἔλεγεν, ὅτι, ὅσοι σκοπὸν ἔχουν ἐν ἀσφαλείᾳ νὰ βασιλεύσουν, πρέπει νὰ τοὺς περικυκλόνη ἡ εὐνοια τοῦ πλήθους, καὶ ὄχι οἱ δορυφόροι καὶ τὰ

ὄπλα. — Ὁ αὐτὸς, ἐρωτηθεὶς ὑπὸ τινος, διὰ τί δὲν παραιτεῖται ἀπὸ τὴν διοίκησιν (βασιλείαν), εἶπεν· Ὅποιον ἡ ἀνάγκη ἔκαμεν ἄρχοντα, εἰς ἐκεῖνον ἡ ἐκουσία ἀποστάτησις φέρει κίνδυνον.

εἰ. Κλεοβούλου Λινδίου.

Κλεόβουλος ὁ Λίνδιος ἐνουθέτει, ὅτι εἰς μὲν τὸν φίλον πρέπει νὰ κάμνωμεν ἐνεργεσίας, διὰ νὰ μᾶς γείνη ἀκόμη περισσότερον φίλος, τὸν δὲ ἐχθρὸν νὰ τὸν κάμνωμεν φίλον μας· διότι, ἔλεγε, πρέπει νὰ προφυλαττώμεθα καὶ ἀπὸ τῶν φίλων τὴν κατηγορίαν, καὶ ἀπὸ τῶν ἐχθρῶν τὴν ἐπιβουλήν. — Ὁ αὐτὸς ἔλεγεν, ὅταν τις ἐκβῇ ἀπὸ τὸν οἰκίαν, ἄς ζητῇ πρῶτον, τί θέλει κάμνειν, καὶ ὅταν ἔμβῃ, τότε πάλιν ἄς ἐξετάσῃ, τί ἔκαμε.

ς. Ἀναχάρσιδος Σκύθου.

Ἀνάχαρσις ὁ Σκύθης, ἐλθὼν εἰς τὰς Ἀθήνας καὶ ἐυρὼν τὴν τοῦ Σόλωνος οἰκίαν, ἐπρόσταξεν ἓνα δοῦλόν του, νὰ πηγαίνῃ μέσα νὰ τοῦ φανερώσῃ, ὅτι ἦλθε πρὸς αὐτὸν ὁ Ἀνάχαρσις ἐπὶ σκοπῷ διὰ νὸ τὸν ἰδεῖν καὶ, ἐὰν εἶναι δυνατὸν, νὰ γείνη φίλος του. Ὁ δὲ δοῦλος, ἀφ' οὗ ἐκπλήρωσε τὴν προσταγὴν

τοῦ Ἀναχάρσιδος, ἐπροστάχθη ἀπὸ τὸν Σόλωνα νὰ τοῦ εἴπῃ, ὅτι οἱ Ἕλληνες εἰς τὰς ιδίας των πατρίδας κάμνουν φίλους· καὶ ὁ Ἀνάχαρσις εἰσπηδήσας μέσα πρὸς αὐτὸν, ἰδού, εἶπε, τώρα εἶσαι εἰς τὴν πατρίδα σου, καὶ πρέπει νὰ κάμῃς φίλους! Ὁ δὲ Σόλων θευμάσας διὰ τὴν ἐτοιμότητά του, τὸν ἐδέχθη φιλοφρόνως καὶ τὸν ἔκαμε φίλον του.

ξ'. Σωκράτους.

Σωκρατῆς ὁ φιλόσοφος, ὅταν ἔμελλε νὰ πῇ τὸ κῶνειον καὶ ἡ γυνὴ τοῦ εἶπεν ἀδίκως χάνεσαι, καὶ σὺ, εἶπε, δικαίως ἤθελες νὰ χαθῶ; — Ὁ αὐτὸς πρὸς τινὰ, ὅστις ἐθαύμαζε, πῶς ἐδυνήθη νὰ ὑπεφέρῃ ἓνα ἀχρεῖον, ὁ ὁποῖος τὸν ἐλάκτισε (ἐκλότσησε) καὶ νὰ μὴ τὸν ἐκδικηθῇ, εἶπεν ἔὰν μὲ ἐλάκτισε κἄνεις γαεῖδαρος, ἤθελες κρίνειν εὖλογον, νὰ τὸν τραβήξω εἰς τὸ κριτήριον; — Ὁ αὐτὸς, προσκαλέσας ποτὲ πλουσίους τινὰς εἰς τὸ δεῖπνον, καὶ ἐπειδὴ ἡ γυνὴ τοῦ Σανθίππῃ ἐκάκιζε τρόπον τινὰ, διατὶ δὲν τῆς εἶπε νὰ προετοιμασθῇ, μὴ φροντίξῃς, εἶπε διότι, ἂν οἱ φίλοι μας εἶναι ἄνθρωποι μέτριοι, εὐκολα θέλουν εὐχαριστηθῇν, εἰ δὲ μὴ, ἡμᾶς δὲν μας μέλει δι' αὐτό.

ή. Ἀριστίππου Κυρηναίου.

Ἀρίστιππος ὁ Κυρηναῖος, περνῶν ποτε ἀπὸ τὸν Διογένην, ὅστις ἔπλυνε λάχανα εἰς μίαν βρύσιν, ἐπεριγελάσθη ὑπ' αὐτοῦ μὲ τούτους τοὺς λόγους· Ἐὰν ἤξευρες, Ἀρίστιππε, οὕτω νὰ φέρεσαι, δὲν εἶχες ἀνάγκην νὰ κολακεύῃς τοὺς τυράννους καὶ νὰ κλόθεσαι εἰς τὰς αὐλὰς των· ὁ δὲ, καὶ σὺ, τοῦ εἶπε, Διόγενες, ἐὰν ἦσο ἐπιτήδειος νὰ συναναστρέφεσαι μὲ τοὺς ἀνθρώπους, τώρα δὲν ἤθελες πλύνειν λάχανα.

Ὁ αὐτὸς, παρακαλῶν ποτε τὸν Διονύσιον νὰ συγχωρήσῃ εἰς τινὰ φίλον του τὴν ξωὴν, καὶ μὴ ἐπιτυχῶν τοῦ σκοποῦ, προσέπεσεν εἰς τοῦ τυράννου τοὺς πόδας καὶ ἐπειδὴ ἔνας τὸν ὠνείδισεν, ὅτι κάμνει πρᾶγμα ἀπᾶλλον εἰς τὸν φιλόσοφον, ἀπεκρίθη· Ἐγὼ διὰ τοῦτο δὲν πταίω, παρὰ ὁ Διονύσιος, ὁ ὅποῖος ἔχει τὰ αὐτῖα εἰς τὰ ποδάρια.

θ. Στίλπωνος Μεγαρέως.

Διμήτριος, ὁ υἱὸς τοῦ Ἀντιγόνου, ὅταν ἐπολιόρκησε τὰ Μέγαρα, ἐφρόντισε νὰ φυλαχθῇ ἡ οἰκία τοῦ Στίλπωνος ἀβλαβῆς, καὶ ὅλα, ὅσα τοῦ ἀφηρέθησαν νὰ ἀποδοθοῦν ὀπίσω. Πρὸς δὲ τούτοις, ὅταν ἐξήτησεν ἀπ' αὐ-

τὸν σημείωσιν τῶν ἀρπασθέντων του πραγμάτων, ἔλαβε τοιαύτην ἀπόκρισιν· Ἐγὼ δὲν ἔχασα τίποτε· διότι ὁ πόλεμος δὲν δύναται νὰ μὲ πάρῃ τὴν ἀρετὴν.

Λέγουσιν, ὅτι τόσον εἴλκυσε τὴν προσοχὴν τῶν Ἀθηναίων πρὸς αὐτὸν, ὥστε ὅταν διέβαινε, ἔτρεχαν ἀπὸ τὰ ἐργαστήρια, διὰ νὰ τὸν ἴδωσι. Καὶ ἀφοῦ ἓνας τοῦ εἶπε Στίλπων! σὲ θαυμάζουν οἱ ἄνθρωποι, ὡς κἂν ἐν θηρίον ὄχι, ἀπεκρίθη ὡς θηρίον, ἀλλ' ὡς ἄνθρωπον ἀληθινόν!

ί. Πλάτωνος.

Διονύσιος ἔγραψε προστακτικῶς εἰς τὸν Πλάτωνα, νὰ μὴ κακολογῇ περὶ αὐτοῦ, καὶ ὁ Πλάτων ἐγγράφως τοῦ ἀπεκρίθη, ὅτι δὲν ἔχει καιρὸν νὰ ἐνθυμῇται τὸν Διονύσιον. — Ὁ αὐτὸς, ὅταν ἐσυνώδευε τὸν φίλον του Χαβρίαν εἰς τὴν ἀκρόπολιν, ὅς τις ἦτο ἔνοχος θανάτου, καὶ ὁ συκοφάντης (κατάσκοπος) Κρώβυλος τὸν ἀπήντησε καὶ τοῦ εἶπε πηγαίνεις, διὰ νὰ ὁμιλήσῃς πρὸς βοήθειαν ἄλλου, καὶ δὲν ἐξεύρεις, ὅτι καὶ ἐσένα προσμένει τὸ τοῦ Σωκράτους κώνειον! οὕτως ἀπεκρίθη· Ὅταν πολεμῶν ὑπὲρ τῆς πατρίδος μου ὑπέφερα τόσους κινδύνους, διατί νὰ

μὴ ριψοκινδυνήσω καὶ τῶρα περὶ τοῦ χρέους πρὸς τὸν φίλον μου;

ια'. Διογένους Σινωπέως.

Διογένης, ὁ Σινωπεὺς πατῶν μιᾷ τῶν ἡμερῶν τὰ πολυτελῆ στρώματα εἰς τοῦ Πλάτωνος τὴν οἰκίαν, εἶπε πατῶ τοῦ Πλάτωνος τὴν ἔπαρσιν ὁ δὲ ὑπολαβὼν ἀπεκρίθη· μὲ ἄλλην μίαν ὑπερηφάνειαν καὶ τύφον, ὦ Διόγενες. — Ὁ αὐτὸς πρὸς τὸν ἐρωτήσαντα ποίαν ὥραν πρέπει καὶ ἀρμόξει νὰ γευματίσῃ τις, ἀπεκρίθη. Ὁ μὲν πλούσιος ἐμπορεῖ, ὅταν θέλῃ, ὁ δὲ ἐνδεὴς, ὅταν ἔχῃ. — Ὁ ἴδιος πρὸς ἓνα, ὅστις ἐκρήμνισεν εἰς αὐτὸν ἓν δοκάριον, καὶ ὕστερον τοῦ ἐφώναξε φυλάξου! τί, εἶπε μήπως πάλιν ἔχεις σκοπὸν νὰ μὲ κτυπήσῃς;

Πρὸς τοὺς συμβουλεύοντάς τον νὰ ζητήσῃ τὸν φυγόντα δοῦλόν του, εἶπε Παράξενον ἦτο, ἂν ὁ Μάνης χωρὶς τὸν Διογένην ξῇ, καὶ ὁ Διογένης χωρὶς τὸν Μάνην νὰ μὴ ἐμπορῇ. — Ἰδὼν τῶν Μεγαρέων τὰ πρόβατα, πῶς εἶναι σκεπασμένα μὲ πυκνόμαλλα δέρματα, τὰ δὲ παιδία των γυμνὰ καὶ ἀνυπόδητα, εἶπε Συμφερώτερον νὰ εἶναί τις κριὸς, παρὰ υἱὸς τῶν Μεγαρέων. — Λύχνον (φανάριον) τὴν ἡμέραν ἀνάψας καὶ περιφερόμενος μὲ αὐτὸν εἰς

τὴν ἀγορὰν, ἔλεγεν ἄνθρωπον ζητῶ. — Ἐλ-
θὼν εἰς τὴν Μύνδον καὶ ἰδὼν μεγάλας μὲν
τὰς πύλας, μικρὰν δὲ τὴν πόλιν, ὧ ἄνδρες
Μύνδιοι! ἐφώναξε, κλείσατε τὰς πύλας, νὰ
μὴ ἐκβῇ ἡ πόλις σας.

Ὁ αὐτὸς, μαθὼν ἕνα στολισμένον καὶ ὠ-
ραῖον νεανίσκον νὰ ὁμιλῇ ἄπρεπα καὶ αἰσ-
χρὰ λόγια, δὲν ἐντρέπεσαι, τοῦ εἶπεν ἀπὸ
ἐλεφάντινον θηκάριον νὰ ἐκβάλλῃς μάχαι-
ραν μολυμβδίνην; — Ἀπὸ ἕνα ἄσωτον ἐξη-
τοῦσε μνᾶν καὶ ἐκεῖνος τὸν ἠρώτησε διατί
ἀπὸ μὲν τοὺς ἄλλους ζητεῖς μόνον ὀβολὸν,
ἀπ' ἐμένα δὲ ἀκαίριαν μνᾶν; ὁ δὲ, ἐπει-
δὴ, εἶπε παρὰ μὲν τῶν ἄλλων ἐλπίζω νὰ
λάβω καὶ ἄλλην φορὰν, ἀπ' ἐσένα ὅμως,
Κύριος οἶδεν, ἐὰν καὶ ἄλλοτε θέλω λάβειν.
— Παρατηρήσας ἀνεπιτήδειόν τινα τοξότην,
ὑπῆγε καὶ ἐκάθισεν σιμὰ τοῦ σκοποῦ (νυσ-
σανίου), λέγων, φοβοῦμαι νὰ μὴ μὲ πληγώσῃ.

ιβ'. Ζήνωνος Κιτιέως.

Ζήνων, ὁ Κιτιεὺς ὑπῆγε καὶ ἠρώτησε τὸν
χρησμὸν τί τάχα ἐὰν κάμνῃ, θέλει ξήσειν
εὐτυχῶς ὁ δὲ χρησμὸς ἀπεκρίθη ἐὰν ἐξομοιω-
θῇς μὲ τοὺς νεκρούς. Καὶ αὐτὸς, ἐννοήσας
τοὺς λόγους, ἐδόθη εἰς τὴν ἀνάγνωσιν τῶν

ἀρχαιοτήτων. — Ὁ αὐτὸς, ἔμπορος ὢν καὶ πορφύραν ἐκ τῆς Φοινίκης φορῶν, ὅταν ἦτο κατὰ τὸν Πειρεᾶ ἐναυάγησε· σωθεὶς δὲ τοῦ θανάτου μὲ πολλὴν ἰλαρότητα εἶπε· τῶρα καλᾶ ἐθαλασσοπόρησα, ὅταν ἐναυάγησα.

ιγ'. Κλεάνθους Ἀσσίου,

Κλεάνθης, ὁ Ἀσσιος, ὅταν ἐν θεάτρῳ Σωσίθεος ὁ Ποιητῆς, ἀναφερόμενος πρὸς αὐτὸν ἐξεφώνησε „Πόσους καὶ πόσους ἢ Κλεάνθους μωρία βόσκει καὶ κατέχει.“ ἔμεινεν ἀμετάτρεπτος εἰς τὸ σχῆμά του διὰ τὸ ὅποιον οἱ ἀκροαταὶ θαυμάσαντες, τὸν μὲν χειροκρότησαν, τὸν δὲ λοῖδορον ἔξω ἐδίωξαν. Ὑστερον δὲ, ὅταν ὁ Ποιητῆς ἐμετανόησε διὰ τὴν κακολογίαν του, ὁ Κλεάνθης πάλιν τὸν ἐδέχθη λέγων „Ατοπον εἶναι, ὁ μὲν Διόνυσος καὶ Ἡρακλῆς, κακοφημούμενοι ὑπὸ τῶν Ποιητῶν, νὰ μὴ ὀργίζωνται, καὶ ἐγὼ διὰ μίαν πρόστυχον βλασφημίαν νὰ ἀγανακτῶ!“

ιδ' Ἰσοκράτους.

Ἰσοκράτης, ὁ ῥήτωρ παρὰ τινος ἀθυρογλώσσου μαθητοῦ, ὅστις ἦλθε πρὸς αὐτὸν νὰ σπουδάξῃ τὴν Ῥητορικὴν, ἐξήτησε διπλὴν πληρωμήν. Ὅταν δὲ ἐκεῖνος τὸν ἠρώτησε τὴν αἰ-

τίαν, ἀπεκρίθη „τὴν μὲν μίαν θέλω, διὰ νὰ σὲ μάθω νὰ ὁμιλῇς, τὴν δὲ ἄλλην, νὰ σιωπᾷς!“ — Ὁ αὐτὸς, ἐυρεθείς ποτε παρὰ Νικοκρέοντι, τῆς Κύπρου τῷ τυράννῳ εἰς συμπόσιον, καὶ παρακινούμενους ὑπὸ τῶν συμποτῶν νὰ ὁμιλήσῃ τι, εἶπεν ἐκεῖνο τὸ θρυλλούμενον. „Δι’ ὅσα μὲν ἐγὼ ἱκανὸς, δὲν εἶναι τώρα ὁ καιρὸς, δι’ ὅσα δὲ εἶναι ὁ καιρὸς, ἐγὼ δὲν εἶμαι ἱκανός.“

ιε'. Δημοσθένους.

Δημοσθένης, ὡς πρέσβυς ποτὲ ὑπὲρ Ἀθηναίων παρρησιασθεὶς εἰς τὸν Φίλιππον, μὲ πολὺ θάρρος ὠμίλησε, διὰ τὸ ὅποιον καὶ ἐπιπληχθεὶς ὑπ’ αὐτοῦ οὕτω Δὲν φοβεῖσαι, νὰ μὴ προστάξω νὰ κοπῇ ἡ κεφαλὴ σου; ὅχι, εἶπε διότι, ἐὰν σὺ μὲ τὴν κόψῃς, ἡ πατρίς μου θέλει μοι ἐπιθέσειν ἄλλην ἀθάνατον.

Δ'.

ἐκ τῆς

Ποικίλης Ἱστορίας

τοῦ

ΑΙΛΙΑΝΟΥ

Διηγηματία τινα.

α'. Πῶς ὁ Ἀναξαγόρας ὑπέφερεν ἀνδρείως
τὸν θάνατον τῶν τέκνων του.

Ἀναξαγόρας ὁ Κλασομένιος, ἐνῶ ποτε
ἐφιλοσόφει μὲ τοὺς ὀπαδούς του, καὶ κά-
ποιος τοῦ ἔφερε τὴν εἴδησιν, ὅτι ἀπέθαναν
οἱ δύο υἱοί του, τοὺς ὁποίους εἶχε μονογε-
νεῖς, ἔμεινεν εἰς ἀταραξίαν καὶ ἡσυχᾷ εἶπεν
Ἡξευρα, ὅτι τοὺς ἐγέννησα θνητούς.

β'. Σκύθου ἀπόκρισις περὶ τοῦ κρύους.

Ἐπιπτε ποτε χιόνι, ὁ δὲ βασιλεὺς τῶν
Σκυθῶν, ἰδὼν ἓνα τῶν ὑπηκόων του γυμ-
νὸν πεμιφερόμενον, τὸν ἠρώτησεν, ἂν κρυό-
νει ὁ δὲ τὸν ἀντερώτησεν, ἂν τὸ μέτωπον κρυό-
νει ὅταν δὲ ὁ βασιλεὺς εἶπεν ὅχι οὗτ' ἐγὼ,
ἀπεκρίθη ὁ Σκύθης διότι ὅλος εἶμαι μέ-
τωπον.

γ'. Περὶ τῶν πολυτελῶς ἐνδυμένων.

Διογένης εἰς Ὀλυμπίαν ἐλθὼν καὶ ἰδὼν εἰς τὴν πανήγυριν Ῥοδιακούς τινας νεανίσκους πολυτελῶς καὶ λαμπρῶς ἐνδυμένους, ἐγέλασε καὶ εἶπεν· ἰδοὺ ὑπερηφάνεια! ἔπειτα συναπαντήσας καὶ Λακεδαιμονίους τινὰς μὲ κακὰς καὶ λυγδωμένας ἐξωμίδας (φορέματα τοιαῦτα, ὥστε εἰς ἀπὸ τοὺς ὠμούς καὶ ἡ χεὶρ ὅλη ἔξω ἐφαίνετο), ἄλλη πάλιν ὑπερηφάνεια, ἐφώναξε.

δ'. Πράγματα, πρῶτον ἐν Ἀθήναις εὐρεθέντα.

Λέγουσιν, ὅτι ἡ ἐλαία καὶ ἡ συκῇ πρῶτον εἰς τὰς Ἀθήνας ἀνεδόθησαν καὶ εὐρέθησαν· κρίσιν δὲ εἰς τὰ δικαστήρια πρῶτοι οἱ Ἀθηναῖοι ἤρχισαν νὰ κάμνουν· καὶ ἀγῶνα μὲ τὰ σώματα πρῶτοι αὐτοὶ ἐπενόησαν· καὶ ἵππους εἰς ἅμαξαν πρῶτος ὁ Ἐριχθόνιος ἔξευξε.

ε'. Νεανίου ἀπόκρισις πρὸς τοῦ πατρός του τὴν ἐρώτησιν, τί σοφὸν μάθημα ἐξεύρει.

Νεανίας τις ἀπὸ τὴν Ἐρέτρειαν, ἀκροασθεὶς τὸν Ζήνωνα μερικὸν καιρὸν, ἐπέστρεψεν εἰς τὸ ὀσπήτιον, καὶ ἐρωτηθεὶς ὑπὸ τοῦ πατρός του, τί μάθημα σοφὸν ἔμαθεν, εἶπεν,

ὅτι μὲ καιρὸν θέλει τὸ δείξειν. Ἐπειδὴ δὲ ὁ πατήρ του διὰ τοῦτο ἠγανάκτησε καὶ τὸν ἔδειρεν, αὐτὸς ὑποφέρων τὸ συμβεβηκὸς μὲ ἡσυχίαν, εἶπε τοῦτο τὸ σοφὸν ἔμαθα, τὸ νὰ ὑπομένω τοῦ πατρός μου τὸν θυμόν.

ζ'. Περὶ Φωκίωνος.

Φωκίων, τοῦ Φώκου ὁ υἱός, ἐλθὼν ποτε εἰς τῶν Ἀθηναίων τὴν συνέλευσιν καὶ ὀνειδίζων τοὺς, ὡς ἀχαρίστους πρὸς αὐτὸν, σοφῶς ἅμα καὶ δηκτικῶς τοῖς εἶπε Κάλλιον ἐγὼ θέλω νὰ πάθω ἀπ' ἐσᾶς κἂν ἐν κακόν, πάρειξ ἐσεῖς ἀπ' ἐμένα νὰ κακοποιηθῇτε.

ξ'. Ἀριστοτέλης καταπραῦνει τοῦ Ἀλεξάνδρου τὴν ὀργήν.

Ὁ Ἀριστοτέλης, θέλων μίαν φορὰν νὰ καταπραῦνῃ τοῦ Ἀλεξάνδρου τὸν θυμόν καὶ νὰ τὸν ἐμποδίσῃ ἀπὸ τοῦ ν' ἀγανακτῇ κατὰ τοῦ πλήθους, ταῦτα πρὸς αὐτὸν ἔγραψε πρὸς χειροτέρους ἀπὸ ἡμᾶς ὁ θυμὸς καὶ ἡ ὀργὴ δὲν γίνεται, ἀλλὰ πρὸς καλητέρους μας μὲ ἐσένα δὲ κἂν εἶς δὲν εἶναι ὅμοιος ἄρα καὶ εἰς κἂνένα δὲν ἔχεις νὰ θυμόνεσαι.

η'. Ὁ Φωκίων περιγελαῖ μὲ τὸν Δημάδην.

Δημάδης ὁ ῥήτωρ, προτιμηθεὶς ποτε ὑπὸ τῶν Ἀθηναίων διὰ ἐμπειρότερον στρατη-

γὸν ἀπὸ τὸν Φωκίωνα, καὶ ἐπὶ τούτῳ ὑψη-
λοφρονήσας ἦλθεν εἰς τὸν Φωκίωνα καὶ εἰ-
ρωνικῶς εἶπε· Δάνεισέ μοι, ὦ φίλε, τὴν ῥυ-
παρὰν (λαιρωμένην) σου χλαμίδα (ἐπανω-
φόριον), τὴν ὁποίαν ἐσυνήθιζες νὰ φορῇς,
ὅταν στρατηγῇς· Καὶ ὁ Φωκίων τοῦ ἀπεκρί-
θη· Μὰ τὴν ἀλήθειαν, ὦ ἄνθρωπε! δὲν θέ-
λει λείψειν ποτὲ ἀπ' ἐσένα ἡ ῥυπαρία, ἕως
οὔτου εἶσαι τοιοῦτος.

θ'. Περὶ ὑπομονῆς τοῦ Ἀγησιλάου

Ἀγησίλαος ὁ Λακεδαιμόνιος, γέρον ἤδη
ὢν, ἔκβαινεν ἀπὸ τὴν οἰκίαν του πολλάκις
ἀνυπόδητος καὶ ἀνένδυτος (χωρὶς τὸν χιτῶ-
να), ἐκτὸς μόνον, ὅτι ἐπεριτειλύγετο μὲ τὸ
τριβώνιον του, καὶ ἐπεριπάτει τὸν χειμῶνα
πρωτὶ πρωτὶ εἰς τὴν ἀγοράν· Ὅταν δέ τις τὸν
ὠνείδισεν, ὡς μωρὸν, διατὶ ἐπαγγέλλεται πράγ-
μα ἀνῆκον εἰς νεωτέραν ἡλικίαν, ἀπεκρίθη·
Οἱ νέοι συμπολιταί μου, ὥσάν τὰ πωλάρια,
ὡς ἔχουν εἰς τὴν καρτερίαν ἔμενα τέλειον
παράδειγμα.

ί, Προσφορὰ Πεισιστράτου πρὸς τοὺς
πολίτας του.

Πεισίστρατος, ὁ Ἀθηναίων τύραννος, ὅ-
ταν ἐνεπιστεύθη τὸ πηδάλιον τῆς διοικήσεως,
ἔστελλε καὶ ἔκραξε πρὸς τὸν ἑαυτόν του ὁ-

λους ἐκείνους, ὅσοι ἄργοι ἐκάθοντο εἰς τὰς ἀγορὰς, καὶ τοὺς ἡρώτα τί νὰ εἶναι τὸ αἷτιον, καὶ περιφέρονται χωρὶς δουλειάν; ἔλεγε δὲ πρὸς αὐτοὺς οὕτως· ἔάν σου ἀπέθανε ὑποξύγιον, ἔπαρέ το ἀπὸ ἐμένα καὶ ὑπάγε καὶ ἐργάζου· ἔάν στερῇσαι σπόρον, ἔχε τον παρ' ἐμοῦ, φοβούμενος, μήπως ἡ ἀεργία των, γεννήσῃ σπάνιν καὶ ἔνδειαν.

ια'. Τί εἶπεν ὁ Πλάτων περὶ τῆς πολυτελείας τῶν Ἀκραγαντίνων.

Πλάτων, ὁ Ἀρίστωνος υἱὸς, ἰδὼν Ἀκραγαντίνους καὶ οἰκίας νὰ κτίξουν πολυτελεῶς καὶ νὰ τρώγουν μὲ παρόμοιον τρόπον, εἶπεν· „Οἱ Ἀκραγαντῖνοι κατασκευάζουν μὲν οἰκοδομὰς, ὥσάν, ὅτι θέλουν ζῆσειν αἰωνίως· τρώγουν δὲ, ὥς, ὅτι πᾶσαν στιγμὴν ἔχουν ν' ἀποθάνουν·“. Περὶ τούτων λέγει ὁ Τίμαιος, ὅτι εἰς τὰς τραπέζας των ἐμεταχειρίζοντο ἄργυρᾱ ἐλαιοδοχεῖα (λαδικὰ) καὶ ξύστρας· κλίνας δὲ ὅλας ἐλεφαντίνας εἶχαν.

ιβ'. Κρητῶν νόμος περὶ μαθημάτων.

Οἱ Κρητεῖς ἐδιώριζαν τὰ ἐλεύθερα παιδία των νὰ μανθάνουν τοὺς νόμους μὲ καῖποιαν μελωδίαν, εἰς τρόπον, ὥστε, ἀπὸ τὴν μουσικὴν ψυχαγωγούμενα, νὰ τοὺς ἐμβάξουν ἐν-

κολώτερον εἰς τὴν μνήμην των, καὶ, ἐὰν κάμουν τι ἀπὸ τὰ ἐμποδισμένα, νὰ μὴ ἔχουν πρόφασιν, ὅτι δὲν τα ἤξευραν Δεύτερον δε μάθημα τὰ ἐδίδαν ν' ἀποστηθίζουν τοὺς ὕμνους τῶν θεῶν, καὶ τρίτον τῶν ἐναρέτων ἀνδρῶν τὰ ἐγκώμια.

ιγ'. Σωκράτης καταβάλλει τοῦ Ἀλκιβιάδου τὴν ἔπαρσιν

Βλέπων ὁ Σωκράτης, πῶς ὁ Ἀλκιβιάδης ἐφουσκώθη διὰ τὸν πλοῦτόν του καὶ μεγαλοφρονεῖ διὰ τὰ ὑποστατικά του, τὸν ἔφερεν εἰς ἓν μέρος, ὅπου ἦτο κρεμασμένος ἓνας γεωγραφικὸς χάρτης, καὶ τὸν ἐπρόσταξε νὰ ζητήσῃ μέσα εἰς αὐτὸν τὴν Ἀττικὴν. Ὅταν δὲ ἐκεῖνος τὴν ἤυρε, ὁ Σωκράτης τοῦ εἶπε, νὰ τοῦ δείξῃ, ποῦ εἶναι εἰς αὐτὴν καὶ τὰ ὑποστατικά του. Ἀλλ' ὁ Ἀλκιβιάδης ἀποκρίνεται, ὅτι δὲν τοὺς βλέπει πουθενᾶ γραμμένους. Λοιπὸν, προσθέτει ὁ Σωκράτης, πῶς ὑψηλοφρονεῖς διὰ πράγματα, τὰ ὅποια δὲν κάμνουν οὔτε ἓν μέρος τῆς γῆς;

ιδ'. Περὶ Θηραμένων.

Θηραμένης, ὁ Ἀθηναῖος, εἰς τῶν τριάκοντα τυράννων, μόλις ἐκβῆκε ποτε ἀπὸ τὴν οἰκίαν του, καὶ ἐκείνη παρευθὺς ἐκρημνίσθη.

Οἱ Ἀθηναῖοι λοιπὸν ἕνας ἀπὸ τὸ ἓν καὶ ἄλλος ἀπὸ τὸ ἄλλο μέρος συντρέξαντες τὸν ἐσυγχαίροντο διὰ τὴν τυχηρὰν καὶ παράδοξον σωτηρίαν. Ὁ δὲ, παρ' ἐλπίδα, ἔμπροσθεν ὅλων ἐφώναξεν „ὦ Θεέ! διὰ ποῖον καιρὸν μὲ φυλάττεῖς!“ Καὶ μετ' ὀλίγας ἡμέρας ἠναγκάσθη ὑπὸ τῶν τριάκοντα νὰ πῇ τὸ κώνειον καὶ νὰ ἀποθάνῃ.

ιέ. Περὶ ὁμότητος Ἀλεξάνδρου, τοῦ Φεραίων τυράννου.

Ἀλέξανδρος, ὁ Φεραίων τύραννος ἐφάνη ἀπ' ὅλους τοὺς τυράννους ὁμότερος. Οὗτος, ὅταν ποτὲ Θεόδωρος, ὁ τραγωδοποιητὴς ὑπεκρίνετο τὴν Ἀρεόπην μὲ ἄκραν ἐμπάθειαν, ἐκινήθη εἰς λύπην καὶ ἐδάκρυσεν. Ἐπειτα ἐσηκώθη καὶ ἀνεχώρησεν ἀπὸ τὸ θέατρον. Τὴν δ' αὖριον ἡμέραν δικαιολογούμενος εἰς τὸν Θεόδωρον, ἔλεγεν, ὅτι δὲν ἔφυγε διὰ καταφρόνησιν ἢ ἀτιμίαν του, ἀλλ' ἀπὸ ἐντροπὴν, διατὶ, τῶν μὲν ὑποκριτῶν τὰ πάθη ἐδυνήθησαν νὰ τὸν λυπίσωσι, τὰ δὲ τῶν πολιτῶν του κατ' οὐδένα τρόπον.

ιζ. Ξενοκράτους εὐσπλαγχνία.

Ξενοκράτης, ὁ φίλος τοῦ Πλάτωνος, ὅχι μόνον ἦτο εὐσπλαγχνος καὶ φιλόανθρω-

πος, ἀλλὰ καὶ εἰς τὰ ἄλλογα ξῶα συμπα-
θητικὸς; διότι, ἐνῶ ποτε ἐκάθετο ἔξω εἰς
προσήλιον, ἕνας τρωγλίτης, κυνηγούμενος ἀ-
πὸ ἱέρακα, ἐπέταξε μέσα εἰς τὸν κόλπον του,
καὶ αὐτὸς μετὰ χαρᾶς τὸν ἔκρυπεν, ἕως οὔ
δὲν ἔφυγεν ὁ ἐχθρὸς. Ὅταν δὲ τὸν ἤλευθέ-
ρωσεν ἀπὸ τὸν φόβον, ἥνοιξε τὸν κόλπον
καὶ τὸν ἀφῆκεν, εἰπὼν, ὅτι δὲν ἐπρόδοσε τὸν
παρακαλεστήν.

ιζ'. Περὶ τῆς ἐπάρσεως τοῦ Μενεκράτους.

Μενεκράτης ὁ ἰατρὸς εἰς τόσῃν ἔπαρσιν
ἔφθασεν, ὥστε ὠνόμαξε τὸν ἑαυτὸν του Δία.
Καὶ γράφων ποτὲ πρὸς Φίλιππον, τὸν βα-
σιλέα τῶν Μοκεδόνων, τοιαύτην ἀρχὴν ἔκα-
με τῆς ἐπιστολῆς του Μενεκράτης ὁ Ζεὺς
Φιλίππῳ εὖ πράττειν! Ὁ δὲ Φίλιππος τοῦ
ἀποκρίνεται καὶ λέγει Φίλιππος Μενεκράτει
ὑγιαίνειν! Σὲ συμβουλεύω, φίλε, νὰ ὑπά-
γῃς εἰς τῆς Ἀντικύρας τὰ μέρη καὶ νὰ μα-
ξόνῃς τὸν ἐκεῖ πολὺν ἐλλέβορον, δηλῶν μὲ
τοῦτο, ὅτι ὁ Μενεκράτης παραλαλεῖ καὶ πα-
ραφρονεῖ.

ιη'. Φίλιππος περιγελαῖ τὸν τύφον τοῦ
Μενεκράτους.

Φιλεύων ποτὲ μεγαλοπρεπῶς ὁ Φίλιπ-
πος ἐπροσκάλεσεν εἰς τὸ συμπόσιον καὶ τὸν

Μενεκράτην, διὰ τὸν ὁποῖον ἐπρόσταξε καὶ ἡτοιμάσθῃ τόπος χωριστὸς μὲ λαμπρὰν κλίνην. Ὅταν δὲ ἐκεῖνος ἐπλαγίασεν, ὁ Φίλιππος ἐπῆρε τὸ θυμιατήριον καὶ τὸν ἐθυμιάτισεν, ἐνῶ οἱ ἄλλοι φίλοι ἐχαίροντο τὰ νοστιμώτατα ἐδέσματα. Ὁ οὖν Μενεκράτης, τὸ μὲν πρῶτον ἐσιώπα καὶ ἐνασμενίζετο μὲ τὴν τιμὴν ὅταν δὲ μετ' ὀλίγον ἐπείνασε καὶ ἐμαρτυρήθῃ, ὅτι ἦτο ἄνθρωπος, καὶ μάλιστα ἀνόητος, ἐσηκώθῃ καὶ ἔφυγε, λέγων, ὅτι ὑβρίσθῃ καὶ ἡτιμάσθῃ διότι ὁ Φίλιππος ἐφανερώσε μὲ ἀστεῖον τρόπον τὴν ἀνοησίαν του.

Ε'.

Ἐκ τῶν

ΠΛΟΥΤΑΡΧΟΥ

ἐν Ἀποφθέγμασι Διηγήματά τινα.

α'. Φύσις καὶ Τέχνη.

Ἀγησίλαος, ὁ βασιλεὺς τῆς Σπάρτης, προσκαλούμενός ποτε ἀπὸ ἑνα ν' ἀκούσῃ ἄνθρωπον, ὅστις ἐμιμεῖτο τὴν φωνὴν τῆς ἀηδόνος, τὸ ἡμέλησεν, εἰπὼν Τὴν ἰδίαν ἀηδὸνα τόσαις φοραῖς ἤκουσα.

β'. Ὁ φλύαρος ξυραφιστής.

Ἀρχέλαος, ὁ Βασιλεὺς πρὸς τὸν φλύα-
ρόν του ξυραφιστήν, ὅστις, ἀφοῦ τοῦ ἔβαλεν
ὀλόγυρα εἰς τὸν λαιμὸν τὸ ὠμόλινον καὶ ὕστε-
ρον τὸν ἡρώτα πῶς θέλεις νὰ σὲ ξυραφίσω,
ὦ βασιλεῦ, μὲ σιωπὴν, εἶπε.

γ'. Τί διαφέρει ὁ Ἥρωρ ἀπὸ τὸν Ποιητήν.

Θεμιστοκλῆς πρὸς τὸν, ὅστις τὸν ἡρώτη-
σε, ποῖον ἀπὸ τὰ δύο κάλλιον ἡγάπα νὰ
εἶναι, Ἀχιλλεὺς ἢ Ὀμηρος; Σὺ δὲ, εἶπε, τί
προτῆτερα ἡθέλες νὰ εἶσαι, ὁ νικητὴς εἰς
τοὺς Ὀλυμπιακοὺς ἀγῶνας, ἢ ὁ κηρύττων
τὸν νικητήν;

δ'. Ὁ βασιλεὺς καὶ ὁ ψάλτης.

Ὅταν ὁ Φίλιππος ἡθέλησέ ποτε εἰς τὸ
δεῖπνον νὰ διορθώσῃ τὸν ψάλτην του, καὶ
ἤρχισε νὰ ὁμιλῇ περὶ τῶν τραγωδίων, μὴ τὸ
πάθοις, τοῦ εἶπεν ὁ ψάλτης, τοῦτο τὸ κα-
κὸν ὦ βασιλεῦ! καὶ νὰ ἐξεύρῃς αὐτὰ καλῆ-
τερα ἀπὸ ἐμένα!

ε'. Ὁ κοιμώμενος Βασιλεὺς.

Ἐνῶ ποτε τὴν ἡμέραν ἐκοιμᾶτο ὁ Φίλιπ-
πος, καὶ οἱ, διὰ νὰ ὑπάγουν μὲ αὐτὸν εἰς τὸ

κυνήγιον, συνηγμένοι Ἕλληνες ἤρχισαν ν' ἀγανακτοῦν καὶ νὰ θορυβοῦν· μὴ θουμάξετε, τοῖς εἶπεν ὁ Παρμενίων, ὅτι ὁ Φίλιππος τώρα κοιμᾶται διότι, ὅταν ἐσεῖς ἐκοιμᾶσθε, αὐτὸς ἀγρυπνοῦσε.

ζ'. Ὁ ἐλεγχόμενος προδότης.

Ἐπειδὴ οἱ περὶ τὸν Λασθένην τὸν Ὀλύμπιον ἐπροσκλαίοντο καὶ ἀγανακτοῦσαν, ὅτι τινὲς ἀπὸ τοὺς περὶ τὸν Φίλιππον τοὺς ὠνόμαζαν προδότας, ὁ Φίλιππος, ὅστις τὸ ἤκουσεν, ἀνόητοι, εἶπε, καὶ χωριάζεται εἶναι οἱ Μακεδόνες, διατὶ τὸ σκαφίδιον τὸ λέγουν σκαφίδιον.

ξ'. Ἀπάντησις πρὸς τὴν ἀλαξονείαν.

Ἀρχίδαμος, ὁ Ἀγησιλάου υἱὸς, ὅταν μίαν φορὰν ὁ Φίλιππος, μετὰ τὴν ἐν Χαιρωνείᾳ μάχην τοῦ ἔγραψεν ἐν γράμμα σκληρότερον ἀπὸ τὰ συνειθισμένα, τοῦ ἀπεκρίθη οὕτως· Ἐὰν μετρήσῃς τὴν σκιὰν τοῦ σώματος σου, δὲν θέλεις τὴν εὐρεῖν μεγαλητέραν, παρὰ τόσῃν, ὅση ἦτο καὶ πρὸ τῆς νίκης.

ή'. Πρέπει νὰ κρίνωμεν τίνος ἕκαστος εἶναι ἄξιος.

Ἀρχέλαος, τῆς Μακεδονίας ὁ βασιλεὺς, ὅταν παρὰ πότον τοῦ ἐξήτησεν ἕνας γνώρι-

μος μὲν, πλὴν ὄχι φίλος, χρυσοῦν ποτήριον, ἐπρόσταξε τὸν ὑπηρέτην, νὰ τὸ δώσῃ εἰς τὸν ποιητὴν Ἐυρυπίδην. Καὶ ἐπειδὴ ὁ ἄνθρωπος ἐπαραξενεύθη, σὺ μὲν, εἶπεν ὁ Ἀρχέλαος, εἶσαι ἱκανὸς νὰ ζητῇς, οὗτος δὲ εἶναι ἄξιος νὰ λαμβάνῃ, καὶ ἐὰν δέν ζητῇ.

θ'. Ὁ βασιλεὺς καββαλικεύει κάλαμον.

Ὁ Ἀγησίλαος τόσον φιλότεκνος ἦτο, ὥστε λέγεται, ὅτι ἐκαββαλίσκευε καλάμι, ὡσὰν τὸ ἄλογον, καὶ ἔπαιζεν εἰς τὴν αὐλὴν μὲ τὰ μικρά του παιδία. Ὅταν δέ τις τῶν φίλων του τὸν εἶδεν, αὐτὸς ἐπήδησεν ἀπὸ τὴν κάλαμον καὶ τρέξας κατόπι του, τὸν ἐπαρακάλεσε νὰ μὴ εἶπῃ τὸ θέαμα πουθενᾶ πρότερον, πρὶν γείνῃ καὶ αὐτὸς πατὴρ μικρῶν παιδίων.

ί. Ὁ ἀποθνήσκων Πλάτων.

Ὁ Πλάτων, ὢν πλέον εἰς τὰ λοίσθια τοῦ θανάτου, ἐδόξαξε τὸν δαίμονα καὶ τὴν τύχην του, ὅτι πρῶτον ἐγεννήθη ἄνθρωπος, καὶ ὄχι θηρίον, ἔπειτα Ἕλληνα, καὶ ὄχι βάρβαρος καὶ τελευταῖον, ὅτι ἡ γέννησίς του ἔτυχε νὰ γείνῃ εἰς τὸν καιρὸν τοῦ Σωκράτους.

ια'. Γελοία ξωγραφία.

Ὁ ξωγράφος Παύσων, παρακινήθεις ποτε ἀπὸ ἓνα ἵπποκόμον νὰ ξωγραφίσῃ τὸν

ἵππον του, πῶς κυλίνεται, τὸν ἐξωγράφισε
τρέχοντα. Ἐπειδὴ δὲ ὁ ἄνθρωπος ἠγανάκτη-
σεν, ὁ Παύσων γελάσας, ἐγύρισε τὰ ἄνω τοῦ
πίνακος πρὸς τὰ κάτω καὶ τοῦ ἔδειξεν, ὅτι
ὁ ἵππος κυλίνεται.

ιβ'. Ἡ γλῶσσα, καὶ καλὸν καὶ κακὸν
πρᾶγμα.

Ὁ Πιττακὸς, ὅταν τοῦ ἔστειλεν ὁ Αἰγυπ-
τίων βασιλεὺς ἐν ξῶον διὰ σφάγιον, καὶ τοῦ
ἐπρόσταξε νὰ ἐκβάλῃ ἀπ' αὐτὸ τὸ χεῖριστον
καὶ τὸ κάλλιστον κρέας, αὐτὸς ἔκοψε καὶ
τοῦ ἔστειλε τοῦ ξώου τὴν γλῶσσαν, ὡς ὄρ-
γανον καὶ τῶν μεγαλωτάτων καλῶν καὶ τῶν
ἐσχάτων κακῶν.

ιγ'. Ὁ ἐυρεθεὶς θησαυρός.

Σεμίραμις, ἡ Ἀσσυρίων βασίλισσα, ἐκα-
τασκεύασεν εἰς τὸν ἑαυτὸν της τάφον καὶ ἔ-
βαλεν ἐπάνω του τοιοῦτον ἐπίγραμμα "Ὅς-
τις βασιλεὺς ἤθελε χρειασθῇν χρήματα, ἄς
ἀνοιξῇ τοῦτο τὸ μνημεῖον καὶ ἄς ἐπάρῃ ἐξ
αὐτοῦ ὅσα θέλει! Δαρεῖος δὲ, ὁ Περσῶν βα-
σιλεὺς, διωρύξας τὸν τάφον της, ἀντὶ χρημά-
των ἐπέτυχεν ἄλλην ταύτην ἐπιγραφὴν Ἐὰν
δὲν ᾔσο κακὸς ἄνθρωπος καὶ δὲν ἐδειψοῦ.

σες χρήματα, βέβαια δὲν ἐπειραξες ἀποθή-
κας νεκρῶν σωμάτων!

ιδ'. Τολμηροὶ λόγοι εἰς καιρὸν μέθης.

Πύρρος, ὁ Ἑπείρου βασιλεὺς, ἀκούσας,
ὅτι μεираκιά τινα, μεθυσμένα ὄντα, ὠμίλη-
σαν περὶ αὐτοῦ πολλὰ βλάβσφημα, ἐπρόστα-
ξε τὴν αὐριον νὰ τὰ φέρουν πρὸς αὐτόν. "Ο-
ταν δὲ τὰ εἶδεν ἔμπροσθέν του, τὰ ἠρώτησεν.
Ἄράγε αὐτὰ, ὅσα λέγουσιν, ὅτι εἵπετε περὶ ἐ-
μοῦ, εἶναι ἀληθινά; Καὶ τὰ μεираκία ἀπε-
κρίθησαν. Μάλιστα, ὦ βασιλεῦ! καὶ πλειό-
τερα ἀκόμη ἠθέλαμεν εἰπεῖν, ἐὰν εἵχαμεν
κρασί περισσότερον.

ιέ'. Ἀνδρία Σπαρτιατική.

Λεωνίδας, ὅταν τοῦ εἶπέ τις τῶν στρα-
τιωτῶν οἱ βάρβαροι εἶναι σιμά μας! τοῦ
ἀπεκρίθη, καὶ ἡμεῖς εἵμεθα σιμά των. "Οταν
δὲ ὁ Ξέρξης τοῦ ἔγραψε· στείλε τὰ ὅπλα!
αὐτὸς τοῦ ἀπεκρίθη· ἔλα καὶ ἔπαρέ τα!

ις'. Κότυος φρόνησις εἰς τὴν ὀργήν.

Κότυς, εἰς τῶν τεσσάρων βασιλέων τῆς
Θράκης, ὅστις ἐκ φύσεως ἦτο ἐπιρρέπης εἰς
τὸν θυμὸν καὶ σκληρὸς δικαστῆς τῶν σφαλ-

μάτων τῶν ὑπαλλήλων του, ὅταν τοῦ ἔφερé ποτε ξένος τις εὐκολοσύντριπτα μὲν καὶ λεπτά, πλὴν μὲ ζωντανὰ σχεδὸν καὶ περιττὰ γλυψίματα καὶ τορεύματα κατεσκευασμένα ἄγγεῖα, τὸν μὲν προσφέροντα ἐφιλοδώρησε, τὰ δὲ προσφερθέντα δῶρα ὅλα τα ἐσύντριψε, λέγων ἐγὼ τὰ τσακίσω ἀκόμη ὡς ἀόργητος, διὰ νὰ μὴ ὀργίσωμαι ὕστερον, ὅταν τὰ συντρίψουν οἱ ὑπηρέται μου, καὶ τοὺς κολάσω μὲ ὀργήν.

ιξ. Ἀδελφῶν ὁμόνοια καὶ ἔνωσις.

Ὁ Σκίλουρος, τὸ μὲν γένος Σκύθης, τὸ δ' ἀξίωμα ἄρχων, ὅταν ἔμελλε νὰ ξεψυχήσῃ, ἐπροσκάλεσε πρὸς τὴν κλίνην του τοὺς ὀγδοήκοντα υἱοὺς του, καὶ εἰς ἕκαστον αὐτῶν ἔδιδεν ἓν δεμάτιον μικρῶν κονταρίων, διὰ νὰ τὸ κομματιάσουν. Ἐπειδὴ δὲ τὰ παιδιά δὲν ἠμπόρεσαν νὰ τὸ κατορθώσουν, αὐτὸς ἓν ἀπὸ ἓν κοντάριον ἔκβαλεν ἀπὸ τὸ δεμάτιον καὶ ὅλα χωρὶς κόπον τὰ ἐτσάκισε, διδάσκων μὲ τοῦτο τοὺς υἱοὺς του, ὅτι καὶ αὐτοὶ, συζῶτες μὲν καὶ ὁμοφρονοῦντες, θέλουν εἶσθαι ἰσχυροὶ καὶ ἀκίνδυνοι, διαχωρισθέντες δὲ καὶ ἐχθρευθέντες, θέλουν ἀσθενήσῃν καὶ χαθῆν.

ιη. Μάχη παιδαρίων εἰς τὴν Σπάρτην.

Δύω Σπαρτιάτικα παιδάρια ἦλθαν εἰς μάχην, καὶ τὸ ἓν ἔδοσεν εἰς τὸ ἄλλο μὲ τὸ δρέπανον πληγὴν θανάσιμον. Ὅταν δὲ ἔμελλαν ν' ἀναχωρήσουν ἀπὸ τὸν τόπον, τὰ ἄλλα συγγενῇ του παιδία, διὰ νὰ ἐκδικηθοῦν, ἤθελαν νὰ θανατώσουν τὸν ἀντίπαλόν του. Καὶ τὸ πληγωθὲν, μὴ διὰ ὄνομα Θεοῦ! ἐφώναξε, μὴ κάμνετε τοιαύτην ἀδικίαν! Διότι καὶ ἐγὼ, ἔὰν ἐπρόφθανα καὶ τὸ ἔκαμνα εἰς αὐτὸν, ἤθελα νομίζεσθαι καλὸν παλληκάριον.

ιβ. Σκληρᾶς ἐφευρέσεως σκληρὰ ἀνταμοιβή.

Φάλαρις, ὁ αὐστηρὸς ἐκεῖνος τῶν Ἀκραγαντίνων τύραννος, ὅσους ξένους ἔβλεπε νὰ περάσουν ἀπ' αὐτὸν, τοὺς ἐτέντονε μὲ τὴν στρέβλην καὶ τοὺς ἐβασάνιζε. Πέριλλος δέ τις, τὴν τέχνην χαλκεὺς, κατασκευάσας χρυσὴν βοῦν (ἀγελάδαν) τὴν ἐπρόσφερεν εἰς τὸν βασιλέα δῶρον, διὰ νὰ κατακαίῃ εἰς αὐτὴν τοὺς ξένους ξωντανούς. Ὁ δὲ, μόνον τότε ἐφάνη δίκαιος καὶ ἔκλεισεν εἰς αὐτὴν τὸν ἴδιον τεχνίτην, ὅστις καιόμενος ἔδιδεν ἀπὸ τὴν δάμαλιν μούγκρισμα.

κ. Δικαιοσύνη Ἀρταξέρξου.

Ἀρταξέρξης, ὁ Ξέρξου υἱός, ὅστις, ἐπειδὴ εἶχε τὸ ἐν χέρι μακρύτερον, ὠνομάζετο μακρόχειρ, ὅταν ὁ κατακοιμιστής του Σατιβαρξάνης ἐξήτησε νὰ μάμῃ πρὸς χάριν του ἐν ἄδικον, καὶ αὐτὸς τὸν ἐκατάλαβεν, ὅτι τοῦτο μελετᾷ διὰ τριάντα χιλιάδας δαρεικοῦς, ἐπρόσταξε τὸν ταμείαν του νὰ φέρῃ τὴν εἰρημένην ποσότητα, τὴν ὁποίαν δίδων εἰς αὐτὸν. ἔλεγε· Λάβε, ὦ ἄνθρωπε! τὸ ποθοῦμενον διότι, ἐὰν μὲν σὲ δώσω ταῦτα, δὲν γίνομαι πτωχότερος, ἐὰν ὅμως κάμω πρὸς χάριν σου ἐκεῖνα, θέλω φανῆν ἄδικώτατος.

κα'. Θάνατος Λακεδαιμονίων ὑπὲρ τῆς πατρίδος.

Βούρις καὶ Σπέρτις, οἱ Λακεδαιμόνιοι, ὑπῆγαν αὐτοπροαιρέτως πρὸς τὸν Ξέρξην, διὰ νὰ ὑποφέρουν τὴν τιμωρίαν, τὴν ὁποίαν ἡ Λακεδαίμων ἐχρεωστοῦσε κατὰ τὸν χρησμὸν εἰς τὴν Περσίαν καθότι ἐφόνευσεν τοὺς εἰς αὐτὴν σταλλέντας κήρυκας τοῦ Ξέρξου. Καὶ ὅταν ἐπαρρήσιασθῆσαν εἰς τὸν Ξέρξην, τοῦ ἐδίδοντο μὲ ὅποιον τρόπον θέλει νὰ τοὺς βασανίσῃ ὑπὲρ ὅλων τῶν Λακεδαιμονίων. Ὁ οὖν Πέρσης, ἐξιππασθεὶς διὰ τῶν ἀνθρώ-

πων τὴν προθυμίαν, ὅχι μόνον τοὺς ἐσυγ-
χώρησε τὴν ξωὴν, ἀλλὰ καὶ τοὺς ἐπαρακι-
νοῦσε νὰ μένουν αἰωνίως παρ' αὐτῷ. Οἱ δὲ
πιστοὶ πατριῶται, τοῦ ἀπεκρίθησαν Καὶ
πῶς ἡμεῖς νὰ ξήσωμεν ἐδῶ, ἐνῶ ἀφήσαμεν ἐ-
κεῖ τὴν πατρίδα μας καὶ τοὺς νόμους καὶ
ἐκείνους τοὺς ἄνδρας, διὰ τοὺς ὁποίους ἤλ-
θामεν τόσῃν μακρυνῇν στράταν, διὰ νὰ θυ-
σιασθῶμεν; —

ΣΤ'.

ἐκ τῶν

ἈΙΣΧΥΝΟΥ τοῦ ΣΩΚΡΑΤΙΚΟΥ

Διάλογος

Περὶ Ἀρετῆς, ἐὰν εἶναι μαθητή.

Σωκράτης καὶ Φίλος.

Σωκρ. Ἀράγε ἡ ἀρετὴ εἶναι πράγμα
μαθητὸν, ἢ ὅχι, ἀλλὰ φύσει οἱ ἄνθρωποι γί-
νονται ἀγαθοὶ καὶ ἐνάρετοι, ἢ κατ' ἄλλον
τινὰ τρόπον; Φίλ. Δὲν ἐμπορῶ νὰ σὲ τὸ
εἶπω κατὰ τὸ παρὸν, ὦ Σώκρατες! Σωκρ.

Ἐλα λοιπὸν νὰ σκεφθῶμεν καὶ νὰ ὁμιλήσωμεν περὶ τούτου. Λόγου χάριν· ἐάν τις ᾔθελεν εἰς ἐκείνην τὴν ἀρετὴν νὰ εἶναι καλὸς, εἰς τὴν ὁποίαν εἶναι οἱ ἔμπειροι μάγειροι, πόθεν ἤμποροῦσε νὰ τὸ κατορθώσῃ; Φίλ. Μὲ φαίνεται, ἐὰν τὴν ἐμάνθανεν ἀπὸ τοὺς καλοὺς μαγείρους. Σωκρ. Τί δὲ λέγεις; ἐάν τις ᾔθελε νὰ γείνῃ καλὸς ἰατρὸς, εἰς ποῖον, ἐὰν ἐπήγαινε, ἐγίνετο τοιοῦτος; Φίλ. Ἐγὼ λέγω εἰς τινὰ ἀπὸ τοὺς καλοὺς (ἐπιτηδείους) ἰατρούς. Σωκρ. Ἐὰν δέ τις εἰς ἐκείνην τὴν ἀρετὴν ἀγαποῦσε νὰ φανῇ καλὸς, εἰς τὴν ὁποίαν φαίνονται καὶ οἱ καλοὶ τέκτονες; Φίλ. Τότε ἀπὸ τινὰ εἰδήμονα τέκτονα.

Σωκρ. Ἐὰν δέ τις ᾔθελε νὰ δειχθῇ καλὸς κατὰ ταύτην τὴν ἀρετὴν, κατὰ τὴν ὁποίαν γίνονται οἱ ἄνθρωποι καλοὶ καὶ φρόνιμοι, ποῦ πρέπει νὰ ὑπάγῃ καὶ νὰ τὴν μάθῃ; Φίλ. Ἐγὼ νομίζω καὶ ταύτην, ἐὰν εἶναι μαθητὴ, ἀπὸ τινὰ καλὸν καὶ φρόνιμον ἄνδρα διότι, πόθεν ἄλλοθεν; Σωκρ. Εἰπέ μοι λοιπὸν, ὦ Φίλε! ποῖοι ἄνθρωποι ἐστάθησαν καλοὶ; καὶ ἅς ἐρευνήσωμεν, ἐὰν οἱ τοιοῦτοι εἶναι, οἵτινες κάμνουν καὶ ἄλλους νὰ εἶναι καλοὶ καὶ ἀγαθοί; Φίλ. Ὁ Θουκυδίδης, ὁ Θεμιστοκλῆς, ὁ Ἀριστείδης καὶ ὁ

Περικλῆς. Σωκρ. Τοῦ καθενὸς λοιπὸν ἀπὸ τούτους δυνάμεθα νὰ ἐξεύρωμεν καὶ ποῖος ἦτο διδάσκαλος; Φίλ. Ὅχι διότι δὲν μᾶς τὸ εἶπαν οἱ ἄλλοι. Σωκρ. Ἀμῆ, ἐμποροῦμεν νὰ φέρωμεν εἰς τὸ μέσον κανένα μαθητὴν των; ὅστις ἂς εἶναι, ἢ ξένος, ἢ συμπολίτης, ἢ ἄλλος κανεὶς ἢ ἐλεύθερος, ἢ δοῦλος, καὶ ὅστις νὰ ἔχη τὴν τύχην καὶ ἀπὸ τὴν μὲ αὐτοὺς συμπεριφορὰν ἔγινε φρόνιμος καὶ ἐνάρετος ἄνθρωπος; Φίλ. Οὐδὲ τοῦτο δὲν μᾶς ἐφανερώσαν. Σωκρ. Λοιπὸν, μήπως ἐφθονοῦσαν νὰ μεταδώσουν μέρος τι τῆς ἀρετῆς των εἰς τοὺς ἄλλους ἄνθρώπους; Φίλ. Ἴσως. Σωκρ. Καὶ τάχα, διὰ νὰ μὴ γείνουν ἀντίτεχνοί των, διὰ τὸ ὅποιον βλέπομεν νὰ φθονῶνται καὶ οἱ μάγειροι καὶ οἱ ἰατροί; Διότι δὲν τοὺς συμφέρει τὸ νὰ εἶναι πολλοὶ εἰδήμονες τῆς τέχνης των, καθὼς οὐδὲ τὸ νὰ κατοικοῦν μεταξὺ πολλῶν καὶ ὁμοτέχνων των; Ἀράγε οὕτω καὶ εἰς τοὺς ἀγαθοὺς ἄνδρας δὲν εἶναι ὄφελος τὸ νὰ συγκατοικοῦν μὲ ἄλλους ὁμοίους των; Φίλ. Τυχόν.

Σωκρ. Εἶναι δὲ οἱ ἀγαθοὶ ἄνθρωποι οἱ ἴδιοι καὶ δίκαιοι; Φίλ. Μάλιστα. Σωκρ. Εἶναι λοιπὸν κανεὶς, εἰς τὸν ὅποιον δὲν συμφέρει καλῆτερον νὰ κατοικῇ μεταξὺ εἰς κα-

λοὺς ἀνθρώπους, παρα εἰς κακοὺς; Φίλ. Δὲν ἐξεύρω, πῶς νὰ σὲ τὸ εἶπω. Σωκρ. Ἀράγε, οὐδὲ τοῦτο δὲν ἐξεύρεις νὰ μὲ εἴπῃς ποῖον ἀπὸ τὰ δύο τῶν μὲν ἐναρέτων καὶ καλῶν ἔργον εἶναι τὸ βλάπτειν, τῶν δὲ κακῶν τὸ ὠφελεῖν; ἢ εἶναι τὸ ἐναντίον; Φίλ. Τὸ ἐναντίον. Σωκρ. Οἱ μὲν ἀγαθοὶ λοιπὸν μᾶς ὠφελοῦν, οἱ δὲ κακοὶ μᾶς βλάπτουν; Φίλ. Ναί. Σωκρ. Εἶναι λοιπὸν κανεῖς, ὅστις κάλλιον θέλει νὰ βλάπτεται, παρὰ νὰ ὠφεληται; Φίλ. Ὁχι. Σωκρ. Κανεῖς λοιπὸν δὲν προκρίνει νὰ κατοικῇ μεταξὺ τῶν κακῶν, παρὰ μεταξὺ τῶν καλῶν; Φίλ. Ἐτση εἶναι. Σωκρ. Κανεῖς λοιπὸν ἀπὸ τοὺς ἀγαθοὺς ἀνδρας δὲν φθονεῖ τὸν ἄλλον, διὰ νὰ τὸν ἀποκαταστήσῃ ἴσον καὶ ὁμοῖόν του; Φίλ. Ὁχι. καθὼς δὰ συμπεραίνεται καὶ ἐκ τοῦ λόγου σου.

Σωκρ. Ἦκουσες λοιπὸν, ὅτι ὁ Θεμιστοκλῆς εἶχεν ἓνα υἱὸν Κλεόφαντον; Φίλ. Ἦκουσα. Σωκρ. Λοιπὸν φανερόν εἶναι, ὅτι ὁ Θεμιστοκλῆς οὐδὲ τὸν υἱὸν του ἐφθονοῦσε, διὰ νὰ γείνη ὅσον περισσότερον ἐδυνήθη καλῆτερος, ἐνῶ καὶ διὰ καθένα ἄλλον ἔχαιρεν, ὅστις ἦτο καλός. Καὶ τῶνόντι τοιοῦτος ἦτο ὁ Θεμιστοκλῆς, καθὼς καὶ ἡμεῖς τὸν γνωρίζομεν. Φίλ. Μάλιστα! Σωκρ. Ἐξεύρεις

λοιπὸν, ὅτι ὁ Θεμιστοκλῆς ἐπρόκοψε τὸν υἱὸν του εἰς τὸ νὰ εἶναι ἐπιτήδειος καὶ καλὸς ἵππευς· διότι ἀνέβαινε εἰς τὸ ἄλογον ὀρθὸς καὶ ἀπὸ τοὺς ἵππους στεκόμενος ἔρριπτε βέλη, καὶ ἄλλα πολλὰ καὶ παράδοξα ἔκαμνε. Πρὸς δὲ τούτοις καὶ εἰς ἄλλα ὅχι ὀλίγα τὸν ἐξεπαίδευσε καὶ τὸν ἔκαμεν ἐπιστήμονα ὅλων ἐκείνων, εἰς ὅσα ἔυρισκε καλοὺς καὶ προκομμένους διδασκάλους. Μήπως δὲν ἔμαθες ταῦτα ἀπὸ τοὺς γεροντοτέρους; Φίλ. Τὰ ἔμαθα. Σωκρ. Εἶναι λοιπὸν τῶν ἀδυνάτων νὰ κατηγορήσῃ τις τὸν υἱὸν του, ὅτι εἶχε φύσιν καὶ ἀνατροφὴν κακὴν. Φίλ. Καὶ οὔτε εἶναι δίκαιον, καθὼς σύ λέγεις.

Σωκρ. Ἐκεῖνο δὲ, ὅτι ὁ Κλεόφαντος, ὁ Θεμιστοκλέους υἱὸς, ἐστάθη ἀνὴρ καλὸς καὶ εἰδήμων τῶν, ὅσων καὶ ὁ πατὴρ του ἦτο δαήμων, ἤκουσες πλεον ἀπὸ κανένα ἢ νεώτερον, ἢ πρεσβύτερον; Φίλ. Ὅχι ἀκόμη! Σωκρ. Ἀράγε λοιπὸν θέλομεν νομίσειν ἢ πιστεύσειν, ὅτι αὐτὸς εἰς μὲν ταῦτα, εἰς ὅσα εἶχε διδασκάλους, ἤθελε νὰ προκόψῃ τὸν υἱὸν του, εἰς δὲ τὴν ἐπιστήμην, τῆς ὁποίας αὐτὸς ἦτο ἐγκρατὴς, νὰ μὴ τὸν κάμῃ τίποτε καλῆτερον ἀπὸ κανένα γείτονα; (ἐὰν ἡ ἀρετὴ ἦτο πράγμα διδακτόν). Φίλ. Ὅχι, δὲν θέλομεν.

Σωκρ. Οὗτος μὲν, τὸν ὁποῖον προλαβόντως ἀνέφερες, τοιοῦτος δυδάσκαλος εἶναι τῆς ἀρετῆς! — Ἡδὲ δη ἄς ἐξετάσωμεν ἄλλον, τὸν Ἀριστείδην. Οὗτος ἀνέθρεψε μὲν τὸν υἱόν του Λυσίμαχον, καὶ τὸν ἐσπούδαξεν ἀπὸ ὅλους τοὺς Ἀθηναίους καλῆτερα ὅλα ἐκεῖνα τὰ μαθήματα, ὅσα οἱ ἐπιστήμονες διδάσκαλοι τὰ ἐπηγγέλλοντο, ἄνθρωπον δὲ μὲ αὐτὰ ἀπὸ κανένα ἄλλον Ἀθηναῖον ἐναρετώτερον δὲν τὸν ἔκαμεν διότι καὶ ἐγὼ καὶ σὺ τὸν ἐξεύρομεν καλᾶ, ἐπειδὴ εἵχαμεν μὲ αὐτὸν συμπεριφοράν. Φίλ. Μάλιστα.

Σωκρ. Ἐξεύρεις πάλιν, ὅτι ὁ Περικλῆς ἀνέθρεψεν υἱοὺς Πάρολον καὶ Ξάνθιππον, ἀπὸ τοὺς ὁποίους μὲ τὸν ἄλλον, μὲ φαίνεται, καὶ σὺ ἦσο ἄκρος φίλος; Τούτους λοιπὸν, καθὼς καὶ μόνος σου ἐξεύρεις, ἵππικὴν μὲν τοὺς ἐδίδαξεν ὅχι κατώτερα ἀπὸ κανένα Ἀθηναῖον, καὶ τοὺς ἐξεπαίδευσε τὴν μουσικὴν καὶ τὴν ἄλλην Γυμνασίαν (ἀγωνίαν) καὶ πολλὰ ἄλλα, ὅσα διὰ τῆς τέχνης οἰκαιοκτῶνται ὅχι χειρότερα ἀπὸ ἄλλον τινὰ ἐναρέτους ὅμως ἄνδρας δὲν ἤθελε νὰ τοὺς κάμῃ; Φίλ. Ἀλλ' ἴσως, ὦ Σώκρατες! καὶ ἐνάρετοι ἤθελον γείνειν, ἐὰν δὲν ἀπέθνησκαν, νέοι ἀκόμη ὄντες. Σωκρ. Σὺ μὲν ἔχεις δίκαιον νὰ ὑπερασπίζεσαι τὴν νέ-

αν των ἡλικίαν, ὥς τόσον ὁ Περικλῆς ἐκεί-
 νους, ἐὰν ἡ ἀρετὴ ᾗτο μαθητὴ, καὶ ἐδύνετο
 νὰ τοὺς κάμῃ καλοὺς ἀνθρώπους, πολὺ πρό-
 τερον ἢ θελὲ τοὺς κάμειν νὰ γείνουν εἰδήμο-
 νες καὶ ἐγκρατεῖς τῆς ἰδικῆς του ἀρετῆς, πα-
 ρὰ τῆς μουσικῆς καὶ ἀγωνίας.

Ἀλλὰ, μήπως ἡ ἀρετὴ δὲν εἶναι διδακτὸν
 πρᾶγμα; Ἐπειδὴ καὶ ὁ Θουκυδίδης ὁμοίως ἀνέ-
 θρεψε δύο υἱοὺς Μελησίαν καὶ Στέφανον πρὸς
 ὑπεράσπισιν τῶν ὁποίων δὲν θέλεις δυνηθῇν
 νὰ εἴπῃς τὰ, ὅσα, δικαιοῦν ἐκείνους τοῦ Πери-
 κλέους, ἐπρόφερες. Διότι καὶ σὺ ἐξεύρεις, ὅ-
 τι ἐκ τούτων, ὁ μὲν ἔζησε μέχρι γεροντικῆς
 ἡλικίας, ὁ δὲ ὄχι πολὺ ὀλιγώτερον. Καὶ λοι-
 πὸν καὶ τούτους ὁ πατήρ, ἐνῶ καὶ πολλὰ
 ἄλλα μαθήματα τοὺς ἐξεπαίδευσε, τοὺς ἐπρό-
 κοψεν ἀκόμη καὶ εἰς τὴν παλαιστικὴν, οἵτι-
 νες καὶ ἐπάλευσαν ἐπιτηδειότατα καὶ κάλλι-
 στα ἀπ' ὅλους τοὺς Ἀθηναίους. Καθότι, τὸν
 μὲν ἔνα τὸν ἔδωκεν εἰς τὸν διδάσκαλον τῆς
 παλαιστικῆς Ξανθίαν, τὸν δὲ ἄλλον εἰς τὸν
 τῆς αὐτῆς τέχνης ἐπιστήμονα Εὐδωρον. Οὗ-
 τοι δὲ οἱ δύο ἐνομίζοντο ὡς κάλλιστοι ἀπ'
 ὅλους τοὺς παλαιστὰς τοῦ τότε καιροῦ. Φίλ.
 Ναί! ἔχεις δίκαιον!

Σωκρ. Δὲν εἶναι λοιπὸν πρόδηλον, ὅ-
 τι οὗτος ποτὲ δὲν ἔστεργεν, ἐκεῖνα μὲν τὰ

μαθήματα, διὰ τὰ ὅποια ἔπρεπε νὰ ἐξοδεύῃ, νὰ διδάξῃ τοὺς υἱοὺς του, ἐκεῖνα δὲ, δι' ὅσα δὲν εἶχε χρεῖαν ἀπὸ ἔξοδα, καὶ πάλιν νὰ τοὺς κάμῃ μὲ αὐτὰ ἐναρέτους ἀνθρώπους, νὰ μὴ τοὺς τὰ μάθῃ, ἐὰν ἦσαν μαθητά; **Φίλ. Πιθανόν! Σωκρ.** Ἀλλ' ἴσως ὁ Θουκυδίδης ἦτο κακὸς ἄνθρωπος; Ὡς τόσον, δὲν εἶχεν αὐτὸς τοὺς πλείστους ἀπὸ τοὺς Ἀθηναίους καὶ ἀπὸ τοὺς συμμάχους διὰ εἰλικρινεστάτους φίλους του; Καθότι ἦτο εὐγενὴς καὶ ἀπὸ μεγάλην οἰκογένειαν καὶ εἶχεν οὐ μικρὰν ἰσχὺν εἰς τὴν πολιτείαν καὶ ὑπόληψιν καὶ εἰς τοὺς ἄλλους Ἕλληνας. Λοιπὸν παντοίῳ τῷ τρόπῳ, ἐὰν τοῦτο τὸ πρᾶγμα ἦτο διδακτὸν, αὐτὸς ἐξ ἅπαντος εὕρισκε κανένα, ἢ ἀπὸ τοὺς ἐντοπίους, ἢ ἀπὸ τοὺς ξένους, ὅστις, χαριζόμενός τῳ, ἤθελε φροντίσειν νὰ κάμῃ τὰ παιδιά του καλοὺς καὶ ἐναρέτους ἄνδρας, ἐὰν ὁ ἴδιος δὲν εὐκαιροῦσεν ἀπὸ τὰς μερίμνας καὶ τὴν ἐπιμέλειαν ὑπὲρ τῆς πολιτείας. Ἀλλ', ὦ Φίλε! καθὼς σὲ εἶπα, μήπως ἡ ἀρετὴ δὲν εἶναι μαθητὸν πρᾶγμα; **Φίλ. Ἴσως!**

Σωκρ. Καὶ, ἐὰν δὲν εἶναι μαθητὸν, ἄρα οἱ ἄνθρωποι φύσει καλοὶ γεννῶνται. Καὶ τοῦτο, ὧδέ πως ἐρευνῶντες, ἴσως τὸ ἐπιτύχωμεν. Λόγου χάριν εἶναι φύσεις (ιδιώμα-

τα) ἵππων ἀγαθῶν; Φίλ. Εἶναι. Σωκρ. Εἶναι λοιπὸν ἄνθρωποι, οἵτινες ἔχουν τὴν τέχνην, διὰ τῆς ὁποίας ἀνακρίνουν τὰς φύσεις τῶν καλῶν ἵππων, ποῖοι κατὰ τὰ σώματα εἶναι διὰ τὸ τρέξιμον, ποῖοι κατὰ τὴν ψυχὴν θυμοειδεῖς καὶ ποῖοι μαλακοὶ καὶ ἄκαρδοι; Φίλ. Ναί. Σωκρ. Ποία λοιπὸν εἶναι αὕτη ἡ τέχνη; καὶ πῶς εἶναι τὸ ὄνομά της; Φίλ. Ἱππική. Σωκρ. Λοιπὸν καὶ περὶ τῶν σκύλλων ὁμοίως ἄς ὁμιλήσωμεν. Εἶναι, λέγω, καμμία τέχνη, διὰ τῆς ὁποίας ἐξετάζουν τὰς καλὰς καὶ τὰς κακὰς φύσεις (ιδιότητας) τῶν σκύλλων; Φίλ. Εἶναι. Σωκρ. Τίς εἶναι αὕτη; Φίλ. Ἡ Κυνηγετική. Σωκρ. Ἀλλὰ πρὸς τούτοις, σὲ παρακαλῶ, νὰ μὲ εἴπῃς, εἶναι δοκιμασταὶ τοῦ χρυσοῦ καὶ τοῦ ἀργυρίου, οἵτινες βλέποντές το διακρίνουσι, ποῖον εἶναι τὸ καλλήτερον καὶ ποῖον τὸ χειρότερον; Φίλ. Εἶναι, μάλιστα. Σωκρ. Πῶς τοὺς λέγεις αὐτούς; Φίλ. Ἀργυρογνώμονας (βασανιστὰς χρυσοῦ καὶ ἀργυρίου).

Σωκρ. Προσέτι, εἰπέ μοι, ἔάν καὶ οἱ παιδαγωγοὶ, παρατηροῦντες τὰς φύσεις τῶν σωμάτων, τόσον τῶν γερόντων, ὅσον καὶ τῶν νέων ἀνθρώπων, τῷ ὅτι γνωρίζουν, ποῖαι ἀπ' αὐτὰς εἶναι καὶ ποῖαι δὲν εἶναι καλαὶ

δι' ὅλους τοὺς κόπους, ποῖα ἀπὸ τὰ σώματα ἐμποροῦν νὰ γείνουν ἀξιόλογα καὶ χρήσιμα, καὶ ἀπὸ ποῖα ἔχομεν καλὴν ἐλπίδα, ὅτι τὰ ἔργα, ὅσα κρέμονται ἀπὸ τὸ σῶμα, θέλουν κατορθώσῃν καλῶς καὶ εὐτυχῶς; **Φίλ.** Ἄς εἶναι καὶ τοῦτο!

Σωκρ. Ποῖον λοιπὸν ἀπὸ τὰ δύο, χρησιμώτερον πρᾶγμα εἰς τὴν πολιτείαν εἶναι οἱ καλοὶ ἵπποι καὶ τὰ σκυλία καὶ τὰ ἄλλα τὰ παρόμοια, ἢ οἱ ἀγαθοὶ ἄνδρες; **Φίλ.** Ὅχι, χρησιμώτεροι εἶναι οἱ ἀγαθοὶ ἄνδρες.
Σωκρ. Τὶ στοχάζεσαι λοιπὸν, ἐὰν ὑπῆρχαν φύσεις καλαὶ πρὸς ἀρετὴν ἀνθρώπων, δὲν ἤθελαν κινήσῃν **Καμάριναν** οἱ ἄνθρωποι, διὰ νὰ τὰς διακρίνουν; **Φίλ.** Βέβαια.
Σωκρ. Ἐμπορεῖς λοιπὸν νὰ μὲ εἴπῃς τέχνην τινὰ, ἢ ὁποῖα νὰ εἶναι τόσον βεβαιωμένη εἰς τὰς φύσεις τῶν καλῶν ἀνθρώπων, ὥστε δύναται καὶ νὰ τὰς διακρίνῃ; **Φίλ.** Ὅχι δὲν ἐμπορῶ.
Σωκρ. Τοιαύτη δὰ τέχνη, ὅχι μόνον αὐτὴ ἀξίζει πολλὰ, ἀλλὰ καὶ ἐκεῖνοι, ὅσοι τὴν ἔχουν· Διότι οἱ τοιοῦτοι δι' αὐτῆς μᾶς ἤθελαν εἰδοποιεῖν, ποῖοι ἀπὸ τοὺς νέους ἐκ νεαρᾶς ἀκόμῃ ἡλικίας των μέλλουν νὰ ἀποβῶσι καλοὶ καὶ ἐνάρετοι ἄνδρες· καὶ τοὺς ὁποίους ἡμεῖς, ἐνθὺς ἀπὸ τότε ἠθέλαμεν ἐπάρειν, καὶ μὲ δημόσια ἔξοδα φυλάττειν μέσα εἰς τὴν ἀκρό-

πολιν, ὥσάν τὸ ἀργύριον εἰς τὸ θησαυροφυλάκιον, ἢ καὶ καλήτερα ἀκόμη, διὰ νὰ μὴ πάθουν κανὲν κακὸν, μήτε εἰς τὴν μάχην, μήτε εἰς ἄλλον κανένα κίνδυνον, ἀλλὰ νὰ ἐναποταμιεύωνται ἐκεῖ, ὡς σωτῆρες καὶ ἐυεργέται διὰ τὴν πόλιν, ὅταν ἔφθαναν εἰς τὴν ἀνδρικήν ἡλικίαν. Καὶ τέλος πάντων, μοὶ φαίνεται, ὦ Φίλε! ὅτι οὔτε φύσει, οὔτε μαθήσει ἔρχεται εἰς τοὺς ἀνθρώπους ἡ ἀρετή.

Φίλ. Πῶς λοιπὸν, ὦ Σώκρατες! σὲ φαίνεται, ὅτι γίνονται οἱ ἄνθρωποι ἀγαθοί, ὅταν λέγῃς, ὅτι μήτε φύσει, μήτε μαθήσει τοιοῦτοι ἀποβαίνουν; Καὶ κατὰ τίνα ἄλλον τρόπον ἐγίνοντο ἐνάρετοι, ἐὰν ὅχι κατ' αὐτὸν; Σωκρ. Νομίζω μὲν, ὅτι τοῦτο δυσκόλως ἤμποροῦσε ν' ἀποδειχθῇ ὑπολαμβάνω δὲ, ὅτι τὸ πρᾶγμα τρώντι εἶναι θεῖον, καὶ οἱ ἄνθρωποι γίνονται καλοὶ καὶ ἐνάρετοι κατὰ τὸν ἴδιον τροπον, καθὼς καὶ οἱ μάντις καὶ χρησμολόγοι ἐκ Θεοῦ λαμβάνουν τὸ δῶρον, καὶ ἔχουν τοῦτο τὸ ὄνομα Διότι οὔτοι, οὔτε φύσει, οὔτε τέχνῃ γίνονται τοιοῦτοι, ἀλλ' ἐπελεύσει καὶ ἐπινεύσει τῶν Θεῶν εἶναι ἐκεῖνοι, ὅποιοι φαίνονται. Καὶ τοιούτοτρόπως καὶ οἱ ἄνθρωποι, ὅσοι εἶναι ἐνάρετοι καὶ φρόνιμοι, ἐκ Θεοῦ εἰσπνεύσεως

προλέγουσιν εἰς τὴν πόλιν σχεδὸν καὶ ἑκάστην τὰ ὅσα ἐσυνέβησαν καὶ μέλλουσι ἀκόμην ἂν συμβοῦν, καλῆτερα καὶ καθαρώτερα, παρὰ τοὺς χρησμοδοῦς αὐτούς.

Ἐνθυμεῖσαι, ὅτι καὶ αἱ γυναῖκες, ὅταν εἰς τὰς ὁμιλίας των ἀναφέρουν χρήσιμόν τινα ἄνδρα, λέγουσιν περὶ αὐτοῦ οὗτος εἶναι ἓνας θεϊκὸς ἄνθρωπος. Ὅμοίως καὶ οἱ Λακεδαιμόνιοι, ὅταν θέλουν ἂν ἐπαινέσουν τινὰ μεγαλοπρεπῶς, τὸν λέγουσιν θεῖον ἄνδρα. Εἰς πολλὰ δὲ μέρη καὶ ὁ Ὅμηρος λαμβάνει τὴν λέξιν εἰς τὴν ἰδίαν σημασίαν, καθὼς καὶ οἱ ἄλλοι ποιηταὶ. Καὶ ὁ Θεὸς, ὅταν μὲν θέλῃ ἂν εὐεργετήσῃ πολιτείαν τινὰ, ἀνεγείρει ἐν αὐτῇ ἑναρέτους ἄνδρας. Ὅταν δὲ θέλῃ ἂν τὴν παιδεύσῃ, τότε ἐκβάλλει ἀπ' αὐτὴν πάντα καλὸν καὶ χρήσιμον ἄνθρωπον.

Οὕτως ἄρα φαίνεται, ὅτι ἡ ἀρετὴ οὔτε διδακτὸν, οὔτε φυσικὸν πρᾶγμα εἶναι, ἀλλ' ἔρχεται εἰς τοὺς ἔχοντάς τὴν θείαν τινὲ μοῖραν καὶ ἐπιπνοίαν! —

Ζ.

Θ Ε Ο Σ.

(Μετάφρασις ἐκ τῶν φιλοσοφικῶν δια-
τριβῶν τοῦ ἐν Σέρ οἰς ἐξωχοτάτου καὶ
ἐλλογιμωτάτου Ἰατροφιλοσόφου Κυρίου
Ἰωάννου Στέηκι.)

„Ἐγὼ εἶμαι πᾶν, ὅ,τι εἶναι, ἦτο καὶ θέλει εἶσθαι,
Κανείς θνητός ἄνθρωπος ἐμὲ δὲν ἀνεκάλυψε.“

(Παλαιὸν ἐπίγραμμα ἐπὶ τινος πυραμίδος εἰς τὴν Σάϊν.)

Οὕτως εἶναι, μέγα Θεέ. Σὺ εἶσαι πα-
τὴρ ἡμῶν, καὶ Σὺ Ποιητὴς τοῦ σύμπαντος
κόσμου!

Ἡ πάνσοφός Σου θέλησις καὶ ἡ ἀκατά-
ληπτός σου δύναμις ἐποίησαν τοῦτον τὸν κό-
σμον μὲ τρόπον θαυμαστότατον. Οὐχὶ μό-
νον τὸ ἄπειρον μέγεθος καὶ τὸ βάρος τῆς ὅ-
λης κτίσεως, τὴν ὁποίαν κανὲν ἀνθρώπου
ὄμμα δὲν ἐμπορεῖ νὰ διοπτρεύσῃ καὶ νὰ ἐκ-
μετρήσῃ, ἀλλὰ καὶ πᾶς λογηρὸς ἄσταχυς,
καὶ πᾶσα ψιλοπτέρυγος μυῖα καὶ πᾶν μι-
κροσφαιρὲς σπειρίον ἄμμου, προφανῶς μᾶς
διηγοῦνται τὸν Θεῖον καὶ πάνσοφον νοῦν

σου καὶ τὴν ἀπεριόριστόν σου ἰσχὺν, καὶ ἐκ-
 κρημνίσουν τὸν ἀδύνατόν μας νοῦν εἰς κα-
 τωφέρειαν ταπεινῆς ἐκπλήξεως, ὅπου καμμία
 κενὴ ὑπερηφάνεια δὲν ὑπάρχει, καὶ ὅπου ἡ
 ἀθῶος καὶ ἐν καιρῷ ταύτης τῆς ζωῆς ἔμφυ-
 τος εἰς ἡμᾶς ἄγνοια ἐνκόλως ἀπ' ὅλους ἡ-
 μᾶς ὁμολογεῖται. Ὅλα, ὅσα λάμπουν εἰς
 τοὺς πλατεῖς καὶ ὑψηλοὺς οὐρανοὺς, καὶ ὅ-
 λα, ὅσα ἡ γῆ φέρει εἰς τὸν κόλπον ἢ εἰς τὰ
 νῶτα της, εἶναι ἀπὸ Ἑσένα. Καὶ ὅλα συμ-
 φώνως ἀνακαλύπτουν, διαγγέλλουν καὶ βε-
 βαιόουν τὴν πανάγιόν σου καὶ κρατερὰν
 οὐσίαν, ἡ ὁποία ὅλα παρήγαγε καὶ ὅλα ἐν
 ὁλότητι συντηρεῖ καὶ διέπει.

Σὺ μόνος, ἀγαθὲ Κύριε! — ὁ τοσον μέ-
 γας, τόσον δυνατὸς καὶ τόσον σοφὸς ὢν, ὅ-
 σον οὐδὲν ἀπὸ τὰ ἄλλα, ὅσα ζοῦν καὶ ὅσα
 γνωρίζομεν, οὔτε εἶναι, οὔτε δύναται νὰ γεί-
 νῃ — σὺ, λέγω, εἶσαι ἡ αἰτία τοῦ τόσον τρα-
 νοῦ θαύματος καὶ τῆς τόσον μεγάλης καλ-
 λονῆς καὶ ποικιλότητος, καὶ ἡ πηγὴ τῶν μυ-
 στικωτάτων μὲν, ἀλλ' ἀγιωτάτων καὶ ἐνεργη-
 τικῶν ἀληθειῶν. Διότι, πλὴν Σοῦ ἐνὸς, ὅλα
 τᾶλλα, ὅσα ὑπάρχουν εἰς τὸν κόσμον καὶ ὅ-
 σα ἀκόμη ὁ ἀνήσυχος καὶ τερατώδης νοῦς
 μας δύναται νὰ ἐπινοήσῃ, ὅχι μόνον εἶναι
 παρηκτὰ, ἀλλὰ καὶ τόσον ἀσθενῆ καὶ ἀσύ-

νετα, ὥστε δὲν εἶναι εἰς κατάστασιν νὰ πα-
ράξωσι καὶ νὰ πλάσωσιν οὔτε τὸ μικροσω-
μότατον χαλίκιον, οὔτε τὸ παραμικρὸν φύλ-
λον, οὔτε τὴν λεπτοτάτην τρίχα εἰς τὸν κα-
τάστικτον λύγκα, οὔτε τὸ ἐλαφρότατον πτε-
ρὸν εἰς τὴν ἡδύφωνον ἀηδόνα.

Ὑψηλόφρων μὲν, ὁμῶς καὶ ἀνάποδος
καὶ ἁμαρτωλὸς εἶναι ὁ καθείς, ὅστις ἀγαπᾷ
μὲν νὰ ἴδῃ καὶ νὰ καταλάβῃ τοῦτον τὸν κό-
σμον, πλὴν δὲν τὸν μέλει νὰ γνωρίσῃ καὶ
νὰ ὁμολογήσῃ τὸν τούτου μέγαν Ποιητὴν ἐκ
τοιαύτης μόνον αἰτίας, διατί Αὐτὸς — ἴσως
ὥς καμμία λαμπρὰ ἀστραπὴ ἀπὸ πυκνὸν
σύνεφον, ἢ ὥς γενναῖός τις ἀνὴρ εἰς τὰ ἔν-
δοξά του κατορθώματα — δὲν θέλει νὰ τοῦ
δειχθῇ καὶ νὰ παρρησιασθῇ ἔμπροσθέν του,
διὰ νὰ ἀποκριθῇ καὶ νὰ ἐξηγήσῃ εἰς τὰ ὀλι-
γόνοά του ἐρωτήματα, διὰ τί τοῦτο εἶναι κα-
τὰ τοῦτον τὸν τρόπον καὶ ἐκεῖνο κατ' ἐκεῖ-
νον, καὶ ὅχι ἄλλέως; Ὁ κόσμος, οὗτος ὁ
τρανὸς καὶ ὑπέρπλουτος κόσμος, μικρὸς καὶ
ἄδειος τοῦ φαίνεται, καὶ δὲν ἐμπορεῖ, ἢ δὲν
θέλει ἐξ αὐτοῦ νὰ καταλάβῃ καὶ νὰ γνωρί-
σῃ τὸν τοῦτον Πλάσαντα! Ἀλλ' οἴμοι!
διὰ τοῦτο ἐπ' ἀληθείας δὲν ἐμπορεῖ, ἐπειδὴ
εἶναι, ἢ μωρὸς, ἢ ἄθρησκος, ἢ διεστραμμένος
καὶ τὸν νοῦν καὶ τὴν καρδίαν! Χρηστὲ Δη-

μιουργὲ! ἡμεῖς οἱ μετριόφρονες καὶ ταπεινοὶ παῖδές σου, ἡμεῖς Σὲ ὁμολογοῦμεν καὶ δοξάζομεν στερεῶς, ὡς Ποιητὴν ἅγιον καὶ Πατέρα μας· Καὶ ἐλπίζομεν, ὅτι ἡ πίστις μας — ἡ ὁποία εἶναι καθιδρυμένη ἐπάνω τοῦ δυνατοῦ θεμελίου, ἐπὶ σύμπαντος δηλαδὴ τοῦ κόσμου καὶ τῆς καθαρᾶς καρδίας μας, καὶ συντεταγμένη καὶ στερεωμένη ἀπὸ σῶον καὶ ἀβλαβῆ νοῦν — θέλει μᾶς σώσειν!

Ὁ ἥλιος δὲν μάχεται μὲ τὰ ἄστρα ἡ σελήνη δὲν παλεύει μὲ τὴν γῆν. τὰ ὑπουράνια κτίσματα δὲν ὑπερβαίνουν τὰ σύνορα τῶν ἀποτάτων ἀστέρων. Ἀπὸ καθαρίον οὐρανὸν δὲν τοξεύουν οἱ κεραυνοὶ, οὔτε τὰ βαρέα καὶ πυκνὰ σύννεφα ἀφίνουν νὰ χαμογελάσῃ πρὸς ἡμᾶς ἡ κοκκίνη καὶ ῥοδόχρους ἡὼς, ἢ τοῦ ἀνεφέλου γαλανοῦ οὐρανοῦ ἡ χαρίεσσα θεωρία. Τὰ μεσάνυκτα ἡ φυχή καὶ ὁ φωστήρ τῆς ἡμέρας δὲν λάμπει, οὔτε τὸ μεσημέριον ἡ βασίλισσα τῆς νυκτὸς μειδιᾷ πρὸς τοὺς ἐρωτευμένους. Ὁ δρυμὺς χειμῶν δὲν δίδει εἰς τὰ ὄρη καὶ δάση ἐκεῖνον τὸν πράσινον — μὲ ἄνθη καὶ καρπὸν στολισμένον — στέφανον, οὔτε τὸ θερμὸν καλοκαίριον σκεπάξει τὸ ἐνταῦθά μας κατοικητήριον μὲ κρύον καὶ πολλὸν χιόνι. Τὸ εὖοσμον ῥόδον ἀνθεῖ μόνον τὴν ἀνοιξιν, καθὼς ἡ ὥρι-

μος καὶ γλυκύτητος καὶ ἰσχύος πλήρης στα-
 φυλὴ χαιρετᾷ ἀμεταβλήτως πάντοτε τὸ καρ-
 ποφόρον φθινόπωρον. - Ἔως τώρα ποτὲ ἀκό-
 μη δὲν συνεχύθη ἡ φλέγουσα φλόξ μὲ τὸ κρύ-
 ον νερὸν εἰς ἓν πρᾶγμα, οὔτε ποτὲ ὁ βαρὺς
 βράχος μετεμορφώθη εἰς ἐλαφρὸν αἶρα. Ὁ
 μεγαλόσωμος ἑλέφας δὲν ἐπέταξεν ἀκόμη ἕως
 τὴν σήμερον ὥς ὁ ὑσιπέτης καὶ νευρώδης
 αἰτὸς ὑπὸ τὰς νεφέλας, οὔτε ὁ ταχύπους καὶ
 πολυκέρατος ἑλαφος ἀνέβαινέ ποτε, ὥς ὁ
 φαρμακερὸς ὄφις, εἰς τοὺς ψυχροὺς καὶ ὀ-
 ξεῖς βράχους. Ἡ ἡδύφωνος ἀηδὼν ἀκόμη
 δὲν ἐκόκκυξεν, ὥς ὁ λυπηρὸς καὶ ἀπετρόπαι-
 ος κόκκυξ, οὔτε μέχρι τοῦδε ὁ φοβερὸς λύ-
 κος ἦτο ἡμερος καὶ καλὸς, ὥς τὸ ἄκακον
 ἄρνιον. Ἀκόμη ἕως τὴν ὥραν δὲν ἐφύτρω-
 σεν ἀπὸ τὸν καθαρὸν καὶ γνήσιον σπόρον
 τοῦ σίτου τὸ θανατηφόρον κώνειον, οὔτε ἀ-
 πὸ τοῦ γεράνου τὸ αὐγὸν ἐκλωσσήθη ποτὲ
 ὁ τρανόκερος ταῦρος. Οὕτως εἶναι! ἀπὸ τὸν
 καιρὸν τοῦ δυνατοῦ καὶ ἁγίου Σου ἐκείνου
 „γεννηθήτω“ καὶ ἕως τὴν ἡμέραν, τίποτε ἀ-
 κόμη δὲν ἔγεινεν εἰς τὸν κόσμον ἀνάποδον,
 ἀσυνήθιστον καὶ ὑπὲρ φύσιν, ἀλλὰ τὰ πάν-
 τα, καθὼς καὶ πρέπει εἰς τὴν ἀκροτάτην σο-
 φίαν καὶ καλωτάτην τάξιν, ἦσαν καὶ ἔγει-
 ναν φυσικᾶ, μόνιμα καὶ τακτικά! Καὶ τοῦ-

το μὲ τίνα καὶ κατὰ ποῖον τρόπον; Κατὰ τοὺς ἁγίους, αἰωνίους καὶ ἰσχυροὺς ἐκείνους νόμους, τοὺς ὁποίους Σὺ, μέγα Θεέ! κατέστησες καὶ τοὺς ἔδωκες καὶ ἐνέβαλες εἰς ὅλον τὸν κόσμον κοινῶς καὶ εἰς πᾶν κτίσμα ἰδιαιτέρως, ὥς φυσικὴν καὶ ἐντελῆ ὁδηγίαν των, καὶ οἱ ὁποῖοι διὰ τοῦτο. „Θεῖοι νόμοι φύσεως.“ ὀνομάζονται. Δὲν ἐμπορεῖ νὰ γείνη ἢ νὰ συμβῇ κανὲν πρᾶγμα, τὸ ὁποῖον ἢ θελ' εἶσθαι εἰς αὐτοὺς καὶ εἰς τὴν πανσθενῆ των δύναμιν ἐναντίον· διότι αὐτοὶ εἶναι ἡ ἁγία Σου θέλησις καὶ βουλή, ἥτις ἀπὸ καταβολῆς κόσμου, καὶ ἕως τῶν ἡμερῶν μας πάντοτε ἦτο πάνσοφος, δικαία καὶ ἔξοχος, καὶ ἡ ὁποία θέλει εἶσθαι καὶ μένειν τοιαύτη αἰωνίως. Σὺ λοιπὸν, Δημιουργὲ τοῦ κόσμου καὶ δυνατέ μας Θεέ, εἶσαι ἀκόμη καὶ Νομοθέτης καὶ Παντοκράτωρ τοῦ ὑπερμέτρου καὶ πλουσιωτάτου Σου ἀριστουργήματος! Κατὰ τὴν διάταξιν καὶ προσταγὴν τοῦ ἀκατανοήτου Σου θελήματος, κατὰ τοὺς νόμους Σου δηλαδή, ὁ οὐρανὸς στέκεται ἀκλόνητος, καὶ ὅλος ὁ κόσμος μένει εἰς τὴν ἀδιάχυτον στερεότητα, εἰς τὴν δύναμιν καὶ καλλονὴν καὶ εἰς τὴν αἰωνίαν του τάξιν. Κατὰ τοὺς νόμους Σου, οἱ ὁποῖοι εἶναι ἐντολαὶ τῆς παντοδυνάμου Σου βουλῆς, καὶ

αὐτὴ ἡ γῆ μας πετᾷ ἀκινδύνως διὰ τοῦ μεγάλου διασπρώματος τοῦ κόσμου Σου, καὶ τὰ πάντα, ὅσα εὐρίσκονται ἐν αὐτῇ καὶ περὶ αὐτήν, καθ' ἓνα καὶ τὸν αὐτὸν τακτικὸν καὶ φυσικὸν τρόπον γίνονται, διαρκοῦν καὶ παύουν.

Ὁ ἄνθρωπος, ὁ ὑπερήφανος καὶ κομπῶς οὗτος τῆς γῆς αὐθέντης, εἶναι μὲν εἰς κατάστασιν νὰ κτίσῃ μεγάλας πόλεις καὶ νὰ ταῖς δώσῃ ὅλας τὰς χρεῖας καὶ νόμους· μεγάλας, λέγω, καὶ ἰσχυράς πόλεις, τὰς ὁποίας ὁ πανδαμάτωρ καὶ ἄσπλαγχνος χρόνος, τὸ δι' ὅλα τὰ πράγματα φαβερόν ἐκεῖνο χάσμα τῆς ἀπωλείας, ταχέως ἀφανίζει, καὶ τὰς ὁποίας εἰς μόνον τῆς γῆς σεισμὸς ἐκκρημνίζει εἰς βυθὸν τῆς αἰωνίου σκοτίας της· πλὴν αὐτὸς δὲν δύναται νὰ δώσῃ οὔτε εἰς τὸ παραμικρὸν ἀστρίδιον τοῦ ὑπὲρ τὴν κεφαλὴν του γαλαξίου ἄλλους νόμους, καὶ κατὰ τούτους ἄλλους δρόμους καὶ ἄλλους τόπους. Ὁ ἄνθρωπος ἐμπορεῖ μὲν νὰ κατασκευάσῃ τρανὴν καὶ ἰσχυρὰν ναῦν, τὴν ὁποίαν τὸ μικρὸν σκωλήκιον φθείρει καὶ μὲ τὴν ὁποίαν ἡ σφοδρὰ ἀνεμοξάλη ἕως τότε παίζει, ἕως οὔ νὰ τὴν συντρίψῃ καὶ, καθὼς θέλει, δύναται μὲ αὐτήν νὰ ταξειδεύῃ εἰς ὅλα τὰ μέρη καὶ νὰ διασχίσῃ τὴν λείαν καὶ γλαφυρὰν ῥά-

χιν τῆς εὐρυχώρου θαλάσσης· ὅμως δὲν στέ-
 κεται εἰς τὸ χέρι του οὔτε τὸ παραμικρὸν καὶ
 κουφότατον σύννεφον νὰ ἐξουσιάσῃ, οὔτε τοῦ
 ἐδόθη ἢ ἄδεια, νὰ παίρνῃ ἀπὸ τοὺς ἀνέμους
 καὶ ἀπὸ τὰς βροντὰς τοὺς νόμους των, τοὺς
 ὁποίους πλέον ἔχουν, καὶ τοὺς δρόμους, κα-
 τὰ τοὺς ὁποίους συνήθως διευθύνονται, καὶ
 νὰ τοὺς μεταβάλλῃ ὅπως ποτὲ κατὰ τὴν γνώ-
 μην του θελήσῃ. Ὁ ἄνθρωπος ἔχει μὲν τὴν
 ἐξουσίαν τοῦ νὰ διορθώσῃ τὸ εὐθραυστόν
 του ἄροτρον καὶ, ὡς ὁ τρυφηλὸς σκώληξ τῆς
 χονδρῆς δρυὸς τὴν φλοῦδαν, νὰ σχίσῃ μὲ αὐτὸ
 τὴν ψιλωτάτην ἐπιδερμίδα τῶν παρειῶν τῆς
 γῆς· πλὴν αὐτὸς δὲν ἐμπορεῖ νὰ διασχίσῃ
 καὶ τοὺς οὐρανοὺς, οὔτε εἶναι εἰς κατάστα-
 σιν νὰ διωρύττῃ τόσον τὴν γῆν, ὥστε νὰ φα-
 νοῦν ἐπ' αὐτῆς, ἢ θάλασσαι, ἢ πυρώδεις πο-
 ταμοὶ, ἢ φοβεροὶ δρυμοὶ καὶ σκοτεινὰ σπή-
 λαια. — Καὶ μόλον τοῦτο, ἀγαθὲ Θεέ! πάλιν
 ὁ ἄνθρωπος εἶναι εἰς τοῦτον τὸν κόσμον
 τὸ πλέον σοφὸν καὶ τὸ πλέον δυνατόν Σου
 πλάσμα! Ἀλλ' ἄς καὶ εἶναι τοιοῦτος, οἱ νό-
 μοι ὅμως καὶ αἱ διατάξεις τοῦ κόσμου δὲν
 στέκονται ποσῶς εἰς τὴν ἐξουσίαν του ἀλλ'
 αὐτὸς μετὰ καὶ ὅλης τῆς μοίρας του ὑπόκει-
 ται καὶ ἡρεμεῖ ὑποκάτω τῆς κυβερνήσεως καὶ
 δυνάμεώς των. Ὅλα, Θεέ Κύριε! ὅλα εἶναι

εἰς τὴν παναγίαν Σου χεῖρα καὶ τὰ παντα
 κρέμονται ἀπὸ τὴν ἰσχυρὰν καὶ ἀναλλοίωτον
 Σου θέλησιν. Λοιπὸν καὶ ὁ ἄνθρωπος, ὅ-
 σον ἀλλέως, ὡς πρὸς τᾶλλα τῆς γῆς ταύτης
 γεννήματα, εἶναι ἐξουσιαστικὸς καὶ ἀνεξάρ-
 τητος, ἄλλο τόσον εἶναι ἀσθενὴς, ἀδύνατος
 καὶ κατὰ τὸν νοῦν του κοντόφθαλμος, ὥστε
 καὶ αὐτὸς ὑπὸ τὴν ὁδηγίαν τῶν νόμων Σου
 καὶ τῆς βουλῆς Σου αἰείποτε στέκεται, ξῆ καὶ
 τελειώνει. Ἀπὸ τὴν σκοτεινὴν μέσσην τῆς μη-
 τρός μας ταύτης πλουσίας γῆς, καὶ ἕως τὴν
 λάμπριν τοῦ μεγάλου ἀνθρωπίνου νοὸς, πρᾶγ-
 μα δὲν ὑπάρχει, τὸ ὑποῖον ἐδύνατο νὰ πα-
 ραβληθῇ μὲ τὸν ἐλάχιστον σπινθῆρα τῆς Παν-
 τοδυναμίας καὶ Σοφίας σου, μέγα ἡμῶν Πά-
 τερ καὶ Θεέ! Ὅ,τι δὲ ἐυρίσκεται ἐκεῖ περε-
 τέρω ἀπ' αὐτὸν εἰς καίποια πνευμάτων βα-
 σίλεια, — τό ὅποῖον μᾶς εἶναι μὲν ἄγνω-
 στον καὶ ἀόρατον, πλὴν περὶ τοῦ ὁποίου ἡ
 φρόνησίς μας ποσῶς δὲν ἀμφιβάλλει — τό-
 σον εἶναι κατώτερον καὶ ἀσθενέστερον ἀπὸ
 Ἐσένα, ὅσον διαφέρει ἡ ῥοπὴ ὀφθαλμοῦ ἀφ'
 ἅπασαν τὴν αἰδιότητα. Μόνον λοιπὸν Σὺ,
 Θεῖον Πνεῦμα, εἶσαι Ποιητὴς καὶ Νομο-
 θέτης καὶ Φύλαξ τούτου τοῦ κόσμου καὶ ἐ-
 πομένως καὶ ἡμῶν τῶν ταπεινῶν καὶ μετριο-
 φρόνων Σου παίδων!

Τὸν κόσμον, μέγα Θεέ, Σὺ ἐποίησες, καὶ
 Σὺ ἔδωκες εἰς τὸν κόσμον νόμους, κατὰ
 τοὺς ὁποίους ἡ ὑπερτάτη Σου σοφία καὶ
 βουλὴ τὸν ἐξουσιάζει καὶ κυβερνᾷ. Σὺ λοι-
 πὸν εἶσαι καὶ Κύριος ὅλου τοῦ κόσμου, καὶ
 οὐδεὶς ἄλλος. Ἀλλ' εἶσαι Κύριος, τοῦ ὁποίου
 δὲν ἐυρίσκεται πουθενᾷ ὅμοιος, καὶ μὲ τὸν
 ὁποῖον κανεὶς ἴσος δὲν εἶναι. Ἡ μὲν δόξα
 Σου, ὡς καὶ ἡ ἐξουσία Σου, εἶναι ἀκατάλη-
 πτος, ἡ δὲ σοφία Σου, θεία, καθαρωτάτη,
 μεγαλωτάτη καὶ αἰωνία! Ἀφοῦ ὑπάρχει ὁ
 κόσμος, ἀπὸ τότε ἡ δόξα σου, ἀπὸ ὅλους
 τοὺς οὐρανοὺς καὶ κόσμους καὶ ἀπὸ πάν, ὅ,τι
 ἀναπνέει ἀέρα ἐπὶ ταύτης τῆς σφαίρας μας,
 ἀπαύστως ὑπερυψοῦται καὶ μεγαλύνεται, καὶ
 καθ' ὅλα τὰ πέρατα καὶ μέρη τοῦ παμμε-
 γέθους Σου ποιήματος ἀπὸ τώρα καὶ εἰς τὸ
 ἐξῆς θέλει διαθρυλλεῖσθαι. Ἀλλ' ὁ ἄριστος
 βωμὸς τῆς δόξης Σου εἶναι μόνον αἱ ὑμεῖς καὶ
 μας εὐχάριστοι καρδίαι, καὶ ὁ ἀμάραντος
 καὶ ὠραῖός της στέφανος εἶναι ἡ πατρικὴ
 Σου ἐκείνη μεγάλη ἀγάπη καὶ ἔλεος, τὰ ὅ-
 ποῖα μᾶς δεικνύεις πάντοτε καὶ εἰς κάθε
 καιρόν. Τὸ θαυμασιώτατόν της μνημεῖον εἶ-
 ναι αἰώνιον διότι αὐτὸ εἶναι οὗτος αὐτὸς ὁ
 ἄπειρος κόσμος, τοῦ ὁποίου τὸ θεμέλιον εἶ-
 ναι οἱ ἄφθαρτοι τῆς φύσεως νόμοι, καὶ τοῦ

ὁποίου ὁ αἰὼν ἰσοδυναμεῖ μὲ αὐτὴν τὴν ἀλ-
 διότητα. Ἡ πάνσοφός Σου, ὦ Θεέ! ἐξουσία
 καὶ δύναμις εἶναι μεγαλητέρα, παρ' ὅ,τι, ὥς
 μέγιστον, καλητέρα, παρ' ὅ,τι, ὥς κάλλιστον
 πρᾶγμα δύναται νὰ ἐπινοήσῃ καὶ νὰ κατα-
 λάβῃ ὁ νοῦς μας. Καθὼς μία μόνον ἔκχυ-
 σις τῆς Θείας Σου βουλῆς, ἐν μόνον τὸ
 „οὕτω γεννηθῇτω“ παρήγαγε καὶ ἔπλα-
 σεν ὅλον τοῦτον τὸν ἐξαίσιον κόσμον· οὕτω
 καὶ μία μόνον τῆς Θείας Σου βουλῆς προ-
 σταγὴ, ἐν μόνον τὸ „οὕτω τοῦ λοιποῦ
 μὴ γινέσθω“ ὅλα ἀλλέως ἐμπορεῖ νὰ κά-
 μῃ εἰς τὸν κόσμον, ὅλα νὰ μεταμορφώσῃ καὶ
 ὅλα νὰ τὰ ἀφανίσῃ. Ὅλοι οἱ νόμοι καὶ ὅ-
 λαι αἱ μεταβολαὶ τούτου τοῦ δημιουργήμα-
 τός Σου, εἶναι γέννημα μόνον τῆς ἀπεριορί-
 στου Σου ἐξουσίας· διότι καμμία ἄλλη δύ-
 ναμις δὲν ἐδυνήθη νὰ τὰ ἐπινοήσῃ καὶ νὰ
 τὰ παράξῃ. Μόνον διὰ τῆς πανσθενούς Σου
 θελήσεως σήμερον ἀνθεῖ καὶ γίνεται ἐκεῖ ξη-
 ρὰ γῆ, ὅπου ποτὲ ἦτο βαθὺς καὶ πλατὺς
 πόντος. Μόνον μὲ τὴν ἄδειάν Σου πολλὰ
 βουνὰ μὲ ὄρη καλλωπισμένα καὶ μὲ δάση
 στεφανωμένα, εἰς τὰ ὅποια ποτὲ καιροῦ γυ-
 μνοὶ σκόπελοι ἀπὸ τὸν ἥλιον ἐπυρακτόνον-
 το, εἶναι τὴν ὥραν κατοικητήριον τῶν ὄφρων
 καὶ τῶν σαυρῶν. Μία μόνη, ἰλεως Θεέ! ἡ

ἀκατανόητός Σου ἐξουσία θέλει καὶ ἐμπορεῖ
 νὰ κάμῃ, ὥστε τὰ ἄγρια νὰ γείνουν ἡμερα,
 ἢ ὀχληρὰ ἀνησυχία, ἀγαθὴ ἀνάπαυλα, καὶ
 τὸ ἀτελές, ἐντελέστατον! Ὅλα, ὅσα ὑπάρχουν,
 εἶναι εἰς τὴν πάνσοφον καὶ πολυέλεόν Σου
 Κυριότητα!

Ἄλλ' ἡ ὑπαρξίς καὶ ἡ ἀρχὴ Σου, Ποιη-
 τὰ καὶ Θεέ μας! δὲν ἀριθμεῖται μὲ τοὺς χρό-
 νους, οὔτε μετρεῖται μὲ τοὺς αἰῶνας. Ὅλοι οἱ
 γνωστοὶ πλέον εἰς ἡμᾶς αἰῶνες, καὶ ὅλοι οἱ
 ἄλλοι, ὅσους ἡμεῖς ἐμποροῦμεν νὰ φαντασθῶ-
 μεν, δὲν εἶναι οὔτε μία ῥοπὴ ὀφθαλμοῦ ὡς
 πρὸς τὴν διάρκειαν τῆς ὑπάρξεως καὶ βασι-
 λείας Σου, ἥτις, οὔτε ἔχει, οὔτε δύναται νὰ
 ἔχῃ πουθενᾶ τὸ τέλος τῆς. Σὺ εἶσαι Θεὸς
 καὶ Κύριος αἰώνιος τῆς αἰωνιότητος διὰ τὴν
 αἰωνιότητα, ἀτελεύτητος καὶ ἀθάνατος. Σὺ
 εἶσαι αὐτὸς καθ' ἑαυτὸν χωρὶς γεννήσεως,
 καὶ θέλεις μένειν εἰς τοὺς αἰῶνας μόνος
 καθ' ἑαυτὸν ἄνευ παύσεως. Ποτὲ δὲν ἦτο
 ἄγνωστον τὸ ἅγιόν Σου Ὄνομα ποτὲ ἡ Θεία
 Σου θέλησις ἀργὴ ποτὲ ἡ Πατρικὴ Σου ἀ-
 γάπη ψυχρά ποτὲ ἡ ἀκατάληπτός Σου ἰσχύς
 περιορισμένη καὶ Σὺ θέλεις μένειν πάντοτε ὁ
 αὐτὸς, ὁ ἴδιος ἐκεῖνος Πατὴρ, Θεὸς καὶ Κύριος!

Ὡς πανάγιος, παντοδύναμος, αἰώνιος
 καὶ τὰ πάντα εἰδώς, Σὺ, Θεέ μας, εἶσαι καὶ

τὸ μέγα καὶ ἀνεξιχνίαστον ἐκεῖνο Πνεῦμα,
 τὸ εἰς κανὲν σῶμα, εἰς καμμίαν εἰκόνα πε-
 ριοριζόμενον, τὸ πανταχοῦ καὶ εἰς πᾶν μέ-
 ρος ὅμοιον ὄν, παντοῦ καὶ εἰς πάντα τόπον
 παντοδύναμον καὶ πανδραστήριον, ἂν καὶ
 διὰ τὰ ἀσθενῆ μας ὅμματα ἀόρατον, καὶ
 διὰ τὰ σκληρά μας αὐτία ἀνήκουστον. Ὁ
 θρόνος Σου εἶναι πάντες οἱ Οὐρανοὶ, ὅλη ἡ
 γῆ μας καὶ ἅπας ὁ κόσμος. Κανὲν μέρος
 τοῦ κόσμου, οὔτε ὁ μυχὸς τῆς γῆς, οὔτε τὸ
 ἀκρότατον ὕψος τοῦ οὐρανίου θόλου δὲν εἶ-
 ναι κρυμμένα ἀπὸ τοὺς ὀφθαλμοὺς τῆς σο-
 φίας καὶ τὴν παντοδυναμίαν τῆς ἰσχύος Σου.
 Σὺ εἶσαι παντοῦ Θεός. Σὺ τόσον εἰς τὸν
 Παλαιόν, ὅσον καὶ εἰς τὸν Νέον κόσμον
 καθὼς εἰς τὴν Λαπλανδίαν, οὕτω καὶ
 εἰς τὴν Παταγονίαν καὶ εἰς τὴν Κίναν
 καὶ εἰς κάθε νῆσον, ἀπαραλλάκτως εἶσαι
 τοιοῦτος Θεός, ὁποῖος καὶ ἐνταῦθα εἰς τὴν
 φίλην μας Σερβίαν. Ναὶ, Σὺ εἶσαι καὶ ἐ-
 κεῖ, ὅπου καὶ ἂν πάλλη καμμία καρδιά·
 διότι ἀπ' Ἐσὲ δὲν κρύπτεται καμμία αἴσθη-
 σις, κανεὶς στοχασμός. Τίς εἶναι εἰς κατὰ-
 στασιν νὰ Σὲ παραστήσῃ εἰς τὸν ἑαυτὸν του;
 ἴσως ὁ ἄνθρωπος, ὁ τόσον κοντόφθαλμος,
 τόσον ἀμβλὺς καὶ τόσον μικρὸς ἄνθρωπος;!
 Φεῦ! πόσον ἀπατᾶται ὁ δυστυχὴς αὐτός,

διανοούμενος περὶ Σοῦ, καὶ πόσον ὁ ἄθλιος εἰς τὴν περὶ Σοῦ διανόησιν ἁμαρτάνει! Ἀλλὰ συγχώρησέ τω, χρηστὲ Θεέ! διότι, ὡς τοιοῦτος, φθάνει καὶ νὰ ἐνθυμῇται, ὅτι βέβαια ὑπάρχεις, ἀρκεῖ ἀπ' αὐτὸν, ὅτι νοεῖ καὶ κεφαλοπονεῖ, διὰ νὰ Σὲ γνωρίσῃ καὶ ὁμολογήσῃ, ὅτι εἶσαι! —

Πᾶν, μέγα Θεέ, ποίημά Σου εἶναι ὥραϊον καὶ θαυμαστόν· ἀλλ' ὁ ἄνθρωπος ἐπέχει τὸν τόπον τοῦ στεφάνου καὶ τῆς καλλονῆς ὅλων Σου τῶν κτισμάτων καθότι αὐτὸς εἶναι ὡραιότατος καὶ θαυμαστότατος. Κατὰ τὴν ὡραιότητα τίποτε εἰς τὸν κόσμον δὲν τὸν ὑπερβαίνει. Ὅλαι αἱ ιδιότητες τοῦ καλλους, καθὼς ἐκεῖναι αἱ ἔξωθεν εἰς τὸ σῶμα, οὕτω καὶ ἐκεῖναι αἱ ἔσωθεν εἰς τὴν δύναμιν, εἰς αὐτὸν εἶναι ἡνωμένοι. Τί εἶναι ἡ στρογγυλότης καὶ ἡ λαμπρότης τοῦ Ἡλίου; τί τὸ γλαφυρὸν τῆς θαλάσσης ἔσοπτρον; τί ἡ ἐν Λιβάνῳ εὐμήκης κέδρος, ἢ ἡ ὡραιότατη ἐπὶ τοῦ Κήρου*) δρυς; τί ὁ ψιλὸς ἔλαφος, ἢ ὁ νευρώδης ἵππος ὡς πρὸς τὸν ἄνθρωπον, καὶ πρὸς τὴν ἐν τῇ συνθέσει, ἐν τοῖς ιδιώμασι τῆς διαφορότητος καὶ ἐν τῷ Ὄλῳ τῆς εὐμορ-

*) Βουνὸν εἰς τὴν Σερβίαν, περίφημον διὰ τὰ πολλὰ ἐν αὐτῷ καὶ ὥραϊα ὑψηλὰ δένδρα διαφόρου εἶδους.

φίας καὶ ξωηρότητος ἁρμονίαν καὶ ὁμοιότη-
τά του; Σχεδὸν ἐκεῖνο. ὅ,τι εἶναι ἡ πολύτι-
μος λίθος πρὸς ἓν ἁμαυρὸν χαλίκιον, ἢ ἡ
χαριτωμένη αὐγὴ πρὸς θολερὰν τινα ἐσπέ-
ραν, ἢ τὸ ἐντελὲς καὶ ἀκαίρεον πρὸς τὸ ἀ-
τελὲς καὶ κολοβόν! Ἀλλ' ἄρά γε ὑπάρχει
τι θαυμαστότερον καὶ εὐπρεπέστερον ἀπὸ τὸν
ἄνθρωπον; Οὐδὲν τῇ ἀληθείᾳ, ἐκτὸς τοῦ ὁ-
λοκλήρου Σου ποιήματος, καὶ τοῦ ὑπερθαυ-
μάστου Σου, μέγα Θεέ! Οὗτος. Εἰς τὸν
ἄνθρωπον, ὡς εἰς μικράν τινα εἰκόνα, ὅλος
σχεδὸν ὁ κόσμος εἶναι συνημμένος καὶ συγ-
κωλημένος· ὅθεν αὐτὸς λέγεται καὶ „μικρό-
κοσμος, ἢ μικρὸς κόσμος.“ Μέσα εἰς αὐτὸν
εἶναι συνθεμένη καὶ εἰς ἓν συνδεμένη, ὅσον
τοῦ ἀνθρώπου, τόσον καὶ τῶν ἄλλων ἀλό-
γων ζώων, τῶν λίθων καὶ τῶν φυτῶν ἢ ζωῇ
ἐν αὐτῷ εἶναι συλλεγμένα ὅλα τὰ στοιχεῖα·
ἐν αὐτῷ ἐυρίσκεται ἡ πηγὴ παντὸς συμβεβη-
κότος καὶ παντοίων προϊόντων· εἰς αὐτὸν,
ὡς εἰς κάτοπτρόν τι, ἐμπορεῖ νὰ συνοπτευ-
θῇ ἡ μικρὰ μὲν, πλὴν πρόδηλος εἰκὼν τοῦ
κόσμου. Ἀλλὰ, τὸ ὁποῖον εἶναι τὸ κυριώ-
τατον καὶ παραδοξότατον, αὐτὸς εἶναι ἄν-
θρωπος, κτήτωρ μόνον ἐκείνης τῆς πολυδυ-
νάμου καὶ ἐξαισίου δυνάμεως, τῆς ἀπλῆς δη-
λαδὴ καὶ θείας ψυχῆς, ἥτις εἰς οὐδὲν ἄλλο

ξῶν κτίσμα ἐνυπάρχει, καὶ διὰ τῆς ὁποίας
 αὐτὸς γίνεται αὐθέντης τῶν ἐπὶ τῆς γῆς
 πραγμάτων ἀνεξάρτητος. Κατὰ τὴν ψυχὴν
 καὶ τὰς ψυχικὰς τοῦ ἐμπειρίας καὶ ἐδιότη-
 τας, αὐτὸς εἶναι ἐλεύθερος, θεληματικὸς καὶ
 λογικοφρόνιμος· αὐτὸς εἶναι ἄρχων, ὅστις δύ-
 νηται νὰ καθυποβάλῃ εἰς τὸν ἑαυτὸν τοῦ
 ὅλα τὰ χαρίσματα καὶ ὅλα τὰ ἐπὶ τῆς γῆς
 ἀντικείμενα, καὶ νὰ τὰ μεταχειρισθῇ διὰ τὰς
 χρείας καὶ ἀνάγκας του. Ἀυτὸς εἶναι πλά-
 σμα, τὸ ὁποῖον ἐμπορεῖ νὰ ἐξευγενίσχεται καὶ
 καθ' ἑκάστην νὰ καλλιτερεύεται. Μὲ τὴν
 ψυχὴν καὶ μὲ τὸν νοῦν τοῦ αὐτοῦ εἶναι εἰς
 κατάστασιν, ὥς ἐλεύθερον καὶ λογικὸν κτί-
 σμα, νὰ γείνη ἐνάρητος, νὰ ἐφεύρῃ τὴν ἀλή-
 λειαν καὶ νὰ ἐρευνήσῃ καὶ νὰ γνωρίσῃ τὸν
 κόσμον καὶ Ἑσέ, ὦ Ποιητὰ Οὐρανοῦ! Κα-
 τὰ τὴν ψυχὴν αὐτὸς εἶναι μὲ Ἑσένα, ὦ Θεέ,
 καὶ μὲ τοὺς Ἀγγέλους Σου ὅμοιος καὶ πλη-
 σιέστατος! Ἀυτὸς μὲ τὴν ψυχὴν, ὥς μὲ τὸ
 κάλλιστον καὶ ἅγιον μέρος τῆς οὐσίας του,
 εἶναι ἀκόμη καὶ ἀθάνατος· διότι ἡ ψυχὴ εἶ-
 ναι τὸ ἰσχυρὸν μόριον τῆς Ἀγιοτητός Σου
 ὅ,τι δὲ εἶναι ἰδικόν Σου, δὲν γίνεται νὰ χα-
 λασθῇ ἢ νὰ χαθῇ ὥς κανὲν κομμάτιον πη-
 λοῦ. Ὅ,τι ἄριστον καὶ μέγιστον εἶναι, εἰς
 αὐτὸν ἐυρίσκεται, ἡ καρδία δηλαδὴ καὶ ἡ

φρόνησις· καὶ ὅ,τι θαυμαστότατον καὶ ἰσχυρότατον εἶναι, εἰς τὸν ἄνθρωπον ἐνοικεῖ, οὐοῦς δηλονότι καὶ ἡ ψυχὴ.

Ἐὰν Ἐσὺ, ὕψιστε Θεέ! μόνον ἓνα ὥραϊον καὶ καρποφόρον κῆπον ἔκαμνες, καὶ μόνον ἓνα ἄνθρωπον εἰς αὐτὸν ἐνοίκιζες, ἥθελες εἶσθαι ὁ ἴδιος ἐκεῖνος δυνατὸς καὶ πάνσοφος Θεός, ὅστις εἶσαι καὶ τώρα μετὰ τὴν δημιουργήσιν τῶν τοσούτων ὀρατῶν τε καὶ ἀοράτων κόσμων καὶ θαυμασίων, καὶ ὅστις μὲ τὸν ἑαυτὸν Σου, οὔτε ἴσον, οὔτε ὅμοιον ἔχεις πουθενᾶ. Ἐὰν Ἐσὺ εἰς τὸν ἄνθρωπον, ἢ εἰς τὴν ξωὴν του ἐθεμελίονες καὶ ἐστερέονες μόνον μίαν ἀγάπην, ὁποῖα καὶ τώρα εἰς αὐτὸν εὐρίσκεται, καὶ οὐδὲν ἄλλο, τὸ ὁποῖον τὸν κάμνει ἀληθινὸν ἄνθρωπον· πάλιν ἥσο ἐκεῖνος ὁ ἴδιος μέγας καὶ παντοδύναμος Θεός, ὁποῖος ὑπάρχεις καὶ τὴν ὥραν μετὰ τὴν κτίσιν τῶν τόσων δυνάμεων καὶ χαρισμάτων, ἀπὸ τὰ ὁποῖα γέμουν ὅλοι οἱ Οὐρανοὶ, καὶ μὲ τὰ ὁποῖα ὅλη ἡ γῆ εἶναι στολισμένη καὶ στεφανωμένη. Διότι, ποῖα ἄλλη δύναμις καὶ σοφία, ἥτις δὲν εἶναι ἰδική Σου καὶ ἐκ Σοῦ, Θεέ Παντοδύναμε! μόνον μίαν τρίχα εἰς τὸ κρανίον τοῦ ἀθρώπου, ἢ μόνον μίαν χορδὴν εἰς τὴν καρδίαν του ἠμποροῦσε νὰ ἐπινοήσῃ καὶ νὰ τὰς πλάσῃ; Τῇ

ἀληθεία ὅλα τ᾿ ἄλλα, ὅμως τὸν ἄνθρωπον
πλαστουργήσας, μᾶς ἔδειξες ἐκφανέστατα, ὅ-
τι Σὺ εἷς καὶ μόνος εἶσαι πάνσοφος καὶ παν-
τοδύναμος Θεός, εἷς Σὺ ἀκατάληπτος Ποιη-
τῆς τοῦ κόσμου καὶ πανάγαθος ἡμῶν Πατήρ!

Καὶ τῶντι, Κύριε! τί ἄλλο ἀναγκαιό-
τερον καὶ εὐχρηστότερον ἦτο διὰ τοῦτον τὸν
γῆϊνον κόσμον μας, παρὰ τὸν ἄνθρωπον, τὸν
εὐγενῆ, τὸν ἐλεύθερον καὶ τὸν φρόνιμόν Σου
τρόφιμον καὶ μονογέννητον; Ἐὰν δὲν ἦτο
αὐτός, τίς ἄλλος ἤθελε θεωρεῖν καὶ ἐκτιμᾶν
τὰς ὠραιότητας καὶ καλλονὰς τούτου τοῦ
κόσμου, καὶ μεταχειρισθῇν τὰ τόσα πράγμα-
τα καὶ χαρίσματα; Ἐὰν δὲν ἦτο αὐτός, τίς
ἄλλος ἤθελε κάμνειν τὰς καλλονὰς τούτου
τοῦ κόσμου ἀκόμη ὠραιότερας, καὶ μὲ εὐ-
γνωμοσύνην καὶ αἴσθησιν ἀπολαμβάνειν τὰ
τόσα κτίσματα; Ἐὰν δὲν ἦτο αὐτός, ποῖος
ἤθελε παράξειν τὴν τόσην ξωηρότητα καὶ τὸν
τοσοῦτον νοῦν ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ ποῖον ἔμε-
λε νὰ συνάψῃ τὴν γῆν μὲ τὸν οὐρανόν, καὶ
νὰ ζητήσῃ καὶ νὰ ἀποκτήσῃ παράδεισον διὰ
τὸν ἑαυτόν του; Αὐτός ἂν δὲν ἦτο, τίς ἄλ-
λος ὠνομάζετο ἐνάρετος καὶ φρόνιμος, καὶ
τίνος καρδία, ὦ Θεέ! ἀνταπεκρίνοντο εἰς
τὴν θέλησιν καὶ εἰς τὴν ἀγάπην Σου; Αὐ-
τός ἂν δὲν ἦτο, τίνος γλῶσσα ἤθελεν δώσειν

εἰς Ἐσὲ ὄνομα; ποῖος ἤθελεν ἐρευνᾶν τὴν
 θέλησιν καὶ τοὺς νόμους Σου; καὶ τίς ἄλ-
 λος, ὅσον αὐτὸς, μετὰ φρονήσεως καὶ λόγου
 ὀρθοῦ ἤθελέ Σε γνωρίζειν καὶ δοξάζειν; Ἐ-
 ἂν δὲν ἦτο αὐτὸς, ποῖος ἄλλος ἦτο γεννημέ-
 νος καὶ διωρισμένος διὰ τὴν φαεινὴν καὶ ἀ-
 θάνατον ἀλήθειαν, δι' ἐκείνην τὴν ἡσυχον
 καὶ μακαρίαν βασιλείαν, τὴν ὁποίαν ἐλπίζει
 καὶ ἡ καρδία καὶ ὁ νοῦς; Ἐπ' ἀληθείας,
 ἂν δὲν ὑπῆρχεν ὁ ἄνθρωπος εἰς τοῦτον τὸν
 κόσμον, μία ὁλόκληρος ἡμισεία τοῦ ἠθελ' εἶ-
 σθαι κενὴ καὶ ἄδειη, καὶ ἡ ἄλλη πάλιν χω-
 ρὶς αἰσθησιν καὶ ὀρθὴν φρόνησιν. Αὐτὸς
 λοιπὸν, ὦ Κύριε! ὅχι μόνον εἶναι ὁ στέφα-
 νος καὶ ὁ καλλωπισμὸς ὅλων Σου τῶν κτι-
 σμάτων, ἀλλὰ καὶ λογικὸς αὐτῶν ἄρχων καὶ
 ἐξουσιαστής.

Ἀλλὰ τί ἠθελ' εἶσθαι εἰς τοῦτον τὸν κό-
 σμον καὶ ὁ μὲ νοῦν καὶ καρδίαν οὕτω θαυ-
 μαστῶς προικισμένος ἄνθρωπος, ἐὰν Σὺ,
 ἰλεῶς Ποιητά! ἀπὸ τὴν διάπυρόν Σου ἀγά-
 πην καὶ ἀγαθότητα, κατὰ τὴν ἁγίαν Σου
 σοφίαν, δὲν ἐπλαττες ἐπ' αὐτῷ τόσας σοφί-
 ας καὶ τόσα θαύματα; Φεῦ, τῇ ἀληθείᾳ τὸ
 πτωχότατον ὑπὸ τὸν οὐρανὸν πλάσμα! Πό-
 σας χρείας καὶ ἀνάγκας ἐφεύρηκεν αὐτὸς
 ἕως τὴν σήμερον διὰ τὸν ἑαυτόν του! Πῶς

λοιπον καὶ μὲ τί ἤθελέ τας ἀναπαύσειν καὶ εὐχαριστήσιν; Ἀλλὰ τώρα ἐν τοσούτῳ πλούτῳ καὶ περιουσίᾳ, τὰ ὅποια ἔλαβε παρὰ Σοῦ, εἰς τί ἤμποροῦσε νὰ προσκλαυθῇ ἔλλειψιν καὶ ἔνδειαν; εἰς οὐδὲν βέβαια, εἰμὴ εἰς τοῦτο μόνον, ὅτι, ὦ χρηστὲ Κύριε! δὲν ἐξεύρει κατὰ τὸ μέτρον τοῦ μεγάλου ἐλέους Σου ἀρκετῶς νὰ Σε εὐχαριστήσῃ καὶ ὅτι δὲν εἶναι τόσον (ὅσον ἔπρεπε) δυνατὸς, καλὸς καὶ φρόνιμος, ὥστε νὰ Σε ὀνομάξῃ καὶ νὰ Σε λέγῃ Πατέρα καὶ μέγιστον εὐεργέτην του! ὦ, πόσον δὲν τὸν ἀπατᾷ ἡ ἀσθενὴς του σοφία, καὶ πόσον δὲν τὸν ἀπάγουν αἱ ἀδυναμίαι του ἀπὸ τὸν δρόμον τῆς ἀρετῆς; Πῶς συχνάκις αὐτὸς, ἀφοῦ ἀφήσῃ τὸν χαλινὸν εἰς τὰ πάθη του, εἶναι ταλαίπωρος καὶ κακὸς, καὶ πῶς πολλάκις, ὅταν παραβλέψῃ καὶ ἀμελήσῃ τοῦ νοός του τὸν φωτισμὸν, φαίνεται ἀσύνητος καὶ ἄφρων!

Ἀλλ' ἡ μοῖρα καὶ ἡ τύχη τοῦ ἀθρώπου, καθὼς καὶ ἅπαντος τοῦ κόσμου, εἶναι, ὦ Θεέ! εἰς τὴν ἐξουσίαν Σου. Σὺ δὲ εἶσαι ἀγαθὸς καὶ πολυέλεος! —

Η'.

ΠΕΡΙ ἈΓΑΠΗΣ.

Κατὰ τί ἡ ἀγάπη εἶναι τὸ εὐγενέστατον πάθος, καὶ τί πρέπει νὰ φρονῶμεν περὶ αὐτῆς.

(Μετάφρασις ἐκ τοῦ „СОВѢТИ ЗДРАВОВАГО РАЗУМА — Συμβουλαὶ τοῦ ὀρθοῦ λόγου“ τοῦ ἐν Σέρβοις πρώτου καὶ ἡθικωτάτου φιλοσόφου ΔΟΣΙΘΕΟΥ ὉΒΡΑΔΟΒΗΚΙ.)

Ἡ ἀγάπη δὲν εἶναι ἄλλο τι, εἰμὴ χαρὰ διὰ τὰς τελειότητας τοῦ πλησίον, ἢ ἀλλέως εἰπεῖν, ἡ ἀγάπη εἶναι ἀκατάπαυστος πόθος καὶ ἐπιστάσια εἰς τὸ νὰ προξενήσωμεν εὐτυχίαν καὶ τελειότητα εἰς ἐκείνους, τοὺς ὁποῖους ἀγαπῶμεν. Καὶ ὅσον πλειότερον χαίρομεν διὰ τὸ καλὸν των, τοσοῦτον περισσότερον τοὺς ἔχομεν ἐν τῇ καρδίᾳ μας. Ἡ ἀγάπη εἶναι τὸ πρῶτιστον καὶ κυριώτατον προσὸν τοῦ Θεοῦ. Ἡ καλοσύνη, ἡ ἀγαθότης καὶ τὸ ἔλεος γεννῶνται ἐκ τῆς ἀγάπης. Ὅλαι αἱ ἄλλαι τελειότητες τοῦ Θεοῦ, χωρὶς τὴν ἀγάπην, δὲν μᾶς ἐσύντειναν εἰς καμμίαν ὠφέ

λειαν. Ἡ Παντοδυναμία καὶ ἡ Σοφία Του
 μόνον διὰ τὴν αὐτοῦ ἀρρήτον πρὸς ἡμᾶς ἀ-
 γάπην, μᾶς γίνονται ἔυχρηστοι καὶ πολύτι-
 μοι. Ὁ ἀγαθὸς οὐράνιος Πατήρ, ἐκ μόνης
 τῆς ἀπείρου ἀγάπης καὶ τοῦ ἐλέους Του ἐ-
 ποίησεν ὅλα τὰ πλάσματα, καὶ ὅλα τὰ συν-
 τηρεῖ, περὶ ὅλων προνοεῖ καὶ ὅλα σοφῶς διέ-
 πει. Βασιλεὺς, ἐξουσιαστής ἡ πατὴρ οἰκογε-
 νείας τινὸς, τόσον καλῆτερος εἶναι, ὅσον
 πλειότερον ἀγαπᾷ τοὺς ὑπηκόους του, φρον-
 τίζων διὰ τὴν ὠφέλειάν των καὶ προξενῶν τὴν
 εὐδαιμονίαν των. Ἐκ τούτου φαίνεται, πό-
 ση εἶναι ἡ ἀγαθότης καὶ τὸ ἔλεος τοῦ Οὐρα-
 νίου Πατρὸς πρὸς ἡμᾶς· πρῶτον μὲν, ὅτι
 μᾶς ἐκόσμησε μὲ λογικὸν πνεῦμα καὶ φρό-
 νιμον νοῦν καὶ μᾶς ἔδωκε τὸ μέσον καὶ τὸν
 τρόπον, ὥστε, ἐὰν θέλωμεν μόνον, δυνάμεθα
 ν' ἀποβαίνωμεν καθ' ἐκάστην ἡμέραν φρο-
 νιμώτεροι, ἐυμαθέστεροι, καλῆτεροι, ἐντελέστε-
 ροι καὶ εὐτυχέστεροι· δεύτερον δὲ, ὅτι ποτὲ
 δὲν παύει ἀπὸ τοῦ νὰ ἐκχέῃ ἐφ' ἡμᾶς τὸ ἔ-
 λεός Του δι' ὅλων τῶν ποιημάτων του. Ἀς
 τρέψωμεν μόνον τὸ ὄμμα μας πρὸς τοῦτον
 τὸν εὐεργετικὸν μας ἀστέρα τῆς ἡμέρας, του-
 τέστιν τὸν ἥλιον, περὶ τοῦ ὁποίου ὁ ἅγιος
 Βασιλεὺς καὶ Προφήτης ψάλλει λέγων „Καὶ
 οὗτος ὡς νυμφίος ἐκπορευόμενος

ἐκ παστοῦ αὐτοῦ δραμεῖν
ὁδὸν αὐτοῦ. Κάθ. 3. ψαλ. 18. στίχ. 6.
διὰ νὰ ἴδωμεν, πῶς τρώντι, ὡς γαμέτης· τις
κεκοσμημένος καὶ πλήρης ἔρωτος, ἐξέρχεται
πᾶσαν πρωΐαν ἀπὸ τὸν νυμφῶνά του, διὰ
νὰ περιέλθῃ τὸν δρόμον του, νὰ ἐπισκεφθῇ
μὲ τοὺς παμφαεῖς του ὀφθαλμοὺς ὅλην τὴν
οἰκουμένην, νὰ λαμπρύνῃ μὲ τὰς χρυσᾶς
του ἀκτῖνας τὰ πάντα, νὰ τὰ φωτίσῃ, νὰ
τὰ θερμάνῃ καὶ μὲ τὴν παρουσίαν του ὅλα
νὰ εὐεργετήσῃ. „δραμεῖν ὁδόν!“ Ἀφ' ἧς
στιγμῆς ὁ αἰώνιος Ποιητὴς τὸν ἔπλασεν, ὁ
δρόμος του εἶναι ἀδιάκοπος, ἄτρυτος, ἀκά-
ματος καὶ παντοτεινός. Εἰς τὸν ἴδιον και-
ρὸν, καθ' ὃν ἡμᾶς σκεπάσει μὲ τὴν νύκτα,
διὰ ν' ἀναπαυθῶμεν, αὐτὸς μὲ τὸ φῶς του
πηγαίνει τὴν λαμπράν ἡμέραν εἰς ἄλλα μέ-
ρη καὶ ἔθνη τῆς γῆς· καὶ οὕτως ἡ ἑσπέρα
μας γίνεται εἰς τοὺς ἄλλους πρωΐα, καὶ τὸ
μεσονύκτιόν μας εἶναι τῶν ἄλλων τὸ μεση-
μέριον. Ἀφοῦ τὴν ἄνοιξιν σκεπάσῃ καὶ στο-
λίσῃ ὅλην τὴν γῆν μὲ χόρτα καὶ ποικιλό-
χροα ἄνθη, ἀφοῦ ἐνδύσῃ καὶ καλλωπίσῃ ὅ-
λων τῶν δρυμῶν τὰ δένδρα μὲ πράσινα φύλ-
λα, ἀφοῦ τέρψῃ καὶ ἡδύνῃ τὰ αὐτῖα μας μὲ
διαφόρων πτηνῶν τὴν γλυκοσύμφωνον καὶ
ἐναέριον μουσικὴν, ἀφ' οὗ πλουτίσῃ τοὺς

εὐθύμους ποιμένας καὶ τὰς ἀκᾶκους βο-
σκούς μὲ καρπὸν τῶν ἀθώων ἀρνίων, τῶν
εἰς τὸ τρέξιμον καὶ πῆδημα ἀμιλλομένων μο-
σχαρίων καὶ τῶν ἀτάκτων ἐριφίων, ἀφοῦ
διὰ τοῦ θέρους κάμῃ νὰ ὠριμάσουν ὅλοι οἱ
καρποὶ τῆς γῆς, καὶ γεμίσῃ τὰς ἀποθήκας
μας μὲ τροφήν, ἀφ' οὗ προστάξῃ τὸ πλού-
σιον φθινόπωρον νὰ χύσῃ εἰς τὸ πρόσωπον
τῆς γῆς ὁπώρας παντοίου γένους καὶ νὰ
γεμίσῃ τὰ πιθάριά μας μὲ εὐφραίνοντα
καρδίαν ἀνθρώπου οἶνον, ἀφοῦ, ὅλα αὐτὰ
βάλῃ εἰς τάξιν καὶ τὰ τελειώσῃ, τότε, διὰ νὰ
δώσῃ εἰς τὴν γῆν μας καιρὸν ἀναπαύσεως,
κατ' ὀλίγον ἀπομακρυνόμενος καὶ ἀναχω-
ρῶν, ὑπάγει μὲν νὰ προσφέρῃ καλοκαίριον
εἰς ἄλλους τόπους καὶ ἀνθρώπους, ἡμᾶς δὲ
μᾶς ἀφίνει πρὸς καιρὸν τινα νὰ βοηθώμεθα,
ὅπως καλῆτερα ἐξεύρομεν καὶ ἐμποροῦμεν, μὲ
τῆς ἀμπέλου τὸ αἷμα καὶ τὸν ξεστὸν φοῦρνον.

Ἦδη θέλομεν ὁμιλήσῃν περὶ τῆς ἀγάπης
τοῦ ἀνθρώπου. Ὁ Θεὸς ἐνέσταξεν εἰς ὅλα
τὰ πλάσματα ἔμφυτόν τινα πρὸς ἑαυτὰ ἀ-
γάπην. Πᾶν ξῶον ἀγαπᾷ ἑαυτό· ὅθεν ἀκα-
ταπαύστως ζητεῖ μὲν τὰ, ὅσα τοῦ χρησιμεύ-
ουν καὶ ἀρέσκουν, ἀπροστρέφεται δὲ καὶ φεύ-
γει ὅλα, ὅσα τοῦ εἶναι βλαβερά καὶ δυσάρε-
στα. Τὸ ἴδιον ὑπάρχει καὶ εἰς τὸν ἄνθρω-

πον. Ἐκ τῆς ἐμφύτου καὶ φυσικῆς πρὸς ἑ-
 αυτὸν ἀγάπης του γεννῶνται ὅλοι οἱ σκο-
 ποὶ καὶ ὅλα τὰ ἐπιχειρήματα καὶ τὰ ἔργα του.
 Τώρα τὸ πᾶν ἐκ τούτου κρέμεται, πῶς καὶ εἰς
 τί πρέπει νὰ μεταχειρισθῶμεν τοῦτο τὸ πάθος
 καὶ πρὸς τί τέλος νὰ τὸ διευθύνωμεν ὅθεν περὶ
 τούτου δὲν εἶναι φρόνιμον νὰ σκεπτόμεθα ὡς
 ἐν παρόδῳ καὶ περαστικῶς, ἀλλὰ χρεωστοῦμεν
 νὰ ἐπιστατήσωμεν εἰς αὐτὸ μὲ ὅλην μας τοῦ
 νοῦς καὶ τῆς καρδίας τὴν δύναμιν διότι ἐκ
 τούτου τοῦ εἶδους τῆς ἀγάπης γεννᾶται ὅλη
 ἡ ἰδική μας, ἡ εὐτυχία, ἡ δυστυχία, ἡγουν, ὅ-
 λη ἡ φυσική μας, εἴτε καλοσύνη, εἴτε κακία.
 Ποῖος ἤλπιξεν, ὅτι ἐκ τῆς αὐτῆς πηγῆς δύ-
 ναται νὰ ἐκβλύξῃ καὶ τὸ γλυκὺ καὶ τὸ πι-
 κρὸν, καὶ τὸ μέλι καὶ τὸ φαρμάκι, καὶ τὸ
 Καλὸν δηλαδὴ καὶ το Κακόν! ἀλλὰ τὸ
 πρᾶγμα αὐτὸ καὶ ἡ καθεκástην πείρα μαρ-
 τυρεῖ, καὶ δὲν ἀφίνει οὔτε μίαν τρίχα ἀμφι-
 βολίας, ὅτι οὕτω καὶ ὅχι ἀλλέως εἶναι. Ἄς
 ἐρευνήσωμεν μόνον προσεκτικῶς, καὶ θέλο-
 μεν γνωρίσειν ἐυκόλως καὶ προδήλως, ὅτι
 ἐκ μόνης τῆς χρήσεως καὶ κυβερνήσεως τῆς
 πρὸς ἡμᾶς αὐτοῦς ἀγάπης γεννῶνται τόσον
 ὅλα τὰ ἐνδοξα, ἐπαινετὰ καὶ ἐνάρετα κατορ-
 θώματα, ὅσον καὶ πάντα τὰ ἀπάνθρωπα,
 ἄδικα, ἀχρεῖα καὶ κακὰ ἔργα. Δυσαγώγου,

κακοαναθρεμμένης, χαλασμένης καὶ κακῆς
καρδίας ἄνθρωπος, τυφλωμένος ἀπὸ ὑπερ-
βολικὴν φιλαυτίαν, γίνεται ἄδικος, ἐπίβου-
λος, φθονερός, πλήρης μίσους καὶ πονηρίας,
φουσκωμένος ἀπὸ ὑψηλοφροσύνην καὶ ὑπε-
ρηφάνειαν, πεισματώδης, ιδιότροπος, ἄσπλαγ-
χνος καὶ ἀπάνθρωπος. Διὰ τί ὁ κλέπτης
(χαραμῆς) ἄρπάξει τὰ ξένα, καὶ μετὰ θηριώ-
δους καρδίας καὶ ψυχῆς χύνει τοῦ ἀδελφοῦ
του, τοῦ ὁμοίου αὐτῷ ἀνθρώπου, τὸ αἶμα
καὶ δίκαιον αἷμα; ὅχι δι' ἄλλο τι, εἰμὴ, διό-
τι μὲ τὴν ἀσύνητον, ἄδικον καὶ κακὴν πρὸς
ἑαυτὸν ἀγάπην ἐπιθυμεῖ, ἥτοι νὰ κερδήσῃ
τι, ἢ νὰ κάμῃ ὅποιανδήποτε ἀδικίαν καὶ ἐκ-
δίκησιν. Ἐξ ἐναντίας δ' ὁ ἐνάρετος ἄνθρω-
πος, ὅστις ἐκ νεαρᾶς τοῦ ἡλικίας φρονίμως
καὶ καλῶς ἀνετράφη, καὶ τοῦ ὁποίου ἡ καρ-
δία ἐποτίσθη καὶ ἐγεμίσθη ὑγιᾶ καὶ φρό-
νιμον παιδείαν, μόνον εἰς τὸ καλὸν εἶναι ἐ-
πιρρέπης καὶ ἔτοιμος. Ἀγαπῶν ὁ ἄνθρω-
πος, ὡς πρέπει, τὸν ἑαυτόν του, πρέπει καὶ
τὸν Θεόν, ὡς τὸ ἄκρον καὶ αἰώνιον τοῦ κα-
λὸν νὰ ἀγαπᾷ· τί δὲ ἄλλο εἶναι τὸ ν' ἀγα-
πᾷ τις τὸν Θεόν, παρὰ νὰ ζήσῃ μὲ δικαιο-
σύνην καὶ τιμὴν; Ἀγαπῶν νουνεχῶς ἑαυ-
τόν, δι' ὅλου τοῦ καιροῦ τῆς ζωῆς του κλί-
νει καὶ προσπαθεῖ, πῶς ν' ἀξιωθῇ ἐνδόξου

καὶ τιμίου ὀνόματος καὶ καλῆς ὑπολήψεως ἐντεῦθεν οὖν ἐκπηγάξει ἡ πρὸς τὴν πατρίδα του ἀγάπη, ἡ πρὸς τὸν βασιλέα καὶ ἄλλους γεροντοτέρους του πίστις καὶ ἡ ἐπιμελὴς καὶ ἀκάματος ἐκτέλεσις παντὸς χρέους καὶ καθήκοντός του. Ἀγαπῶν φρονίμως ἑαυτόν, θέλει ἀγαπᾶν, ὅσον πλειότερον δυνηθῇ, τὴν ἀρετὴν, ἐπειδὴ ἐξεύρει, ὅτι ἡ ἀληθείς καὶ μόνιμος τῆς καρδίας του ἀνάπαυσις καὶ εὐχαρίστησις μόνον εἰς αὐτὴν εὐρίσκεται. Καὶ ἐνὶ λόγῳ, ἐκ τῆς νουνεχοῦς καὶ φωτισμένης πρὸς ἑαυτόν ἀγάπης, προέρχεται ἡ κοινὴ πρὸς ὅλον τὸ ἀνθρώπινον γένος ἀγάπη, κατὰ τὴν ὁποίαν καὶ μόνην ὁμοιάζει καὶ ἐξισάζεται ὁ ἄνθρωπος μὲ τὸν Οὐράνιον Πατέρα, ὡς ἐπιποθῶν καὶ σπουδάξων, ὅσον τὸ δυνατόν του, τὸν καθένα ν' ἀγαθοποιήσῃ. Διὸ καὶ ὁ Σωτὴρ ἡμῶν Ἰησοῦς, παραινῶν καὶ συμβουλεύων ν' ἀγαπῶμεν τὸν πλησίον μας, μέτρον καὶ κανῶνα μᾶς ἔδωκε τὸ „ὡς σε αὐτὸν“ διότι ἤξευρε βέβαια, ὅτι πλειότερον καὶ κάλλιον, οὔτε δυνάμεθα, οὔτε πρέπει ν' ἀγαπῶμεν.

Ἡ δὲ πρὸς τοὺς γονεῖς ἀγάπη, βέβαια ὑπεραγία καὶ θεία εἶναι! Εἰς τίνα μετὰ τὸν Θεὸν πλειότερον χρεωστοῦμεν, παρὰ τὸν Πατέρα καὶ τὴν Μητέρα μας; Μόνον μὲ τὴν

ἐνθύμησιν τῶν ἐντίμων τούτων ὀνομάτων ἔρχεται ἡ ψυχὴ μας εἰς τινὰ παράξενον ἔκστασιν. Μετὰ τὸν Θεὸν αὐτοὶ εἶναι οἱ ποιηταί μας, οἱ πρῶτοι καὶ μέγιστοι εὐεργέται, διδάσκαλοι καὶ ἔρασταί· ἐν συντόμῳ δ' εἰπεῖν, ὅ,τι ἐντιμον, ἅγιον, πάμφιλον καὶ πανεύσπλαγχνον εἶναι, τοῦτο πᾶν εἰς τὸ ὄνομα „Πατὴρ καὶ Μήτηρ“ περικλείεται καὶ περιέχεται. Τὴν δὲ τῶν φίλων καὶ ἐταίρων ἀγάπην, τὴν δύο ψυχῶν συγγένειαν καὶ στεφάνωσιν, τὴν τοῦ ἀνθρωπίνου γένους δόξαν καὶ καλλονὴν, τίς δύναται ἀξίως νὰ περιγράψῃ; Ὅποταν εὐρεθῶσιν ἀνυπόκριτοι, ἄδολοι, τιμίαι, πισταὶ καὶ αἰσθαντικαὶ καρδίαι, ἢ ἐνὶ λόγῳ, Ὁρέστειοι καὶ Πυλάδαιοι ψυχαὶ, καὶ γνωρίσωσιν ἢ μία εἰς τὴν ἄλλην τὸν σπινθήρα ἐκεῖνον τοῦ θείου πυρὸς, τὴν πρὸς τὴν ἀρετὴν ἀγάπην δηλαδὴ (διότι ἡ ἀληθοῦς φιλία καὶ ἐταιρεία πρέπει νὰ εἶναι καθιδρυμένη ἐπὶ μόνης τῆς ἀρετῆς), ἀγαπῶνται καὶ φιλοῦνται ὥς νὰ τὰς ἐγέννησε μία κοιλία καὶ μία νηδὺς ὅσον καλῆτερα γινώσκονται, τοσοῦτον πλειότερον τιμῶνται μεταξὺ των, καὶ ὅσον περισσότερον συζοῦν, τόσον θερμότερον ἀγαπῶνται. Ἡ ἀγάπη των εἶναι χωρὶς μέτρον καὶ ὅρια, ἔχουσα τέλος καὶ σκοπὸν τὸν μακάριον καὶ εὐδαίμονα

καλλωπισμὸν καὶ ἐντέλειαν τῆς καρδίας καὶ τῆς ψυχῆς· ὅπου δὲ τὰ δύο ταῦτα πράγματα εἶναι κοινὰ, ἐκεῖ πλέον δὲν ὑπάρχουν αἱ λέξεις „ἰδικόν μου καὶ ἰδικόν σου.“
 Ἡ μονιμότης των περιγελαῖ μὲ τὴν ἀβεβαιότητα τῆς τύχης, οὔτε φοβοῦνται καὶ μὲ αὐτὸν τὸν θάνατον νὰ μονομαχήσουν ὑπὲρ ἀλλήλων· ἢ ὁμόνοιά των εἶναι αἰώνιος, ἐπειδὴ αὐτοὶ πᾶν, ὅ,τι δὲν εἶναι καθαρὰ καὶ ἀκίβδηλος ἀρετὴ, εἰς οὐδὲν τὸ λογίζονται. Καλότυχος καὶ μακάριος λοιπὸν, ὅστις ἀπολαύσῃ φίλον πιστόν! ὅμως χωρὶς τὴν χρηστότητα τῶν ἡθῶν καὶ τὴν ἀρετὴν, κανεὶς ἄς μὴ ἐλπίζῃ νὰ τὸν ἀποκτήσῃ! —

Καιρὸς ἤδη εἶναι νὰ ἐρευνήσωμεν τὴν τοῦ ἀνδρογύνου, ἥγουν τὴν μεταξὺ ἀνδρὸς καὶ γυναικὸς ἀγάπην. Τί ἄλλο ἐρασμιώτερον, οἰκειότερον καὶ συγγενέστερον ἔμπορεῖ νὰ εἶναι εἰς τὸν ἄνδρα ἀπὸ τὴν γυναῖκά του; Καὶ ἔσονται οἱ δύο εἰς σάρκα μίαν. Ὡς ὑπὸ αὐτοῦ τοῦ Θεοῦ διατεταγμένη ἀγία ἔνωσις! Διὰ ταύτης θέλουν γεῖναι δύο σώματα ἓν καὶ διὰ ταύτην θέλει ἀφήσειν ὁ ἄνθρωπος τὸν πατέρα καὶ τὴν μητέρα του, καὶ προσκολληθῇ εἰς τὴν γυναῖκά του! Δὲν λέγει θέλει οἰκειωθῇ ἢ ἐνωθῇ, ἀλλὰ „προσκολληθήσεται τῇ γυναικὶ αὐτοῦ, καὶ

ἔσονται οἱ δύο εἰς σάρκα μίαν,“ διατί;
 διὰ νὰ γείνουν τέλειοι, καὶ, καθ’ ὁμοίωσιν
 Θεοῦ τοῦ Ποιητοῦ, νὰ φανοῦν καὶ αὐτοὶ ποιη-
 ταὶ, λέγοντες καὶ προβάλλοντες ὁ εἷς πρὸς
 τὸν ἄλλον τὴν θείαν ἐκείνην φωνήν. „Ποιή-
 σωμεν ἄνθρωπον κατ’ εἰκόνα ἡμῶν
 καὶ καθ’ ὁμοίωσιν!“ Ὅντως ἔνωσις, ὅ-
 σον ἡδεῖα, τοσοῦτον ἔντιμος καὶ ἁγία! μυ-
 στήριον μέγα! τὸ ὅποῖον ὁ Θεῶ σεσοφισμέ-
 νος Ἀπόστολος μὲ οὐδὲν ἄλλο δὲν ἤξευρε νὰ
 ἐξισώσει, εἰμὴ μὲ τὴν Χριστοῦ τοῦ Σωτῆρος
 μετὰ τῆς ἐκκλησίας, ἡγουν μετὰ τῶν Θεοφί-
 λων καὶ ἐναρέτων ψυχῶν σύξευξιν. Ὁ Θεὸς
 λέγεται Ποιητὴς καὶ Πατὴρ ἐνταῦθα καὶ ὁ
 ἄνθρωπος γίνεται ποιητὴς καὶ πατὴρ, ἐνδό-
 ξως καὶ ἐπαινετῶς πληρόνων εἰς τὴν φύσιν
 τὰ, ὅσα ἀπ’ αὐτὴν ἐδανείσθη καὶ δεικνύει
 ἑαυτὸν ἄξιον ἀνθρωπότητος, ἀποδίδων εἰς
 τὸν κόσμον ὁμοιον ἑαυτῷ καρπὸν καὶ βλά-
 στησιν καὶ μὴ στέργων νὰ γείνη ἄκαρπον,
 ξηρὸν καὶ πυρὶ διωρισμένον δένδρον, ἢ, διὰ
 τὴν στειρότητά του, εἰς αἰωνίαν κατάραν πα-
 ραδεδομένη συκῇ. Ὅρθως λοιπὸν οἱ πρόγο-
 νοί μας*) λέγουσιν, ὅτι τὸ ἀμπελόκλημα
 πρὸς τὸν φυτεύοντά το ψάλλει.

*) Οἱ Σέρβοι.

Δὸς μ' ἑταῖρον νὰ τὸν ἀγκαλιάσω!

Ἵς τὸν αἶρα κλόνους θὰ σηκώσω!!

Μὲ καρπὸν τὸν κόσμον θὰ γεμώσω!!! — —

Εἰς τὸ ἔθνος μας *) ἄλλη χειροτέρα κα-
τάρα δὲν ὑπάρχει, παρ' ὅταν καταρασθῶμέν
τινα νὰ διαφθαρῇ καὶ ἐρημωθῇ ἡ γενεά του,
καὶ νὰ αὐξήσουν ἐπάνω τῆς ἐστίας του ξι-
ζάνια καὶ ἀγριοβότανα. Σέρβον, τὸν ὁποῖ-
ον ὁ Θεὸς ἡξίωσε νὰ γείνη πατὴρ, οὐδὲν ἄλ-
λο τόσον χαροποιεῖ καὶ εὐφραίνει, ὅσον ὁ
στοχασμὸς τοῦ νὰ νυμφεύσῃ τοὺς υἱούς του
καὶ νὰ ὑπανδρεύσῃ τὰς θυγατέρας του!

Ἐκ τῶν, ὅσα μέχρι τοῦδε ἐκθέσαμεν, ἀρ-
κούντως ἀποδεικνύεται, ὅτι ἡ καρδία, ἥτις
δὲν αἰσθάνεται τὸ γλυκὺ τῆς ἀγάπης καὶ
εὐνοίας πάθος, ποτὲ δὲν θέλει εἶσθαι ἱκα-
νὴ, ν' ἀρχίσῃ ὁποῖουςδὴποτε ἀξιεπαίνους
στοχασμοὺς καὶ σκοποὺς, καὶ ἔτι ὀλιγώτε-
ρον νὰ ἐπιχειρήσῃ ὁποῖαδὴποτε περίφημα
καὶ ὑψηλὰ κατορθώματα διότι ἐκ μόνης τῆς
ἀγάπης, ὡς ἀπὸ τινος πολυχεύμονος καὶ ἀ-
ειρόντου βρύσεως, γεννᾶται ἡ ἀληθῆς καλο-
σύνη, ἡ εἰλικρινὴς εὐνοία καὶ ὁ διακαὴς
καὶ ἀπαυστος πόθος τοῦ νὰ κάμωμεν εὐτυ-
χεῖς ἐκείνους, ὅσους ἀγαπῶμεν, καὶ νὰ τοὺς

*) Εἰς τοὺς Σέρβους δηλαδή.

βλέπωμεν πάντοτε εὐχαριστημένους καὶ αἰω-
νίως χαρουμένους. Στῆθος, τὸ ὁποῖον δὲν
αἰσθάνεται ἐν ἑαυτῷ καμμίαν πρὸς τὴν ἀ-
γάπην κλίσιν, γέμει ἀπὸ πάγον καὶ ὁμοιά-
ξει μὲ σκοτεινόν τι καὶ πλήρες αἰωνίας νυκ-
τὸς καὶ ἀγρίων θηρίων σπήλαιον, τὸ ὁποῖον
αἱ ἀκτῖνες τοῦ ἡλίου ποτὲ δὲν διαυγάζουν.
Πλέει δὲ καὶ κολυμβᾷ ἐν ἀεννάῳ νέκταρι
τῆς γλυκύτητος ἢ τοῦ ἐναρέτου ἀνθρώπου
γενναία καὶ εὐσπλαγχνος καρδία, βλέπουσα
ἔμπροσθεν καὶ τριγύρω της ἰλαρὰ καὶ μὲ
μειδίασιν ἀνθοῦντα πρόσωπα ἐκείνων, οἵτι-
νες τὸν ὀνομάζουν πατέρα καὶ εὐεργέτην,
καὶ τὰς εὐφροσύνας καὶ εὐθυμίας πλήρεις
ἡμέρας των ἀποδίδουν εἰς τὴν καλοκαγαθί-
αν τῆς καρδίας του. Ἄς στοχασθῶμεν μό-
νον, εἰς ποίαν εὐτυχῇ κατάστασιν ἐφαίνον-
το οἱ ἄνθρωποι, ἔὰν μεταξύ των φιλικῶς
καὶ καθαροκαρδίως ἠγαπῶντο. Ἐλειπε βέ-
βαια ἀπὸ τὸ μέσον των ἡ ἔχθρα καὶ ὁ φθό-
νος ἠφανίζετο τῶντι καὶ πᾶσα ἀδικία! Ὁ
μόνον κανεῖς κανένα δὲν ἤθελε μισεῖν, ἀλλ'
ὁ καθεὶς τὸ ἐλογαρίαζε δι' εὐδαιμονίαν του
νὰ προξενήσῃ εὐτυχίαν τῷ πλησίον του. Ὁ
δυνατώτερος καὶ ἰσχυρότερος ὑπέθετεν ὅλην
του τὴν δόξαν καὶ ἡρωϊσμόν ἐν τῇ τοῦ ἀσθε-
νεστέρου ὑπερασπίσει· καὶ ὁ πλούσιος τότε

μόνον ἐνόμιξεν ἑαυτὸν μακάριον, ὅταν εὗρισκεν εὐκαιρίαν νὰ μεταχειρισθῇ τὸν πλοῦτόν του εἰς τὸ κοινὸν καλόν. Ἄνθρωπος πλούσιος, καὶ χωρὶς ἀγάπην, ὁμοιάζει τὸν ἐν τοῖς μύθοις Τάνταλον, ὅστις ἕως τὴν φάρυγγα εἰς τὸ ὕδωρ βεβυθισμένος ὢν, πάλιν λαχταρνᾷ διὰ τὸ νερόν. Μία μόνον ἀγάπη εἶναι ἱκανὴ, ἔργῳ νὰ δείξῃ, πόσον μέγα ἀγαθὸν εἶναι τὸ νὰ ἔχῃ τις πλοῦτον καθότι δι' αὐτῆς καὶ μόνης δύναται ὁ ἄνθρωπος μὲ τὸ ἔχειν του νὰ κάμῃ πλῆθος ἀγαθῶν καὶ ν' ἀποκτήσῃ ἐπαινετὸν ὄνομα μεταξὺ τῶν συναδελφῶν του.

Ἄπας ὁ βίος καὶ ὅλη ἡ διδασκαλία τοῦ οὐρανίου μας Διδασκάλου δὲν εἶναι ἄλλο τι, εἰμὴ ἀγάπη. Μᾶς λέγει, ὅτι ὁ Θεὸς εἶναι κοινὸς Πατὴρ τοῦ γένους τῶν ἀνθρώπων, καὶ διὰ ταύτης τῆς παρηγορητικῆς, γλυκείας καὶ ἀγάπης πλήρους διδαχῆς εἰσάγει ἀδελφικὴν ἀγάπην εἰς ὅλους τοὺς ἀνθρώπους. Δύναται ἄράγε νὰ εὗρεθῇ που τόσον ἀχάριστος υἱὸς, ὅστις δὲν ἤθελεν ἀγαπᾶν τοιοῦτον Πατέρα; Ἐμπορεῖ δέ τις ν' ἀγαπᾷ τὸν Πατέρα, μὴ ἀγαπῶν τοὺς ἀδελφούς του, τοὺς υἱοὺς τοῦ ἰδίου Πατρός; Μὲ τὸ ἔργον ἀκόμη πλειότερον ἔδειξεν, ὅτι ὅλη ἡ εὐαγγελικὴ του διδασκαλία ἐπὶ μιᾷ μόνης ἀγάπης εἶναι θε-

μελιωμένη· διότι καὶ ἡ ζωὴ Του, ἀπὸ τῆς γεννήσεως καὶ ἕως τῆς ταφῆς, δὲν ἦτο ἄλλο παρὰ τὴν καθαρὰν ἀγάπην. Ἀγάπην καὶ ταπείνωσιν ἔδειξεν εἰς τοὺς γονεῖς μὲ παράδειγμα, διαπαντὸς ὑποτασσόμενος τῷ δικαίῳ Ἰωσήφ καὶ, τὴν ὥραν τοῦ θανάτου του, συσταίνων τὴν φιλοστοργοτάτην του Μητέρα εἰς τὸν φίλον καὶ μαθητὴν αὐτοῦ Ἰωάννην. Ἀγάπην δὲ φιλικὴν ἐβεβαίωσε καὶ ἐδόξασεν, εἰλικρινῶς καὶ ἐκ καρδίας ἀγαπῶν τὸν φίλον του Λάζαρον καὶ τὰς τούτου ἀδελφάς. Πόσον δὲ σέβας καὶ τιμὴν ἀπέδωκεν εἰς τὸν ἔντιμον καὶ ἅγιον γάμον (ὑπανδρείαν) φαίνεται ἐκ τούτου, ὅτι οὐ μόνον ἔκρινεν εὐλογον μετὰ τῆς γεννητρίας καὶ τῶν μαθητῶν του νὰ ὑπάγῃ εἰς γάμων εὐφροσύνην καὶ εὐθυμίαν, ἀλλὰ καὶ τὸ πρῶτον σημεῖον τῆς οὐρανίου αὐτοῦ δυνάμεως ἔδειξε ἐκεῖ χαρίσας τὸ εὐχρηστότατον διὰ τὴν χαριτωμένην ταύτην ἑορτὴν, τὸν οἶνον καὶ διὰ νὰ δώσῃ νὰ καταλάβουν ἐκεῖνοι, ὅσοι ἔμελλαν νὰ δεχθοῦν τὴν ἀγίαν του διδασκαλίαν, ὅποιαν γνώμην πρέπει νὰ ἔχουν περὶ τούτου τοῦ ὑπεραγίου μυστηρίου, καὶ ποῖον σέβας νὰ δεικνύουν πρὸς τὸν ἔντιμον τοῦ ἀνθρωπίνου γένους τοῦτον σύνδεσμον, ἔκλεξε τὸν ἴδιον νυμφίον δι' Ἀπόστολόν του. Μὲ πόσῃν στοργὴν ἐλάμ-

βανεν εἰς τὰς ἀγκάλας Του μικρὰ παιδία
 καὶ τὰ ἔσφιγγε φιλανθρώπως πρὸς τὸ ἀγά-
 πην πνέον στῆθός Του! Κατὰ τῆς φιλικῆς
 συνελεύσεως, συμποσίου, καὶ εὐθυμίας ὅχι
 μόνον δὲν ἡγανᾷκει, ἀλλὰ καὶ ὁ ἴδιος μετὰ
 καὶ τῶν μαθητῶν Του μέτοχος τούτων ἐγί-
 νετο, δίδων εἰς ἡμᾶς τὸν φιλάνθρωπον χα-
 ρακτῆρα καὶ τύπον, ὥστε μετὰ μὲν τῶν εὐ-
 θύμων νὰ συνευθυμίζωμεν, τοὺς δὲ λυπημέ-
 νους καὶ κλαίοντας, ἥτοι, ἐὰν δυνάμεθα, νὰ
 παρηγορῶμεν, ἢ νὰ συγκλαίωμεν μετ' αὐ-
 τῶν. Εἰς τὸν πρᾶον καὶ φιλάνθρωπον Ἰη-
 σοῦν ἦτο γνωστὸν, ὅτι μόνον αἱ καλαὶ καὶ
 φιλικαὶ καρδίαι ἀγαποῦν τὴν συνέλευσιν, συ-
 ναναστροφὴν καὶ εὐφροσύνην. Τὰ τῶν Φα-
 ρισαίων διὰ τῆς πολυκαίρου νηστείας καὶ ἐ-
 πιπλάστου ἀγιωσύνης πελιδνὰ (μαυροκιτιρ-
 νισμένα) καὶ σοβαρὰ πρόσωπα, γνωρίζων
 τὰς ἀχρείας καὶ πονηράς των καρδίας, δὲν
 ἤμποροῦσε ποτὲ νὰ ὑποφέρῃ ἀλλὰ τοὺς ἤ-
 λεγχε καὶ ὠνειδίξεν ὡς ἐχθροὺς καὶ κακούρ-
 γους τοῦ ἀνθρωπίνου γένους. Τί δὲ θέλο-
 μεν πλειότερον, ἀφοῦ τοὺς φανεροὺς καὶ γνω-
 στούς Του ἀρρώστους, ὡς ἀγαθὸς ἰατρὸς, ἐ-
 πιμελῶς ἐπεσκέπτετο, τοὺς ὠδήγει εἰς τὴν με-
 τάνοιαν καὶ τοὺς ἐπρότρεπεν εἰς ἐνάρετον
 δρόμον. Καρπὸν ταύτης Του τῆς ἐπισκέψεως

μᾶς δεικνύει Ζακχαῖος ὁ Τελώνης λέγων
 Κύριε! ἰδοὺ τὴν ἡμίσειαν τῆς περιουσίας μου
 δίδω εἰς τοὺ πτωχοὺς, καὶ, ἐάν τινα εἷς τι
 ἡδίκησα, ἢ ξένον τι ἥρπασα, θέλω το ἅντα
 ποδώσειν τετραπλασίως. Ἀλλ' ὁ Φαρισαῖος,
 ὅστις τιμᾷ καὶ λογαριάζει τὸν ἑαυτὸν του ὡς
 ἅγιον, ποτὲ δὲν ἔρχεται εἰς τοιαύτην μετάνοιαν.
 Ἄς ἀκούσωμεν τί λέγει καὶ αὐτὸς.
 Σὲ εὐχαριστῶ, Θεέ μου! ὅτι δὲν εἶμαι ὡς οἱ
 λοιποὶ ἄνθρωποι ἐγὼ νηστεύω δύο φοραῖς
 τὴν ἑβδομάδα! Εἶδες γινώσκῃς; εἶδες ὁμιλίαν;
 νηστεύει ὁ φίλος δις τῆς ἑβδομάδος! Νήστευσε,
 ἀδελφὲ, ἐὰν θέλῃς ὅλην τὴν ἑβδομάδα,
 ποῖος σ' ἐρωτᾷ δι' αὐτό; νήστευε, ἐὰν εἶναι
 τῆς ἀρεσκείας σου, ἕως ὅτου ξῆς, καὶ ἕως,
 ἀπὸ τὴν σκληράν σου ξηροφαγίαν, νὰ μεταμορφωθῇς
 εἰς τὴν ἀκρίδα, μὴ φοβεῖσαι, μὲ τοῦτο καμμίαν
 τοῦ Θεοῦ ἐντολήν δὲν θέλεις ἐκπληρῶσειν,
 οὐδὲ τὸ παραμικρὸν καλὸν εἰς κανένα προξενήσειν!
 Ἐὰν σὺ τοὺς γονεῖς σου δὲν τιμᾷς, καὶ δὲν τοὺς
 γηροκομῇς, ἐὰν δὲν ἀγαπᾷς τὴν δικαιοσύνην καὶ
 δὲν ἐκπληροῖς τὰ πρὸς τὸ Κοινὸν χρέη σου,
 ἐὰν μισῇς καὶ κρύπτῃς τὸ φῶς τῆς ἀληθείας,
 καὶ σβύνης καὶ σκοτίξης τὸν τοῦ νοὸς φωτισμὸν,
 εἶσαι βέβαια ἀχρεῖος καὶ κακὸς ἄνθρωπος.
 Καὶ, τὸ χειρότερον, ἐὰν ἀκόμη

καταθλίβης τὸν ἀδύνατον καὶ ἀσθενῆ, ἀ-
μαυροῖς μὲ βλάσφημον γλῶσσαν τοῦ πλησι-
ον σου τὴν καλὴν ὑπόληψιν καὶ τὸ ὄνομα
του, λυπίξης καὶ κακοποιῆς τὴν πτωχὴν χή-
ραν, καὶ ἐπιθυμῆς ἢ οἰκειοποιῆσαι καθ' ὅ-
ποιανδήποτε ἄδικον ἐπιβουλήν τοὺς ξένους
κόπους καὶ μόχθους, ἐσὺ, μετὰ καὶ ὅλης τῆς
μαύρης νηστείας σου, εἶσαι τῶντι ἓνας κα-
κοῦργος καὶ ἀξιοκρέμαστος. Ὑπάγετε καὶ δι-
δαχθῆτε, μᾶς λέγει ὁ πάνσοφος ἡμῶν Νομο-
δότης, ὅτι ἔλεον θέλω καὶ οὐ θυσίαν τοῦτο
σᾶς προστάξω, ἵνα ἀγαπᾶτε ὁ εἷς τὸν ἄλ-
λον. Ὁ Θεὸς εἶναι ἀγάπη· ὅθεν, ὅστις δια-
μένει ἐν τῇ ἀγάπῃ, διαμένει ἐν τῷ Θεῷ καὶ
ὁ Θεὸς ἐν αὐτῷ. Ἐκ πάντων τούτων προ-
δηλον γίνεται, ὅτι ὅλη ἡ Ἐυαγγελικὴ Του δι-
δασκαλία, δὲν εἶναι ἄλλο τι, εἰμὴ ἡ ἐν αὐ-
τῷ βασιλεύουσα ἀγάπη. Ὁμοίως κατὰ τὴν
ιδίαν ἀγάπην γνωρίζεται, ποῖος εἶναι ὁ ἀλη-
θῆς τοῦ Χριστοῦ μαθητής· ἡγουν, ποῖος ἐπι-
θυμεῖ τὴν τελειότητα καὶ εὐτυχίαν τοῦ πλη-
σίον του, ὡσὰν καὶ τὴν ιδίαν του, καὶ ποῖ-
ος χαίρει δι' αὐτήν, καὶ, ὅσον περισσότερον
δύναται, ἐπιστατεῖ εἰς αὐτήν.

Ὡ τοῦ γένους τῶν ἀνθρώπων εὐδαίμο-
νες υἱοὶ καὶ θυγατέρες, ὅσοι κάθεσθε ἐπὶ
βασιλικῶν θρόνων, Σεῖς ἔχετε τὴν κατάστα-

σιν καὶ τὸν τρόπον διὰ νὰ προξενήσετε εὐ-
 τυχίαν εἰς τὸν Κόσμον! Χιλιοπλασίως με-
 γαληρτέρα εἶναι ἡ εὐδαιμονία Σας, ὅταν εἰς
 τὰ φιλάνθρωπα στήθη Σας πάλλουν καρ-
 δίαὶ Ἀντωνίνων καὶ Τίτων, καὶ φλέγωνται
 ἔρωτι, οὐ μόνον πρὸς τοὺς ὑπηκόους Σας,
 ἀλλὰ καὶ ἅπαν τὸ ἀνθρώπινον γένος. Μὴ
 παύετε ἀπὸ τοῦ νὰ κοπιάξετε καὶ νὰ εἰσά-
 γετε μὲν εἰς τοὺς ἀνθρώπους τὴν τοῦ νοὸς
 θεόσδοτον ἐλευθερίαν καὶ τοῦ λογικοῦ τὸν
 φωτισμὸν, νὰ' ἀποσκορακίζετε δὲ τὴν ἀχλὴν
 καὶ τὸ σκότος τῆς βαρβαρότητος, δεισιδαιμο-
 νίας καὶ ἀγνοίας. Κατὰ τοῦτον τὸν τρόπον
 τὰ ὀνόματά Σας θέλουν μείναι ἀθάνατα, ἡ
 δόξα Σας γείναι αἰώνιος καὶ ἡ μνήμη καὶ
 ἐνθύμησίς Σας ἔντιμος καὶ γλυκεῖα εἰς μα-
 κροὺς αἰῶνας. Τῶν δὲ μεταγενεστέρων, τῶν
 διὰ τῶν φρονίμων Σας διατάξεων πεφωτι-
 σμένων ἐθνῶν αἱ καρδίαὶ θέλουν εἶσθαι ὑ-
 μέτεροι βωμοὶ, ἐπὶ τῶν ὁποίων θέλει προσ-
 φέρεσθαι θυσία αἰωνίας εὐγνωμοσύνης καὶ
 ἐγκωμίων Σας!

Θ΄.

Ἐκ τῶν

ΓΕΩΡΓΓΟΥ ΣΑΚΕΛΛΑΡΓΟΥ

ποιημάτων τινά.

Παρακίνησις.

(ΠΟΒΥΔΉ.)

Νέοι! διὰ τί κοιμᾶσθε;

τὸν καιρόν σας δὲν λυπᾶσθε;

Νᾶ τὰ ἔργα σας πῶς κράξουν,

νᾶ αἱ τέχναι πῶς φωνάζουν.

Ὁ καιρὸς γοργᾷ διαβαίνει,

καὶ καθ' ὥρα σας χαμένην,

Θησαυροὺς πολλοὺς ἀξίζει,

καὶ ὀπίσω δὲν γυρίζει.

Λάβετ' ἄλλοι τὰ βιβλία,

ἄλλοι τέχνης ἐργαλεῖα,

Δράμετε καθεὶς σπουδαίως

εἰς τὸ τίμιόν σας χρέος,

Ἵσαν φιλόπονον μελίσσι

μέλι τώρα νὰ ἀθροίσῃ.

Εἶναι θέρος, μὴ χειμάσῃ,

εἶναι νέος, μὴ γηράσῃ.

Καὶ τὸν Βάκχον, ποιὸς λατρεύει,
 τρώγει, πίνει καὶ χορεύει,
 Φύγετέ τον ὅαν ψωριάρην,
 ὅαν λωβὸν, ὅαν πανουκλιάρην!

Μελέτη.

(УЧЕНЬ.)

Ἐδῶ κοντὰ ὅς τὴν βρύσι
 ὅας προσκαλεῖ ἡ φύσι.
 Ἐλᾶτε, συναχθῆτε,
 ἐλᾶτε νὰ χαρῆτε.
 Ἐδῶ ὅς τὴν πρασινάδα
 καθῆσ' τε ὅλ' ἀράδα.
 Ψυχρὸ νεράκι πιῆτε
 διὰ νὰ εὐφρανθῆτε.
 Κ' εὐθύς ἐτοιμασθῆτε
 γιὰ νὰ ἀγωνισθῆτε,
 Ἀγῶνα τῆς παιδείας,
 καὶ τῆς φιλομαθείας.
 Ὡς τὰ πράσινα λιβάδια,
 ὅς ταῖς βρύσαις, ὅς τα πηγαδια
 Αἰ Μοῦσ' ἐδῶ συχνάζουν
 νὰ περιδιαβάσουν.
 Λουλούδια συνάζουν,
 στεφάνους ἐτοιμάζουν

Διὰ τοὺς μαθητάς των,
 κ' ἀξιόους μιμητάς των.
 Εὐθύς καθείς ἄς πάρῃ
 χαρτὶ καὶ καλαμάρι
 Νὰ γράψῃ νὰ ποιήσῃ,
 ταῖς Μούσαις νὰ ὑμνήσῃ,
 Κ' αὐταῖς εὐθύς γνωρίζουν
 στεφάνους ποιοὶ ἀξίζουν.
 Λοιπὸν ἀγωνισθῆτε
 νὰ μὴ ἐντροπιασθῆτε!

Θ ἔ ρ ο ς.

(Ж Е Т В А.)

Καθαρώταταις παρθέναις!
 μὲ μυρτιᾶν στεφανωμέναις,
 Ολαῖς ἄσπρα ἐνδυθῆτε,
 κ' εἰς τὸ θέρος συναχθῆτε.
 Πάρετε τὰ δρέπανά σας
 ὅλαις εἰς τὰς δεξιὰς σας,
 Καὶ εἰς τὰς ἀριστεράς σας
 βάλ'τε τὰς παλαμαριάς σας.
 Κ' ἔλατε εἰς τοὺς ἀγρούς σας
 νὰ θερίσ'τε τοὺς καρπούς σας,
 Τὰ πολύκαρπα κριθάρια
 τα καλότροφα σιτάρια.

Κ' ὕστερον ἀφοῦ σχολάσ' τε,
 τὸν χορὸν μὲ τάξιν πιάσ' τε.
 Χόρευέτε τραγουδώντας
 καὶ τὰ στάχυα κρατόντας.
 Στάχυα ἀπαρχὴν γνησίαν,
 καὶ εὐάρεστον θυσίαν
 Τῆς Θεᾶς, ὅπου σᾶς δίδει
 τῶν καρπῶν της τόσα εἶδη.

Ἀταραξία.

(СПОКОЙСТВО.)

Ψυχὴ μου μὴ λυπῆσαι
 καὶ μὴ δυσαρεστηῆσαι.
 Ὁ κόσμος, μὴ σὲ μέλει,
 ἅς τρέχῃ, ὅπως θέλει.
 Τὸ ἔξεύρεις δὲν θ' ἀργήσης
 κ' ἐσὺ νὰ τὸν ἀφήσης,
 Κ' αὐτὸν καὶ τὰ καλὰ του,
 καὶ ὅλα τὰ κακὰ του.
 Οἱ θησαυροὶ, ὁ πλοῦτος,
 καθὼς κ' ὁ κόσμος οὗτος
 Αἰώνια δὲν μένουν,
 ὅσᾳν τὸ νερὸ διαβαίνουν.
 Λοιπὸν γιὰ τί φροντίζεις
 διὰ νὰ θησαυρίξης,

Καλὰ, ᾧ ποῦ θὰ τ' ἀφήσεις,
 ἀφοῦ ἀναχωρήσης;
 Τὸ ὄνομα, τὴν φήμην,
 τῶν ἔργων σου τὴν μνήμην.
 Αὐτὰ ἀπολαμβάνεις
 καὶ ζῶν κ' ἀφοῦ ᾧ πεθάνης.
 Καλᾶναι; ἐπαινῆσαι.
 κακᾶναι; βλασφημῆσαι.
 Τὰ ἄλλα ἀφῆσέ τα,
 καὶ μὲν αὐτὸ μελέτα
 Νὰ ἔχῃς αἰώνιαν
 τὴν φήμην τὴν τιμίαν.

Εξήγησις διὰ Σερβικῆς γλώσσης
τῶν ἐν τῷ παρόντι βιβλιδίῳ
εὗρισκομένων λέξεων.

Изясненіе Србскимъ языкомъ
у овой книжицы налазе-
ній се речій.

Α.

Ἀβέβαιος, ὁ, ἡ. непосто-
янъ; неизвѣстанъ.

Ἀβεβαιότης, ἡ. непосто-
янство; неизвѣсность.

Ἀβλαβῆς, ὁ, ἡ. невредимъ.

Ἀγαθόν, τό. благо, добро.

Ἀγαθότης, ἡ. благость, до-
брота.

Ἀγαλμα, τό. кипъ, кумиръ.

Ἀγανακτῶ, εἰς. негодуемъ.

ἀγάπη, ἡ. любовь, мило-
ванъ.

ἀγαπῶ, ᾶς. любимъ; ми-
луемъ.

ἀγαπῶμαι. ᾶσαι. любимъ
се; волимъ се.

ἄγγεϊον, τό. сасудъ, судъ.

ἄγγελος, ὁ. анѣо, анѣлъ.

Ἀγέλαδα, ας, ἡ. крава.

Ἀγέννητος, ὁ, ἡ. нероѣнъ.

ἅγιος, ἰα, ον. светъ, та, то.	ᾄδεται λόγος. говори се,
ἁγιότης, ἡ. светиня.	гласа се.
ἁγιωσύνη, ἡ. светость,	ἄδηλος, ὁ, ἡ. неизвестанъ,
ἁγκάλη, ἡ. наручѣ.	неяванъ.
ἁγκαλιάζω. гр'лимъ.	ᾄδης, ὁ. адъ. место, гди
ἄγκυρα, ἡ. лентеръ, (слав.	(по баснословію) умр-
котва.)	лы душе стое.
ἄγνωστος, ὁ, ἡ. непознатъ,	ἀδιάκοπος, ὁ, ἡ. непре-
незнанъ.	сечанъ.
ἄγορα, ἡ. т'ржиште, піяца.	ἀδιάχυτος, ὁ, ἡ. нерасутъ.
ἄγοράζω. купуемъ.	ἀδικία, ἡ. неправда.
ἄγραμματος, ὁ, ἡ. неукъ,	ἄδικος, ὁ, ἡ. неправъ, не-
некнѣнжеванъ.	праведанъ.
ἄγριοβότανον, τό. траву-	ἀδικοῦμαι, εἶσαι. трпимъ
лына, коровъ.	неправду.
ἄγριος, ἰα, ον. дывльй.	ἄδολος, ὁ, ἡ. искренъ, не-
ἄγρος, ὁ. ныва.	лукавъ.
ἄγρυπνῶ, εἶς. бдимъ, не-	ἀδυναμία, ἡ. немоѣ, сла-
спавамъ.	бость.
ἄγων, ὄνος, ὁ. борба; по-	ἀδύνατος, ὁ, ἡ. немоѣанъ,
двигъ; ратъ; патня;	слабъ.
трудъ.	ἀδυνάτων εἶναι. немогу-
ἄγωνα, ἡ. препирка; у-	ѣе.
пражнѣніе.	ἄεποτε. свагда, вавекъ.
ἄγωνίζομαι. боримъ се;	ἀείροντος, ὁ, ἡ. свагдате-
трудимъ се.	куѣ.
ἄδεια, ἡ. допущенъ, сло-	ἀεργία, ἡ. нерадъ, безпо-
бода.	слнченъ.
ἄδειος, εἰη, ον. празанъ.	ἄεσσαος, ὁ, ἡ. види: ἄ-
ἁδελφῇ, ἡ. сестра.	είροντος.
ἁδελφικός, ἡ, ἐν. брат-	ἄετος, ὁ. оро, орлушина.
скій.	ἁηδία, ἡ. гнусность, не-
ἁδελφός, ὁ. братъ.	пріятность.

ἀηδών, όνος, ή. славуй.
 αἴρ, έρος, ό, воздухъ.
 ἀθάνατος, ό, ή. безсмер-
 танъ.
 Ἀθηνᾶ, ή. Мінерва, Му-
 дрица.
 ἄθλιος, ία, ον. яданъ, бе-
 данъ.
 ἄθρησκος, ό, ή. безверанъ.
 ἀθροίζω. купимъ, саби-
 рамъ.
 ἀθυρόγλωσσος, ό, ή. езы-
 чанъ, говорливъ.
 ἀθῶος, ό, ή. невинъ, не-
 кривъ.
 αἰδιότης, ή. вечность, без-
 конечъ.
 αἰδώς, ή. стыдъ, стыд-
 ливость.
 αἷμα, τό. кровь.
 αἰσθάνομαι. чувствуемъ, о-
 сеѣамъ.
 αἰσθαντικός, ή, όν. чувстви-
 теланъ, осетанъ.
 αἰσθησις, ή. чувство; осе-
 ѣанъ.
 αἰσχρος, ἄ, όν. сраманъ.
 αἰσχύνη, ή. срамъ, сра-
 мота.
 αἰτία, ή. 1) узрокъ, при-
 чина 2) маана.
 αἰτιος, ία, ον. узрокъ; при-
 чина.

αἰών, ὦνος, ό. векъ, сто-
 леѣе.
 αἰώνιος, ία, ον. вечитъ,
 вечанъ.
 αἰωνίως. вечно, вечито.
 αἰωνιότης, ή. вечность.
 ἀκαίριος, ιη, ον. читавъ,
 цео.
 ἄκακος, ό, ή. безазленъ.
 ἀκαλλιέργητος, ό, ή. неу-
 раѣенъ, невоздѣланъ.
 ἀκάματος, ό, ή. неутру-
 ѣенъ, неуморанъ.
 ἄκαρδος, δη, δον. безср-
 чанъ, млитавъ.
 ἄκαρπος, ό, ή. беспло-
 данъ, нероданъ.
 ἀκατανόητος, ό, ή. недо-
 мышливъ, непости-
 жимъ.
 ἀκατάληπτος, ό, ή. видн:
 ἀκατανόητος.
 ἀκαταπαύστως. непреста-
 но.
 ἀκατηγόρητος, ό, ή. непо-
 хуливъ, непохулимъ.
 ἀκηδία, ή. леньость, не-
 маръ.
 ἀκίβδηλος, ό, ή. чистъ, не-
 помешанъ (злато, сре-
 бро, и т. д.)
 ἀκίνδυνος, ό, ή. безбеданъ.
 ἀκινδύνως. безбедно.

ακλόνητος, ό, ή. непокре-
танъ, непоколебимъ.

ακμάζω. цветамъ, (у сна-
ги самъ).

ακολουθῶ, εἰς. слѣдуемъ.

ακόμη. іошъ, іоште.

ακούω. 1) слушаю. 2) чу-
емъ.

ακρίς, ίδος, ή. скакаваць.
(слав. пругъ.)

ακροάζομαι. слушаю (съ
пажньомъ).

ακροατής, ό. слушатель.

ἄκρον, τό. край, краина.

ακρόπολις, ή. крайграђе,
крайградіе.

ακρότατος, άτη, он. най-
крайный, найвышій.

ἄκρος, α, он. 1) крайный.
2.) напрсный.

ἀκτῖν, ἑνος, ή. луча, зрака.

ἀλαζονεία, ή. гордость,
поносъ.

ἀλείφω. мажемъ.

ἀλήθεια, ή. истина.

ἀληθής, ό, ή. види: ἀλη-
θινός.

ἀληθινός, ή, он. истинъ,
истинитъ.

ἀλιεύς, ό. рыбаръ. рыбо-
ловаць.

ἀλκή, ή. снага, якость.

ἀλλά. но; али.

ἄλλέως. иначе. другаячѣ.
ἄλλήλων. род. множ. самій
себе.

ἄλλοθεν. съ друге стране.

ἄλλος, η, ο. другій.

ἄλλοτε. другдашъ. другій
пути.

ἄλογον, τό. конь.

ἄλογος, ό, ή. безслова-
санъ.

ἄλώπηξ, εκος, ή. лисица.

ἄμα. у исто време, ску-
па, заедно.

ἄμαθής, ό, ή. ненаученъ.

ἄμαξα, ή. кола.

ἀμάραντος, ό, ή. неувео,
ела, ло.

ἁμαρτάνω. грешимъ.

ἁμαρτωλός, ή, он. грешанъ.

ἁμαρτός, α, он. потмуо,
црнь.

ἁμαρῶ, οἷς. оцрнюемъ.

ἄμβλυνς, εἷα, υ. тупъ.

ἄμελῶ, εἰς. леньимъ се;
пренебригавамъ.

ἄμειπτος, ό, ή. безпоро-
чанъ.

ἄμεταβλήτως. непремѣнно.

ἄμετάτρεπτος, ό, ή. непре-
вртанъ, необратимъ.

ἀμῆ; ада? (вопросительно)

ἄμιλλα, ή. утркиванъ, над-
метанъ.

ἀμιλλῶμαι, ἄσαι. утри-
вамъ се; надмѣемъ се;
препиремъ се.

ἄμμος, ὁ. песакъ.

ἀμπελόκλημα, τό. лоза.

ἀμπелος, ἡ. 1) лоза. 1) ви-
ноградъ.

ἀμφιβάλλω. двоумимъ, су-
мнямъ.

ἀμφιβολία, ἡ. дроумъ.

ἀν. ели! дали? ако.

ἀναβαίνω. пенѣмъ се.

ἀναγκαιότερος, ἔρα, ον.
нужднѣи.

ἀνάγκη, ἡ. нужда.

ἀνάγνωσις, ἡ. читанѣ.

ἀναγνωστᾶριον, τό. читао-
ница.

ἀναδίδομαι. ничемъ, поя-
влюемъ се (изъ землѣ).

ἀνάθεμα, τό. анаѳема.

ἀναίματος, ὁ, ἡ. безкрванъ.

ἀνακαλύπτω. открывамъ.

ἀνακρίνω. распознаемъ.

ἀναλλοίωτος, ὁ, ἡ. непре-
мѣнимъ.

ἀναμεταξύ. меѣу, измеѣу.

ἀναμμένος, ἐν η, ον. упа-
лѣнъ.

ἀνάπαυλα, ἡ. одморъ.

ἀναπαύομαι. одмарамъ се,
почивамъ.

ἀνάπαυσις, ἡ. мированѣ,
одмаранѣ, почиванѣ.

ἀναπαύω. 1) одмарамъ. 2)
задоволявамъ кога.

ἀναπνέω. дышемъ.

ἀνάποδος, η, ον. наopakъ.

ἀνάπτω, зажижемъ, под-
палюемъ.

ἀνατρέφω. 1) воспитывамъ.
2) одранюемъ.

ἀνατροφῇ, ἡ. воспитаніе.

ἀναφέρομαι, односимъ се,
позывамъ се.

ἀναφέρω. наводимъ; напо-
минѣмъ.

ἀναχωρῶ, εἰς. полазимъ,
одилазимъ (кудагодъ).

ἀνδρεία, ἡ. мужество, ю-
нашество.

ἀνδρείως. юначки.

ἀνδρικός, ἡ, ὅν. муже-
ственъ.

ἀνδρόγυνον, τό. мужъ и
жена.

ανεγείρω. подижемъ.

ανεμολάλη, ἡ. бора.

ἄνεμος, ὁ. ветаръ.

ἀνένδυτος, ὁ, ἡ. необученъ.

ανεξάρτητος, ὁ, ἡ. неза-
висимъ.

ανεξιχνίαστος, ὁ, ἡ. неиз-
слѣдимъ.

ἀνεπιτήδειος, ὁ, ἡ. неспособанъ.

ἀνευ. безъ.

ἀνέφελος, ὁ, ἡ. ведаръ.

ἀνήκουστος, ὁ, ἡ. нечувенъ.

ἀνήκων, οὐσα, ον. принадлежеѣ.

ἀνὴρ, δρὸς, ὁ. мужъ.

ἀνήσυχος, ὁ, ἡ. немиранъ.

ἀνησυχία, немиръ, немирноѣа.

ἀνθος, τό. цвѣтъ.

ἀνθρώπινος, ἴνη, ον. човеческій.

ἀνθρωπισμός, ὁ. човечность, улюдность.

ἀνθρωπος, ὁ. човекъ.

ἀνθρωπότης, ἡ. човечество, людноство.

ἀνθῶ, εἶς. цвѣтамъ.

ἀνισος, ὁ, ἡ. нееднакъ, нераванъ.

ἀνοησία, ἡ. будалаштина.

ἀνόητος, ὁ, ἡ. безуманъ.

ἀνοίγω. отварамъ, отворамъ.

ἀνοιξις, ἡ. пролеѣе (слав. весна).

ἀνταμοιβή, ἡ. награда.

ἀνταποδίδω. воздаемъ.

ἀνταποκρίνομαι. соотвѣтствуемъ.

ἀντερωτῶ. пытамъ. (напротивъ).

ἀντί. место. (слав. вмѣсто.)

ἀντικείμενον, τό. предметъ.

ἀντίπαλος, ὁ. противоборать.

ἀντίτεχνος, ὁ. противохудожникъ.

ἀντιστέκομαι. противостоимъ.

ἀνυπόδητος, η, ον. босъ.

ἀνυπόκριτος, ὁ, ἡ. нелицемеранъ.

ἀνώμαλος, ὁ, ἡ. неправи-ланъ; нераванъ.

ἀνώτατος, ἀτῆ, ον. найвышій.

ἀξιέπαινος, ὁ, ἡ. достохваланъ.

ἀξίζω. 1) заслужуемъ. 2) вредимъ.

ἀξιόλογος, ὁ, ἡ. знаменитъ.

ἀξιόνομαι. удостоявамъ се.

ἀξιόνω. удостоявамъ.

ἄξιος, ἰα, ον. достоянъ; вреданъ.

ἄξιωμα, τό. достоинство.

ἄξιως. достойно.

ἀόρατος, ὁ, ἡ. невидимъ.

ἀόρητος, ὁ, ἡ. неяростанъ.

ἀπάγω. одводимъ.

ἀπαῖδος. негнлично.

ἀπαίδευτος, ὁ, ἡ. неучень;
простакъ.

ἀπάνθρωπος, ὁ, ἡ. безчочуванъ; бездушанъ.

ἀπάντησις, ἡ. 1) сретанѣ
2) одговоръ письменный.

ἀπαντῶ, ᾶς. 1) сретамиъ 2)
писменно одговарамъ.

ἀπατῶ, ᾶς. варамъ, обмануемъ.

ἀπατῶμαι, ᾶσαι. варамъ се.

ἀπαράλλάκτως. истоветно.

ἀπαρχαί, αἱ. првине (слауен. начатки).

ἄπας, ασα, αν. свеколикъ,
савъ.

ἄπαστος, ὁ, ἡ. непрестанъ.

ἀπαύστως. непрестано.

ἄπειρος, ὁ, ἡ. неискусанъ,
невештъ. 2) безконечанъ, неизмеримъ.

ἀπεπάνω. одозго, одозгоръ.

ἀπεριόριστος, ὁ, ἡ. неограниченъ.

ἀπέχω. одстоимъ.

ἀπίκια, τά. родъ колача.

ἀπλοῦς, ἡ, οὔν. простъ, едноставанъ, единственъ.

ἀπὸ. 1) одъ — ἀπὸ κτίσεως κόσμου. одъ створеня света. 2) съ —

ἀπὸ τὸν οὐρανὸν. съ неба. 3) по — ἀπὸ πέντε εἰκοσάρια: по петъ цванцыка. 4) на — ἀπὸ πλάθου ἐπῆραν τὸ κάστρον. на саблю узели градъ. 5) изъ — ἀπὸ τὴν γῆν: изъ землѣ. 6) поредъ — πέρασε ἀπὸ ἐμένα: проѣхъ поредъ мене.

ἀποβαίνω. постаемъ, бывамъ.

ἀπόγονος, ὁ. потомаць.

ἀποδίδω. 1) оддаемъ. 2) приписуемъ.

ἀποδεικνύεται. доказуе се.

ἀποθαμένος, η, ου. умрѣо, ла, ло.

ἀποθανών, οὔσα, όν. умрѣшій.

ἀποθήκη, ἡ. сакровиште.

ἀποθνήσκω. умираемъ.

ἀποκατασταίνω. чинимъ, производимъ (изъ кога што).

ἀποκοιμῶμαι, ᾶσαι. успавлюемъ се, заспимъ.

ἀποκτῶ, ᾶς. течемъ, набавлямъ.

ἀπόκρισις, ἡ. одговоръ.

ἀπόκρυφον, τὸ. тайна.

ἀπολαμβάνω. уживанъ, наслаждаемъ се.

ἀπόλαυσις, ἡ. уживанъ, наслажденъ.

ἀπομακρύνομαι. удаляюмъ се; измичемъ се.

ἀποπίσω. острагъ, одо-страгъ.

ἀποσχορακίζω. одбіямъ, протеруемъ.

ἀποστάτησις, ἡ. одступъ; одрицанъ.

ἀποστηθίζω. учимъ на память.

ἀπόστολος, ὁ. 1) посланикъ Павле, или кои другій. 2) кнѣига апостолъ. 3) едно читанъ на служби изъ апостола.

ἀπότατος, ἄτη, ον. найвышій, найудалѣніи.

ἀποτρόπαιος, ὁ, ἡ. мр'закъ, нечносанъ.

ἀποτυχαίνω. неполучаюмъ, непостижемъ (жело.)

ἀπόφασις, ἡ. уговоръ; намеренъ; рѣшеніе.

ἀποφεύγω. од — избегаюмъ.

ἀπόφθεγμα, τὸ. изреченіе, паметна речъ.

ἄπρεπος, ὁ, ἡ. неприличанъ; скареданъ.

ἄπρόκοπος, ὁ. несретникъ, пропалица.

ἀπώλεια, ἡ. погуба, пропасть.

ἄρα. дакле.

ἄράγε; да ли? еда ли?

ἄράδα, ἡ. редъ.

ἄργητα, ἡ. леньость, немаръ.

ἀργὸς, ἡ, ὅν. 1) споръ. 2) безпосленъ.

ἀργύριον, τὸ. серебро.

ἀργυρογνώμων, ονος, ὁ. познаватель (доброга серебра, злата и т. д.)

ἀργυροῦς, ἄ, οὔν. серебрянъ.

ἀργῶ, εἰς. закасняюмъ; задржаюмъ се.

ἀρέσκεια, ἡ. угодность; воля.

ἀρέσκω, (εἰς τινα). допадаюмъ се (коме).

ἀρετὴ, ἡ. добродѣтель; врлость.

Ἄρης, εως, ὁ. Марсъ (ратникъ).

ἀριθμῶ, εἰς. числимъ, računimъ.

ἀριστερά, ἡ. левица (рука).

ἀριστερός, ἄ, ὅν. левый, ва, во.

αριστος, ιστη, ου. наибольшій.

αριστοῦργημα, τὸ. створенѣ, створъ, (али врло лепъ).

αρχεῖ. доста; доста е.

αρχετὸς, ἡ, ὄν. доволянъ.

αρχετῶς. довольно.

αρχοῦδα, ἡ. медведъ.

αρχοῦντως. задоста.

αρχτος, ἡ. 1) медведъ, меча. 2) северъ.

αρμοῖζει. приличи; доликуе.

αρμονία, ἡ. слога; согласіе.

αρνιον, ἡ. ягнѣ.

αροτρον, τό. плугъ.

αρπάζω. грабимъ.

αρπάζομαι. грабимъ се.

αῤῥητος, ὁ, ἡ. неизреченъ.

αῤῥωστος, η, ου. нездравъ, болестанъ.

Ἄρτεμις, ιδος, ἡ. Діана (богиня лова.)

αρχαιότης, ἡ. древность.

αρχή, ἡ. почетакъ.

αρχίζω. починаѣмъ.

αρχων, ουτος, ὁ. влада лацъ.

ἄς. нека.

ἄσεβης, ὁ, ἡ. непобожанъ; злочестивъ.

ἄσθενῶ, εἷς. изнемажемъ; слабимъ; болуемъ.

ἄσθενής, ὁ, ἡ. немоѣанъ; слабъ; болестанъ.

ἄσπρα, τά. новцы.

ἄσπρος, η, ου. бео, ла, ло.

ἄσταχυς, εὖς, ὁ. класъ,

ἄστεῖα, τά. смесице.

ἄστηρ, ἑρὸς, ὁ. звезда.

ἄστοχασία, ἡ. несмысленность, несмотренѣ.

ἄστραπὴ, ἡ. муня.

ἄστρον, τό. види: ἄστηρ.

ἄσύνετος, ὁ, ἡ. неразуманъ.

ἄσυνήθιστος, ὁ, ἡ. необычанъ.

ἄσφάλεια, ἡ. безбедность, сигурность, постоянство.

ἄσωτος, ὁ, ἡ. раскошанъ.

ἄτακτος, η, ου. неуреданъ; немиранъ.

ἄταραξία, ἡ. спокойство.

ἄτελεύτητος, ὁ, ἡ. безконечанъ.

ἄτιμάζομαι. бывамъ безчестенъ.

ἄτιμία, ἡ. бесчестіе.

ἄτιμος, ὁ, ἡ. безчестанъ.

ἄτοπον εἶναι. безразложно, безместно.

ἄτρυτος, *ὁ, ἡ*. неутрудимъ,
неуморанъ.

αὐγὴ, *ἡ*. зора.

αὐγὸν, *τό*. яе, яйце.

αὐθέντης, *ὁ*. господаръ,
властитель.

αὐλὴ, *ἡ*. 1) улица. 2) дворъ.

αὐξάνω. растимъ; ничемъ.

αὔριον. сутра.

αὐστηρὸς, *ἄ, ὄν*. строгъ.

αὐτίον, *τό*. уво.

αὐτοκράτωρ, *ὁρος, ὁ*. само-
држаць.

αὐτοπροαιρέτως. своеволь-
но.

αὕτη. ова, та.

αὐτὸς, *ἡ, ὁ*. 1) тай, та,
то. 2) овай, ова, ово.

αὐτόχθων, *ὁ, ἡ*. землякъ,
(ниодкудъ недошо, веѣ
ту роѣенъ.)

ἄφαιροῦμαι, *εἶσαι*. лиша-
вамъ се; быва ми (што)
отето.

ἄφανίζω. упропашћуемъ,
уништожавамъ.

ἄφθαρτος, *ὁ, ἡ*. непоква-
ренъ; нетруо (слав. не-
тлѣнный.)

ἄφιέρωμα, *τό*. посвета;
посвеѣеніе.

ἄφιερωμένος, *ἐνн, он*. по-
свеѣенъ; приказанъ.

ἄφου. чимъ; почемъ;
пошто.

Ἀφροδίτη, *ἡ*. Венера. (бо-
гиня лепоте.)

ἄφρων, *ὁ, ἡ*. безуманъ,
лудъ.

ἄχάριστος, *ὁ, ἡ*. неблаго-
даранъ.

ἄχρεῖος, *α, он*. невалю,
злочестъ.

ἄχρηστος, *ὁ, ἡ*. непотре-
банъ.

ἄψινδιον, *τό*. пеленъ.

ἄψυχος, *ὁ, ἡ*. бездушанъ
(мртавь.)

В.

Βάθος, *τό*. дубльнна.

βαθὺς, *εἶα, ὕ*. дубокъ.

βαθύςκιος, *ὁ, ἡ*. ладовитъ
(пунъ лада.)

βακτηρία, *ἡ*. штапъ ста-
рачкій.

βάλλω. меѣемъ; оста-
влямъ.

βάρβαρος, *ὁ*. варваринъ,
глупакъ.

βαρβαρότης, *ἡ*. варвар-
ство, глупость.

βάρος, *τό*. 1) бремя. 2) те-
гоба; тежина.

βαρύνω. обтереѣуемъ; о-
бременявамъ.

βαρὺς, εἶα, ὕ. тежакъ.

βασανίζω. 1) мучимъ. 1) о-
гледамъ, пробамъ.

βασανιστῆς, ὁ. 1) мучи-
тель. 2) испытатель.

βασίλεια, ἡ. 1) царство.
2) царованъ.

βασίλειον, τό. царевина.

βασιλεὺς, ὁ. царъ.

βασίλισσα, ἡ. царица.

βαστάζω. држимъ.

βέβαιος, α, ον. постоянь,
сигуранъ; известанъ.

βεβαιότερος, ἐρα, ον. по-
стояни.

βεβαιόωνω. потврѣуемъ; из-
вешѣуемъ.

βεβαιωμένος, ἐνη, ον. из-
вешѣень, потврѣень.

βεβυθισμένος, ἐνη, ον. за-
гнюрень; утоплѣнь.

βέλος, τό. стрела.

βία, ἡ. 1) сила; насиліе.
2) итня.

βιάζομαι. итимъ, скоримъ.

βιβλίον, τό. кнѣига.

βίος, ὁ. 1) животъ. 2) и-
манъ. 3) житіе.

βλαβερός, α, ὄν. шкод-
ливъ, убитачанъ.

βλάπτω. шкодимъ, убіямъ.

βλάστησις, ἡ. понико, ра-
стежъ, растенъ.

βλασφημία, ἡ. куѣень,
(слав. хула.)

βλάσφημος, ὁ, ἡ. хулите-
ланъ.

βλασφημοῦμαι, εἶσαι. бы-
вамъ куѣень, хулѣнь.

βλέπω. 1) видимъ. 2) гле-
димъ.

βοήθεια, ἡ. помоѣъ.

βοηθοῦμαι, εἶσαι. пома-
жемъ се.

βοηθῶ, εἶς. помажемъ.

βοῦδι, τὸ. во.

βοσχὸς, ἡ. чобанка, па-
стырка.

βόσκω. 1) пасемъ. 2) па-
семъ (овце и т. д.)

βόστρυχον, τό. коврчица.
(кокорава коса.)

βουκόλος, ὁ. говедаръ, во-
ларъ.

βουλῇ, ἡ. 1) воля. 2) са-
ветъ.

βουνὸν, τὸ. брдо, планина.

βοῦς, οὐς, ὁ. во. ἡ. крава.

βραχνιασμένος, ἐνη, ον.
промуко.

βράχος, ὁ. стена.

βραχὺς, εἶα, ὕ. кратакъ.

βρέφος, τό. младенецъ, де-
тенце.

βρέχομαι. киснемъ.
 βροντή, ἡ. грмлява; громъ.
 βροχή, ἡ. киша, дажда.
 βρύσις, ἡ. изворъ.
 βυθός, ὁ. дно, дано.
 βωμός, ὁ. жертвеникъ.
 (слав. капище.)

Г.

Γαείδαρος, ὁ. магараць.
 γαλανός, ἡ, ὄν. смеѣъ;
 плавъ.
 γαλαξίας, ὁ. млечный путь
 (на небу, за кои про-
 сти наши кажу, да е по-
 стао одъ сламе, кою е
 кумъ одъ кума крао).
 γαμέτης, ὁ. младоженя.
 γάμος, ὁ. бракъ.
 γανόνω. каланшемъ.
 γαστρίμαργος, ὁ, ἡ. про-
 ждержливъ (изелица).
 γείτων, ονος, ὁ. суседъ,
 комшія.
 γελοῖος, οία, ον. смешанъ.
 γελῶ, ᾶς. смеемъ се.
 γεμάτος, ἄτη, ον. пунъ.
 γεμίζω. пунимъ, напуня-
 вамъ.
 γέμω. пунъ самъ (чега
 или чиме).

γενναῖος, αία, ον. муже-
 ственъ.
 γέννημα, τό. 1) раана;
 плодъ. 2) породъ, из-
 родъ.
 γεννημένος, ἐνη, ον. ро-
 ѣенъ.
 γέννησις, ἡ. рождество.
 γεννήτρια, ἡ. родитель-
 ца.
 γεννώ, ᾶς. 1) раѣамъ. 2)
 носимъ (н. п. яйцо ко-
 кошка).
 γεννώμαι, ᾶσθαι. раѣамъ
 се (одъ кога).
 γένος, τό. родъ.
 γέρανος, ὁ. ждраль.
 γεροντικὸς, ἡ, ὄν. стара-
 чкій.
 γεροντότερος, ἐρα, ον. ста-
 рин.
 γέρων, οντος, ὁ. стараць,
 старина.
 γευματίζω. ручамъ.
 γεῦμα, τό. ручакъ.
 γεύομαι. огледамъ (ела);
 вкушамъ.
 γεωγραφικὸς, ἡ, ὄν. гео-
 графическій, земльопи-
 сательный.
 γῆ, ἡ. земля.
 γήινος, ἱνη, νон. земный;
 земальскій.

γηράσκω. старимъ.
 γῆρας, ατος, τό. старость.
 γηροκομῶ, εἷς. раанимъ
 (свое родителѣ у нѣи-
 ной старости.)
 γιὰ νᾶ. да.
 γίνομαι. 1) бываль. 2) по-
 стаемъ.)
 γινώσχομαι. познаемъ се.
 γινώσκω. познаемъ.
 γλυκοσύμφωνος, ό, ή слад-
 косагласанъ.
 γλυκόφωνος, ό, ή. сладко-
 гласанъ.
 γλυκὺς, εἶα, ύ. сладакъ.
 γλυκίτης, ή. сладость,
 сласть.
 γλύψιμον, ατος, τό. жлѣ-
 блѣнѣ, дублѣнѣ.
 γλῶσσα, ή. 1) языкъ (у у-
 сти.) 2) языкъ (Србск.
 Грчк. и т. д.)
 γνήσιος, ία, ου. правый,
 чистъ; роженый.
 γνώμη, ή. 1) мысо, мнѣ-
 ніе. 2) память.
 γνωρίζω. познаемъ.
 γνώριμος, ίμη, ου. по-
 знатъ, (познаникъ, прі-
 ятель).
 γνώσις, ή. 1) познанѣ, зна-
 нѣ. 2) память.
 γνωστός, ή, όν. познатъ.

γονεῖς, οἱ. родители.
 γοργᾶ. брзо, итро.
 γραῖα, ή. баба, старица.
 γράμμα, τό. 1) писме
 (а. б. в. и т. д.) 2) пи-
 смо (слав. посланіе).
 γραμμένος, ένη, ου. пи-
 санъ, написанъ.
 γράφω. пишемъ.
 γρεντιᾶ, ή. гредица.
 γυμνασία, ή. упражнѣніе.
 γυμνάσιον, τό. 1) борби-
 ште, (место, гди бор-
 бе и надметаня бываю).
 2) школа (гди се тако-
 назване : околне науке
 предаю).
 γυμνός, η, όν. го, голи-
 шавъ.
 γυμνόνω. голимъ (кога и-
 ли што).
 γυναικα, ή. жена.
 γυνή, εκός, ή. видн : γυ-
 ναικα.
 γυρίζω. 1) окреѣемъ, вр-
 тимъ. 2) враѣамъ на-
 трагъ (кѣме што).
 γύψ, υπός, ό. коршунъ,
 пилюгъ. (грабљива є-
 дна и ждерљива птица,
 коя є Херкулесу, на
 Кавкасу привезаноме,
 цигерицу єла).

Δ.

Δά. де. ἔτση δὰ! тако де!

δαγκάνω. уведамъ; гриземъ.

δαίμων, ονος, ό. демонъ.

1) ѡаво, несчастивый.

2) анѡео хранитель.

δακρύζω. сузимъ; плачемъ.

δάκρυον, τό. суза.

δάκτυλος, ό. преть.

δακτυλίδιον, τό. прстенъ.

δάμιλις, ή. юница, крава.

δανείζομαι. узаймлюемъ (одъ другога).

δανείζω. позаймлюемъ (другоме).

δανειστής, ό. позаймитель.

δαρεικός, ό. дукать (добыю е нме дарікъ одъ цара Дарія.)

δάσος, τό. честа, шума.

δασύς, εἶα, ύ. густъ, честь.

δανλός, ό. угарица; главня.

δάφνη, ή. дафина (лолбер-дрво).

δέ. а. ἐγὼ μὲν νηστεύω, οὗτος δὲ καταλύει. я постимъ, а онъ мрси.

δέησις, ή. моленъ; молитва.

δεικνύω. показуемъ, казуемъ.

δειλινόν, τό. ужина.

δειλός, ή όν. страшливъ.

δειπνον, τό. вечера.

δειπνώ, εἶς. вечерамъ.

δεισудαίμων, ό. ή. суверанъ; зловеранъ.

δειсудαιμονία, ή. суверство.

δέκατος, άτη, он. десетый.

δεμάτιον, τό. завежляй.

δέν. не, ніе.

δένδρον, τό. дрво.

δένω. вежемъ, везуемъ.

δεξιά, ή. десница.

δέρνω. 1) деремъ. 2) биемъ.

δεσποτεία, ή. деспотство; владычество.

δεσπότης, ό, деспотъ; владыка.

δέχομαι. пріймамъ; дочекуемъ.

δηκτικῶς. заедаюћи.

δηλαδή. то есть, сиречь.

δηλονότι. то, што н: δηλαδή.

δηλῶ, οἷς. значимъ; означуемъ.

δῆλος, η, он. яванъ.

δημιούργημα, τό. сазданѣ
(особито Божіе).

δημιούργησις, ή. стваранѣ.

δημιουργός, ό. саздатель.

δημόσιος, ία, ον. наро-
днѣй; публичанѣ.

διά. 1) за. διὰ ἡμᾶς ἔ-
παθεν ό Χριστός: за
насъ пострада Хри-

стосъ. 2) збогъ съ,

δι' ἀμέλειαν δυστυχοῦ-
μεν: збогъ-съ леньо-

сти бывамо несреѣнни.

3) у. κινῶ διὰ τὴν Πέ-

σταν: полазимъ у Пе-

шту. 4) крозь. διὰ τῆς

Θύρας: крозь врата.

διαβάζω. читамъ.

διαβαίνω. 1) пролазимъ.

2) прелазимъ.

διαγγέλλω. разглашуемъ.

διαδέχομαι. заступамъ;

наслѣдуемъ.

διάθεσις, ή. расположенѣ.

διαθροῦλλοῦμαι, εἶσαι. раз-

носимъ се (словомъ по
свету.)

διακαῆς, ό, ή. разжеженѣ.

διακόσιοι, αι, α. двеста.

διάλογος, ό. разговоръ.

διαμένω. пребывамъ, о-
стаемъ (у чему.)

διὰ νά. да.

διανόησις, ή. размышлянѣ.

διὰ πάντα. } свагда, до-

διὰ παντός. } века.

διαπερῶ, ᾧς. пролазимъ
(крозь), проничемъ.

διάπυρος, ό, ή. жаракъ,
рка, ко.

διάρκεια, ή. траянѣ.

διασκορπίζω. расипамъ.

διάστημα, τό. растоянїе.

διάταξις, ή. уреѣненїе, у-
редба.

διεστραμμένος, ἐν η, ον.
развраѣенѣ.

διатί; зашто?

διάστωμα, τό. просторъ.

διασχίζω. разцеплюемъ.

διάτριβή, ή. забава.

διατρίβω. бавимъ се (гди).

διανυγάζω. озаравамъ.

διαφέρω. разликуемъ се.

διαφορά, ή. 1) разлика.

2) свадня, парница.

διάφορος, ό, ή. различанѣ,
различитъ.

διαφορότης, ή. различ-
ность.

διαφθείρομαι. кваримъ
се; рушимъ се.

διδακτός, ή, όν. научльнѣ,
(оно, што се да нау-
чити.)

διδασκαλία, ή. наука.

διδάσκαλος, ὁ. учитель.
διδάσκω. учимъ, науча-
вамъ.

δίδαχῃ, ἡ. 1) наука. 2) сло-
во, предіка.

δίδυμοι, οἱ. близнацы.

δίδυμος, ὁ, ἡ. близнякъ,
— яка.

δίδω. даемъ.

διέπω. види: διευθύνω.

διέρχομαι. пролазимъ
(крозь).

διευθύνομαι. управлямъ
се.

διευθύνω. управлямъ.

διήγημα, τό. прича, припо-
ведка.

διηγημάτιον, τό. припо-
ведчица.

διηγοῦμαι, εἶσαι. причамъ,
приповедамъ.

δικαιολογοῦμαι, εἶσαι
правдамъ се.

δικαίονω. правдамъ (кога).

δίκαιος, αῖα, ον. праве-
данъ.

δικαιοσύνη, ἡ. правда.

δικαίως. праведно.

δικαστήριον, τό. судиште,
судилиште.

δικαστής, ὁ. судія, суди-
тель.

διό. зато; почему.

διοίκησις, ἡ. 1) правитель-
ство. 2) управлянъ.

διοπτρεύω. прегледамъ
(што на еданпутъ).

διορθώνω. поправлямъ.

διορία, ἡ. 1) наредба. 1)
рокъ.

διορίζω. нареѣуемъ, одре-
ѣуемъ.

διορύττω. раскопавамъ.

διπλοῦς, ἡ, οὖν. двострукъ.

δισάκιον, τό, бисаге.

δίφθογγος, ἡ. двогласникъ.
(н. п. αι, ει, οι, и т. д.)

δίψα, ἡ. жеѣ.

διψῶ, ᾶς. жеднимъ, же-
данъ самъ.

διώκω. гонимъ, терамъ.

διωρισμένος, ἐνῃ, ον. на-
реѣенъ, одреѣенъ, о-
пределѣнъ.

δοκάριον, τό. балваниѣ.

δοκιμαστής, ὁ. испыта-
тель.

δοκιμή, ἡ. огледъ, опытъ.

δοκὸς, ἡ. балванъ.

δόξα, ἡ. слава.

δοξάζω. славимъ.

δορυφόρος, ὁ. оруѣно-
саць; коняникъ.

δουλειά, ἡ. посо, радня.

δοῦλος, ὁ. слуга.

δράκων, οντος, ὁ. знай.

δράμα, τό. драма (речь театрална значи: радня, дело.)

δράμε! δράμετε! трчи! трчите!

δραμεῖν. трчати.

δρέπανον, τό. сръпъ.

δριμύς, εἶα, ύ. лютъ, (зима.)

δρόμος, ό. путь.

δρόσος, ή. роса.

δρυμός, ό. дубрава; лугъ.

δρύς, υός, ή. растъ.

δύναμαι. могу.

δύναμις, ή. моѣъ. сила.

δυνατός, ή, όν. моѣанъ. силанъ.

δυσάγωγος, ό, ή. злово-спитанъ.

δυσареστοῦμαι, εἶσαι. видн. а҃ганахтѡ.

δύσκολος, η, ον. тежакъ.

δυσκόλως, тежко.

δυστυχής, ό, ή. несреѣанъ.

δυστυχία, ή. несреѣа.

δύω, οί, αἶ, τά. два, две, двое.

δῶρον, τό. даръ, подаракъ.

Ε.

Ἐάν. ако; ели.

ἔαρ, αρος, τό. пролеће.

ἐαυτοῦ, ής, οὔ. — τὸν ἐαυτόν μου. я самъ себе — τὸν ἐαυτόν σου — ты самъ себе и т. д.

ἐβδομήκοντα. } οἶ. αἶ. τά. се-
ἐβδομήντα. } дамдесетъ.

ἐγγράφως. пиемено.

ἐγκάτοικος, ό. седеоць, житель.

ἐγκώμιον, τό. похвала.

ἐγώ. я.

ἔδεσμα, τό. ело, естиво.

ἐδῶ. овде, оде.

ἐθνικός, ό. язычникъ (не-хрістіанинъ).

ἔθνος, τό. народъ.

εἶδα. αόρ. видію самъ.

εἰδὲ μή. ако ли не.

εἰδήμων, ό, ή. вѣже-ственъ, вештъ.

εἰδησις, ή. вѣсть; гласъ.

εἰδοποιῶ, εἶς. даемъ на знанѣ.

εἶδος, τό. видъ.

εἰδωλον, τό. идолъ.

εἰδώς, εἶα, ός. знаюѣий - ѣа - ѣе.

εἰκών, όνος, ή. обличѣ; икона.

εἶναι. 3. лице глаг. εἶμαι. есамъ.

εἶναι, τό. (несклан.) иманѣ.

εἰρήνη, ή. миръ.

εἴτε. или.

εἶπα, ες, ε. реко самъ
- си - в.

εἰρωνικῶς. пронически.

εἷς. видн: ἕνας.

εἰς. 1) у. πηγαίνω εἰς τὴν
ἐκκλησίαν. идемъ у цр-
кву. 2) на. εἰς τὸ ὄρος.
на гору. 3) кодъ. κά-
θου εἰς τὸ ὀσπήτιόν
σου. седи кодъ свое
куће. 4) кодъ: πηγαίνω
εἰς τοῦ διδασκάλου: и-
демъ кодъ учителя.

εἰσάγω. уводимъ, заводимъ.

ἐκ. 1) изъ. ἔρχομαι ἐκ τοῦ
κήπου. идемъ изъ ба-
ште. 2) одъ. ἐκ τῆς
γῆς ἐπλάσθη ὁ ἄνθρω-
πος. одъ землѣ в саз-
данъ човекъ. 3) съ. ἐκ
τοῦ οὐρανοῦ κατέβη
ὁ Χριστός. съ неба в
сишо Христосъ. 4)
збогъ: ἐξ ἁμαθείας
πολλὰ πάσχομεν κακά.
збогъ незнания многа
патимо зла.

ἐκαστος, ἅστη, ον. свакий,
ка, ко.

ἐκατὸν, οἶ, αἶ, τά. сто.

ἐκαντονταετηρίς, ἶδος, ἡ.
столеће, векъ.

ἐκβλύζω. извиремъ.

ἐκβάλλω. вадимъ.

ἐκγονος, ὁ. потомаць.

ἐκδίκησις, ἡ. osveta.

ἐκδικοῦμαι, εἶσαι. светимъ
се.

ἐκεῖ. тамо.

ἐκεῖνος, η, ο. онай, она,
оно.

ἐκκρημνίζω. обарамъ.

ἐκλέγω. бирамъ.

ἐκμετρῶ, εἷς. премеравамъ.

ἐκούσιος, ἰα, ον. своево-
лянъ.

ἐκπαιδεύω. изображавамъ.

ἐκπίπτω. испадамъ.

ἐκπλήττομαι. ужасавамъ
се.

ἐκπληξис, ἡ. ужасъ; узхи-
щеніе.

ἐκστασις, ἡ. изступъ, из-
ступленіе.

ἐκτος, η, ον. шестый.

ἐκτός. осимъ, окромъ.

ἐκπληρῶ, οἷς. испунывамъ.

ἐκφανεστάτα. найяснѣе.

ἐκφωνῶ, εἷς. изговарамъ
(слово, гди у сабору).

ἐκχέω. изливамъ

ἐκχυσис, ἡ. изливъ.

ἐλαιοδοχεῖον, τό. зейтини-
ца.

ἐλαφος, ὁ, ἡ. елень, кошута.

ἑλαφρός, ὤ, ὄν. лакъ.
 ἑλάχιστος, ἴστη, ον. най-
 маный.
 ἔλεος, τὸ. милость.
 ἑλευθερία, ἡ. слобода.
 ἑλεύθερος, ἔρα, ον. сло-
 боданъ.
 ἑλευθερόνω. ослобођавамъ.
 ἑλέφας, αὐτος, ὁ. слонъ.
 ἑλεφάντινος, ἰνῆ, ον. сло-
 новый (одъ слона.)
 ἑγκρατής, ὁ, ἡ. удержанъ.
 ἑλκύω. привлекамъ.
 ἑλλέβορος, ὁ. тутчинакъ
 (травя).
 ἑλλειψις, ἡ. уштрбъ; не-
 манъ.
 ἑλλιπής, ὁ, ἡ. недостато-
 чанъ.
 ἑλλόγιμος, ὁ, ἡ. високоу-
 ченый.
 ἑλπίς, ἰδος, ἡ. надежда.
 ἑλπίζω. надамъ се.
 ἑμβάινω. улазимъ.
 ἑμβάζω. умећемъ; улажемъ.
 ἑμπάθεια, ἡ. афектъ. (ду-
 ходражъ.)
 ἑμπειρος, ὁ, ἡ. искусанъ.
 ἑμπιστεύομαι. пріймамъ на-
 поверенъ.
 ἑμποδίζω. сметаю, задр-
 жаю (кога у чему).
 ἑμπορος, ὁ. трговаць.

ἑμπορῶ, εἰς. могу.
 ἑμπροσθεν. испредъ; на-
 предъ.
 ἑμφυτος, ὁ, ἡ. урођенъ,
 природанъ
 ἑν — или — ἑνα. едно.
 ἑν. у.
 ἑναντίον. противъ, су-
 протъ.
 ἑναντίος, ἰα, ον. проти-
 ванъ.
 ἑναποταμιεύομαι. стоимъ
 (гди подъ затворомъ,
 као драгоценость).
 ἑνας. еданъ.
 ἑνασμενίζομαι. услађуемъ
 се.
 ἑνδεής, ὁ, ἡ. потребитъ,
 неимућанъ.
 ἑνδεια, ἡ. оскудность;
 ἑνδοξος, ὁ, ἡ. славанъ.
 ἑνεργητικός, ἡ. ον. дѣяте-
 ланъ, радинъ.
 ἑνθυμοῦμαι, εἶσαι. се-
 ћамъ се; опоминѣмъ се.
 ἑννέα, οἶ, αἶ, τὰ. деветъ.
 ἑννεήκοντα } οἶ, αἶ, τὰ. де-
 ἑνενήντα } ветдесетъ.
 ἑννοῶ, εἰς. подразумеваю
 ἑνοχος, ὁ, ἡ. кривъ, кри-
 ваць; повиненъ.
 ἑνοικῶ, εἰς. седимъ (у че-
 му).

- ἐνοικίζω. уселюемъ.
 ἐνταῦθα. овде.
 ἐντολὴ, ἡ. заповѣсть.
 ἐντεῦθεν. одавде.
 ἐντέλεια, ἡ. савршенство.
 ἐντελής, ὁ, ἡ. савршенъ.
 ἐντόπιος, ὁ, ἡ. местный
 (изъ истога места).
 ἐντόσθια, τά. утроба.
 ἐντρέπομαι. стыдимъ се.
 ἐντροπὴ, ἡ. срамъ, стыдъ.
 ἐντροπιάζομαι. срамотимъ се.
 ἐνύπνιον, τό. санъ, (сновѣнъ).
 ἐνόνομαι. саєдинявамъ се.
 ἐνῶ. кадъ.
 ἐνωσις, ἡ. саєдинѣніе.
 ἐξ. види: ἐκ.
 ἐξαίσιος, ὁ, ἡ. 1) грданъ, огромный. 2) досточуданъ.
 ἐξάπαντος. зацело, донста.
 ἐξαπλωμένος, ἐνῆ, ον. распротртъ, опруженъ.
 ἐξέρχομαι. излазимъ.
 ἐξετάζω. успытуемъ.
 ἐξευγενίζομαι. облагороѣвамъ се.
 ἐξεύρω, или ἡξεύρω. знамъ.
 ἐξηγῶ, εἶς. толкуемъ.
 ἐξῆς. унапредакъ, далъ.
 ἐξιππάζομαι. успренюемъ се; плашимъ се.
 ἐξισάζομαι. успореѣуемъ се (съ кимъ).
 ἐξισόνω. изравнюемъ; успореѣуемъ.
 ἐξοδα, τά. трошакъ.
 ἐξοδεύω. трошимъ.
 ἐξομοιοῦμαι, εἶσαι. уподоблявамъ се.
 ἐξουσία, ἡ. власть, влада.
 ἐξουσιάζω. владамъ.
 ἐξοχή, ἡ. полъ.
 ἐξοχος, ὁ ἡ. изреданъ, одабранъ.
 ἐξοχώτατος, ἀτῆ, ον. найизредни (тітула учены доктора).
 ἐξυπνίζω. будимъ (кога изъ сна).
 ἐξυπνῶ, ᾧς. будимъ се.
 ἐξωμῖς, ἰδος, ἡ. одеѣа, ношиво. (альина нека стары Грка).
 ἐορτὴ, ἡ. празникъ; свѣтацъ.
 ἐπαγγέλλομαι. носимъ (какво званіе).
 ἐπαθα, ες, ε. страдао самъ.
 ἐπαινετός, ἡ, ὄν. похваланъ.
 ἐπαινος, ὁ. фала, похвала.

ἐπαινῶ, εἶς. фалимъ, по-
хваляюемъ.

ἐπανάστασις, ἡ. бунтъ,
буна.

ἐπάνω. 1) горе. 2) надъ.
ἐπανωφόρι, τό. горня а-
льнна.

ἐπαρσις, ἡ. гордость, по-
носъ.

ἐπειδὴ. будући.

ἐπειτα. после.

ἐπέλευσις, ἡ. наитіе.

ἐπιβουλὴ, ἡ. навѣтъ.

ἐπίβουλος, ὁ. навѣтникъ.

ἐπίγραμμα, τό. надпись,
(ἐπίграмъ).

ἐπιγραφὴ, ἡ. надпись (на
писму).

ἐπιδερμὶς, ἰδος, ἡ. кожу-
рица.

ἐπιδημία, ἡ. редня.

ἐπιθέτω. наложемъ, ме-
ѣмъ (одозгоръ).

ἐπιθυμία, ἡ. желя.

ἐπιθυμῶ, εἶς. желимъ.

ἐπικαλοῦμαι, εἶσαι. при-
зывамъ (когда у помоѣ).

ἐπιμέλεια, ἡ. вредноѣа,
прилѣжаніе.

ἐπιμελοῦμαι, εἶσαι. тру-
димъ се, прилѣжавамъ.

ἐπίνευσις, ἡ. маніе.

ἐπινοῶ εἶς. измышлявамъ.

ἐπιπληξис, ἡ. претня, за-
плашка.

ἐπιπλήττομαι. прети ми се
(што одъ кога).

ἐπίπνοια, ἡ. вдуновлѣніе.

ἐπιρρόελῆς, ὁ, ἡ. накло-
нѣнъ; изложенъ.

ἐπίσημος, ὁ, ἡ. знатанъ,
знаменитъ.

ἐπίσκεψис, ἡ. по'оде, по-
сѣта.

ἐπισκοτίζομαι. помрача-
вамъ, тавнимъ.

ἐπιστατῶ, εἶς. настоя-
вамъ.

ἐπιστήμη, ἡ. наука (Гео-
граф. Маѣмат. Астрон.
и т. д.).

ἐπιστήμων, ὁ, ἡ. вештъ
(наукама).

ἐπιστολὴ, ἡ. писмо, по-
сланица.

ἐπιστρέφω. враѣамъ се.

ἐπιτήδειος, ὁ, ἡ. умешанъ,
вештъ.

ἐπιτυχαίνω. 1) получа-
вамъ (какву цѣль). 2)
погаѣамъ (шта ѣе н. п.
сутра быти).

ἐπιτυχῶν, οὔσα, ὅν. полу-
чившій, ша, ше.

ἐπιχείρημα, τό. предузе-
ѣе. (слав. предпріятіе).

ἐπιχειρῶ, εἶς. дредузи-
мамъ.

ἐπομένως. слѣдовательно.

ἐποψ, οπος, ό. буфъ.

ἐπτά, οί, αί, τά. седамъ.

ἐπώνυμον, τό. презиме.

ἐραστής, ό. любитель.

ἐργάζομαι. радимъ, послу-
емъ.

ἐργαλεῖον, τό. 1) оруђе,
(алатъ). 2) разбой.

ἐργαστήριον, τό. продавни-
ца, (духанъ).

ἐργάτης, ό. посленикъ, ра-
діоцъ.

ἔργον, τό. дело, радня.

ἐρευνῶ, ᾱς. испытумъ;
разбирамъ.

ἐρημία, ή. пустиня.

ἐρημος, η, ον. пусть, пра-
занъ.

ἐρημόνω. пустошимъ, ра-
зоравамъ.

ἐρίφιον, τό. яре.

ἐρχομαι. долазимъ; идемъ.

ἔρως, ωτος, ό. любовь.

ἐρώτησις, ή. пытанъ. (сла-
вен. вопросъ).

ἔρωτῶ, ᾱς. пытамъ.

ἔσᾱς, или σᾱς. значи и ро-
дит. и винит. млож.
васъ.

ἔσεῖς, или σεῖς. вы.

ἔσένα, ἐσῆ, σε. тебе, те.

ἐσοπτρον, τό. огледало.

ἐσπερινός, ό. вечерня. (мо-
литва.)

ἔστιάθην, ης, η. было самъ,
— си — е.

ἔσῶ, или σύ. ты.

ἔσχατος, ἄτη, ον. послед-
ный.

ἔσωθεν. изнутри.

ἑταῖρος, ό. другъ; прія-
тель.

ἑταιρεία, ή. дружество;
дружина.

ἔτση. тако.

ἐτοιμάζω. спремамъ, при-
уготовлявамъ.

ἐτοιμος, ιμη, ον. готовъ.
спреманъ.

ἔτος, τό. лето.

εὖ. добро. (εὖ πράττειν
— добро се наодити;
пишу Еллини у почет-
ку писама).

εὐάρεστος, ό, ή. угоданъ,
похуданъ.

εὐαρεστῶ, εἶς. угахамъ, го-
вемъ.

εὐγενής, ό, ή. благороданъ.

εὐγνωμοσύνη, ή. припо-
знанъ; признательность.

εὐδαιμονία, ή. срећа, (сл.
благополучіе.)

εὐεργεσία, ἡ. добротворство, добротворство.
 εὐεργέτης, ὁ. добротворъ (слав. благодѣй).
 εὐήθης, ὁ, ἡ. сулудастъ, лухкастъ.
 εὐθραυστος, ὁ, ἡ. трошанъ, (готовъ да се разбіе или сруши).
 εὐθυμία, ἡ. 1) веселость. 2) веселѣ.
 εὐθυμος, ὁ, ἡ. весело; добровольнъ.
 εὐθυμῶ, εἰς. весело самъ.
 εὐθύς. одма, таки.
 εὐκαιρία, ἡ. прилика.
 εὐκαιρῶ, εἰς. имамъ каде.
 εὐκόλως и εὐκόλα. лако, ласно.
 εὐκολοσύνη, ὁ, ἡ. види: εὐθραυστος.
 εὐλογος, ὁ, ἡ. 1) нужданъ. κρίνω εὐλογον. судимъ за нужно. 2) приличанъ. ἐπώλησα τὰ πράγματά μου μὲ εὐλογον τιμήν. продаю самъ мое ствари приличномъ ценомъ.
 εὐλογῶ, εἰς. благосиямъ, (као свещтеникъ).
 εὐμήκης, ὁ, ὁ. витакъ; дугачакъ.

εὐμορφία, ἡ. лепота.
 ευμορφος, η, ον. лепъ, леполикъ.
 εὐοσμος, ὁ, ἡ. мурисанъ.
 εὐπρέπεια, ἡ. дычность.
 εὐπρεπής, ὁ, ἡ. дычанъ, лепотанъ.
 εὐνοια, ἡ. милость, благонаклонность.
 εὐνομία, ἡ. благозаконіе.
 εὐπρεπίζω. дычимъ.
 εὐρετής, ὁ. изнаѣачъ. (сл. изобрѣтатель).
 εὐρίσχομαι. наодимъ се, налазимъ се.
 εὐρίσκω. налазимъ, наодимъ.
 εὐσέβεια, ἡ. побожность, (благочестіе).
 εὐσπλαγχνία, ἡ. благоутробіе, милость.
 εὐτυχῶς. среѣно.
 εὐτυχής, ὁ, ἡ. среѣанъ.
 εὐφραίνω. веселимъ (когда).
 εὐχάριστος, ὁ, ἡ. благодаранъ.
 εὐχαριστοῦμαι, εἶσαι. задоволянъ самъ (на чему).
 εὐχαριστῶ, εἰς. благодаримъ.
 εὐχομαι. желимъ.

εὐχρηστος, ὁ, ἡ. употре-
бительнѣ, благопотре-
банѣ.

εὐωδία, ἡ. мѹрисѣ.

ἐφεύρημα, τό. изнаѣакѣ,
измышлѣніе.

ἐχθρεύομαι. мразимѣ се,
непріятельнимѣ се (сѣ
кимѣ).

ἐχθρός, ὁ. непріятель,
злотворѣ.

ἔχω. имамѣ. ἔχε το! на то!

ἐψές. синоѣ.

ἕως. до.

ἕως οὗ. докле не.

ἑωσφόρος, ὁ. даница
(звезда).

Z.

Ζάλη, ἡ. забуна.

ζαλίζομαι. забунюемѣ се.

ζαλίζω. забунюемѣ.

ζαλισμένος, ἐνн, ον. забу-
нѣнѣ.

ζάρωμα, τό. набиранѣ (у
альини.)

ζαρωμένος, ἐнн, ον. на-
братѣ; згужванѣ.

ζάχαρις, εως, ἡ. шеѣерѣ.

ζεβδός, ἡ, ον. видн: ἀρι-
στερός.

ζέσις, ἡ. воля. δὲν ἔχω

ζέσιν. немамѣ волѣ.

ζέστα, ας, ἡ. вруѣнна.

ζεσταίνω. греемѣ.

ζεστός, ἡ, ὄν. вруѣнѣ; врео.

ζευγάριον, τό. парѣ, двой.
(слав. снузѣ, супругѣ)

ζευγαριάζομαι. паримѣ се;
спрежемѣ се.

ζεύγλη, ἡ. палица (у яр-
му).

Ζεὺς, Διὸς, Διὺ, Δία, ὦ
Ζεῦ! Юпітерѣ. Ио-
вишѣ. (по Омиру, Богѣ
Богова и людій).

ζέφυρος, ὁ. вечерній ве-
триѣ. (зефурѣ — до-
лази одѣ Еллин. речи:
ζόφος — мракѣ, вече, и
глаг. φέρω — носимѣ;
дакле Србски: вечено-
сацѣ, или: вечерацѣ.

ζηλεύω. 1) завидимѣ. 2)
ревнуемѣ.

ζήλος, ὁ. ревность.

ζηλοτυπία, ἡ. завистѣ,
злоба.

ζηλοτυπῶ, εἰς. завидимѣ,
злюбимѣ.

ζηλωτής, ὁ. ревнитель.

ζημία, ἡ. штета.

ζήτημα, τό. траженѣ; ис-
ζήτησις, ἡ. канѣ.

ζήτησας, ὁ. просякъ.

ζητῶ, εἶς. 1) тражимъ. 2)
иштемъ.

ζιζάνια, τά. плева; коровъ.

ζυγαριὰ, ἡ. весилица (те-
разіе).

ζυγιάζω. меримъ (на ве-
силицы).

ζυγὸς, ὁ. ярамъ, иго.

ζύμη, ἡ. квасацъ.

ζυμόνω. месимъ.

ζῶ. εἶς. живимъ.

ζωγραφία, ἡ. живопись.

ζωγραφίζω. живопишемъ.

ζωγράφος, ὁ. живописецъ.

ζωή, ἡ. животъ.

ζωηρὸς, ἂ, ὄν. живъ; жи-
востанъ.

ζωηρότης, ἡ. живость.

ζωμὸς, ὁ. чорба. (супа).

ζῶν, ὦσα, ὦν. живъ (пре-
води се: за живота.).

ζώνη, ἡ. поясъ.

ζωντανὸς, ἡ, ον. живъ (у
животу е).

ζωοδότης, ὁ. живодавацъ.

ζῶον, τό. животное.

Η.

Η. членъ жен. род. род.
τῆς, дат. τῇ, вин. τῇν.
млож. брой. им. αἱ, род.

τῶν, дат. ταῖς, вин.

ταῖς, зват. ὦ!

ἢ. или.

ἡγεμονεία, ἡ. княжество.

ἡγεμὼν, ὄνος, ὁ. Князь.

ἡγουν. види: δηλαδὴ.

ἡδὺς, εἶα, ὕ. сладакъ; при-
ятанъ.

ἡδὴ. садъ; веѣъ.

ἡδονὴ, ἡ. сластолюбіе;
сласть.

ἡδύνω. услађуемъ.

ἡδυπάθεια, ἡ. сладостра-
стіе.

ἡδύφωνος, ὁ, ἡ. сладко-
гласанъ.

ἡθικὸς, ἡ, ὄν. благонара-
ванъ. (мораланъ).

ἡθὺς, τό. наравъ; будъ

ἡλθα, ες, ε. дошо самъ
- си - е.

ἡλιακὸς, ἡ, ὄν. сунчанный.

ἡλικία, ἡ. узрастъ; доба.

ἡλίθιος, ὁ, ἡ. лудъ.

ἡλιος, ὁ. сунце.

ἡλιοτρόπιον, τό. сунцо-
кретъ.

ἡμεῖς, ἡμῶν, ἡμᾶς. мы,
насъ.

ἡμέρα, ἡ. данъ. (ἡμέρα
νύκτα данъ ноѣъ).

ἡμερος, η ον. миранъ; пи-
томъ.

ἡμερόνω. питомимъ.

ἡμίσεια, ἡ. половина.

ἦμην, ἦσο, ἦτο. было самъ
- си - е.

ἡνωμένος, ἐνη, он. соединенъ.

Ἥρα, ἡ. Юна. (Юпитерова жена).

Ἡρακλῆς, εἰς, ὁ. Херкулесъ (славный Грчкій вытезь).

ἡρεμῶ, εἰς. мируемъ.

ἦρως, ωος, ὁ. юнакъ, вытезь.

ἡρωϊκῶς. юначки.

ἡρωϊσμὸς, ὁ. юнашество.

ἦττα, ἡ. победа.

ἦσυχια. спокойно; мирно; тѣю.

ἡσυχάζω. види: ἡρεμῶ.

ἡσυχία, ἡ. миръ, тишина.

ἦτις. коя. (возносит. местоим.)

ἦτοι. или.

ἡῦρα, ες, ε. нашо самъ -
си - е.

Ἥφαιστος, ὁ. Вулканъ (Богъ ковачине).

ἦχος, ὁ. гласъ.

ἦχῶ, ἡ. одзывъ, эхо.

ἦώς, ἡ. види: αὐγή.

Θ.

Θάλαμος, ὁ лежиште.
(слав. чертогъ).

θάλασσα, ἡ. море.

θαλάσσιος, ἰα, он. морскій.

θαλασσοπορῶ, εἰς. бродимъ (по мору).

θάμνος, ὁ. чбунъ.

θανάσιμος, ἰμη, он. смертный (н. п. грей).

θανατηφόρος, ὁ, ἡ. смертоносанъ.

θανατικόν, τό. поморъ.

θάνατος, ὁ. смерть.

θανατόνω. убѣямъ.

θάρρος, τό. дрзость; свобода.

θαῤῥύνω. рабримъ (кога).

θαῦμα, τό. чудо.

θαυμάζω. чудимъ се.

θαυμάζομαι. чуде ми се други.

θαυμάσιος, ἰа, он. чуданъ.

θαυμαστός, ἡ, ὄν. дыванъ; чуданъ.

θαυματουργός, ὁ. чудотвораць.

Θεά, ἡ. богиня.

θέαμα, τό. виѣенъ.

θεάρεστος, ὁ, ἡ. богоуданъ.

Θεατῆς, ὁ. зритель, гледи-
оць.

Θεατροῖζω. представлямъ
(што у театору).

Θέατρον, τό. театръ.

Θειάφιον, τό. сумпоръ.

Θεῖκός, ἡ, ὄν. види; Θεῖος.

Θεῖος, εἶα, ὄν. божественъ,

Θεῖος, ὁ. 1) стрыць. 2) у-
якъ.

Θέλημα, τό. воля.

Θεληματικὸς, ἡ, ὄν. сво-
еволюнъ.

Θέλῃσις, ἡ. види: Θέλημα.

Θέλω. оѹ. — κάλλιον θέ-
λω. волимъ.

Θεμέλιον, τό. основъ, ос-
мель.

Θεμελιόнов. оснивамъ.

Θεομήτωρ, ορος, ἡ. Бого-
мати.

Θεὸς, ὁ. Богъ.

Θεοσέβεια, ἡ. богочестіе.

Θεοσεβῆς, ὁ, ἡ. богоче-
стивъ.

Θεότης, ἡ. Божество.

Θεόφιλος, ὁ, ἡ. боголю-
бивъ.

Θεραπεία, ἡ. 1) нега, у-
слуга. 2) лекъ.

Θερίζω. жнѣмъ, жанѣмъ.

Θερισμός, ὁ. жетва.

Θεριστής, ὁ. жетеоць.

Θερμαίνω. греемъ.

Θέρμη, ἡ. грозница.

Θερμός, ἡ, ὄν. врукъ; то-
паль.

Θερμότης, ἡ. топлота.

Θέρος, τό. 1) лето. 2) же-
тва.

Θέσις, ἡ. положенѣ.

Θέτω. полажемъ, меѣмъ.

Θεωρῶ, εἶς. сматрамъ.

Θεωρία, ἡ. изгледъ, по-
гледъ.

Θηκάριον, τό. корице (за
ножъ, саблю и т. д.)

Θηλειά, ἡ. копча.

Θηλυκός, ἡ, ὄν. женскій.

Θημωνιά, ἡ. пласть.

Θηρεύω. ловимъ.

Θηρίον, τό. зверъ, зверка.

Θηριώδης, ὁ, ἡ. зверо-
витъ.

Θησαυρίζω. осталямъ (што
на оставу. слав. сокро-
виществую).

Θησαυρός, ὁ. благо, са-
кровиште.

Θησαυροφυλάκιον, τό. а-
зна, новчаница.

Θνητός, ἡ, ὄν. смртанъ.

Θολерός, ἂ, ὄν }
Θολός, ἡ, ὄν } мутанъ.

Θόρυβος, ὁ. метежъ, жу-
боръ.

θορυβῶ, εἶς, жуборимъ.
 θρήνος, ὁ. плачъ, рыданъ.
 θρησκειά, ἡ. законъ, веро-
 исповедъ (религія).
 θριαμβεύω. θρίумфірамъ.
 θρόνος, ὁ. престо, еронъ.
 θρυλλούμενος, ἐν η, ον. гла-
 сеіиъ - ѣа - ѣе се.
 θυγάτηρ, ἡ. τῆς - τρὸς - τῇ
 - τρὶ, τὴν — ἐρα, ὦ -
 ὕγατερ! кѣи, ѣерка.
 θυμιατίζω. кадимъ.
 θυμιατήριον, τό. кадіони-
 ца.
 θυμοειδής, ὁ, ἡ. лютитъ,
 зао.
 θυμόνομαι. лютимъ се.
 θυμός, ὁ. гнѣвъ, ярость.
 θυμώθης, ὁ, ἡ. што и
 θυμοειδής.
 θύρα, ἡ. врата.
 θυσία, ἡ. жертва.
 θυσιάζομαι. жертвуемъ
 се.
 θυσιάζω. жертвуемъ.
 θυσιαστήριον, τό. жертве-
 никъ.
 θώραξ, αἶος, ὁ. оклопъ,
 (слав. броня).

I.

ἰατρεύομαι. лечимъ се.
 видамъ се.

ἰατρεύω. лечимъ, видамъ.
 ἱατρικὴ, ἡ. лекарство (на-
 ука лекарствена).
 ἱατρικὸν, τό. лекъ.
 ἱατρὸς, ὁ. лекаръ.
 ἱατροφιλόσοφος, ὁ. док-
 торъ медицине.
 ἰδέα, ἡ. ідея; понятіе.
 ἰδιαιτέρως. засебно, за-
 себце; приватно.
 ἰδικὸς, κῆ, ὄν. - μου мой,
 моя, мое - σου твой,
 твоя, твоє. - του нѣ-
 говъ, ва, во - της нѣнъ,
 нѣна, нѣно - μας нашъ,
 наша, наше - σας вашъ,
 ваша, ваше - των
 нѣинъ, нѣина, нѣино.
 ἴδιος, ἰα, ον. 1) истый -
 та - то. 2) собственный
 - на - но.
 ἰδιότης, ὁ. свойственность.
 ἰδιότροπος, ὁ, ἡ. самсвой;
 твердоглавъ.
 ἰδίωμα, τό. свойство.
 ἰδιώτης, ὁ. ідіотъ, невѣжа.
 ἰδοῦ. ето! ево! ено!
 ἰέραξ, αἶος, ὁ. ястребъ.
 ἱερεὺς, ὁ. свештеникъ.
 ἰδρῶς, ὅτος, ὁ. зной.
 ἰδρόνω. зноимъ се.
 ἰδὼν, οὔσα, ὄν. видившій,
 - ша - ше.

ἱερὸν, τό. святилиште,
храмъ.

ἱερὸς, ἅ, ὄν. свештѣный.

ἱερόσυλος, ὁ. светокрадаць.

ἱκανὸς, ἦ, ὄν. 1) доволянъ

2) вреданъ, могућанъ.

ἰκτερός, ὁ. жутица.

ἰλαρότης, ἦ. веселость (у
лицу).

ἱμάτιον, τὸ. алына (слав.
одежда).

ἰξὸς, ὁ. лепакъ, (лаймъ).

ἱππικὴ, ἦ. коняничество,
(наука, како валя конѣ
тимарити, терати, я-
шити и т. д.).

ἵππος, ὁ. види: ἄλογον.

ἵπποκόμος, ὁ. конюшаръ.

ἴρις, ἴδος, ἦ. дуга (на небу).

ἰσθμὸς, ὁ. землѣузь.

ἰσκιος, ὁ. сенка.

ἰσοδύναμος, ὁ, ἦ. равно-
моћанъ.

ἰσοδυναμῶ, εἰς. есамъ у
истой сили; нѣту це-
ну имамъ.

ἴσος, или ἶσος, ση, ον. ра-
ванъ, еднакъ.

Ἱστορία, ἦ. Повѣстница.

Ἱστορικὸς, ὁ. Историкъ.

ἰσχνόφωνος, ὁ, ἦ. промуко,
кла, ло.

ἰσχυρὸς, ρᾶ, ὄν. крепакъ,
снажанъ.

ἰσχυρὸς, ὅς, ἦ. крепость,
снага.

Κ.

Καβαλάρης, ὁ. коняникъ.

καβαλικεύω. яшимъ, ез-
димъ.

καθάριος, ἰα, ιον. чистъ;
ведаръ.

καθαρὸς, ἅ, ὄν. чистъ.

κάθε, ὁ, ἦ, τό. свакій,
свака, свако.

καθεὶς или καθένας. сва-
кій - ка - ко.

καθημερινὸς, ἦ, ὄν. сва-
кидашний.

κάθομαι. седимъ.

καθόλου. 1) сасвимъ, по-
све. 2) нимаю. 3) во-
обште.

καθότι. будући, ерѣ, ербо.

καθὼς. као, кано.

καὶ. и; а; па; те.

καίωμαι. жежемъ се.

καιρὸς, ὁ. време.

καινούριος, ιη, ον. новъ.

καίω. жежемъ.

κακία, ἦ. злоба, злоба.

κακοήθης, ὁ, ἦ. злонара-
ванъ.

κακολογῶ, εἰς. говоримъ
зло (за кимъ).

κακὸν, τό. зло.

κακοπάθεια, ἡ. злопата.

κακοπαθῶ, εἰς. злопа-
тимъ се.

κακοποιῶ, εἰς. чинимъ
зло.

κακὸς, ἢ, ὄν. зао, зла, ло;
рѣавъ.

κακότροπος, ὁ, ἡ. неваляю.

κακοῦργος, ὁ. злочинаць.

καλᾶ. добро, лепо.

καλαμάρι, τό. дивить.

κάλαμος, ὁ. 1) трска. 2)
перо (за писанъ.)

κάλλιον. болѣ, лепше.

καλλιτευρεύομαι. улепша-
вамъ се, поболявамъ
се.

κάλλος, τό. лепота.

καλὸν, τό. добро, благо.

καλὸς, ἢ, ὄν. добаръ, бра,
ро.

καλοσύνη, ἡ. доброта.

καλοτυγχίω. ублажавамъ
(кога), говоримъ коме
(благо теби).

καλότυχος, χη, ον. сре-
ѣанъ, таличанъ.

καλόφωνος, η, ον. добро-
гласанъ.

καλῶς. видн: καλᾶ.

Καμάρινα, ἡ. Име едногъ
старогъ града, кои Гр-
цы споминю у посло-
вицы ньиной: κινῶ Κα-
μάριναν, т. е. креѣмъ
Камарину; а Србски зна-
чи: упети се изъ пе-
тны жила.

κάματος, ὁ. трудъ.

κάμνω. чинимъ; радимъ.

καμόνομαι. чинимъ се,
претварамъ се.

κανεῖς, или κανένας. ка-
кавъ, ква, во, (неопред.
местоим.)

καὶνεῖς, или καὶνένας. ни-
какавъ, ква, во.

κανὼν, ὄνος, ὁ. правило,
редъ.

κάπηλος, ὁ. крчмаръ, (ме-
анція).

καπνὸς, ὁ. дымъ.

καῖποιος, α, ον. некій - ка-
-ко.

καράβιον, τό. лаѣа; бродъ.

καραβοκύρης, ὁ. корма-
ношъ.

καρδία, ἡ. срце.

καρπὸς, ὁ. плодъ, родъ.

καρποφόρος, ὁ, ἡ. плодо-
носанъ.

κάστωρ, ορος, ὁ. творъ
(животно).

κατά. 1) противъ - *κατα*
τῆς ἐκκλησίας φέρεται
 противъ цркве владашъ
 се. 2) на - *κατὰ γῆς*
κάθονται на земљи се-
 димъ. 3) по - *κατ' ἁ-*
ξίαν ἕκαστος ἀνταμεί-
βεται по заслуги сва-
 кій се награђуе. 4) у -
κατ' ἐκεῖνον τὸν και-
ρὸν у оно време. 5)
οколо - κατὰ τὸν Δού-
ναβιν около Дунава.
κατάβασις, ἡ. силазъ, си-
 лазакъ.
καταβολή, ἡ. постанѣ
 (н. п. *ἀπὸ καταβολῆς*
κόσμου одъ постаня
 света).
καταγίνομαι. занимамъ се
 (чимъ).
καταδίκη, ἡ. осуда.
κατακαίω. поपालюемъ.
κατακοιμιστής, ὁ. успа-
 вльивачъ.
κατακρίνω. осуђуемъ.
καταλύω. 1) кваримъ. 2)
 размршуемъ (што). 3)
 мрсимъ.
καταντῶ, ᾧς. доспевамъ
 (на што).
κατάξηρος, ὁ, ἡ. сувопа-
 ранъ, сувъ.

καταπέλθω. приморавамъ.
καταπέτασμα, τό. завеса.
καταπίνω. прогутавамъ.
κατάρα, ἡ. 1) проклети-
 ня. 2) клетва.
καταρῶμαι, ᾧσαι. кунемъ.
κατασκευάζω. градимъ,
 правимъ.
κατάσκοπος, ὁ. сгледатель
 (шпіунъ).
κατασπαράττω. растрзамъ.
κατάστασις, ἡ. станѣ.
καταστήνω. поставлямъ
 (кога надъ чиме за што-
 годъ).
καταφρόνησις, ἡ. прези-
 ранѣ, презреніе.
καταφρονῶ, εἰς. прези-
 ремъ.
καταφύγιον, τό. прибегъ,
 прибежиште.
κατέχω. држимъ (кога на
 своіой страни).
κατσαρός, ρή, ὄν. коко-
 равъ.
κατηγορία, ἡ. куђенѣ.
κατηγορῶ, εἰς. кудимъ, о-
 падамъ (кога).
κατήφορος, ὁ. стрмень.
κατοικία, ἡ. кућа, седи-
 ште.
κατοικῶ, εἰς. седимъ (гди).
κάτοπτρον, τό. огледало.

- κατορθόνω*. израђуемъ (ка-
кво славно дело).
κατόρθωμα, τό. славно
дело.
κάτω. доле.
κάτωθεν. одоздо.
καυχῶμαι, ᾄσαι. фалимъ
се.
κέδρος, ἡ. кедаръ (дрво).
κεῖμαι, εἶσαι. лежимъ, на-
одимъ се гди.
κειμήλιον, τό. драгоцен-
ность (на остави).
κενὸς, ἡ, ὄν. видн: ἄδειος.
κέντρον, τό. 1) середина,
средоточіе, 2) жаока.
κεραμίδιον, τό. ћерамида.
κερασιὰ, ἡ. трешня (др-
во).
κέρατον, τό. рогъ.
κέρδос, τό. добить, доби-
такъ.
κεφαλή, ἡ. глава.
κεφαλοπονῶ, εἶς. лупамъ,
разбіямъ главу (о чему).
κεχαραγμένος, ἐν η, νον.
изрезанъ.
κῆπος, ὁ. вртъ, башта.
κιβώτιον, τό. сандучиѣ.
κινδυνεύω. у опасности
самъ.
κίνδυνος, ὁ. опасность,
беда.
- κινῶ*, εἶς. 1) крећемъ (што)
2) полазимъ (кудгодъ).
κίσσα, ἡ. сврака.
κιτριτισμένος, ἐν η, ον.
жуть.
κλάδος, ὁ. грана; грани-
ца.
κλαίω. плачемъ.
κλέπτης, ὁ. лоповъ, кра-
даць.
κλίνω. тежимъ (кудъ).
κλίσις, ἡ. теженъ, скло-
ность.
κλώθουμαι. свіямъ се (око
кода); налазимъ се,
плећемъ се (у што).
κοιλία, ἡ. трбу.
κοιλόνω. дубимъ (што).
κοινὸς, ἡ, ὄн. обштый.
κόκαλον, τό. кость.
κόκκινος, ἐν η, ον. црвенъ.
κοκκύζω. кукамъ (кукавич-
ки).
κοινῶς. вообште; обычно.
κόκκυξ, νγος, ὁ. кукавица.
κολάζω. каштигуемъ; му-
чимъ; казимъ.
κολακεία, ἡ. ласканъ; ла-
скательство.
κολακεύω. ласкамъ.
κολοβόνω. сакатимъ.
κόλπος, ὁ. недра.
κολυμβητής, ὁ. плывачъ.

κολυμβῶ, ᾗς. 1) купаю
се. 2) плаваю.

κόμη, ἡ. коса, власи.

κομψός, ἡ, όν. дычанъ,
лепотанъ (н. пр. κομ-
ψός λόγος: лепотна
речь).

κοντία. близу.

κόπος, ό. трудъ.

κοπτερός, ἡ, όν. оштаръ.

κόπτω. сечемъ.

κόραξ, ακος, ό. гавранъ.

κόσκινον, τό. сито.

κοσμιότης, ἡ. лепотность.

κόσμος, ό. светъ.

κράζω. зовемъ.

κρασί, τό. вино.

κρατῶ, εἶς. држимъ.

κρεμῶ, ᾗς. вешамъ.

κρένομαι. 1) висимъ. 2)
зависимъ (одъ кога).

κρημνίζω. обарамъ, сва-
люемъ.

κρήνη, ἡ. изворъ (чесма).

κριός, ό. ованъ.

κρίσις, ἡ. судъ.

κριτήριο, τό. судиште.

κριτής, ό. судія.

κρύος, τό. ладноѣа.

κρύος, η, он. ладанъ.

κρυφα. крадомъ.

κτίζω. зидамъ.

κτίσμα, τό. сазданъ.

κτυπῶ, ᾗς. ударамъ.

κυβέρνησις, ἡ. управа.

κυβερνῶ, ᾗς. управляю.

κυδώνιον, τό. дгуня.

κύκνος, ό. лабудъ.

κυλίομαι. валяю се.

κῦμα, τό. таласъ, вааль

κυνήγιον, τό. ловъ, ловит-
ба.

κυνηγῶ, εἶς. ловимъ.

κυρία, ἡ. госпоя, госпоѣа.

Κύριος, ό. 1) Господъ
(Богъ). 2) господаръ.
3) господинъ.

κυριεύω. владамъ.

κῶνειον, τό. вода одъ ку-
куте (отровъ, кои е
Сократу датъ).

Λ.

λαγός, ό. зецъ.

λάδι, τό. улѣ, (зейтинъ).

λαδικόν, τό. види: ἐλαιο-
δοχεῖον.

λαίμαργος, ό, ἡ. ждер-
льнвъ.

λαϊμός, ό. вратъ, шія.

λαιωμένος, ἐνη, он. пр-
лявъ, упрлянъ.

λάκκος, ό. ровъ, рупчага.

λακτίζω. бию (кога но-
гомъ, као конъ).

- λαλῶ, εἶς.* говоримъ.
λαμβάνω. узимамъ; приймамъ.
λαμπρὸς, ἃ, ὄν. свето, тла, ло, саянъ.
λαμπρότης, ἡ. светлостъ, сыйность.
λαμπρύνω. осветлявамъ.
λαμπρῶς. светло, сыйно.
λάμπω. светлимъ, светлимъ се.
λάμψις, ἡ. сыйность, блистанъ.
λαὸς, ὁ. людство, народъ.
λάρυγξ, υἱγῶς. душникъ.
λάσπη, ἡ. блато, као.
λατρεύω. служимъ (особито Богу).
λάφυρα, τά. плячка (слав. корысти).
λάχανα, τά. зелѣ; зелень.
λαχνὸς, ὁ. коцка (слав. жребій).
λαχταρονῶ, ᾶς. чезнемъ, (за чимъ).
λέγω. говоримъ; кажемъ.
λεῖτος, εἶα, ον. гладакъ, дка, ко.
λειποτάκτης, ὁ. бегунаць (особито войникъ).
λείπω. остаемъ. — *ὀλίγον* ἔλειψε мало е фалило.
λείψανον, τό. мошти.
- λέπι, τό.* люска (рыбля).
λέπρα, ἡ. перуть; перутавина. (слав. проказа. болестъ).
λεπτὸς, ἡ, ὄν. танакъ; файнъ.
λέων, οντος, ὁ. лавъ.
ληστής, ὁ. разбойникъ.
λιβάδιον, τό. ливада.
λίθος, ὁ. каменъ.
λίθος, ἡ. драгоценный каменъ.
λίμνη, ἡ. езеро.
λογαριάζω. числимъ, рачунимъ.
λογεῖον, τό. налоня.
λόγια, τά. речи.
λογίζομαι. држимъ, рачунамъ. (кога за што годъ).
λογικὸς, ἡ, ὄν. словесанъ.
λογικοφρόνιμος, η, ον. разуманъ.
λόγος, ὁ. 1) слово, речь. 2) *ὀρθὸς λόγος* здравый разумъ. 3) узрокъ.
λοῖδορος, ὁ, ἡ. хульивъ, злословльивъ.
λοῖσθια, τά. самртъ. — *κεῖται εἰς τὰ λοῖσθια.* лежи на самрти.
λοιμὸς, ὁ. куга, чума.
λοιπόν. дакле.

λουλούδιον, τό. цветъ.
 λυγδωμένος, ένη, ον. ма-
 станъ.

λυγηρός, ρά, όν. витакъ.
 λύγξ, υγκός, ό. рысь.
 λύκος, ό. курякъ, вукъ.
 λύπη, ή. жалость, печаль.
 λυπηρός, ρά, όν. жало-
 станъ.

λυπίζω. цвелимъ (кога).
 λυπούμαι, εἶσαι. жалимъ
 (кога).
 λύχνος, ό. светнякъ (слав.
 свѣтилникъ).
 λωβός, ή, όν. краставъ.

М.

Μά. тако ми. — μά τήν
 ἀλήθειαν истине ми.
 μά τόν Θεόν тако ми
 Бога.

μαγεία, ή. вражбина.
 μάγειρος, ό. куваръ.
 μαγεύω. обчинявамъ.
 μαζή — или, μαζύ. заедно,
 скупа: όλοι μαζή. сви
 заедно.
 μαζόνω. купимъ, ску-
 плямъ.

μάθημα, τό. лекція.
 μάθησις, ή. наука.
 μαθητής, ό. ученикъ.

μαθητός, ή, όν. научливъ,
 (оно, што се може и да
 научити).

μαθών, οὔσα, όν, όντος.
 1) научившій — ша — ше.
 2) разумевшій — ша —
 ше; дознавшій — ша —
 ше.

μακάριος, ία, ον. блаженъ;
 среѣанъ.

μακαρίτης, ό. покойникъ.
 μακρόβιος, ό, ή. дугожи-
 веѣъ — ѣа — ѣе (дугога
 живота).

μακρόθεν. издалека.

μακρόθυμος, ό, ή. дуго-
 трпеливъ.

μακρολόγος, ό, ή. дугоре-
 чивъ.

μάκρος, τό. дужина.

μακρός, ά, όν. дугачакъ,
 дугъ.

μακρόχειρ, ειρος, ό. дуго-
 рукъ.

μακροχρόνιος, ό, ή. дуго-
 летанъ.

μακρυνός, ή, όν. дугачакъ,
 дугъ.

μακρότερος, έρα, ον. ду-
 жіій — жа — же.

μαλακός, ή, όν. меканъ.

μαλάχη, ή. слезовача (тра-
 ва).

μαλὶ, το. вуна.

μαλλιά, τά. коса, власи.

μάλιστα. 1) дабoме, да-
како! 2) καὶ μάλιστα
а особито; па іошъ.

μᾶλλον. 1) выше, веѣма.
2) πόσῳ μᾶλλον; ака-
мо ли, а гди ли?

μαμή, ἡ. бабица.

μαρμάκουθος, ὁ. будала.

Μάνης, ὁ. слуга Діоген-
новъ. (одъ овога мета-
форически све су се
слуге стары Грка зва-
ле Мани.

μανθάνω. учимъ.

μανία, ἡ. лудило.

μανιᾶκι, τό. литаръ.

μανιτάρι, τό. печурка,
гльива.

μαντεῖον, τό. пророчи-
ште. (оракулумъ; ме-
сто, гди су люди одъ
богова на питаня своя
одговоре добыяли).

μάντις, εως, ὁ. прорыца-
тель, погаѣачъ.

μαραίνομαι. венемъ.

μαρτυρία, ἡ. сведочан-
ство.

μαρτυροῦμαι, εἶσαι. из-
даемъ се, ватамъ се.

μαρτυρῶ, εἶς. сведочимъ.

μαῖς. намъ, дат. млож. одъ:
ἐγώ.

μασσω, ᾶς. жваѣемъ.

μάστιξ, ἰγος, ἡ. бычъ.

μασχάλη, ἡ. пазуво.

μάταιος, αἰα, ον. суе-
танъ.

μαυρίζω. 1) црнимъ (што-
годъ). 2) црнимъ (одъ
сунца).

μαυρογαλάζιος, η, ον. мо-
даръ.

μαῦρος, η, ον. црнъ.

μάχαιρα, ἡ. ножъ.

μάχη, ἡ. битка, бой.

μάχομαι. боримъ се.

με, или ἐμένα. ме — мене.
вин. един. одъ; ἐγώ.

μέ. 1) съ, са; - ὑπαγε με
τὸν ἀδελφόν σου εἰς
τὸ σχολεῖον· иди съ
братомъ твоимъ у шко-
лу. 2) по - στείλέ μοι
τὸ φόρεμα μετὸν ὑ-
πηρέτην σου· пошльи
ми альину по слуги тво-
ме. 3) на - ταξειδεύω
μετὸ ἀμάξι· путуемъ
на колима.

μεγαλειότης, ἡ. величе-
ство.

μεγαλῆτερος, ἐρα, ον. ве-
ѣй; старіи,

μεγαλοπρεπῶς. велико-
лѣпно.

μεγάλος, ἄλη, ον. } великій.
μέγας, ἄλη, α. }
μεγαλοφρονῶ, εἶς. висо-
коумуемъ, великоуму-
емъ.

μεγαλόψυχος, ό, ή. вели-
кодушанъ.

μεγαλύνω. увеличавамъ,
величамъ.

μέγεθος, τό. величина.

μέγιστος, ἴστη, ον. найве-
ѣй.

μεδοῦλια, τά. морштинне,
(масть изъ костію жи-
вотны).

μεθαύριον. прекосутра.

μέθη, ή. піянство

μέθοδος, ή. начинъ, ме-
тодъ.

μεθυσμένος, ἐνη, ον. пі-
янъ.

μέθυσος, ό. піяница.

μειδιῶ, ᾤς. смешимъ се.

μειδίασις, ή. смешенъ, о-
смей, осмеиванъ.

μειράκιον, τό. момче.

μελάνη, ή. мастило.

μελανιά, ή. прля. (Флека).

μέλει. глаг. треболичный.
употребителанъ у из-
разима: δὲν με μέλει

ніе ми стало — μὴ σε
μέλει ніе ти ни бри-
ге! —

μελετῶ, ᾤς. 1) намера-
вамъ. 2) поучавамъ се
(у чему).

μέλι, ιτος, τό. медъ.

μέλισσα, ή. }
μελίσσι, τό. } пчела.

μέλλον, οντος, τό. буду-
щность.

μέλλω. имамъ намеренъ,
намышляю (къдъ иѣи,
или што радити).

μελωδία, ή. мелодія, са-
гласъ (мусікално).

μέμφομαι. укоравамъ, ко-
ремъ (кога за што).

μέν. частица, кою Грцы
по свойству свога езы-
ка предъ другомъ ча-
стицомъ: δὲ, употре-
бую. н. п. ἐγὼ μὲν
θέλω ἀναγινώσκειν, σὺ
δὲ ἄκουε· я ѣу читати,
а ты слушай. — одав-
де се види, да се она
у Србскомъ езыку не
преводи. — Кадкадъ мо-
же се превести она
съ речн: истина, кадъ
предъ нѣомъ нду речн-
це: ὅμως, πλὴν и т. д.

н. пр. ὁ Πέτρος εἶναι
μὲν ἀχάριστος πρὸς ἐ-
μὲ, ὅμως ἐγὼ δὲν τὸν
ἀφίνω εἰς τὴν ἀνάγ-
κην. Петаръ е истина
неблагодаранъ према
мени; но я га не оста-
влямъ у нужди.

μένω. ἀόρ. ἔμεινα. оста-
емъ.

μερικοῖ, αἰ, ἅ. едни - не -
на, декон - кое - коя.

μέριμνα, ἡ. брига.

μέρος, τό. 1) часть, део.
2) место (πηγαίνω εἰς
ἓνα μέρος· идемъ на е-
дно место -). 3) стра-
на.

μέσα. унутра.

μεβάνυκτα, τά. поноѣ.

μέση, ἡ. 1) среда. 2) крсти.

μεσημβρία, ἡ. 1) подне,
2) югъ. (страна света,
стоеѣа намъ съ десне
руке, кадъ изютра на
сунце гледамо).

μεσημέριον, τό. подне.

μεσίτης, ὁ. посредстве-
никъ.

μέσον. чрезъ, преко (ко-
га).

μέσον, τό. 1) среда. 2)
средство.

μεσονύκτιον, τό. поноѣ.

μεστός, ἡ, ὄν. пунъ.

μετά. 1) съ, са - μετά τῶν
φίλων· съ пріятельима.
μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός· съ
нама е Богъ. 2) по,
после - μετά τὸ γεῦμα·
после ручка. μετά τὴν
ἀναχώρησίν σου· по
твоемъ одлазку.

μεταβαίνω. прелазимъ.

μεταβάλλω. преокреѣемъ,
преиначуемъ.

μεταβολή, ἡ. премена.

μεταγενέστεροι, οἱ. потом-
цы, останцы.

μεταδίδω. саобщавамъ,
предаемъ (коме што).

μεταλαμβάνω. причешѣу-
емъ се.

μεταμορφόνομαι. прео-
бражавамъ се.

μεταμορφώνω. преобра-
жавамъ.

μετάνοια, ἡ. 1) каянѣ, по-
каяніе. 2) метаніе.

μετάξι, τό. свила.

μεταξύ. меѣу, измеѣу.

μετατοπίζομαι. преселя-
вамъ се.

μετάφρασις, ἡ. переводъ
(съ едногъ языка на
другій).

μεταχειρίζομαι. употреб-
люемъ.

μεταχύνω. 1) преливамъ
2) преручуемъ.

μετέχω. участвуемъ.

μέτοχος, ό. участникъ.

μετρητὰ (ἄσπρα). готови
(новцы).

μέτριος, ία, ου. умеренъ,
средный.

μετριόφρων, ό, ή. смире-
номудренъ.

μετρίως. умерено; среднѣ.

μέτρον, τό. мера.

μετρώ, εἰς. 1) меримъ. 2)
броимъ.

μέτωπον, τό. чело.

μέχρι до. — μέχρι τοῦδε.
до садъ.

μή. не, не мой.

μήκος, τό. дужина, дужь.

μήκων, ωνος, ό. макъ.

μήλον, τό. ябука.

μήν, ηνός, ό. месяцъ
(Мартъ, Май и т. д.).

μηνύω. являю, навеш-
иваю.

μηρός, ό. бутъ. бутина.

μήτε. нити, ни.

μήτηρ, τρός, τρι, έρα, ω
μήτερ. мати.

μήπως. 1) да не. φοβοῦ-
μαι, μήπως με δείρη.

боимъ се, да ме не ту-
че. 2) вальда — μή-
πως δὲν ἔχεις γυνῶσιν;
вальда немашъ паме-
ти?

μία. една.

μιαρός, ἄ, όν. поганъ; не-
чистъ.

μικρός, ἄ, όν. малый, ма-
лень.

μικροσφαιρής, ό, ή. малый
округо.

μικρόσωμος, ό, ή. малоте-
лесанъ.

μιμητής, ό. подражатель.

μιμοῦμαι, εἶσαι. подража-
вамъ (коме).

μίξις, ή. мешанѣ.

μισθός, ό. мазда, награда.

μισῶ, εἰς. мрзимъ, нена-
видимъ.

μνᾶ, ή. мна. 1) новацъ
стары Грка, важеѣ
100 драхмій или 34. ф.
сребр. Аустр. 2) пре-
тега на мерилама, теж-
ка 130 драм. Турскій.

μνημεῖον, τό. гробъ; спо-
меникъ.

μνήμη, ή. споменъ.

μνησικακία, ή. злопаменѣ.

μοῖ. ми - мени. дат. един.
одъ: ἐγώ.

μοῖρα, ἡ. 1) судьбина. 2)
штація, станиште. 3)
део, часть.

μοιράζω. делимъ.

μοιρολογῶ, εἰς. запевамъ.

μόλον, или μ' ὄλον (τοῦ-
το). сасвимъ тымъ.

μόλις. едва; топрвъ.

μολύβδινος, ἰνη, ον. оло-
ванъ.

μολύβι, τό. олово.

μολύνω. заражавамъ.

μολυσμός, ὁ. зараза.

μόν. види: μόνον.

μοναξία, ἡ. самоѣа.

μονὰς, ἄδος, ἡ. едини-
ца.

μόνιμος, ἰμη, ον. постоянъ.

μονιμότης, ἡ. постоянство.

μονογενής, ὁ, ἡ. одинацъ,
единица.

μονομαχῶ, εἰς. боримъ се
(на удвою).

μόνον. само.

μόνος, η, ον. самъ.

μόριον, τό. частица.

μοσχάριον, τό. теле.

μούγκρισμα, τό. рыканъ.

μουσική, ἡ. мусіка (наука о
тоновима и гласовима).

μόχθος, ὁ. трудъ.

μυαλὰ, τά. види: μεδού-
λια.

μυθολογούμενος, ἐνη, ον.
баснословимый.

μυῖα, ἡ. мува.

μῦθος, ὁ. басна.

μύλος, ὁ. м.ило, водени-
ца.

μυρμήκιον, τό. нравъ.

μύρον, τό. муро, воня.

μυρσίνη, ἡ. } мврть (др-
μυρτιά, ἡ. } во).

μυρωδία, ἡ. мврисъ.

μυστάκιον, τό. бркъ.

μυστήριον, τό. тайна (све-
та).

μυχός, ὁ. дубльина, мракъ
(у среди землѣ).

μωρός, ρὰ, ὄν. будаластъ.

N.

Νά. да. — πρέπει οἱ αν-
θρώποι νὰ εἶναι ἐνά-
ρετοι, ἐὰν θέλουν νὰ
εἶναι ἐντελεῖς; валя
люди, да су добродѣ-
тельны, ако ѣе, да су
савршени.

νᾶ. на, ево, ето, ено.

ναί. есте; заиста; да!

νάμα, τό. токъ (вода).

νάνος, ὁ. човечулякъ, стар-
малый, кепецъ.

ναός, ὁ. храмъ; црква.

ναυαγῶ, εἶς. давимъ се
(съ лаѳомъ на мору).

ναῦλος, ὁ. бродарина (пла-
ћа за превозъ).

ναῦς, νηὸς, ηἵ, αὖν. лаѳа,
бродъ.

ναύτης, ὁ. лаѳаръ.

ναυτία, ἡ. мука, гаденѣ
(на мору).

νεανίας, ὁ. младнѣхъ.

νεκρὸς, ἄ, ὄν. мртвахъ.

νέктар, αρος, τό. нектаръ
(безсмртно пиће Олѳм-
пѣйскій Богова).

νεολαία, ἡ. младежъ.

νέος, ὁ. види: νεανίας.

νέος, α, ον. новъ.

νεότης, ἡ. младость.

νερόμυλος, ὁ. воденица.

νερὸν, τό. вода.

νεῦμα, τό. намигъ; маніе.

νεῦρον, τό. живацъ.

νευρώδης, ὁ, ἡ. снажанъ.

νεφέλη, ἡ. облакъ.

νεφρᾶ, τᾶ. бубрежцы.

νεωστί. скоро. — τῶρα νε-
ωστί ἦλθεν ὁ πατήρ
μου. садъ скоро дошо
е мой отацъ.

νηδὺς, ὕος, ἡ. утроба.

νήπιον, τό. младенацъ.

νησος, ἡ. отокъ, острово.

νηστεία, ἡ. постъ.

νηστεύω. постимъ.

νίκη, ἡ. победа.

νικητὴς, ὁ. победитель.

νικῶ, ᾶς. побеждаемъ, над-
ячавамъ.

νίπτω. 1) умивамъ, 2) мѣ-
емъ.

νόημα, τό. смысо.

Νομάδες, οἱ. Номади. (на-
роди, кои проводе жи-
вотъ безъ кућа по пу-
стняма и шумама; у
овай редъ спадаю и Цы-
гани).

νόμισμα, τό. новацъ.

Νομοδότης, ὁ. Законода-
вацъ.

νομοθέτης, ὁ. види: νο-
μοδότης.

νόμος, ὁ. законъ.

νοπὸς, ἡ, ὄν. свежъ, пре-
санъ (тазе).

νόσος, ἡ. болестъ.

νόστιμος, η, ον. пріятанъ,
вкусанъ.

νότος, ὁ. югъ.

νουθετῶ, εἶς. советуемъ.

νουνεχὴς, ὁ, ἡ. разуманъ.

νουνεχῶς. разумно.

νοῦς, οὖς, οἷ, οὔν. умъ.

νοῶ, εἶς. мыслимъ.

νυμφεύω. женимъ (кога).

νύμφη, ἡ. нева, невеста.

νυμφίος, ὁ. женикъ, младоженя.

νυμφών, ὦνος, ὁ. чертогъ.

νύξ, νυκτός, ἡ. ноѣ.

νυστάζω. дремамъ.

Ξανθός, ἡ, ὄν. смеѣ.

ξαίνω. чешлямъ (вуну).

ξειδίον, τό. оцетъ, (сирѣ).

ξενίζω. угошѣавамъ.

ξενитеία. странствованѣ.

ξενοδοχεῖον, τό. гостіонница.

ξένος, η, ον. 1) странъ. 2) туѣ.

ξένος, ὁ. гостъ.

ξεσκεπάζω. открывамъ.

ξεύρω: види: ξεύρω.

ξεχωρίζω. раставлямъ, раздваямъ.

ξεχωριστᾶ. посебце, (обашка).

ξεψυχῶ, εἷς. издышемъ.

ξηραίνω. сушимъ.

ξηλόνω. разшивамъ, парамъ.

ξηρός, ἄ, ὄν. сувъ; око-рео, ела, лѡ.

ξηροφαγεία, ἡ. сувоеѣ.

ξιφίος, ὁ. саблярка (рыба).

ξίφος, τό. 1) мачъ. 2) сабля.

ξόανον, τό. истуканъ, (идолъ).

ζυλίζω. биѣмъ (батиномъ).

ξύλινος, ἰνη, ον. дрвенъ.

ζυλόγατα, ἡ. мышоловка.

ζυλοκέρατα, τά. рошчиѣ.

ξύλον, τό. дрво.

ξυνίζω. 1) кисимъ. 2) киселимъ.

ξυνόγαλα, ακτος, τό. кисело млеко.

ξυρός, ἡ, ὄν. кисео, ела, лѡ.

ξυραφίζω. бріямъ, бріѣмъ.

ξυράφιον, τό. бріачница.

ξυρίζω. види: ξυραφίζω.

ξυραφιστής, ὁ. бріатель, (берберинъ).

ξύστρα, ἡ. чешагія; трляло.

ξύω. 1) гребемъ. 2) тремъ. 3) люштимъ (рыбу).

Ο.

Ο. членъ муж. род. род. τοῦ, дат. τῷ, вин. τὸν, млож. брой. им. οἱ, рор. τῶν, дат. τοῖς. вин. τοὺς, зват. ὦ.

ὀβολός, ὁ. грошиѣ сребр.

ὀγδοήκοντα, или ὀγδοῆντα,
οἵ, αἱ. τὰ. осамдесеть.
ὀγδοηκοντούτης, ὁ. осам-
десетолетанъ.

ὀγδοος, ὅη, ον. осмый, —
сма — мо.

ὀγκος, ὁ. 1) деблына. (2
гордость.

ὀγλίγωρα. брзо, скоро.

ὀγλιγωράδα, ἡ. скорость,
бръзина.

ὀδεύω. путуемъ.

ὀδηγήτρια, ἡ. упутительни-
ца, наставница.

ὀδηγία, ἡ. наставлѣніе, у-
пућиванѣ.

ὀδηγῶ, εἰς. наставлямъ у-
пућуемъ.

ὀδοιπορία, ἡ. путованѣ.

ὀδόντι, τό. зубъ.

ὀδὸς, ἡ. путь.

ὀδύνη, ἡ. боля.

ὀθεν. поклемъ, почему,
зато.

οἰκειοκτῶμαι, ἄσαι. наба-
влямъ.

οἰκειόνομ. присвоивамъ.

οἰκεῖος, εἶα, ον. собствен-
ный.

οἰκειοποιῶμαι, εἶσαι. ви-
ди: οἰκειόνομ.

οἰκογένεια, ἡ. породица
(фамилія).

οἰκοκύρις, ὁ. газда.

οἰκονομία, ἡ. домоводство
(εкономія).

οἶκος, ὁ. домъ, кућа.

οἰκουμένη, ἡ. вселена.

οἶμοι! куку! леле!

οἶνος, ὁ. види: κρασί.

οἶστρος, ὁ. 1) обады. 2)
нагонъ.

οἰωνοσκόπος, ὁ. птицесмо-
тритель (погаѣачъ бу-
дућности изъ летеня
птица).

ὀκηρία, ἡ. леньость.

ὀλα. све.

ὀλίγον. мало. — κατ' ὀλί-
γον по мало.

ὀλιγόνονος, ὁ, ἡ. малоуманъ.

ὀλιγοστεύω. умалявамъ,
смалявамъ.

ὀλιγωρῶ, εἰς. види: ἀμελῶ.

ὀλόγυρα. около, око.

ὀλοένα. свеедно.

ὀλόκληρος, ὁ, ἡ. савъ, це-
локупанъ.

ὅλον, τό. целостъ.

ὅλος, η, ον. савъ.

ὀλότης, ἡ. види: ὅλον.

ὀμαλὸς, ἡ, ὀν. 1) раванъ.
2) правиланъ.

ὀμιλία, ἡ. говоръ; разго-
воръ; беседа.

ὀμιλῶ, εἰς. говоримъ.

ὁμιάτιον, τό. око.

ὁμοιάζω (μέ τινα). нали-
чимъ (на бога).

ὁμοιος, οἷα, ου. еднакъ;
наликъ.

ὁμοίως. равно, такоже.

ὁμοίωσις, ὁ. подобіе.

ὁμολογία, ἡ. 1) исповеда-
нѣ. 2) облигація.

ὁμολογῶ, εἰς. 1) испове-
дамъ, 2) признаемъ
(што).

ὁμολογοῦμαι, εἶσαι. испо-
ведамъ се.

ὁμόνω. кунемъ се.

ὁμότεχνος, ὁ. единохудож-
никъ (руфетлія).

ὁμοῦ. види: μαζή.

ὁμοφρονῶ, εἰς. единомы-
слимъ (едне самъ мы-
сли съ кимъ).

ὁμόφρων, ὁ, ἡ. равномы-
слеѣ.

ὁμφαλός, ὁ. пупакъ.

ὁμώνυμος, ὁ, ἡ. равнои-
менъ.

ὁμως. но, али (с.л. обаче).

ὄν, ὄντος, τό. существо.

ὀνειδίζω. изобличавамъ; у-
коравамъ.

ὀνειρέμα, τό. санянѣ.

ὄνειρον, τό. санъ, сновн-
ѣнѣ.

ὄνομα, τό. име.

ὀνομάζομαι. зовемъ се.

ὀνομάζω. называмъ.

ὄνος, ὁ. види: γαείδαρος.

ὄντα, τά. 1) имаѣе. 2)

предмети (целога све-
та, или истый овай ве-
ликий светъ).

ὄντως. завета.

ὀνύχιον, τό. нокать.

ὀξύς, εἷα, ὅ. оштаръ.

ὀπαδός, ὁ. приврженикъ.

ὀπισθεν. одострагъ.

ὀπισθινός, ἡ, ὅν. страж-
ный, задный.

ὀπίσω. натрагъ, назадъ.

ὁ ὁποῖος, ἡ - οἷα, τὸ -
οῖον, кон, коя, кое (воз-
нос. местом).

ὁποῖος, οἷα, ου. какавъ —
ква — во: ὁποῖος ὁ πα-
τήρ, τοιοῦτος καὶ ὁ υἱ-
ός. какавъ отаць, та-
кий е и сынъ.

ὁποῖος, ὅποια, ὅποιον. ко.
ὁποῖος δουλεύει δὲν πτω-
χεύει. ко ради не сиротув.

ὅπουτα, или, ὅποτε. кадь.

ὅπου. што. (частица не-
склан. возносител. н. п.

δός μοι τὸ μαχαῖρι, ὅ-
που ἔχθες ἀγόρασα

дай ми ножъ, што самъ
юче купію).

ὄπουν. гдн, дн.

ὀπώρα, ἡ. воће.

ὄραμα, τό. виђенѣ.

ὄρασις, ἡ. видъ, (очн).

ὄρατός, ἡ, ὄν. видимъ (кон
се може видѣти).

ὄργανον, τό. орудіе, ору-
ђе, (алатъ).

ὄργη, ἡ. гнѣвъ.

ὀργίζομαι. гнѣвимъ се.

ὄρεξις, ἡ. воля.

ὀρθοδοξία, ἡ. православіе.

ὀρθός, ἡ, ὄн. правъ; ус-
правлѣнъ

ὀρθρος, ὁ. 1) ютро. 2) ю-
треня (молитва).

ὀρθῶς. право.

ὄρια, τά. границе, међе.

ὀρισμός, ὁ. опредѣленіе.

ὀρκίζω. заклинѣмъ.

ὀρκος, ὁ. заклетва.

ὀρμη, ἡ. устремлѣніе.

ὀρνѣα, ἡ. кокошка.

ὀρνος, ὁ. кленовина.

ὄρος, τό. брдо; планина.

ὄρος, ὁ. видн: ὄρια.

ὀρρῶς, ὁ. сурутка.

ὀρτυξ, νῦος, ὁ. препели-
ца.

ὀρυζα, ἡ. бело жито. (пи-
ринца).

ὀρφανός, ἡ, ὄн. сиротанъ,
(сироче безъ оца и май-
ке).

ὀσιος, ια, ον. преподобанъ,
(епіѣетъ калуђера).

ὀσμη, ἡ. воня.

ὅσοι, αι, α. они, кои, -
коѣ, - коя. н. п. ὅσοι
δὲν παιδεύουν τοὺς υἱ-
οὺς των, θὰ παιδευ-
θοῦν ἀπὸ τοὺς υἱοὺς
των. они, кои не казне
свое сынове, быће ка-
знѣни одъ свои сыно-
ва.

ὅσον. колнко. ὅσον, τό-
σον. колнко, толико.

ὀσπρίον, τό. видн: οἶκος.

ὀσπριον, τό. вариво.

ὅστις. кои. (возн. местонм.
ὁ Θεός, ὅστις ἐποίησε
τὸν κόσμον, καὶ διοι-
κεῖ τὸν κόσμον. Богъ,
кои е створио светъ, и
управля светомъ.)

ὀσφρησις, ἡ. обоняніе.

ὀστοῦν, οὔ, τό. кость.

ὀταν. видн: ὀλόταν.

ὀστρίδιον, τό. чколька.

ὅ,τι. штогодъ. (ὅ,τι κά-
μνεις, σκόπει τὸ τέλος
штогодъ чинишъ, сма-
трай послѣдакъ).

ὅτι. да. (λέγουσιν, ὅτι
 ἦλθεν ὁ πρέσβυς: кажу,
 да е дошо посланикъ).
 οὐαί. ую!
 οὐδέ. ни.
 οὐδεὶς — εἰς — δὲν. ние-
 данъ, нико,
 οὐδὲν. ништа.
 οὐν. дакле.
 οὐρὰ, ἢ. 1) репъ. (слав.
 хвостъ, ошибъ). 2) пе-
 телька.
 οὐράνιος, ἰα, ον. небе-
 снй, небескйй.
 οὐρανόθεν. съ неба.
 οὐρανός, ὁ. небо.
 οὐσία, ἢ. существо, бы-
 тие, быће.
 οὕτε. види: οὐδέ.
 οὐτιδανός, ἢ, ὅν. ника-
 кавъ (нитковъ).
 οὗτος, αὕτη, τοῦτο. тай,
 та, то; овай, ова, ово.
 οὕτω. тако.
 οὐχί. не. (οὐχὶ μόνον, ἀλ-
 λὰ не само, но).
 ὄφελος, τό. (несклан.) пол-
 за.
 ὄφθαλμός, ὁ. види: ὄμ-
 μάτιον.
 ὄφθαλμοφανώς. очеви-
 дно.
 ὄφρις, εως, ὁ. змѣя.

ὄφρυδιον, τό. обрва.
 ὄχεντρα, ἢ. гуя.
 ὄχθαι, αἰ. обала, наущѣ.
 ὄχι. види: οὐχί.
 ὄχλος, ὁ. народъ; (про-
 стота у мложини).
 ὄχυρωμα, τό. заграда.
 ὄψάριον, τό. рыба.
 ὄψιμος, ἰμη, ον. позанъ.
 (говори се о воѣу).
 ὄψις, ἢ. видъ, обликъ.

II.

Παγῖς, ἰδος, ἢ. клюса (сл.
 сѣть).
 παρόνι, τό. паунъ.
 πάγος, ὁ. ледъ.
 πάθος, τό. страсть; стра-
 данъ.
 παιδεία, ἢ. 1) наука. 2)
 мука, 3) казна, казанъ.
 παιδεύω. 1) научавамъ. 2)
 казнимъ.
 παιδίον, τό. дете.
 παίζω. играмъ се.
 παίρνω. узимамъ.
 παλαιός, ἂ, ὅν. старый,
 ра, ро.
 παλαιστής, ὁ. бораць.
 παλαιστική, ἢ. борство
 (наука, како се валя
 борити).

παλάμη, ἡ. длань.

παλεύω. боримъ се;
рвемъ се.

πάλιν. опетъ.

πάλλει. треѣоличный глаг.

куца — μοῦ πάλλει ἡ
καρδία куца ми срце.

παλληκάριον, τό. момчило;
юнакъ.

πανάγαθος, ό. ἡ. пребла-
гій.

πανάγιος, ια, ον. пресве-
тый.

πανόπτης, ό. свевидецъ.

πανοῦργος, ό, ἡ. лукавъ.

πανσθενής, ό, ἡ. свемоѣанъ.

πάνσοφος, ό, ἡ. премударъ.

πανταχοῦ. свагда.

παντελῶς. 1) сасвѣмъ. 2)
нимало.

παντοδυναμία, ἡ. свемоѣіе.

παντοῖος, οία, ον. свако-
якій.

Παντοκράτωρ, ορος, ό. Све-
держитель.

πάντοτε. свагда.

παντοῦ. видн: πανταχοῦ.

πανήγυρις, ἡ. торжество.

παρά. 1) одъ — παρὰ
τοῦ Ἡμερόνος одъ Кня-
за. 2) кодъ; при —
παρὰ τοῦ βασιλεῖ χά-
ζεται кодъ, при цару

седи. 3) поредъ, край
— παρὰ τὴν ὁδὸν кеѣ-
ται. покрай пута лежи.

4) противъ — παρὰ
τὸ δίκαιον πράττεις
противъ правде чи-
нишь. 5) узъ, крозь
— παρ' ὅλον τὸν βίον
δυστυχεῖ. уза цео жи-
вотъ несреѣанъ е.

παρὰ. него. καλῆτερον πι-
οτὸν εἶναι τὸ νερόν,
παρὰ τὸ κρασί· болій
е напѣтакъ вода, него
віно.

παραβάλλω. сравнюемъ,
сучавамъ.

παραβλέπω. презиремъ.

παραγγελία, ἡ. порука.

παραγγέλλω. поручуемъ,
наручуемъ.

παράγω. производимъ; из-
носимъ.

παράδειγμα, τό. примеръ,
образацъ.

παράδεισος, ό. рай.

παραδίδω. предаемъ.

παράδοξος, ό, ἡ. чудно-
вастъ.

παράθυρον, τό. прозоръ.

παραίνω, εἶς. советуемъ

παρατοῦμαι. оставлямъ се
(чега).

παρακαλῶ, εἷς. молимъ.
 παρακινῶ, εἷς. нудимъ, по-
 буѣуемъ.
 παράξενος, ὁ, ἡ. види:
 παράδοξος.
 παραπονοῦμαι, εἶσαι. ту-
 жимъ се, жалимъ се.
 παραστήνω. представлямъ.
 παρατηρῶ, εἷς. примѣча-
 вамъ.
 παραφρονῶ, εἷς. лудуемъ.
 παραχωρῶ, εἷς. уступаю.
 παρεῖα, ἡ. ланита (на о-
 бразина).
 πάρεξ. него. види: πα-
 ρά.
 παρευθύς. види: εὐθύς.
 παρευρίσχωμαι. наодимъ се,
 присутствуемъ (гди).
 παρθένος, ἡ. девица; дѣва.
 πάροδος, ἡ. пролазакъ (ми-
 ногредъ).
 παροιμία, ἡ. пословица;
 речь.
 παρόμοιος, ἴα, ον. единакъ,
 истоветанъ.
 παρόν. садъ — πρὸς τὸ
 παρόν за садъ.
 παρουσία, ἡ. 1) долазакъ.
 2) присутствіе.
 παρρησία, ἡ. дрзость.
 παρρησιάζομαι. излазимъ
 (предъ кога дрзновено).

παστός, ὁ. 1) чертогъ, ле-
 жа. 2) сланина.
 πασχιζω. паштимъ се.
 πάσχω. страдаю; трпимъ.
 πατήρ, τρὸς, τρι, ἑρα, ὦ
 πᾶτερ. отаць.
 πατρίς, ἰδος, ἡ. отечество.
 πατροπαράδοτος, ὁ, ἡ. одъ
 оцева преданый.
 πατώ, εἷς. газимъ.
 παύσις, ἡ. престанакъ.
 παύω. престаемъ.
 παχύς, εἷα, ύ. дебео.
 πείνα, ἡ. гладъ.
 πείρα, ἡ. искусство.
 πειράζω. дирамъ (кога и-
 ли што).
 πεισματώδης, ὁ, ἡ. упоранъ,
 іогунасть.
 πελεκῶ, ᾱς. тешемъ.
 πελιδνός, ἡ, ὄν. бледъ.
 περματουργός, ὁ. колачаръ
 (кодъ стары Грка и
 Римляна).
 πενήντα, οἱ, αἱ, τὰ. пет.
 десеть.
 πενθερός, ὁ. тастъ, ста-
 раць.
 πεντακόσιοι, αἱ, α. пет-
 сотина.
 πέντε, οἱ, αἱ, τὰ. петъ.
 Πεντηκοστή, ἡ. Дуови, Св.
 Троица.

πεπαιδευμένος, ἐν η, ου.
учень.

πεπώνιον, τό. дыня.

πέρα, преко. πέρα τοῦ
μέτρου: преко мере.

πέραν. съ оне стране —
πέραν τοῦ ποταμοῦ
съ оне стране реке.

πέρας, ατος, τό. край, ко-
наць.

περαστικῶς. мимогредъ,
гредомъ.

περετέρω. далѣ.

περί. 1) о — περί σοῦ
φροντίζω· о теби се
бринемъ. 2) около —
περί τὸν ἥλιον κινουν-
ται οἱ πλανῆται. око-
ло сунца покрећу се
планете. 3) у — περί
τὴν ἑκτην ὥραν τῆς
νυκτός· у шесть саа-
тій ноћи.

περιβόητος, ό, ή. знаме-
нитъ (на гласу).

περιγελῶ, ᾶς. подсмевамъ
се.

περιγράφω. описуемъ.

περιδιαβάω. шетамъ се.

περιέχομαι. садржавамъ
се (у чему).

περιζόνω. опасуемъ (ко-
га).

περίοδος, ή. періодъ, пре-
одъ (времена у друго
време).

περιορίζομαι. огранича-
вамъ се.

περιπάτημα, τό. 'одъ.

περίπατος, ό. 1) шетня.
2) школа стары філо-
софа Періпатетіка.

περιπατῶ, εἷς. однимъ о-
дамъ.

περιπλέκω. заплећемъ.

περιπτός, ή, όν. излишанъ,
сுவышій.

περισσότερον. выше, лише.

περισσότερος, έρα, ου. пре-
води се; съ речи: вы-
ше.

περιστερά, ή. голубъ; го-
лубица.

περιτειλύγομαι. замота-
вамъ се.

περίφημος, ό, ή. знаменитъ.

περιορισμένος, ἐν η, ου. о-
граниченъ.

περνῶ, ᾶς. пролазимъ (по-
редъ, мимо кога).

πέτρα, ή. каменъ.

πετῶ, , ᾶς. летимъ.

πε φωτισμένος, ἐν η, ου.
просвещенъ.

πηγάδι, τό. кладенаць (бу-
наръ).

- πηγάινω. 1) идемъ; одла-
 зимъ 3) носимъ — πη-
 γαινε τοῦτο τὸ μῆλον
 εἰς τὸν θεῖόν σου. но-
 си ову ябуку стрыцу
 твою.
 πηγή, ἡ. источникъ, врело.
 πήγανον, τό. рутца.
 πηδάλιον, τό. кормило.
 πηδῶ, ᾱς. скачемъ.
 πηλός, ό. глина; густо
 блато.
 πιάνω. ватамъ.
 πιθανός, ἡ, όν. вероятанъ,
 тна, но.
 πιδάρι, τό. буре.
 πίδηκος, ό. маймунъ.
 πικρός, ᾱ, όν. горакъ.
 πίναξ, ακος, ό. 1) чанакъ,
 чинія. 2) табла,
 πίνω. піемъ.
 πιотόν, τό. пиће, пило.
 πίπτω. падамъ.
 πιστεύω. веруемъ.
 πίστις, ἡ. вера, верованъ.
 πίτυρα, τά. мекинъ, трице.
 πλαγιάζω. лежемъ (доле).
 πλάγιος, ία, он. косанъ,
 изребренъ.
 πλακοίντιον, τό. родъ пи-
 те.
 πλάνη, ἡ. превара, заблу-
 женъ.
 πλάσμα, τό. створенъ,
 створъ.
 πλαστουργῶ, εἰς. стварамъ.
 πλάτανος, ἡ. яворъ.
 πλάτος, τό. ширина.
 πλάττω. види: πλαστουργῶ.
 πλατὺς, εἶα, ύ. широко.
 πλειότερον. види: περισ-
 σότερον.
 πλέκω. плетемъ.
 πλέον. већъ; выше.
 πλευρόν, τό. ребро.
 πλέω. плывамъ.
 πληγή, ἡ. рана.
 πληγόνω. ранимъ.
 πληθος, τό. мложство,
 мложина.
 πλήρης, ό, ἡ. пунъ.
 πληροφοροῦμαι, εἶσαι. из-
 вешћуемъ се (о чему).
 πληρόνω. плаћамъ.
 πληρωμή, ἡ, види: μισθός.
 πλησίον, ό. (несклан.)
 ближній.
 πλοῖον, τό. лађа, бродъ.
 πλούσιος, ία, он. богатъ.
 πλουτίζω. обогаћавамъ
 (кога.)
 πλοῦτος, ό. богатство.
 πλύνω. перемъ.
 πνεῦμα, τό. духъ. — τὸ
 Ἅγιον Πνεῦμα. Светый
 Духъ.

πνέω. дышемъ.

πνίγομαι. давимъ се.

πνοή, ή. дысанъ.

ποδάρι, τό. нога.

ποδιά, ή. прегача, кецеля.

πόθεν; откуда?

ποθούμενον, τό. } желя.

πόθος, ή. }

ποίημα, τό. 1) створенъ.

2) поема, спевъ поетическій.

Ποιητής, ό. 1) Твораць

(Богъ). 1) Поета.

ποικίλος, ίλη, он. разанъ.

различанъ.

ποιμήν, ένος, ό. пастыръ.

ποίμνιον, τό. стадо.

ποιῶ. 1) стварамъ. 2)

поетізірамъ.

πολέμιος, ό. непріятель.

πόλεμος, ό. рать.

πολιορκητής, ό. обсади-

тель (градова).

πολιορκῶ, εἷς. обсађуемъ

(градове).

πολιός, ἄ, он. седъ - еда-

до.

πόλις, ή. 1) градъ. 2) ва-

рошь.

πολιτεία, ή. грађанство.

πολλάκις. доста пута.

πολυέλεος, ό. 1) полвелей.

(одъ речій: πολὺ - мло-

го, и ἔλεος - милость;

еръ се онда полвелей

найвыше пали, кадъ се

на ютреньи пов: Хва-

лите имя Господне; гди

се често речъ милость

чует. 2) псал. 134. и 135.

πολυεξουσία, ή. многовла-

стѣ.

πολύκαρπος, ό, ή. пло-

данъ, роданъ.

πολυκέρατος, ό, ή. много-

рогъ, (епіѣетъ елена).

πολὺς, λλή, λὺ. многій-

ога - го.

πολυτέλεια, ή. раско-

шность.

πολυτελής, ό, ή. раско-

шанъ.

πολύτιμος, ό, ή. драго-

ценъ.

πολυχεύμων, ό, ή. текутъ

- ѣа - ѣе (богато, изо-

билно).

пονηρός, ἄ, он. лукавъ.

πόνος, ό. боль.

ποντικός, ό. мышъ.

πόντος, ό. море.

πορφύρα, ή. порфѣра.

πόσον; колико?

πόσος, η, он; коликій, ка,

ко? (по брою, по ве-

личини).

ποσότης, ἡ. количество,
количество.

ποσῶς. нисмало.

ποταμός, ὁ. река.

πότε; кадь? када?

потέ. нигда, никада.

потε. негда, некада.

ποτήριον, τό. чаша.

ποτίζομαι. напаявамъ се.

ποτίζω. поимъ, напаямъ.

πότος, ὁ. пиѣе. — παρὰ
πότον при пиѣу.

πού; 1) гди? 2) куда?

πού. види: όπου.

πρᾶγμα, τό. стварь.

πραγματευτής, ὁ. торго-
ваць.

πρᾶος, η, ου. кротакъ.

πρασιᾶ, ἡ. лея (у врту).

πρασινάδα, ἡ. зеленнло
(на поляни).

πράσινος, η, ου. зеленъ.

πράττω. радимъ.

πρέπει. треѣоличный гл.

1) треба. 2) валя.

πρέσβυς, εως, ὁ. посла-
никъ.

πρεσβύτερος, ἐρα, ου. ста-
рѣи.

πρίονι, τό. пила; тестера.

πρίσχωμαι. надимамъ се.

προβάλλω. представлямъ
(коме што).

πρόβατον, τό. овца.

πρόγονοι, οἱ. праоцы, (на-
ши стари).

προγράφω. прописуемъ
(какву заповестъ).

πρόδηλος, ὁ, ἡ. яванъ, я-
санъ.

προδότης, ὁ. издайникъ.

προετοιμάζομαι. препра-
влямъ се.

προθυμία, ἡ. усердіе, во-
ля.

προίκα, ἡ. миразь, вѣно.

προικισμένος, ἐν η, ου. об-
даренъ (лиме одъ Бо-
га или одъ природе).

προϊόν, ὄντος, τό. произ-
водъ.

προκοιμένος, ἐν η, ου. на-
ученъ.

προκόπτω. напредуемъ
(у чему). 2) даемъ (ко-
га на науку).

προκρίνω. предпоста-
влямъ (кога коме).

πρόκριτος, ὁ, ἡ. одабранъ,
избранъ.

προλαμβάνω. предупре-
жуемъ.

προλέγω. прорычемъ,
предсказуемъ.

πρόνοια, ἡ. промысо (Бо-
жій).

προνοῶ, εἰς. промышля-
вамъ.

προξενητής, ό. провода-
ція.

πρόξενος, ό. консулъ.

προξενῶ, εἰς. причиня-
вамъ, проузрокуемъ.

προετοιμάζομαι. спремамъ
се, предуготовлявамъ
се.

προοίμιον, τό. предговоръ.

πρός. 1) одъ — πρὸς Θεοῦ
τὰ ἀγαθὰ одъ Бога су

блага. 2) при — πρὸς τῷ

Περσικῷ κόλπῳ при

Персійскомъ заливу —

πρὸς τούτοις при томе.

3) къ — ὑπάρχω πρὸς τὸν

φίλον μου идемъ къ

пріятелю момъ. 4) пре-

ма — οὐδὲν ὁ βίατραχος

πρὸς τὸν βοῦν ништа

е жаба према волу. 5)

поредъ — πρὸς τὸν

τοῖχον поредъ дувара.

πρόσ αυχον τό. пологъ, (яе,
што се оставя у гнъиз-
ду, да кокошке іошъ
выше яя узъ нѣга но-
се).

προβέτι. іошъ; къ томе.

προβέχω. мотримъ, даемъ
позоръ, пазимъ.

προσήλιον, τό. перегреви-
ца (одъ сунца).

προβθέτω. domehemъ, при-
додаемъ.

πρόσκαιρος, ό, ή. привре-
менъ,

προσκαλῶ, εἰς. призывамъ.

προσκέφαλον, τό. подгла-
вникъ (ястукъ).

προσκλαίωμα. видн: πα-
ραπονοῦμαι.

προσκολλῶμαι, ἄσαι. при-
лепляемъ се.

προσκυνῶ, εἰς. кланямъ се.

προσμένω. чекамъ.

προσόν, όντος, τό. свой-
ство.

προσπαθῶ, εἰς. журимъ
се, паштимъ се.

προσπίπτω. припадамъ.

προσποιοῦμαι, εἶσαι. ви-
ди: καμόνομαι.

προσταγή, ή. заповестъ;
налогъ.

προστάζω. заповедамъ.

πρόστυχος, η, ου. малень-
ена — но. διὰ μίαν πρό-
στυχον κατηγορίαν за
едну малену хулу.

προσφέρω. подносимъ (ко-
ме што).

προσωπίς, ίδος, ή. нали-
чна (лорфа).

πρόσωπον, τό. 1) образъ,
лице. 2) лице (какве
ствари).

προτέρημα, τό. преимуще-
ство.

πρότερον. преже, пре, най-
пре.

προτιμῶ, ᾗς. предпочиту-
емъ.

προτρέπω. нудимъ, пону-
жуемъ.

προφανῶς. явно, ясно.

πρόφασις, ἡ. изговоръ, из-
вина.

προφέρω. произносимъ
(изъ уста).

προφήτης, ό. пророкъ.

προφθάνω. 1) доспеванъ.
2) предупреждаемъ.

προφυλάττομαι. предо-
хранявамъ се.

προχθές. преkjоче.

πρώην. пре; прежашный.
ό πρώην βασιλεύς пре-
жашный царъ.

πρωῖ. рано.

πρωῖα, ἡ. ютро.

πρωτεῖον, τό. првенство.

πρῶτον. прво.

πρῶτος, η, ον. првый - ва-
во.

πταίω. погрешавамъ, скри-
вимъ.

πτέρνα, ἡ. пета (у нози).

πτερωτός, ἡ, ό. крилатъ.

πτηνόν, τό. птица.

πτῶσις, ἡ. 1) паденіе, у-
тамана. 2) падежъ (им.
род. дат. и т. д.)

πτωχεία, ἡ. сиромашство.

πτωχός, ἡ, όν. убогъ - га-
го.

πυκνόμαλλος, η, ον. густе
вуне (овца, коза и т. д.)

πυκνός, ἡ, όν. густъ,
честь.

πύλη, ἡ. врата (слав.
дверь).

πῦρ, υρός, τό. оганъ, ва-
тра.

πυρακτόνομαι. печемъ се
(на сунцу).

πυρετός, ό. видъ: θέρμη.

πυρώδης, ό, ἡ. огньнъ -
ѣна - но.

πωλάριον, τό. ждребе.

πῶς; како?

Р.

Ῥάβδος, ἡ. жезо (сл. жезль).

ῥαθυμῶ, εἶς. оклевамъ.

ῥάμμα, τό. конацъ (за ши-
ѣе).

ῥανῖς, ἰδος, ἡ. капъ, капля.

ῥαντίζω. шкропимъ, окро-
плявамъ.

ῥαπίζω. ѣушамъ.

ῥάπτω. шіємъ.

ῥαφῆ, ἡ. шавъ.

ῥάχισ, εως, ἡ. леѣа.

ῥεῦμα, τό. токъ (вода).

ῥέω. течемъ, (говори се о
реки).

ῥῆμα, τό. глаголъ (у Грам.).

ῥητὸν, τό. 1) изреченіе,
памятна речъ. 2) рі-
тусъ, вероисповедъ.

Ῥητορικῆ, ἡ. Реторика,
Краснословіе.

ῥήτωρ, ορος, ὁ. реторъ.
краснословъ.

ῥιγῶ, εἰς. ежимъ се (одъ
зиме).

ῥίζα, ἡ. корень.

ῥινίζω. пилимъ (турпен-
шемъ).

ῥινιον. пила, (турпія).

ῥίπτω. бацамъ, вурамъ.

ῥιψοκινδυνῶ, εἰς. бацамъ
се (у беде).

ῥογχαλίζω. рчемъ.

ῥοδάκινον, τό. бресква.

ῥόδον, τό. ружа (цвѣтъ).

ῥοδόχρους, οος, ὁ, ἡ. ру-
жичастъ.

ῥόζος, ὁ. чворъ.

ῥοῖδον, τό. наръ, шипъ.

ῥόχα, ἡ. преслица.

ῥόπαλον, τό. батина, то-
ляга.

ῥοπή, ἡ. тренуѣе, магно-
веніе.

ῥοῦχον, τό. чоя.

ῥοφῶ, ᾧς. срчемъ.

ῥυάκι, τό. 1) поточиѣъ. 2)
водопутъ, каналъ.

ῥυπαρία, ἡ. калявость;
ляга.

ῥῶγα, ἡ. 1) пуце (грож-
ѣа). 2) брадавица (на
сиси).

ῥωθούνια, τά. ноздрве.

ῥώμη, ἡ. снага.

ῥωμαλαῖος, αῖα, ον. сна-
жанъ.

Σ.

’Σ. скраћено: εἰς.

σάβανον, τό. покровъ (мр-
твачкій).

Σάββατον, τό. Субота.

σακκίον, τό. вреѣа; цакъ.

σαλεύω. ніямъ, колебамаъ.

σάλια, τά. плювачка.

σάλπιγξ, ιγγος, ἡ. труба
(мусікална).

’σάν, види: ὡσάν.

σανδάλιον, τό. папуча
(женска).

σανίδιον, τό. доска.

σαρκικός, ή, όν. плотскій.

σάρξ, αρκός, ή. плоть; мессина.

σαρόνω. чистимъ (четкомъ).

σᾶς. род. и вин. множ. васъ. одъ един. σύ.

σαῦρα, ή. гуштеръ.

σαφηνίζω. изяснюемъ.

σαφῶς. яви, ясно.

σβύνω. гасимъ.

σέ. види: εἶσενα.

σέβας, τό. (несклан.) высокопочитаніе.

σεβάσμιος, ια, он. высокопочитаемый.

σειρά, ή. редъ; постать (у ныви).

σεισμός, ό. трусь (землѣ).

σειώ. тресемъ.

σελήνη, ή. луна, мессецъ.

σεσοφισμένος, ένη, он. умудренъ.

σηκώνομαι. дижемъ се, устаетъ.

σηκώνω. дижемъ.

σημάδιον, τό. знакъ, белега.

σημαῖα, ή. застава (барякъ).

σημαίνω. клепамъ.

σήμαντρον, τό. клепало.

σημασία, ή. значенъ.

σημεῖον, τό. знакъ.

σημείωσις, ή. назначеніе.

σήμερον. данасъ.

σήπομαι. трулимъ.

σιγανά. тіо, лагацко.

σιγῶ, ᾶς. ѣутимъ.

σίδηρον, τό. гвожђе.

σιμά. близу.

σιτάρι, τό. }
σίτος, ό. } жито.

σιωпή, ή. ѣутанъ.

σιωпῶ, ᾶς. види: сиγῶ.

σκαφίδιον, τό. 1) лаѣица.
2) коританце.

σκάπτω. копамъ.

σχεπάζω. покрывамъ.

σхепη, ή. покрывачъ.

σхепτομαι. мыслимъ се.

σхιά, ή. сенъ, сенка.

σхιάδιον, τό. шеширъ.

σхληρός, ᾶ, он. якъ, тврдъ; крутъ.

σхонτάπτω. спотичемъ се.

σхопός, ό. 1) намеренъ.

2) пләнъ, циль. 3) гласъ (арія одъ пояна, или песме).

σхόρδον, τό. белый лукъ.

σхорπιός, ό. якрепъ.

σхотεινός, ή, он. таванъ.

σхотία, ή. тама.

σхотίζω. помрачавамъ.

σхотόνω. умбіяъ.

σκότος, τό. мракъ.
 σκούφια, ἡ. капа.
 σκυλίον, τό. } вашка, псе-
 σκύλλος, ό. } то.
 σκύπτω. сагинѣмъ се.
 σκωλίχιον, τό. }
 σκώληξ, ηκος, ό. } црвѣ.
 σολοικίζω. погрешавамъ (у
 языку, кадъ говоримъ).
 σοφία, ἡ. мудрость.
 σοφιστής, ό. мудраць.
 σοφός, ἡ, όν. мударъ.
 σπαθί, τό. сабля.
 σπάνις, εως, ἡ. 1) ред-
 кость. 2) оскудность.
 спανός, ἡ, όν. ѱосавъ.
 σπάργана, τά. пелене.
 σπατάλη, ἡ. расхищанѣ (и-
 мовинне).
 σπειρίον, τό. зрно.
 σπήλαιον, τό. пештера.
 σπιθαμή, ἡ. педаль.
 σπινθήρ, ἡρος, ό. варни-
 ца, жижка.
 σπόγγος, ό. сунѣеръ, (сл.
 губа).
 σπόρος, ό. семе.
 σπουδάζω. 1) учимъ. 2)
 таштимъ се.
 σπουδαῖος, αία, ον. вр-
 станъ.
 σπουδαίως. озбильски.
 σπουρίτιον, τό. врабаць.

στάζω. каплѣмъ.
 σταθερός, ἄ, όν. постоянь.
 σταγών, όνος, ἡ. види: ρα-
 νίς.
 σταῦλος, ό. штала.
 σταυρός, ό. крестъ.
 σταυρόνω. распинѣмъ (ко-
 га).
 σταφυλή, ἡ. }
 σταφύλι, τό. } гроздъ.
 στάχυα, τά. влаѣе, класѣ.
 στέκομαι. стоимъ.
 στέλλω. шилѣмъ.
 στενάζω. стенѣмъ.
 στενός, ἡ, όν. тесанъ, у-
 занъ.
 στέργω. пристаемъ (на
 што).
 στρερεός, ἄ, όν. види: ста-
 θερός.
 στερεότης, ἡ. постоянство.
 στερεόυνω. утврѣуемъ.
 στεροῦμαι, εἶσαι. лиша-
 вамъ се.
 στέφανος, ό. венаць.
 στεφανωμένος, ένη, ον. у-
 венчанъ.
 στῆθος, τό. прси, груди.
 στίγμα, τό. модрица (одъ
 ране).
 στιλβόνω. глачамъ, угла-
 ѣуемъ.
 στοιχεῖον, τό. 1) элементъ,

- στήχια. 2) аветиня, у-
 твора.
 στολίδια, τὰ. нажить (жен.).
 στολίζω. украшавамъ.
 στόλος, ὁ. флота.
 στόμα, τό. уста.
 στομαχάκη, ἡ. полячина
 (болестъ).
 στοργή, ἡ. любовь (роди-
 теля къ децы своіой).
 στοχάζομαι. мыслимъ.
 στοχασμός, ὁ. намышляй.
 στραβοκυντάζω. гледамъ
 (по преко).
 στράτα, ἡ. путь; пртъ.
 στρατηγός, ὁ. войвода.
 στρατιώτης, ὁ. войникъ.
 στρέβλη, ἡ. крѣалица (ед-
 на машина, коіомъ су
 стари Түранны пребія-
 ли люде).
 στρίγλα, ἡ. вештица.
 τρογγυλότης, ἡ. округ-
 лость.
 τρώμα, τό. простирало.
 στύλος, ὁ. стубъ, подпора.
 σύ. ты. — род. σοῦ, дат.
 σοῖ, вин. σέ.
 συγγένεια, ἡ. сродство,
 родбина.
 συγγνώμη, ἡ. опрештенъ.
 συγγραφεὺς, ὁ. писатель.
 συγκαταβαίνω. снисходимъ.
 συγκατοικῶ, εἰς. седимъ
 (съ кимъ заедно).
 συγκλαίω. плачемъ (съ
 кимъ).
 σύγκρισις, ἡ. сравнѣніе.
 συντεταγμένος, ἐν, ον.
 сложенъ.
 συγχάινομαι. гадимъ се.
 συγχάρομαι. срадуемъ се.
 συγχέομαι. сливамъ се,
 преливамъ се (у што).
 συγχίζω. узнемируемъ,
 смуѣуемъ.
 συγχωρῶ, εἰς. праштамъ.
 σύζευξις, ἡ. спрега.
 συζῶ, εἰς. живимъ (съ
 кимъ).
 συκαμινιά, ἡ. дудъ (дрво).
 συκῇ, ἡ. смоковница.
 συλλαβίζω. сричемъ.
 συλλέγω. скуплямъ.
 συλλογή, ἡ. саборъ.
 συλλυποῦμαι, εἰς. сажал-
 лубмъ.
 συμβαίνει. треѣолич. глаг.
 случава се.
 συμβεβηκός, ὅτος, τό. слу-
 чай, додаѣай.
 συμβίωσις, ἡ. животъ (за-
 едничкій).
 συμβουλεύω. види: νοουθε-
 τῶ.
 συμβούλιον, τό. саветиште.

σύμμαχος, ὁ. саюзникъ.

συμπάθεια, ἡ. састраданѣ.

συμπεραίνω. заключавамъ
(умомъ што).

συμπεριφορὰ, ἡ. мешанѣ
(съ людма).

συμπλέω. пловимъ (съ
кимъ).

συμπλοκή, ἡ. сраженѣ.

συμπονώ, εἰς. сажалуемъ.

συμπόσιον, τό. частба,
гостба, часть.

συμφέρει. глаг. треѡлич-
ный. подноси — δὲν
μὲ συμφέρει не под-
носи ми.

συμφωνῶ, εἰς. 1) слажемъ
се (съ кимъ). 2) нан-
мѣмъ.

συνάγχη, ἡ. кіявица, ба-
лабанъ.

συνάζω. сабирамъ, купимъ.

συναθροίζω. видн: συνάζω.

σύναξις, ἡ. скупштина.

συναπαντῶ, ᾧς. сретамъ.

συνάπτω. саюжавамъ.

συνδεμένος, ἐν η, ον. све-
занъ.

συνδρομή, ἡ. притекъ (пре-
нумерація).

συνείδησις, ἡ. савестъ.

συνέλευσις, ἡ. видн: σύ-
ναξις.

συνευθυμίζω. веселимъ се
(у дружеству).

σύνεφον, τό. }
σύννεφον, τό. } облакъ.

συνήθεια, ἡ. обычай.

συνημμένος, ἐν η, ον. сав-
динѣнъ.

συνθεμένος, ἐν η, ον. сло-
женъ.

συνθήκη, ἡ. уговоръ (кон-
трактъ).

συνοδεύω. спроводимъ.

συνοδοιπόρος, ὁ. спутникъ.

συνοπτεύω. прегледамъ
(што на еданпутъ).

σύνορον, τό. меѡа.

σύνοψις, ἡ. саборъ, зборъ.

συντείνω. служимъ (на
што).

συντηρῶ, εἰς. сахранявамъ.

σύντομος, ὁ, ἡ. кратакъ
— σύντομος βιογραφία
кратко житіе.

συντρέχω. трчимъ (скупа
на што).

συντρίβω. разбіямъ.

συνωμοσία, ἡ. сазаклеѡе,
(с.л. созаклятіе).

σύρω. вучемъ.

συσταίνω. препоручуемъ.

συστέλλομαι. устрочавамъ
се.

συχνάκις. почесто.

συχνάζω. честамъ, одла-
зимъ (кудъ).

σφάγιον, τό. жертвенацъ
(животно, кое су Ідо-
лопоклонници на жер-
тву приносили).

σφάζω. колѣмъ.

σφαῖρα, ἡ. сфера, округъ.

σφалиζω. затворамъ.

σφάλμα, τό. погрешка.

σφενδόνη, ἡ. праѣка.

σφοδρὸς, ἄ, ὄν. силанъ
(ветаръ и т. д.).

σφονδύλι, τό. агршакъ.

σφουγγάτον, τό. кайга-
на.

σφυγμὸς, ἡ. бнло (пульсъ).

σχεδόν. скоро, готово.

σχῆμα, τό. изгледъ (фор-
ма.)

σχίζω. цепамъ, деремъ.

σχοινίον, τό. уже.

σχολνῶ, ᾤς. одмарамъ се
(одъ посла).

σώζω. спасавамъ.

σωλινάρι, τό. цевъ.

σῶμα, τό. тело.

σωματοφύλαξ, αχος, ὁ. те-
лохранитель.

σωρὸς, ὁ. гомила, 'рпа.

σωτήρ, ἥρος, ὁ. зват. ὦ
σῶτερ. спаситель, из-
бавитель.

σωφροσύνη, ἡ. целомудріе.
σωφρονῶ, εἶς. имамъ па-
мети.

Т.

Τάγμα, τό. чинъ, редъ
(военный).

τακτικὸς, ἡ, ὄν. уреданъ.

ταλαίπωρος, ὁ, ἡ. яданъ,
сужанъ.

τάλαντον, τό. 1) талантъ
(умный даръ). 2) мера
Александрійска одъ 125
літр. 3) число новаца
одъ 2000 ф. сребра.

ταμείας, ὁ. казначей (а-
знадаръ).

ταξειδεύω. путуемъ.

τάξις, ἡ. 1) редъ. 2) чинъ
(какавъ).

ταὸς, ὁ. паунъ.

ταπεινὸς, ἡ, ὄν. покоранъ.

ταράττομαι. колебамъ се,
ніямъ се.

ταῦρος, ὁ. быкъ.

ταφῇ, ἡ. погребъ.

τάφος, ὁ. гробъ.

τάχα. као, баяги.

ταχέως. скоро, брзо.

ταχύπους, ὁ, ἡ. } скоръ,

ταχύς, εἶα, ὕ. } брзъ.

ταχύτης, ἡ. брзина.

τεῖχος, τό. стена, зыдъ.
τέκτων, ονος, ό. домогра-
дацъ (дунѣринъ).

τέλειος, εἶα, ον. савр-
шенъ.

τελειότης, ή. савршенство.

τελετή, ή. обрѣда (цере-
монія).

τελευταῖος, αἶα, ον. по-
слѣдній.

τελευτή, ή. скончанъ.

τέλος, τό. 1) конацъ, край.
цѣль, мета.

τελώνης, ό. мытаръ (бу-
мрукція).

τεντόνω. развлагимъ, за-
тежемъ.

τέρας, ατος, τό. чудовиште.

τερατώδης, ό, ή. чудно-
вастъ.

τέρπω. увеселявамъ (кога).

τέσσαρες, οί, αἶ, α, τά. че-
тыри.

τέταρτον, τό. четвертъ.

τέτοιος, α, ον. такавъ, та-
кій.

Τετράδη, ή. Среда (данъ).

τέττιξ, ιγος, ό. попакъ.

τέχνη, ή. художество (за-
натъ).

τί. шта?

τιμή, ή. 1) честь. 2) цена.

τίμιος, μῖα, ον. честитъ,
поштенъ.

τιμιότης, ή. поштенъ (ті-
тула торговцыма).

τιμωρία, ή. мученъ, ка-
штига.

τιμωρῶ, εἶς. мучимъ.

τινάς. види: τις.

τίποτε. ништа.

τί,ποτε. штогодъ, што. —

δοῦς με τί,ποτε νὰ φά-
γω· дай ми што, да ѣ-
демъ.

τίς; τί; кои, коя, кое. ви-
ди: ποῖος;

τις, τι. какавъ — ква — во,
или когодъ, (неопред.
местоим.) — преводи се
по Србскомъ свойству:
човекъ. н. пр. ὅταν τι-
νὰς, или τις ἐξοδεύη
περισσότερα, παρ' ὅ-
σα ἐκδουλεύει, οὕλλ-
ωρα πτωχεύει· кадъ
когодъ, или человекъ вы-
ше троши, нег' што
заслужуе, брзо сиро-
маши.

τοιοῦτος, αὕτη, οὔτου. та-
кавъ, такій.

τοιουτοτρόπως. такимъ на-
чиномъ.

τόκος, ὁ. интересъ (одъ новаца слав. лихва).

τολμῶ, ᾧς. усуѣуемъ се.

τομάρι, τό. кожа.

τόξευμα, τό. стрелянѣ.

τοξεύω. стрелямъ.

τόξον, τό. стрела.

τοξότης, ὁ. стрелацъ.

τόπος, ὁ. место.

τόρευμα, τό. изрезъ, струганѣ, (на киповима, судовима, чашама и д. т.).

τόσον. толико.

τόσοι, αι, α. толико (по числу).

τόσος, η, ον. толикій (по величини).

τοσοῦτος, αὕτη, οὔτον. види: τόσος.

τότε. тада, онда.

τοῦβλον, τό. цыглы.

τοῦτος, η, ο. тай, та, то.

τουτοῦνι, τό. дуванѣ.

τουφέκι, τό. пушка.

τράχος, ὁ. ярацъ.

τραγούδι, τό. песма.

τραγουδῶ, ᾧς. певамъ.

τραγωδία, ἡ. трагедія (жалосна игра у театру; долази одъ речій. τράχος — ярацъ, и ᾠδὴ, песма; ерь су стари Грцы спевательима едне

трагедіе давали на даръ овна).

τραγῳδός, ὁ. тужнопевацъ (трагикеръ).

τρανεύω. растемъ.

τρανός, ἡ, ὄν. великій, высокъ.

τράπεζα, ἡ. трпеза, сто'.

τραυλός, ἡ, ὄν. мутавъ.

τραχύς, εἶα, ὕ. рапаръ, неуглаженъ.

τρεῖς, οἱ, αἱ, τὰ τρία. три, тронца.

τρέλλα, ἡ. будалаштина.

τρελλαίνομαι. лудуемъ, будалимъ.

τρέμω. дркѣемъ.

τρέξιμον, τό. трчанѣ.

τρέφω. питаемъ, ранимъ.

τρέχω. трчимъ.

τριάκοντα. } οἱ, αἱ, τὰ.
τριάντα } тридесетъ.

τρίβω. тремъ, таремъ.

τριβώνιον, τό. гуняцъ, гунь.

τριγύρω. унаоколо.

τρίζω. шкрипимъ.

τρικέρατος, ὁ, ἡ. тророгъ.

τριχυμία, ἡ. бура (сл. волненіе).

Τρίτη, ἡ. Вторникъ, уторакъ.

τρίτος, η, ον. трецій.

τρίφυλλον, τό. детелина.

τρίχα, ἡ. длака.
 τρόμος, ὁ. стрепня, стра'.
 τρόπαιον, τό. победа (тро-
 фей).
 τρόπος, ὁ. начинъ; способъ.
 τροφή, ἡ. раана (сл. пища).
 τρόφιμος, ὁ. питомецъ.
 τροχός, ὁ. точакъ.
 τρύγος, ὁ. бербa (виногр.).
 τρυγών, ὄνος, ἡ. грлица.
 τρυπάνι, τό. бургия.
 τρυπῶ, ᾄς. бушимъ.
 τρυφερός, ᾄ, ὄν. нѣжанъ.
 τρυφή, ἡ. наслажденіе.
 τρυφηλός, ἡ, ὁ. сладо-
 страстанъ.
 τρώγα, ἡ. жижакъ (црвь
 у житѹ).
 τρωγλίτης, ὁ. брегуница
 (родъ ласта).
 τύμπανον, τό. добошъ,
 бубанъ.
 τύπος, ὁ. 1) образъ, об-
 ликъ. 2) печатня.
 τυραννία, ἡ. тѹранство.
 τυρὶ, τό. сыръ.
 τυρινή, ἡ. бела недаля.
 (кадъ се сыръ еде).
 τυφλός, ἡ, ὄν. слепъ.
 τυφλωμένος, ἐνή, он. за-
 слеплѣнъ.
 τύφος, ὁ. гордость.
 τυχαίνει — τύχει. глаг.

треѡлич. случавa се,
 догаѣa се.
 τύχη, ἡ. 1) среѣa. 2) суд-
 бина.
 τυχόν. мож'да, може быти.
 τῶντι. види: ὄντως.
 τώρa. садъ, овай часъ.

Υ.

Ὑαλὶ, τό. стакло.
 ὑβρίζω. безчестимъ (кога).
 ὑγεία, ἡ. здравлѣ.
 ὑγιαίνω. здравъ самъ.
 ὑγιής, ὁ, ἡ. здравъ.
 ὑγρασία, ἡ. влага.
 ὑγρός, ᾄ. ὄн. влажанъ.
 ὑδράργυρος, ὁ. жива.
 ὑδραυλὶς, εως, ἡ. свирка
 (стары, кою е вода у-
 дарала и покреѣала е,
 те е свирала).
 ὑδροφοβία, ἡ. беснило (ва-
 шака и т. д.).
 ὕδωρ, ατος, τό. вода.
 ὑἱός, ἡ, ὄн. сыновный.
 υἱός, ὁ. сынъ.
 ὕλη, ἡ. вѣщество (мате-
 рія).
 ὕμνος, ὁ. хѹмень, песма
 (Богу).
 ὕμνῶ, εἷς. хвалимъ (Бога).
 ὕνιον, τό. сртало.

- ὑοβκίαμος, ὁ. буника (тра-
 ва, одъ коѣ се може
 полудити).
 ὑπαγορεύω. изушѣуемъ (ді-
 ктірамъ).
 ὑπάγω. одлазимъ, идемъ
 (кудъ).
 ὑπάλληλος, ὁ. подчинѣнъ.
 ὑπανδρεύω. удаемъ (кога).
 Ὑπαπαντή, ἡ. Сретеніе
 (празникъ).
 ὑπαρξις, ἡ. существованѣ.
 ὑπάρχοντα, τά. благо, н-
 мовина.
 ὑπάρχω. есамъ; суще-
 ствуемъ.
 ὑπέρ. 1) за — μάχομαι
 ὑπὲρ πατρίδος боримъ
 се за отечество. 2) пре-
 ко — μὴ κάμνεις τίπο-
 τε ὑπὲρ τὸ μέτρον не
 чини ништа преко ме-
 ре. 3) выше — иза —
 ὑπὲρ τὴν Πέσταν κεῖ-
 ται ἡ Βοῦδα иза Пе-
 ште лежи Будимъ. 4)
 свръ — ὑπὲρ ἄνθρω-
 πον φρονῶ свръ чове-
 ка мудруемъ.
 ὑπεράγιος, ἰα, ον. пре-
 светъ.
 ὑπερασπίζομαι. заштића-
 вамъ (кога).
- ὑπεράσπισις, ἡ. обрана.
 ὑπερβαίνω. превазилазимъ.
 ὑπερβολή, ἡ. чрезмерность.
 ὑπερηφάνεια, ἡ. гордость.
 ὑπερθαύμαστος, ὁ, ἡ. пре-
 дыванъ.
 ὑπέμετρα. прекоего.
 ὑπέρτατος, ἄτη, ον. най-
 вышій.
 ὑπερυψοῦμαι, οἶσαι. уз-
 вышавамъ се.
 ὑπήκοος, ὁ. подайникъ.
 ὑπηρέτης, ὁ. слуга.
 ὕπνος, ὁ. санъ, спаванѣ.
 ὑπό. 1) одъ — ὑπὸ τοῦ
 Ἡγεμόνος ἐπροστάχθη
 одъ Княза в заповеѣе-
 но. 2) подъ — ὑπὸ
 τοῖς Ῥώσσοις подъ Ру-
 сима. 3) предъ — ὑπὸ
 Θεῷ μάρτυρι преъ Бо-
 гомъ свидѣтелѣмъ. 4)
 подъ — ὑπὸ τὸ δέν-
 δρον κάθονται подъ др-
 ветомъ седимъ.
 ὑπογραφή, ἡ. подпись.
 ὑπόδημα, ἡ. чизна.
 ὑποζύγιον, τό. во (у ярму.
 слав. подяремникъ).
 ὑπόθεσις, ἡ. предметъ;
 посо.
 ὑποθέτω. предпоставлямъ.
 ὑποκάμισον, τό. кошуля.

ὑποκάτω. подъ; одоздо.
 ὑπόκειμαι. подлежимъ (че-
 му).

ὑποκείμενον, τό. 1) под-
 логъ (у Грам.) 2) особа.
 ὑποκρίνομαι. играмъ (как-
 во лице — ролу — у
 театору).

ὑποκριτής, ό. 1) Актеръ.
 2) лицемеръ.

ὑπολαμβάνω. 1) пресе-
 цамъ (коме речъ). 2)
 узимаю (у мнѣніе).

ὑπόληψις, ἡ. честь, до-
 бро име.

ὑπομένω. подносимъ.

ὑποπτεύομαι. } подозре-
 ὑποπτεύω. } вамъ.

ὑποστατικόν, τό. добро (у
 полю).

ὑπόσχομαι. обещаю се.

ὑποφέρω. трпимъ.

ὑποχωρῶ, εἰς. уступаю.

ὑποψία, ἡ. подозрѣнѣ.

ὑστερον. после.

ὑφαίνω. ткаю.

ὑψηλός, ἡ, όν. высокъ.

ὑψηλοφρονῶ, εἰς. высоко-
 умюю.

ὑψιπέτης, ό. высокопа-
 ранъ (оро).

ὑψος, τό. высота.

ὑψώνω. узвыщаю.

Φ.

Φαγητόν, } τό. ело, естиво.
 φαγῖ, }
 φαεινός, ἡ, όν. види: лам-
 πρός.

φαίνεται. гл. треѡл. чи-
 ни ми се — μοῦ φαί-
 νεται, ὅτι αὐριον θα
 χιονίσει чини ми се, да
 ѣе сутра снега быти.

φαίνομαι. виѡамъ се.

φακῇ, ἡ. сочиво.

φαλακρός, ἄ, όν. ѣелавъ.

φανάριον, τό. фенѣръ.

φανερόν (εἶναι). явно (е).

φανερός, ἄ, όν. яванъ.

φανερώνω. являю — τι
 φανερώνει τοῦτο; шта
 значи то?

φαντάζομαι. воображаю.

φαρμακρός, ἡ, όν. отро-
 ванъ (пунъ отрова).

фармаки, τό. отровъ.

фармакоπωλεῖον, τό. апо-
 тека, лекарница.

φάρυγξ, γυγος, ό. грклянъ.

φεγγάρι, τό. види: σελήνη.

φέγω. светлимъ (коме).
 — φέγγει свиѣе.

φέρω. 1) [бываю но-
 шенъ. 2) владаю се.

- φέρω. носимъ, доносимъ.
 φεῦ! яо! куку!
 φεύγω. бежимъ, бегамъ.
 φήμη, ἡ. 1) гласъ — ἄν-
 θρωπος με φήμην чо-
 векъ на гласу. 2) вѣсть,
 гласъ.
 φθάνει. доста в.
 φθάνω. стижемъ.
 φθαρτός, ἡ, όν. поруш-
 ливъ (сл. тлѣнъ).
 φθείρομαι. рушимъ се.
 φθείρω. рушимъ, ква-
 римъ.
 φθινόπωρον, τό. есень.
 φθίσις, ἡ. екτικά.
 φθονερός, ἄ, όν. завид-
 ливъ, злобанъ.
 φθονῶ, εἶς. злобимъ, за-
 видимъ.
 φιάλη, ἡ. шольица.
 φιλάνθρωπος, ό, ἡ. чове-
 колюбивъ.
 φιλαργυρία, ἡ. серебро-
 любіе.
 φιλαυτία, ἡ. самолюбіе.
 φιλεύω. частимъ (кога).
 φιλήδονος, ό, ἡ. сласто-
 любивъ.
 φιλικός, ἡ, όν. пріятель-
 скій.
 φιλικῶς. пріятельски.
 φιλῶσις, ἡ. помирень.
 φιλόδοξος, ό, ἡ. славолю-
 бивъ.
 φιλοδώρημα, τό. подаракъ,
 (презентъ).
 φιλοδωρῶ, εἶς. обдару-
 емъ.
 φιλοκέρδεια, ἡ. користо-
 любіе.
 φιλομάθεια, ἡ. науколю-
 біе.
 φιλονεικῶ, εἶς. препиремъ
 се.
 φιλόπονος, ό, ἡ. трудо-
 любивъ.
 φιλοπράγμων, ό, ἡ. лю-
 бопытливъ.
 φίλος, ἡ, он. міо — ила —
 ло.
 φίλος, ό. пріятель.
 φιλοσοφῶ, εἶς. любому-
 друемъ (філософірамъ).
 φιλότιμος, ό, ἡ. честоло-
 бивъ.
 φιλόστοργος, ό, ἡ. чедо-
 любивъ.
 φιλοφρόνως. любезно, прі-
 ятельски.
 φιλοῦμαι. любимъ се.
 φλέβα, ἡ. жила.
 φλέγομαι. згарамъ, го-
 ремъ.
 φλέγω. палимъ.
 φλόξ, ογός, ἡ. пламень.

φλοῦδα, ἡ. кора (на дрвѣ-
ту).

φλύαρος, η, ον. брблявъ.

φλωρίον, τό. дукать.

φοβερίζω. плашимъ; пре-
тимъ.

φοβερός, ἄ, όν. страшанъ.

φοβιτσάρης, ό. страшли-
ваць.

φόβος, ό. стра.

φοβοῦμαι, εἶσαι. боимъ
се,

φοίνιξ, ικος, ό. 1) фініксъ
(дрво), урма. 2) фініксъ
(птица).

φονεὺς, ό. убилаць.

φόνος, ό. убійство.

φορὰ, ἡ. 1) токъ, теченіе
- φορὰ τῆς τύχης токъ
среће. 2) у изразима о-
вина значи путь: μίαν
φορὰν-δύω, τρεῖς, πολ-
λαῖς φοραῖς еданъ
путь - два, три, много
пута.

φοράδα, ἡ. кобила.

φόρεμα, τό. одело, ноши-
во.

φόρος, ό. данакъ (порція).

φορτίον, τό. бремя.

φορτόνω. товаримъ.

φορῶ, εἶς. носимъ.

φοῦρνος, ό. пець (фуруна).

φοῦσκα, ἡ. бешка, ме-
уръ.

φουσκόνομαι. дуримъ се,
прѣимъ се.

φούχτα, ἡ. прегршь.

φράσις, ἡ. речитость (фра-
сесъ у говору, стгль
у писаню).

φρένες, αἱ. (млож. чис.)
память, разумъ.

φρικтὸς, ἡ, όν. грозанъ.

φρόνησις, ἡ. благоразуміе.

φρόνιμος, ιμη, ον. паме-
танъ.

φροντίζω. бринемъ се.

φροντὶς, ἰδος, ἡ. брига.

φρονῶ, εἶς. мыслимъ (зре-
ло).

φρουρὰ, ἡ. стража.

φυγαδεύω. протеруемъ
(кога изъ отечества).

φυγή, ἡ. бежанѣ, бегъ.

φυγὼν, οὔσα, όν, όντος.
побегшій - гша - ше.

φυλακή, ἡ. 1) затворъ
(апсѣ). 2) чужанѣ.

φύλαξ, ακος, ό. чужаръ,
стражаръ.

φυλάττομαι. чужамъ се.

φυλάττω. чужамъ.

φύλλον, τό. листъ.

φύσει. природомъ, при-
родно.

φυσικός, ἡ, όν. природанъ,
естественъ, φυσическій.
φύσις, ἡ. природа, есте-
ство.

φυτεύω. садимъ.

φυτόν, τό. билъ; понико,
(сл. прозябеніе).

φυτρόνω. ничемъ.

φωλεά, ἡ. гнѣздо.

φωνάζω. вичемъ, зовемъ.

φωνή, ἡ. гласъ — δὲν ἀ-
κούω τὴν φωνήν σου.
не чуемъ ти гласа.

φωνῆεν, ἦεντος, τό. гласно
(едно одъ писмена: α,
ε, ο, η, ι, υ, ω).

φῶς, ωτός, τό. светлость.

φωστήρ, ἦρος, ό. светил-
никъ.

Φῶτα, τά. Богоявленіе.

φωτιά, ἡ. видн: πῦρ.

φωτίζω. светлимъ (коме).

φωτισμένος, ἐν η, он. про-
свештенъ.

φωτισμός, ό. просвеште-
ніе.

φωτοχυσία, ἡ. огнѣлитіе.

Х.

Χαῖδεύω. мазимъ (кога).

χαῖρε! радуй се (поздравъ
учены, кадъ се сретну,
или састану гди).

χαιρέτημα, τό. поздравлѣ.

χαιρετώ, ᾶς. поздравлямъ.

χαίρομαι.

χαίρω.

} радуемъ се.

χαίτη, ἡ. грива.

χάλαζα, ἡ. туча, градъ.

χαλασμένος, ἐν η, он. по-
кваренъ.

χαλίχιον, τό. камичакъ,
шлюнякъ.

χαλκεύς, ό. ковачъ.

χαλκός, ό. медъ (бакаръ).

χαλῶ, ᾶς, или χαλνῶ, ᾶς.
кваримъ.

χαμένος, ἐν η, он. изгу-
блѣнъ.

χαμερπής, ό, ἡ. злоудъ.

χαμηλός, ἡ, он. снизакъ.

χαμογελῶ, ᾶς. види: μει-
διῶ.

χάνομαι. губимъ се.

χάνω. губимъ.

χαρά, ἡ. 1) радость. 2) у
млож. числ. αἱ χαраί
сватови.

χαράμης, ό, τοῦ - μῆ. оти-
мачъ.

χαρίζομαι (τινί). чи-
нимъ (коме што за лю-
бовъ).

χαρίζω. покланямъ.

χαρίζεις, ἱεσθα, ἱεν. уми-
лятъ.

χάριν. ради — χάριν ἐν-
θυμήσεως. ради увесе-
ленія.

χάρις, ιτος, ἡ. 1) милость.
2) радость.

χάρισμα, τό. даръ, по-
клонъ.

Χάριτες, αἱ. Милке (Гра-
ціе; Венерине ѱерке).

χαριτωμένος, ἐν η, ον. ви-
ди: χαρίεις.

χάρτης, ό. карта (ланд-
карта).

χαρτί, τό. папиръ; артїя.

χάσχω. бленемъ (у што).

χάσμα, τό. зяпа, рупчага.

χασομερῶ, εἷς. дангубимъ.

χεῖλος, τό. устна.

χειμών, ὦνος, ό. зима (зим-
но доба).

χεῖρ, εἰρὸς, ἡ. рука.

χείριστος, ἰσθη, ον. най-
горїй.

χειρόγραφον, τό. рукописъ.

χειροκροτῶ εἷς. плѣскамъ
(рукама у театору за
похвалу актеру).

χειρότερος, ἐρα, ον. горїй.

χειροτονῶ, εἷς. рукопола-
жемъ.

хελιδόνα, ἡ. }
хελιδῶν, όνος, ἡ. } ластва.
хελώνη, ἡ. корняча.

хέρι, τό. види: χεῖρ.

χῆνα, ἡ. гуска.

χηνίστιος, η, ον. гушчїй —
чїя — іє.

χιλιάς, áδος. тыся (хи-
ляда).

χιλιοπλασίως. тысягуб-
но.

χιόνι, τό. снегъ.

χιονίζει. пада снегъ.

χитῶν, ὦνος, ό. види: ὑ-
ποκάμισον.

χλαμύς, ὕδος, ἡ. види: ἐ-
πανωφόρι.

χλιαίνω. млачимъ.

χλιαρός, á, όν. млакъ.

χλωρός, ἡ, όν. младъ —
да — до. (сыръ, воће
и т. д.).

χοῖρος, ό. свиня, свинче.

χολέρα, ἡ. холера (бо-
лестъ, посѣтивша Е-
вропу 1831. год.)

χολῆ, ἡ. жучъ.

χορεύω. плесамъ (танцу-
емъ).

χορὸς, ό. коло, плесъ.

χορταίνω. насыѣавамъ се
(чега).

χόρτον, τό. трава.

χρεία, ἡ. 1) потреба. 2)
кратко, али умно изре-
ченіе.

χρειάζομαι. потребуемъ,
треба ми (што).

χρεμετίζω. ржемъ (каже
се о коню).

χρέος, τό. 1) дугъ. 2) дуж-
ность.

χρεωστῶ, εἷς. дугуемъ, ду-
жанъ самъ.

χρήματα, τά. новцы.

χρησιμεύω. нужданъ самъ
(за што), служимъ (къ
чему).

χρησῖς, ἡ. употреблѣніе.

χρησμολόγος, ό. проры-
щачъ.

χρησμός, ό. речь (проры-
щача).

χρησμοδός, ό. види: *χρη-
σμολόγος*.

χρηστότης, ἡ. благость.

χρηστός, ἡ, όν. благъ, до-
баръ.

χρίω (τινὰ διὰ βασιλέα).
цوماзуемъ (когда за ца-
ра).

χρόνος, ό. година.

χρυσίον, τό. злато.

χρυσόμαλλος, ό, ἡ. злато-
косъ — коса — со. злато-
рунъ, на, но.

χρυσός, ό. види: *χρυσίον*.

χρησοῦς, ἡ, οὖν. златанъ.

χρῶμα, τό. шаръ, (боя).

χυλός, ό. сокъ, чорба, во-
да (изъ воха, месанд. т.).

χυμός, ό. влажность, теч-
ность.

χύνω. сипамъ, уливамъ.

χωλός, ἡ, όν. ромъ, шан-
тавъ.

χῶμα, τό. земля (накопана).

χωνεύω. скувавамъ (ело у
стомаху).

χῶρα, ἡ. 1) село. 2) земля.

χωρατεύω. шалимъ се.

χωράριον, τό. ныва.

χωριάτης, ό. селякъ, се-
лянинъ.

χωρίς. безъ — *χωρίς ὀπλα
εἰς τὸν πόλεμον καὶ νεῖς
δὲν πηγαίνει*. безъ ору-
жя на рать нико не иде.

χωρισμός, ό. разстанакъ.

χωριστός, ἡ, όн. особн-
тый, засебный.

χωρῶ, εἷς, смешѣвамъ —
*δὲν μᾶς χωρεῖ ὁ τό-
πος* не смешѣва насъ
место.

Ψ.

Ψάθα, ἡ. рогозина (асу-
ра).

ψαλίδι, τό. ножнице (ма-
казе).

ψάλλω. поимъ, поемъ.
 ψαλμωδὸς, ὁ. Псалмопе-
 ваць (Давидъ).
 ψάλλτης, ὁ. поячъ, певаць.
 ψάλλτρια, ἡ. поячица.
 ψαρεύω. ловимъ (рыбу).
 ψεῖρα, ἡ. ушь, вашъ.
 ψελλίζω. тепамъ.
 ψεύδομαι. лажемъ.
 ψεῦδος, τό. лажъ.
 ψεύστης, ὁ. лажа, лажльи-
 ваць.
 ψηλαφῶ. пипамъ (сл. о-
 сязаяю).
 ψημένος, ἐν η, ον. печенъ.
 ψήνω. печемъ.
 ψητὸν, τό. печенъ, пече-
 ница.
 ψηφίζω. даемъ (у сабо-
 ру одобренъ, кадъ се
 ко на што производи).
 ψηφος, ἡ. гласъ (вотумъ).
 ψηφῶ, ᾧς. држимъ (кога
 за што) — δὲν τὸν ψη-
 φῶ διὰ τίποτε не др-
 жимъ га ни за што.
 ψιθυρίζω. шапуфемъ, шап-
 фемъ.
 ψιλοπτέρυγος, ὁ, ἡ. тан-
 кокрылый — ла — ло.
 ψιλὸς, ἡ, ὅν. витакъ, та-
 накъ.

ψιμύθιον, τό. ликомазъ
 (белило и руменило).
 ψιμυθιωμένος, ἐν η, ον. на-
 лицканъ (набелѣнъ и
 наруменѣнъ).
 ψιττακὸς, ὁ. папагалъ.
 ψίχα, ἡ. мрва.
 ψιχαλίζει. глаг. требол.
 значи: сипи — ψιχαλί-
 ζει ἡ βροχή. сипи киша.
 ψόγος, ἡ. порокъ, хула.
 ψοφίμι, τό. стрвина, мр-
 цына.
 ψοφῶ, ᾧς. цркавамъ (го-
 ворисе о стоцы).
 ψύλλος, ὁ. бува.
 ψυχαγωγία, ἡ. забава.
 ψυχαγωγούμενος, ἐν η, ον.
 забавляюћий — ѣа — ѣе се.
 ψύχη, ἡ. лептиръ, летиръ.
 ψυχή, ἡ. душа.
 ψυχικὸν, τό. подушѣ.
 ψυχικὸς, ἡ, ὅν. душевный —
 вна — нѣ.
 ψυχораχῶ, εἰς. боримъ
 се (съ душомъ).
 ψύχρα, ἡ. студень.
 ψυχρολόγος, ὁ. торокуша.
 ψυχρὸς, ἂ, ὅν. ладанъ.
 ψυχωφελής, ὁ, ἡ. душе-
 полезанъ.
 ψωμί, τό. лебъ, лебаць.
 ψωνίζω. купуемъ.

ψώρα, ἡ. шуга.
 ψωριάζω. шугамъ се.
 ψωριύρης, ὁ. шугавацъ.

Ω.

Ω. частица зват. пад. ω
 Πέτρε! о Петре!

ωδε. овде, оде.

ωδή, ἡ. песма, ода.

Ωκεανός, ὁ. Оцеанъ.

ωμάδιον, τό. нарамакъ

(бreme, кое се еднимъ
 раменомъ носи).

ωμόλινον, τό. убрусъ (ко-
 имъ бріячъ заогрѣ лю-
 де, кадъ іѣ брія).

ωμοπλάται, αἱ. плѣкѣ;
 кости плѣкѣ.

ωμός, ἡ, ὄν. 1) пресанъ,
 живъ. 2) свирепъ, зве-
 ровитъ.

ωμος, ὁ. рале.

ωμότης, ἡ, свирепость.

ωπλισμένος, ἐν η, ον. ору-
 жанъ.

ώρα, ἡ. 1) часъ (с.л. годъ.)

2) часоказъ (машина,
 коя показуе време или
 часове).

ώραϊος, αἶα, ον. лепъ,
 красанъ.

ωραιότης, ἡ. красота,

ωριμάζω. зремиъ.

ωριμος, ὁ, ἡ. зрео — ла
 — ло

ωροδείκτης, ὁ. сказалька
 (на сату).

ωρολόγιον, τό. сатъ. види
 и: ώρα, 2).

ὥς. до — πηγαίνω ὀλίγον
 ὥς τὸν ἀδελφόν μου.
 идеми мало до мога бра-
 та.

ὥς. }
 ὥσάν. } као, кано.

ὥστε. да — τόσον πολὺ
 ἔπιεν ὁ ἄνθρωπος, ὥ-
 στε δὲν ἤξευρε διὰ τὸν
 ἑαυτὸν του. толико в
 много піо човекъ, да
 ніе знао за себе.

ὥς τόσον. види: ὅμως.

ὠταλγία, ἡ. увоболя.

ὠτίον, τό. види: ἀντίον.

ὠφέλεια, ἡ. види: ὄφελος.

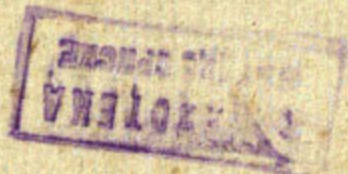
ὠφέλιμος, ὁ, ἡ. полезанъ,
 асновитъ.

ὠφελοῦμαι, εἶσαι. ползу-
 емъ се.

ὠφελῶ, εἶς. ползуемъ (ко-
 га).

ὠχρός, ἄ, ὄν. жутъ.

ὠχρότης, ἡ. жутоѣа.

Therese

Wheat & Co.

Indy

Kello my Husband

БИБЛИОТЕКА МАТИЦЕ СРПСКЕ

Р₁₉СрП 926.1